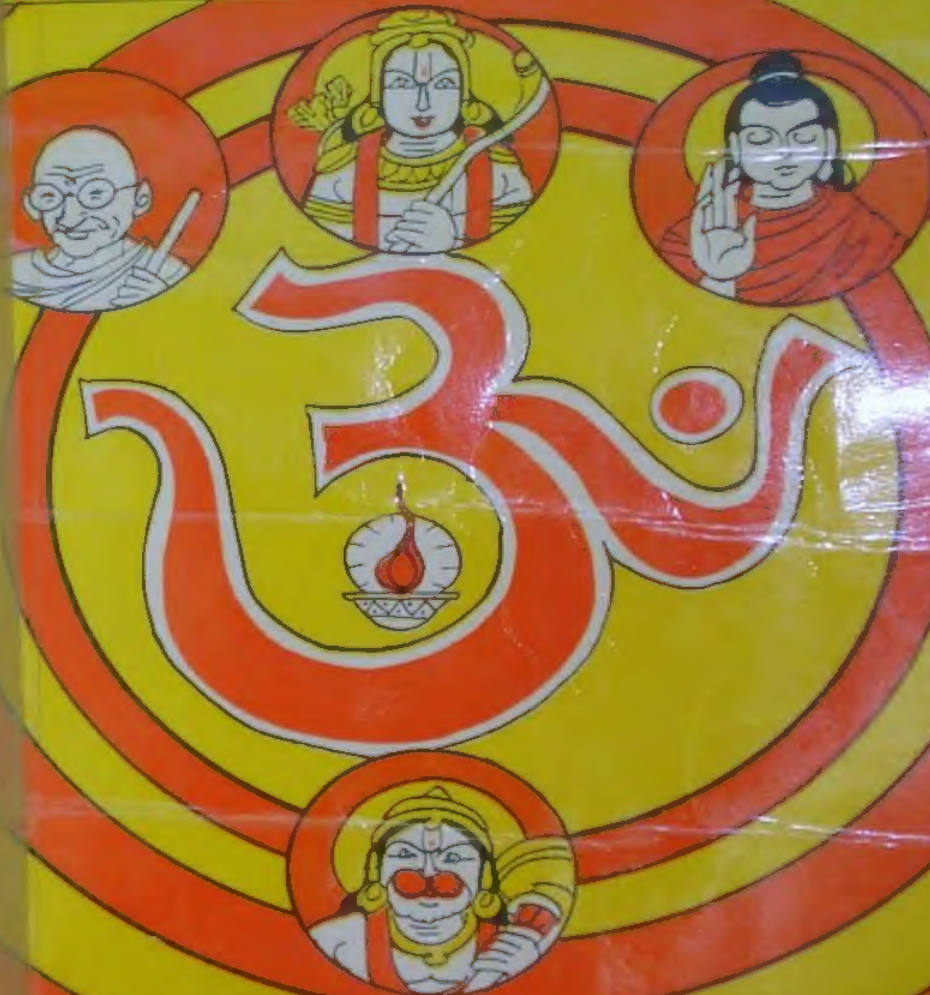

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

(విశాఖపట్నం పోర్టు బ్రష్టు వారి ఆర్థిక ప్రోత్సాహము చేత
ఈ పుస్తకము ముద్రించబడినది)

వంకటేశ్వర

కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్

దినకర్ ప్రచురణలు

విశాఖపట్నం-530 008.

పుర వికాస — మే, 1989.

ప్రతులు : 1000

వర్తసామ్యములు ప్రచురణకర్తలవి

ముద్రాధికారి : శ్రీ బాలి

మద్రాసుకు : శ్రీ కృష్ణా (ప్రింటర్స్)
నవోదయకాంక్షి
విజయవాడ-520 010

(ప్రశ్నానామ :)

శ్రీమతి కె. కనకలత
దినకర్ ప్రచురణలు

G-2 హిందూమూర్తి వగల్
వికాసవట్టుం-530 008

సపోదయో వర్ణి వర్ణు
పిణాకురోర్డు
విజయవాహ-520 002

బుక్ సెంటర్
మెయిన్ రోడ్డు
విశాఖపట్నం-530 001

వెల : రూ. 16.00

ఆ లో క ము

మహాపురుషుల సాంగత్యము, వారి శ్రీ సూక్తి క్రవణము, మననము, ఆయర్థముల నాచరించుట యేమనవి మానవుడు చేయవలసిన సాధన. కానొకరిగా చదివినా అలోచించినా నజ్ఞున సాంగత్యము, ఉపదేశము లేనిదే మనసునందలి మూఠిన్యములు వదలవు. శ్రీ కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్ గారు అన్యాయంకర సుకృతం వలన తమ జీవనాన్ని సాధన క్షేత్రంగా మలచుకోగలిగారు. ధన్యులు. నామము నందు రుచి గలవారు, జీవితానికి సంకీర్తనమే వరమ పురుషార్థమని దృఢమయిన విశ్వాసముతో ప్రవర్తించేవారు శ్రీ ఉమాప్రసాద్ గారు. పెద్దల వచనాలను వింటూ చదువుతూ పద్యం అనందాన్ని అనుభవిస్తాము. అంతే కాని మన వదులదీని దిద్దు కుండిత వాటిని అద్దంలా ఉపయోగించుకునేవారు చాల తక్కువమందియంటారు. ఎందరో పెద్దల వాక్కుమార్లో నుండి రసాన్ని గ్రహించి దాన్ని అనుభవించి అనుభవించిన దాన్ని తన నహచరులకందించడానికి ఏకత్ర సంకలనం చేసిన అధ్యాత్మిక మధువము మన ప్రసాద్ గారు. ఎందరో మహాపురుషుల శ్రీ సూక్తులను విని వాటిని ఒక చోట చేర్చి "అధ్యాత్మిక దర్పణం" అను పేరుతో జిల్లాస్థువులు తమ మనోగతమయిన లోపములను సరిచేసుకుండితే అందించిన అద్దమే ఈ గ్రంథము. ఎందరో మహాపురుషుల సూక్తులందు చేర్చబడినవి. అంగ్ల ఆంగ్లభాషలో మిన్న వానిని పేకరించినారు. దిన్నదిన్న సాంప్రదాయములవారు ఒకే రకమయిన భావాలకు అధ్యక్షులం చేసిన నన్నిచేరాలు ఇందులో చూడవచ్చును. నామ వైరవాన్ని

నామ సంకీర్తన చహిషమ పరంగులకు ఈ దర్పణము చాలా ఉపకరిస్తుంది. అనుష్ఠానంలో లోపాలను పొడిగడ దీర్ఘకండికి సాయపడతంది. పెద్దల వాక్యానే యదాతదంగా వంకరవం చేసి లోకానికి మహోపకారం చేసిన శ్రీ ప్రసాద్ గారు దన్యజీవములు. దీనిని చదివి మీకందించే భాగ్యాన్ని నాకు కల్పించినందుకు కృతజ్ఞుడను. ఈ గ్రంథమును అధ్యాత్మిక సాధకులందరు చదివి ఈ దర్పణము సహాయముతో తమ మార్గాన్ని సరిదిద్దుకొని మనస్సును అలంకరించుకొందురు గాక శ్రీ ప్రసాద్ గారికి శ్రీ హనుమ సర్వశ్రేయములను కలిగించుగాక. సర్వాంతరాయములను శమింపజేయుగాక అని ప్రార్థించుచున్నాను.

అట్లు

తే 11-11-88 ది.

శ్రీ భాష్యం అప్పలాచార్యులు.

మ న వి

ఓం శ్రీ రామాయనమః

చదువరులకు నమస్కారము. మనస్సునకు హత్తుకునే ఆధ్యాత్మికమైన విషయములు. అచరణ యోగ్యమైన విశేషాలు చదివినప్పుడు అటువంటివన్నీ ప్రత్యేకంగా ఒక పుస్తకంలో బిందువరచితే బావుండునన్న అలోచన వచ్చి వా దైవం దీని జీవితంలో పనులపత్తిది పల్ల అశ్రద్ధ చేసేవాడిని. అయితే రామరామ ఆ భావమునకు అంతరంగములో 'స్వామి' ప్రేరణ కలిగియుండదము వలన తే 13-7-1984ది నాడు యీ ప్రయత్నానికి నాండ్ ప్రస్థావన జరిగి తే 2-9-1988ది వరకు యీ 'సంకలనయజ్ఞం' సాగింది.

వ్యవ్రయోజనము కోసం ఉద్దేశించబడిన యీ యజ్ఞం ఆధ్యాత్మిక చింతన గల నన్నిహితల, పెద్దల సహకారంతో చడకుగా సాగింది. అశ్రద్ధలమైన విశేషమేమిటంటే యీ చిన్న పుస్తకములో చేర్చబడ్డ అంశములు అన్నియు. (ఒక్క మా తండ్రిగారి READER'S HARVEST లోని విషయమే కాదు) సంకలనకర్త వద్దకు సంకలనకర్త కోరకుండా కొందరు భక్తుల ద్వారా చేర్చబడినవి.

మన హిందూమతం అతి ప్రాచీనమైనది. మన సంస్కృతీ మన సాంప్రదాయములూ మహాత్తరమైనవి. విశేషించి మన మాతృభూమి కర్మభూమి, మన పేదలు, ఉపనిషత్తులు మొదలుగునవి లిపి మూలకంగా కాక గురుముఖంగా తరతరాలుగా, యుగ యుగాలుగా ప్రచారమవుతుండేవి 1760లో జర్మను స్కాలర్లు మనదేశం వచ్చి మన విజ్ఞాన సంపదను చూసి అశ్రద్ధవడి మన పండితులను తీసుకుపోయి వారిద్వారా మన విజ్ఞాన సంపదను వారిరాషలోకి, తద్వారా అంగ్ల భాషలోకి తర్జుమా చేసి ప్రపంచానికి మన గొప్పతనాన్ని చాటారు.

మన ఆధ్యాత్మిక, నైజ్ఞానిక, సాంస్కృతిక సంపద [అంతులేనిది, విలువ కట్టలేనిది, కందికామకోటి పీతాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర సరస్వతి స్వామిం వారు నెలవిచ్చినట్లుగా మనదేశ స్వాతంత్ర ఉద్యమములో మునిగిపోయి రెండు మూడు కరాలవారు మన సాంప్రదాయాలను, సంస్కృతిని, ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞాన మునుపూర్తిగా విస్మరించారు. అందుచేత యీనాటి వృద్ధులకు కూడ వాటి పై భవం తెలియక తమ వారసులకు అవి అందించలేకపోవడం వల్ల యీనాటి వారము పాశ్చాత్యులను అనుసరిస్తూ అవి మనదేశ కాలమాన పరిస్థితులకు యిమడక ఆయోమయ పరిస్థితులలో జీవనం సాగించుచున్నాము.

ఈ వివక్తర పరిస్థితిని మనం యెదుర్కొని మనల్ని మనం సంస్కరించు కోవాలి. లోకకళ్యాణం కోసం సత్పురుషులు ప్రవచింపగా వాటిని ఎందరో మహానుజులు పుస్తకముల రూపాలలో భక్తులకందించినారు.

ఆ విధంగా ప్రచురించబడిన 'అమూల్య రత్నములను' కొందరు భక్తుల సహకార ముతో భగవత్ప్రేరణ వలన యీ చిన్ని పుస్తకములో చేర్చడము జరిగినది.

ఈ సంవత్సరం యజ్ఞానికి పరోక్షముగా తోడ్పడిన వివిధ పుస్తకముల ప్రచురణ కర్తలకు, లోక కళ్యాణార్థమై సందేశములనిచ్చిన పుణ్యపురుషులకు, భగవత్స్వరూపులకు, ప్రత్యక్షముగా అమూల్యమైన పుస్తకములను అందజేసి ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు దోహదము కలుగజేసిన ప్రియోపాతులకు, పెద్దలకు కృతజ్ఞతాంజులు.

సంకలన కర్తకు యీ పుణ్యరూపిపై జన్మనిచ్చిన తరిదండ్రులకు, యీ యజ్ఞమునకు పూర్తిగా సహకరించిన సహధర్మచారిణికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ గురుదేవులు ఆంజనేయస్వామి ద్వారా యీ చిన్ని పుస్తకమునకు ప్రేరణ కలిగించిన తండ్రి, దైవము శ్రీ సీతారామచంద్రమూర్తి పాదపద్మములకు యీ పుస్తకమును భక్తితో అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

—కొమ్మూరు ఉమా ప్రసాద్.

కృతజ్ఞతాంజులి...

* ఈ పుస్తక ముద్రణకుగాను ధన సహాయము చేసిన విశాలవల్లం పోద్దుట్రుస్టు యాజమాన్యమునకు—

* ఈ కార్యక్రమ నిర్వహణకు ఉత్సాహము, ప్రోత్సాహము లందించి ఆశీర్వదించిన ఆధ్యాత్మిక తత్వగుణ విశేషణ సంపన్నులు పోద్దుట్రుస్టు అధ్యక్షులు శ్రీ పి.వి ఆర్.కె. ప్రసాద్ గారికి, పోద్దుట్రుస్టు ఎఫ్.ఎ. అండ్ సి.ఎ.ఓ శ్రీ ఎస్ సత్యానందరావుగారికి—

* ఈ నన్నార్ల దర్శకులు, గురుకులులూ శ్రీమాన్ శ్రీరాధ్యం అప్పలాచార్య స్వామి వారికి—

* ముఖద్వితాన్ని అందంగా అలంకరించి ఇచ్చిన శ్రీ బాలి గారికి—

* అత్యంత నల్ల చక్కపదిలో అతి సుందరంగా ఈ పుస్తకాన్ని ముద్రించి ఇచ్చిన శ్రీకృష్ణప్రింటర్స్ అధినేతలు శ్రీ రాజా గారికి—

* విజయవాడలో తమ సలహా, సహాయ, సహకారాలు అందించిన ముద్రసిద్ధ రచయితలు శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి శ్రీ వైల్డర్ గారికి—

* నవోదయా వల్లిషర్స్ అధినేతలు శ్రీ రామ్మోహనరావు గారికి,—

* టుక్ నెంటర్ అధినేతలు శ్రీ వరహాణ చెట్టి గారికి—

* ఈ సంకలనం సమీకరించడానికి ఉపకరించబడిన ఎందరో మహానుజులు. అందరికీ—

* చివరగా ఈ మొత్తం కార్యకారానికి సర్వం తానే ఐ నిలచిన మిత్రులు ముద్రసిద్ధ కదారచయిత శ్రీ పి యశ్వ రమణారావు గారికి—

సంకలనకర్త

ఓం

సర్వ సమృద్ధిము

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్ సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి॥

భావము : మనోవాక్కాయ కర్మముల ద్వారా జ్ఞానేంద్రియములద్వారా
వేదావరించినదంతయు ప్రకృతి వ్యభావము. కనుక సర్వము ఆ పరాత్పరునికే
సమర్పించుకొనుచున్నాను.

ఉపకారము

నీవర్ణజ్ఞానం ఉన్నప్పుడు దానితో తమ జ్ఞాన జ్యోతిస్సు
తెలిగించుకునే అవకాశం యితరులకు కల్పించు.

PULLET

(అంగ్ల భాష)

హరిః ఓం

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

భగవన్నామము - దాని మహిమ

భగవన్నామము నందు అనంతశక్తియు, అఖండమహిమయు, అపూర్వ
సామర్థ్యమును కలవు. హృదయ మాలిన్యము నంతటిని కడగివైచి భగవద్దర్శన
మొనంగ సమర్థమయినది భగవన్నామము.

ఆ పురుషోత్తముని దివ్యనామము ఒక సామాన్య శబ్దమని ఎన్నటికినీ
భావింపరాదు. అఖండ మహామహిమలతో, అనంత శక్తిసామర్థ్యములతో, అమనమ
దివ్యభూతులతో, మహత్తర తేజఃపుంజముతో గూడి అద్భుతముగా హృదయ సంపల
నము కలిగించు బలిష్ఠమైన శబ్దతరంగములతో, ఉద్యతమైన ఆధ్యాత్మిక వాయువీచి
కలతో చిట్టడగ్రంథిని అమాంకముగ చేధించు జ్ఞానరూపమారణ యంత్రములతో
గూడునది. భగవానుని వచిత్రనామము.

నాలుగు విధముల రామభక్తులు

జ్ఞాని, జిజ్ఞాసువు, అర్థార్థి, అర్తుడు అనబడు నాలుగు విధముల రామభక్తులు
న్నారు.

ఈశ్వరుని తెలిసి భజించు నారదాదులు జ్ఞానులు.

ఈశ్వరుని తెలియనిచ్చగించు పరీక్షిన్నహరాజు మొదలగువారు జిజ్ఞాసువులు.

కార్యనిర్దిష్టై ఈశ్వర స్మరణ మొనర్చు సుగ్రీవాదులు అర్థార్థులు.

దుఃఖముతో చిక్కుకొని భగవంతుని స్మరించు గజేంద్రుడు, ద్రౌపది మొద
లగువారు అర్తులు.

భగవద్భజనము

భగవానుని పూర్ణముగ నెవ్వరును వర్ణింపజాలరు. అయినను ప్రతివారును
తమ శక్తినిబట్టి పరమాత్ముని గుణగీర్తనము చేయుచుండవలెను. అట్టిగుణానురూప
మగు 'భగవద్భజనము' పాటిరేనిదని సర్వకావ్యములు చెప్పును.

రామనామ మహిమ

ర + అ + మ = రామ
'ర' కారమగ్నికి, 'అ' కారము సూర్యునికి, 'మ' కారము చంద్రునికి
మత్పత్తి స్థావరములు. ఆ నామము బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర రూపము. వేదములకు
ప్రాణము.

జయము గూర్పు స్వందనము

'జయము గూర్పు స్వందనము' శ్రీరాముడు విభీషణునితో చెప్పిన విధము.
అయరవమువకు శౌర్యరైర్యములు చక్రములు. వక్ర్య కీంములు దానికి
ధృత త్వజ వశాకములు. వివేక, ఐల, దమ, పర, హితములు గుణములు, క్షమ,
కృప, వశత్వములను త్రాకుంటే అది జోడింపబడి యుండును.

ఈశ్వర భజనము చతురుడగు సారథి.

వైరాగ్యము దాలు

సంకోషము కృపాణము

దానము పరశువు

బుద్ధి ప్రచండక క్తి

పర విజ్ఞానము కఠిన కోదండము

వ్యర్చమగు వచంచల చిత్తమమ్ములపొది

శవ, యమ, నియమాదులు నానావిధ శరీరములు

మిత్ర, గురు పూజ యభేద కవచము

విజయము సంతులకు దీనిని మించిన యుపాయము లేదు

ధర్మమయమగు సేరధము గలవానిని జయించు శివులెచ్చటను లేదు

(శ్రీ గోపాల్మ తులసీదాస విరచిత రామాయణము తెలుగుపేత శ్రీ దిన
పహి వక్రనారాయణ గారి శ్రీరామ వరిత మానవము లోనివి)

మానవ జన్మ

సృష్టిలో మానవజన్మ అత్యున్నతమైనది. వశవక్త్యుడుం కంటె మానవునకు
విశిష్టతను బనగూర్చునది అతని బుద్ధియే. ఈ బుద్ధిని పరిగా వినియోగించి జ్ఞానము
నార్జించుటే మానవుని ముఖ్యకర్తవ్యము. దీనిని మరచి ఆహార, విద్రామైదునము
లందే కాము గడుపుచు జ్ఞానోపార్జన చేయక అధమంగా జీవించుచున్నాడు.

(శ్రీ శిష్టా సుఖ్యాను M. A. రచించిన 'శ్రీమద్భగవద్గీతా' గ్రంథము
లోని ఉపోద్ఘాతము లోనిది—శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వారి ప్రచురణ)
ఉపనిషత్పాఠములు - 1

ఈ సృష్టికంతకు ప్రభువు ఈశ్వరుడే. ఆయన పర్యవ్యాపి. అందరి మాన
వుల హృదయములలో కూడ ఉన్నాడు. ఆయన వ్యరూపమే ధర్మము. ఆయన పేరే
సత్యము. ధర్మమే సత్యము. ధర్మముకన్న గొప్పది లేనేలేదు.

ధర్మము పక్షము నవలంబించిన వాడెట్టి ఐలహీమతైవము, అధర్మ ప్రవ
ర్తన గల గొప్ప ఐలవంతుని ఓర్చించగలడు. ధర్మపక్షమున పోరాడువానికి జయము
కప్పదు. ఇది ఈశ్వర కావనము.

ఉపనిషత్పాఠములు - 2

ఎవడునూ, కామ చేసిన అధర్మ కార్యములకు శిక్ష తప్పించుకొనజాలడు.
ప్రభుత్వమాతనిని శిక్షించకపోయిన ఈశ్వరుడైనను శిక్షించును. ఈ జన్మలో
గాకపోయినను, మరియొక జన్మలోనై నను తగిన శిక్ష కలుగును. యజ్ఞము కలు
గును. ఆకలికి చెడుజన్మ కలుగును. అటులనే ధర్మమైన వసులు చేసేవానికి మఱియు
కలుగును. ఈశ్వరానందము కలుగును. అతను మంచితన్మ యెత్తును. ఇటుల ప్రతీ
మానవుడు తన యొక్క బాగోగులకు తానే కర్తగా చేయబడినాడు. ఇది కర్మ
విధాంకము.

జీవాత్మ

“నిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణో

సహస్యతే హస్యమానే శరీరే”

మమమ్యుని శరీరము చంపబడినను లోపలి జీవాత్మ చంపబడదు. ఆ
జీవాత్మ శరీరము వదలి పోవుటయే శరీరమునకు మరణము. జీవాత్మ ఎల్లప్పుడును
ఉండునది, శాశ్వతమైనది, సనాతనమైనది.

(అవి యమధర్మరాజు జవాబు చెప్పెను)

శరీరము—జీవాత్మ

అశ్వానగం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవకు

బుద్ధింతు సారధిం విద్ధి, మనః ప్రగ్రహమేవచ

(ఈ జీవయాత్ర చేయటలో) శరీరము అను రథము మీద జీవాత్మ అను రథిసరు ఎక్కి ఇంద్రియములనెడి గుఱ్ఱములను రథమునకు కట్టి తన మనస్సనెడి వగ్గముతో వాటిని లాగుచు తన బుద్ధియనెడి సారధితో రథమును కోరించు చున్నాడు (అని తెలుసుకొనవలెను అని యను ధర్మరాజు జవాబు చెప్పెను)

ఉపనిషత్పాఠము—3

అనన్తో బ్రహ్మేతి వ్యతానాత్
అనందాద్వేద్యం బుద్ధిమాని భూతాని జాయంతే
అనన్దేవ జాతాని జీవాన్తి
అనన్దం వ్రత్య స్త్యగి నంవిక న్నీతి

(తైత్తిరీయ, భృగు, షష్ఠ)

ఈశ్వరుని 'వత్', 'దిత్', 'అనందం' అని ఉపనిషత్తులు చెప్పినవి. 'కాశ్యపమైన వత్తము', 'జ్ఞానము', 'అనందము' అని చెప్పినవి. ఈ విశ్వమంతయు (ఈశ్వరుని) అనందములో జన్మించి, అనందములో వృద్ధి చెంది, జీవించి యుండి అనందములో లయమగు చున్నదని పై మంత్రము చెప్పుచున్నది.

అనందము—సుఖము

అనందము సుఖముకంటె చాల ఉత్కృష్టమైనది. సుఖము ఇంద్రియ లోంత్వమై, కల్మషమై, క్షణ రంగురమై, దుఃఖ భూయిష్టము కావచ్చును. అనంద మటుం గాక కల్మష రహితమై, పరిశుద్ధమై, కాశ్యపమైయున్నది. మానవుడు (జీవుడు) వ్యతానము చేత అనంద మయ్యును. జీవితము సహజముగా అనందముతో కూడినది. ఆందువలననే ప్రతి జీవికిని ఎట్టి కష్టములు కలుగు చున్నను జీవించ వలెనను కోరిక వ్యతానముగ మండును. సృష్టియొక్క సౌందర్యము, పవిత్రమైన ప్రేమ, జ్ఞానసంపాదనము, మధురగానము, శిల్పము చిత్రకవులు, కవిత్వము మొదలగు అరికళల యుపాసన మానవునికి అనందమును కలుగ జేయుచున్నవి. ఈశ్వరుడనెడి ఏకాగ్రమములో జీవుడొక మధుర శ్రుతియగుటకు ప్రయత్నించవలెనని ఉపనిషత్తులు కాళించు చున్నవి. కాని మానవుడు ఇంద్రియలోలుడై, దురాకాపరుడై దుష్టచింతన గలవాడై, కష్ట సుఖములను కోరి కాపత్రయములలో చిక్కుకొని అనందమును కోల్పోయి సుఖమును పొందుచున్నాడు.

పునర్జన్మ—మోక్షము

యోని మన్వేశ్రవణ్యస్తే
శరీర త్వాయ దేహినః
స్థాణు మన్వేజు నయన్తి
యదా కర్మ యదా కృతమ్.

వారి వారి కర్మల ననుసరించియు, వారి వారికి కలిగిన జ్ఞానముననుసరించియు కొందరు జీవాత్మలు శరీరమును పొందుట కొరకు పునర్జన్మ లెత్తుచున్నారు. మరి కొందరు జీవాత్మలు స్థావర భావమగు మోక్షమును పొందుచున్నారు. (పునర్జన్మ ముండి ముక్తిని పొందు చున్నారు)

మంచి జన్మలు... హీన జన్మలు
పుణ్యేన పుణ్యం లోకం నయతి
పాపేన పాపం.

జీవాత్మ పుణ్య కార్యములు చేసి మంచి జన్మలను, పాప కార్యములు చేసి హీన జన్మలను పొందుచున్నది.

జీవాత్మ శరీరమును వదిలిపోవుట

(బృహదారణ్యక 4.4.2)

తేజోవంతమైన హృదయాగ్రము ముండి జీవాత్మ, శరీరము యొక్క కంటి ముండిగాని, శిరస్సుముండి గాని, శరీరము యొక్క యితర భాగముల ముండిగాని బయటవెళ్ళిపోవును జీవాత్మ శరీరమును విడిచి వెళ్ళినపుడు దానితో కూడ ముఖ్య ప్రాణము, యితర ప్రాణములు పోవును. అప్పుడు జీవాత్మ అహంకార, మమకారములతో పోవును. అహంకార మమకారములకు అనుకూలమైన నూతన శరీరములో జీవాత్మ ప్రవేశించును. జ్ఞానము, కర్మ, వెనుకటి అనుభవము జీవునితో కూడ పోవును.

త్యాగమయ జీవిత మహాయజ్ఞము

పరమాత్మను పొందుట కొఱకు చేయబడు త్యాగమయమైన జీవితమే యీ మహాయజ్ఞము. ఇంద్రాది దేవతల అనుగ్రహమును పొంది న్యర్పి సుఖములను సంపాదించుటకై వ్యక్తులను చంపి యజ్ఞయాగదులను గావించుట హివమైనదని ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి. ఉపనిషత్తుల ప్రకారము యజ్ఞమనగా త్యాగము. పరమాత్మ యొక్క ప్రీత్యర్థము మాతృదేవము యొక్కయు, మానవకోటి

యొక్కయు, 'నేవలో' సంపూర్ణత్యాగము గావించు జీవితమును వడపుట, ధర్మ వ్యరూపుడగు పరమేశ్వరుని యొక్క యద్వైత్యమైన ధర్మ సంస్థాపన కార్యములో అత్యర్హము గావించుట యీ మహాయజ్ఞము.

'ఓం'కార ప్రణవము—విశిష్టత

ఓం అమనది 'అ'కారము, 'ఉ'కారము, 'మ'కారము ఈ మూడిటిని ఏకము చేయు వాదరూపమగు అర్థమాత్ర ఆమ నాలుగు పాదములు గలది.

'అ'కారము పేల్కొనియున్న, తాగ్రదవస్థలో నున్న మానవునికి జ్ఞానము నొసంగువాడు, తాగ్రదవస్థకు ప్రభువు.

'ఉ'కారము వ్యప్నావస్థక ప్రభువు. జీవునికి వ్యప్నావస్థకు సంబంధించిన జ్ఞానము నొసంగువాడు.

'మ'కారము సుషుప్తవ్యవస్థలో జీవునికి పరమానందము నొసంగువాడు.

'వాదరూపము' నుజ్జుప్తి కానిది, పేల్కొన్నది కానిది, వ్యప్నములేనిది అగు యోగవస్థలో అత్యంత మనో నిగ్రహము చేసి కేవలము ఈశ్వరునిమీద మనస్సు నిలుపుట వలన ప్రపంచమును, తన శరీరమును మరచిపోవుచుండెడి యోగనమాధిలో జీవునికి పరమానందము నొసంగువాడగు పరమాత్మయొక్క నాలుగు వ్యరూపములు కలసి 'ఓం' అను ప్రణవము ఆయనదని ఉపనిషత్తు వర్ణించుచున్నది.

భక్తుడు భగవంతుడు

భక్తుడు భగవంతుని భవకు కంద్రియనియు, తల్లియనియు ప్రేమించును. శ్రీ రామకృష్ణవరమహానాథ భగవంతుని తల్లియని యుపాసించియున్నాడు. భగవంతుని ప్రేమించుట అనగా ఆయనను కుష్కప్రోతము చేయుటకాదు, ప్రతి దినము భగవంతుని వ్యాసము చేయుటవలనను, ఆయనయొక్క కళ్యాణగుణములను వర్ణించి మననము చేయుటవలనను. ఆ గుణములలో కొన్నియైనను మానవులలో అలవడుటకు, మనశ్శాంతి, మనోదైర్యము, అనిందము కలుగుటకును సోద్యదగలదు.

క్రిత్తిమేలు అయ్యేదేవత కాశీశ్వరరావుగారు (Madras Assembly speaker) రచించిన "ఉపనిషత్సారములు" గ్రంథములోనివి.]

లోకకాలి ప్రార్థన

హృదీయమైన ఓ దివ్యవ్యరూపా! మా లోపలను, వెలుపలను, మీదను, క్రిందిను, అంతటను నిండియున్న ఓ నవ్యాంతర్యామి!

మాలోపల ప్రత్యక్షాపునందును యిమిడియుండి మా నేత్రములకు నేత్రము, కర్ణములకు కర్ణము, హృదయములకు హృదయము, మనస్సులకు మనస్సు, శ్వాసలకు శ్వాస, ప్రాణములకు ప్రాణము, అత్కలకు అత్కవై వెలుగొందు ఓ దేవా! ఓ ప్రేమైక మూర్తి! నిన్ను తెలుసుకొను భాగ్యము యిప్పుడు యిచ్చటనే మాకు ప్రసాదించుము.

ఓ తేజోమయమూర్తి! తూర్పు వడమరల ఉత్తర దక్షిణముల ఈ విశ్వమందంతటను, అందరును నీ దివ్యతేజస్సును గ్రహింతురు గాక!

ఓ నచ్చిదానందవ్యరూపా! ప్రతి మానవ హృదయమునందును, నానాజాతి మధ్యస్థమునందును శాంతి సామరస్యములను ప్రతిష్ఠింపజేయుము.

ఓ దేవా! ఇదియే మా మనః పూర్వకమైన ప్రార్థన.

—ఓంకార మహరాజ్

ఓంకార ఆశ్రమము

కోటపల్లి.

శరీరము

శరీరము అంటే మనకు కనిపించే యీ భౌతిక శరీరము ఒక్కటే కాదు. శరీరములు మూడు రకములు : అవి భౌతిక శరీరము, సూక్ష్మశరీరము మరియు కారణ శరీరము.

భౌతిక శరీరము అకృతి కలిగియుండి జననం నుండి అభివృద్ధి చెందుతూ యవ్వనంతో తొణికిసలాడి చివరికి వృద్ధావస్థలో కృశించి మరణంతో నశించి పోతుంది.

సూక్ష్మశరీరము అకృతిలేక ప్రయాణము చేస్తూ నిద్రలో, కలలో, ఊహలలో వివిధ అనుభూతులను పొందుతూ మనం చేసిన కర్మలకు శిక్షలను కూడా పొందుతుంది. ప్రాణం పోయిన తరువాత 11(పదకొండు) దినములు ఆ పరినరములలోనే చరించి తరువాత నశించిపోతుంది. మరణానంతరము కర్మలను ఆచరించకపోయిన శాశ్వతంగా ఆ పరినరములలోనే ఉండిపోవును.

కారణశరీరము భగవంతునితో సాన్నిహిత్యం కలిగి మనలను ఆ మార్గాన వయనింపజేస్తుంది. దైవసాన్నిధ్యానికి తీసుకొని వెళ్ళగలిగేది యీ కారణశరీరమే. ప్రాణంపోయినతరువాత ముందుజన్మలో మనం చేసుకున్న కర్మల ననుసరించి

నరిగ్గా సంవత్సరమునకు తిరిగి జన్మను పొందుతుంది. అయితే మనం చేసుకున్న కర్మలనుబట్టి జన్మం సంఖ్య తగ్గి దైవసాన్నిధ్యానికి చేసుకుంటాము. మన గమ్యం అదే.

మనకు, దైవ సాన్నిధ్యానికి గల విరీతమైన దూరం ఒక్కొక్క జన్మలో మనం చేసుకున్న కర్మలను బట్టి పాపములు యెక్కువయితే దూరం యెక్కువవుతూ, హీనజన్మలను పొందుతూ, పుణ్యము యెక్కువయితే ఆ దూరం తగ్గుతూ గౌరవమయిన, ఉత్తమమయిన జన్మను పొందుతాము.

ఆ విధంగా అతి హీనమయిన క్రిమికీటకాదులు, వశువజ్వెదులు, క్రూర మృగములు, నరీన్యవములు, జలచరములు, వానర, నర జన్మలను వరుసగా పొందుతూ మానవజన్మ ఒక మణిరీగా ఉంది. ఆ జన్మలో మనం చేసుకున్న పుణ్యం ఉంటే తిరిగి ఉత్తమమయిన మానవ జన్మను పొందుతూ గమ్యానికి దగ్గరవుతాము పాపములు యెక్కువయితే మానవజన్మలోనే అతిహీనమయిన జన్మములు పొందుతూ గమ్యానికి దూరమవుతాము. ఆ విధంగా ఏడు (7) సార్లు మానవజన్మలు పొందుతాము ఇంకా పాపములు యెక్కువయితే నరజన్మలకు ముందున్న హీనజన్మలను పొందుతూ కోట్లకొంది జన్మలతోనే అతిహీనంగా చితుకుతాము.

కాబట్టి ఎన్నరాని జన్మలలో ఎన్నికైన ఉత్తమమయిన మానవజన్మ నెత్తిన మనం మనసా వాదా పైన పేర్కొన్న మూడురకాం శరీరాలూ యేకం కాగా భగవంతుని వ్యక్తి అయినలో విలీనం అవుతాము. (స్వీయానుభూతి)

శివభక్తి

శివుని పూజించు పూజలు — పూజలు
శివకు కడవిన్న కృతులు — కృతులు
శివ సంరక్షణ చేయు శిర్షంలు — శిర్షంలు
ప్రపంచ గీర్తిండు రవన — రవన
చిత్తశాంతి కలిగించు చిత్తంలు — చిత్తంలు
దేవదేవు నెరుంగు తెలివి — తెలివి
భక్తులకు నలగాన వదములు — వదములు
శ్రీపరాంతకుని భావ దృష్టి — దృష్టి

భూతనాధునిపై గల బుద్ధి — బుద్ధి

భర్తృమహిమల ముడిచిన వలుకులు — వలుకులు

విశ్వవాదుని తెలిపెడు విద్య — విద్య

హరుని యెడ భక్తి కలిగిన వరుడు — వరుడు.

శరమున గంగ

కరమున శ్రీకూలము

నరనను నతి

శిలపై శకాంకుడు

శరమున కపాల హరము

మెడను వన్నగము

మొలపై గజ తర్కము

మడుటిపై వేత్రము

కంఠానికి

ఇవియే మా నమస్కారములు.

(Volume 3 of Father's Readers Harvest)

అమృత ఫలములు

సంసారమనెడి విషవృక్షమునకు

రెండే రెండు అమృత ఫలములు

అవి

కావ్యామృత రసపానము,

నజ్జన సాంగత్యము.

— (అగస్త్యుని పండితరాయలు)

రెండవది కష్టసాధ్యమయినను, మొదటిది కృషి పరితముగా నులభ సాధ్యము — శ్రీ కొమ్మూరు కాన్యకరావు.

భగవంతుని నీడ

మనం వెలుతురుగా పరిగణించేది భగవంతుని నీడ.

— ప్లేటో

నాశత్రును గురువుగాడు.

గ్రీకుడేం.

భూత భవిష్యత్వర్తమానాలు

ఎంత తీయనిదైనా భవిష్యత్తుని నమ్మకు గతించిన భూతకాలాన్ని విన్న
రించు. వర్తమానంలో నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు తోవల 'హృదయాన్ని'
కలిగియుండు. పైన 'ఈశ్వరుడున్నాడు'

—H.W. Longfellow.

అంగకవి.

జీవితం

మృత్యువు కలవ్రక్కలు చేసేంతవఱకు పంచవర్ణాత్మకమైన జీవితం
దశమైన తగవత్త్రుకాకాన్ని కళంక పరుస్తూనే ఉంటుంది.

SHELLEY.

అంగకవి.

అబద్ధం

పాపకర్మలకు సాధనాఁ షెండు.
నాటికన్నిటికీ అబద్ధం అబద్ధం.

O.W. HOLMES.

అంగకవి.

ఇచ్చి-పుచ్చుకోవడము

దైవానికి నిన్ను నువు నిశ్చేషముగా ఇచ్చుకోవడం నేర్చితే, దైవమునూడ
నీకు తనకు కాను నిర్వర్గంగా ఇచ్చుకోవడం జరుగుతుంది. ఇది నీ అంతరంగంలో
అనుభవానికి రాగల విషయం, అవగా జగన్మాత సాన్నిధ్యం నీ అన్నమయ.
ప్రాణమయ, చానోమయ, చేతనలతో నీకు స్పృశిస్తుంది. అమె దివ్య ప్రేమ
ఁజ్ఞు అవరించి తన చేతులతో లాలించి పరమ గమ్యానికి చేరుస్తుంది.

—శ్రీ అరవిందుడు.

సహాయం

తమ విద్యుక్త ధర్మం నిర్వహించడానికి సిద్ధంగా ఉండేవారికి తగవంతుని
సహాయం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

—T. L. CULOR.

స్వర్గము

పాపం, మృత్యుభయం ఉన్న యీ లోకమే అనందమయంగా ఉంటే, అవి
లేని స్వర్గం యింకా ఎంత సుఖవంతంగా ఉంటుందోనని త్రమపడకాం.
కాని పాపం లేనిచోట పుణ్యానికి,
మృత్యువు లేనిచోట అమరత్వానికి
విలువ కనిపించదు.

—రాధికా మాంబ్ గోమతి.

అమెరికన్.

పూజనీయ ప్రయోజనం

శరీరమునకు ఆహారము ఎటువంటిదో జీవాత్మకు పూజ అటువంటిది. మాన
వుడు నిత్యకృత్యాలలో విజయం సాధించాలంటే యుక్తాహార వివరాలై యుండాలి.
అదేవిధంగా అధ్యాత్మిక రంగంలో భయభ్రాంతి రహితుడై సహజశక్తి
సంపన్నుడు కావాలంటే నియమబద్ధుడై నడిచిన పూజావిధానాలు శ్రద్ధతో నిర్వ
హించాలి.

పూజ చేయడానికి కాలం అవసరం!

శ్రద్ధతో చేయడానికి చిత్తశాంతి అవసరం!

శ్రీ వసంతరావు వెంకటరావు

Retd Principal, M. R. College-VZM

మానవుని ప్రకృతి

మనిషి ఒకేస్థితిలో ఎల్లప్పుడూ వుండలేడు. సుగుణాలతో మక్కువలతో దైవ
త్వం వేపుతైనా వెదుకుంటాడు.....లేదా
అకృత్యాలతో దుర్గుణాలతో అదోగతిలోనైనా ప్రయాణం చేస్తుంటాడు.

COLERIDGE

అంగకవి

బుద్ధ భగవానుని అష్టదశవద్యం

బుద్ధభగవానుడు ప్రజలకు చూపించిన నూతన మార్గము — 'అష్టదశ
వద్యం' అనే మహావక్యం, అందులోని ఎనిమిది లేఖనా:

1. మాయ అనే పాదవి తేదించగల జ్ఞానం
2. బుద్ధి తీవ్రతతో కూడిన యోజన
3. విర్యంతైన వత్సవాకు-
4. విష్కంభంతైన పౌత్య ప్రవర్తన
5. ప్రాణికోటి విషయంలో భూతదయ
6. మనో విబ్రంకోకూడిన ఏకాగ్రత
7. వృష్టిచైతన్యం వల్ల తీవ్రవృందన
8. తీవ్ర వాస్తవికత వల్ల విశేషదృష్టి

— THE GIST OF BUDDHISM

గ్రంథములోనిది.

భారతదేశ శక్తులు

శ్రీరాముని నామము, శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశము. ఇవి రెండే రెండు భారత దేశమునకు గల శక్తులు. ప్రపంచ ప్రజలు గుర్తించగలిగినచో ఇవి తేజము భారతదేశ శక్తులకాక యావత్ ప్రపంచము యొక్క శక్తులని చెప్పవచ్చును. ఒకటి భగవన్నామము; రెండవది పామ్యయోగ ఉపదేశము:

— వినోబాబాబే.

నామ మహిమ

(నా స్మృతివశంతో - ఆచంట జానకిరాం)

హరి, రామ మాహాత్మ్యం తెలుసుకొనవలెననే కుతూహలం కల్గిన నారద మునిండునికి బ్రహ్మ అప్పుడే ప్రసవించిన గోదూడను అడిగి తెలుసుకొనమనగా నారదుడు వెళ్ళి ఆ దూడను అడిగిన కోడనే అది హతాస్మరణము పాలవగా, గోహత్యా దోషము తనను వట్టుకుందని బ్రహ్మ దగ్గల మొఱపెట్టుకోగా తిరిగి బ్రహ్మ నారదుని పోయి అప్పుడే జన్మించునున్న మానవ శిశువుని ప్రశ్నించమనగా నారదుడు అంకు అంకుగా పోయి ఆ శిశువును ప్రశ్నించగా అదియును హతాస్మరణము పాలయ్యెను. అందుకు నారదుడు మిగుల కించపడుతూ బ్రహ్మలో తనకు శిశుహత్యాపాపము కూడ వంతవించెనని మొఱపెట్టెను. అయిననూ యీసారి పోయి ఒక బ్రాహ్మణ శిశువును అడుగుమని ప్రేరేపించగా చేయునదేమియు శిశు మిగుల దుఃఖితుడై నారదుడు బ్రాహ్మణ శిశువును ప్రశ్నించగా ఆ శిశువు

“మహర్షి! నీ పుణ్యమున గోదూపమున మన్న నేను హరినామ సంకీర్తన విని వంతనే నా జన్మ తరించి మరల మానవ జన్మము దాల్చగా తిరిగి ఆ జన్మముండి నీ సంకీర్తన ప్రభావము వలన బ్రాహ్మణ జన్మప్రాప్తమై వర్వేశ్యుడని సాయుజ్యమునకు పోపానము నిర్మించు భాగ్యము కలిగినది” అని మహాదానందముతో చెప్పగా సంకీర్తనలోని మహత్తును తెలుసుకున్న నారదుడు అనందముతో నామ స్మరణ చేసుకుంటూ బ్రహ్మ వద్దకు పోయెను.

భగవద్భజనకు తగిన వయస్సు

ఓ రామా! రామా! అనే కరుణాభూయిష్టమైన గాంధీగారి ఆక్రందనం, చిరమ కోల్పోయే ద్రౌపది పిలుపుగానో, మొసలిలో చిక్కుకున్న గజేంద్రుని అర్తనాదం లాగానో మనకు వినవడుతుంది.

ఒకమారు భక్తుడు అనిపించుకునే ఒక పెద్దమనిషి గాంధీగారికి ఒక ఉత్తరం వ్రాశాడు. అందులో యిలా వుంది. ‘నాకు రాత్రి ఒక కల వచ్చింది. నాకు కృష్ణుడు కనపడి గాంధీకి కాలం సమీపించింది కనుక అన్నివస్తువులు విడిచిపెట్టి భగవద్భజనము మాత్రం చేస్తూ ఉండమని చెప్పవలసిందని చెప్పాడు’

దీనికి గాంధీగారు బదులు వ్రాశారు. ‘పోదరా! నేను భగవద్భజనము మర్చి పోను. ప్రజాపేద చేయడమే నాకు భగవద్భజనము. కాలం సమీపించినది కనుక భగవంతుణ్ణి తలించనా! ఇది చాల వింతగా వుంది. మనం పుట్టిన రోజు నుంచీ మన ప్రాణాలు యమధర్మరాజు గుప్పిట్లో వున్నాయని నా నమ్మకం! అటువంటి వస్తువు భగవద్భజనము చేయడం కోసం ముసలితనం వఱకు వేచి వుండటం యెందుకూ! వర్వకాల సర్వావస్థలయందు ఈశ్వర స్మరణ చేయటం అత్యంతవనరం కాదా!

దైవోపగతుడు

పాండవులు, ద్రౌపది అడవులో తిరుగుతూ వుండగా యుద్ధిష్ఠిరుడు నిరంతరం భగవన్నామ స్మరణ చేస్తుండడము ద్రౌపది గమనించింది తమయొక్క కిష్టపరిస్థితి అమెకు తెలుసును. కనుక అమె ‘ఎందుకు మీరు ఎల్లప్పుడూ భగవన్నామ స్మరణ చేస్తారు. కార్యంనుండి కూడ మీరు దైవాన్ని ఆరాధిస్తున్నారు. అనేక యజ్ఞాలు చేశారు. కామ్రవిహిత కర్మలన్నీ ఆచరించారు కాని ఈనాటి వఱకు భగవంతుడు యేమి అనుగ్రహించాడు! న్యాయరీత్యా మీకు రావలసిన సింహాసనం కూడ మీకు

దక్కలేదు. ప్రతిక్షణం ప్రమాదాలకు గురియవుతూ చూడటం ఒకరోజునుండి మరి యొకరోజుకి తరగవలసివచ్చింది. ఇప్పటికైనా ఆ భగవన్నామస్మరణ అంటే విసుగుపట్టలేదా? అని యుద్ధిష్ఠిరుని అడిగింది. అందుకు ఆయన 'అ హిమాలయాల వంక చూడు. ఎంత ప్రకాశిగా దీరంగాను ఉన్నాయో; దాన్ని మనం ప్రేమిస్తున్నాం కదా! దానిమంచి ఏదైనా ఇంజనీ ప్రేమిస్తామా? దాని ఉజ్వల గంభీర్యమూ, ప్రకాశత, పవిత్రతల్నిబట్టి దాన్ని ప్రేమిస్తాము. భగవంతుడూ అంతే! అయితే ఆయనది అవధులు లేని మహత్త్వం! ఆ ఉదాత్త గంభీర్యము ముందు మరింత అనందించడం, దాన్ని మరింత ప్రేమించడం తప్పిస్తే నాకే కోరికలేదు.' అని యుద్ధిష్ఠిరుడు ప్రకాశంకగా వమాదానం చెప్పాడు.

భక్తుడు

తక్కుడు కొవలనుకుంటే నుడుట నామాలు, తులసి, దుద్రాక్షమాలలు ధరించవచ్చు. పూజలో పూజలు చేయవచ్చు. కాని ఇవే ఖిత్తికి నిదర్శనములు కావు.

ఎన్నడూ యెవ్వరిని గురించి అసూయపడనివాడు; అహంకారం వర్జించినవాడు; స్వార్థరహితుడు; శిరోష్ఠములందు, నుడుకులులందు సమత్వము కలవాడు; క్షమాగుణము కలవాడు; నిత్యశృద్ధుడు; ధృఢమైన విశ్వాసములు కలవాడు; మనోవాక్కాయములను భగవదర్పితము చేసినవాడు; ఎవ్వరినీ తయపెట్టనివాడు; కామ యెవ్వరికి తయవడనివాడు; స్వాతిశయము-చింత, దీతిలేనివాడు; పరిశుద్ధుడు, కర్మ చేస్తున్నా దానికి బద్ధుడుకానివాడు; కర్మఫలమును మంచిగాని, చెడుగాని త్యజించేవాడు; మిత్రులను శత్రులనూ సమదృష్టితో చూసేవాడు; ఏకాంత ప్రకాశతలను ప్రేమించేవాడు; సుశ్చిత, హేతువాద బుద్ధిమంతుడు-విజయనభక్తుడు. గాంధీజీ తన జీవనరచనల్ని గీతా ప్రతిపాదితమైన ఈ ఆద్యైవికి మరల్చాడు.

-VINDENT SHEEN.

కుష్క వేదాంత చర్చ

ఒక ప్రియునికి తన ప్రేయసి లేని వ్రాసింది. 'శిష్ట-పరిస్థితిలోనున్నాను. నీవు అర్థరాత్రివేళ, అతి జాగ్రత్తగా, విర్యామయమైన దారిలో, నిర్విషమైన సంకేత స్థలము వెలసిన నను నీకు దక్కదు. అని దానిని అతి గౌరవంగా చదవుకొని ఉవ్వెత్తుకు కూడా కుష్కప్రేమ అ రేఖను పరామర్శ చుందింది పదిలముగా

తన దిండు క్రిందపెట్టి హాయిగా నిద్రపోయాడు. తెల్లవారేసరికి పర్యవసాసం విషమిందింది. ప్రియురాలు పరాధీనమయిపోయింది. కర్లిదండ్రుల కత్తిరిలోపడి. కావున కుష్క వేద పారాయణము, వేదాంతచర్చలు నిడుపయోగము, నిరర్థకము. త్రికరణకుద్ధిలోపించినవృదు విషయమగును.

అరవిందులు.

సంఘసేవ: నువు భగవంతుణ్ణి ప్రేమిస్తే చాలదు. భగవంతుడు నిన్ను ప్రేమించేట్లు నడుచుకోవాలి అయితే భగవంతుడు మెచ్చే కర్మలేవి? తలవలు, పూజలు, ప్రసాద, క్రతువులు-యిలాంటివేనా? ఈ సత్కర్మలన్నీ మనం దైవాన్ని ప్రేమించడానికి నిదర్శనాలు. మనం దైవాన్ని మెప్పించడం యెలాగ? 'అబూడెన్ ఏదమ్' కథ మనకు అదర్శం!

అబూడెన్ ఏదమ్ మత గ్రంథాలు చదివారు. నమాజ్ చేయడు. మసీదుకు వెళ్ళకు. మత సంబంధమైన ఉత్సవాలలో పాల్గొనడు. కోటి ముస్లిములు యితన్ని నాస్తికునిగా జనుకట్టి నిరసించేవారు. అయితే అబూడెన్ ఏదమ్ కిష్టాంలో వుండే కోటి ప్రజలకు శక్తివంతమైన లేకుండా పేద చేపేవాడు.

ఒకరోజు రాత్రి స్వప్నంలో ఒక దేవదూత కనపడింది. ఆమె పువ్వుకంలో యేదో వ్రాసుకుంటూంది. అబూ దై ర్యంగా 'ఏమిటి వ్రాస్తున్నావు' అని అడిగేడు. 'దేవుణ్ణి ప్రేమించేవారి జాబితా' అంది ఆమె 'అబూడెన్ నా పేరు వుందా' అని అడిగాడు. చిరునవ్వుతో లేచని తం అడిగింది. అది నాకర్పవదలేదు.

మర్నాడు స్వప్నంలో అదేదూత మళ్ళీ యేదో వ్రాస్తూ కనబడింది. 'ఇంకా యేమిటి వ్రాస్తున్నావు?' అని అడిగేడు. 'ఈసారి భగవంతుడు ప్రేమించిన వారి జాబితా తయారు చేస్తున్నాను' అంది సంకయంబో 'నా పేరు ఉందా?' అని అడిగేడు 'మొదటి పేరు నీదే' అంది దేవదూత.

ఎంత మహత్తరమైన సందేశం! తనను ప్రేమించుచోయినా, కోటిమీనవులను ప్రేమించిన వారిని భగవంతుడు ప్రేమిస్తానన్నమాట! అందుకే 'మానవ పేద' మాధవపేద' అనీ 'సంఘపేద' సర్వేశ్వరిపేద' అనీ అంటుంటారు.

—శ్రీ. డి. వి. రమణారావు.

'యొగవతారి జాతా' గ్రంథము

సనాతన ధర్మము:

మాషణ భూషణములను, సుఖదుఃఖములను, మానావమానములను వహించుకొని కర్తృత్వమును, కర్మఫలమును త్యజించి దైవ నియమమును, శ్రద్ధాభక్తులతో నిర్వహించి అనందించుటయే ఈశ్వరసేవయని సనాతన ధర్మము చాటుచున్నది.

ఒక చెవిలో ఉపనిషత్ప్రతి పాద్యబ్రహ్మమును వినుడు. రెండవ కర్ణముతో దీసుం దుఃఖాలావములను ఆకర్షించి తన్నివృత్తికై యత్నింపుడు.

“ఒక దృష్టితో బ్రహ్మము వనవరతము దర్శింపుడు రెండవనేత్రముతో దీన జనుల ఆర్తినవరోకింపుడు”

ఒక చేతితో ఇహవరథనముల నార్పింపుడు. రెండవ చేతితో వానిని లోక మువశిచుటకు త్వరపడుడు.

ఒక పాదముతో జ్ఞాన విజ్ఞానములను సంపాదించుటకై చరింపుడు. రెండవ చరణముతో వానిని భక్తుల కొపంగుటకై పరుగిడుడు.

ఇట్లాచరించుచే యదార్థమైన తపస్సనియు, ఋషిమతమనియు, సనాతన ధర్మమనియు మఱవకుడు.

—కలియుగ బుద్ధుడుగా పేరు పొందిన శ్రీ సద్గురు మళయాళస్వామివారి ఆరునాతన బోధ

నిష్కలంక హృదయము:

జనులెటుం వర్తించిన మీకు ప్రీతి కలుగునని శ్రీ సద్గురు మళయాళస్వామి వారిని ఒక భక్తుడు అడుగగా అయన, ‘జనులు విద్య నేర్చుకొన్ననూ, తపస్సు చేసిననూ, భక్తిజ్ఞానము కలిగియుండిననూ యివి యేమియూ నాకు గొప్పగాతోవవు. నిష్కలంక హృదయమై యుండుట కంటే గొప్పది నాకెద్దియు కనిపించుటలేదు. ఇది యెక్కిటి మాత్రమే వారిని నిర్వాణపదములోనికి, నిరతిశయ సుఖములోనికి గొనిపోవును’ అని సమాధానమిచ్చిరి.

‘పరమానుమాన్’

శ్రీరామదండ్రుడు అశ్వమేధయాగాన్ని చేసినప్పుడు, ఆ యాగాభ్యాన్ని అనుసరించి లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు వెళ్ళారు.

మణిధ్వజుడనే రాక్షసుడు శివభక్తుడై పరమేశ్వరుడిర్చిన పరవరావములచే అహంభావముతో యాగాభ్యాన్ని బంధించి శివభక్తి మహిమచే లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులను మాయా యుద్ధములో మూర్ఛ వొందించాడు.

ఈ విషయం తెలిసిన అంజనేయస్వామి వీరావేళంకో వెళ్ళి మణిధ్వజుణ్ణి యెదుర్కొన్నాడు. అంజనేయుని చాటికి కట్టుకోలేక మణిధ్వజుడు పారిపోయి శివుని శరణు వేడినాడు.

“ఏమిటిది! మణిధ్వజా! కోటిమంది రాముళ్ళు వచ్చినా లెక్కలేదన్నావే! ఒక్క రాముడి బంటును యెదుర్కోలేవా? వెళ్ళు. యుద్ధం చేయి. నీకు నేను అండగా నిలబడతాను” అని శివలింగము నుండి మాటలు వినిపించాయి.

ఆ ప్రకారంగానే నందివాహనం యెక్కి శివుడు మణిధ్వజునికి అండగా యుద్ధరంగంలో సాక్షాత్కరించాడు హనుమంతుడు శివునితో, “నువు దేవుడివే కావచ్చుకాని నీకు నేను జంతేది లేదు, కాదుకో!” అంటూ వింహగర్జనచేసి శివుడి మీదకు బయలుదేరాడు నంది బెదిరిపోయి శివుణ్ణి క్రిందకు పడతానని పారి పోయింది శివుడు సద్గురూని లేచి హనుమంతునితో, “నా త్రిభులాన్ని పట్టేవావు, పాశుపతాస్త్రాన్ని నీలో ఐక్యం చేసుకున్నావు ఇలా చేయడం విప్లుదేవుడికి ఒక్క దికే సాధ్యం! నువు విష్ణువువా? విష్ణుభక్తుడివా? ఎవరునువు?” అన్నాడు.

“ను దేవుళ్ళతో నాకు నిమిత్తం లేదు నేను మానవుడైన రాముడిని నమ్ము కున్నవాడిని. కోతినైన నాకు ఆ మానవుడే దేవుడు! బుద్ధికుడ కోతిలాగే అతి చంచలమైనది. నా బుద్ధిని ఏకాగ్రతతో ఉత్తమ మానవుడిమీద నిలిపి, అంతులేని మనోబలాన్ని, సాహసవరాక్రమాన్ని పొందాను దీన్ని భక్తి అన్నా. లక్ష్మణసాధన అన్నా రెండూ ఒక్కటే! లోకకళ్యాణంకోసం నేను నమ్మిన రాముడు చేస్తున్న అశ్వమేధ యాగాన్నియే దైవభక్తి, యెటువంటి శక్తులూ అడ్డలేవు. భక్తులమిది చెప్పి మణిధ్వజుడు లాంటి రాక్షసులుచేస్తున్నదేమిటి? ఇలాంటి అహంకారులూ, స్వార్థపరులూ అండగా నిల్చే దేముళ్ళు వుంటేనేం లేకపోతేనేం” అని హను మంతుడు దిక్కులు దద్దరిల్లేలాగా గద్దించాడు.

ఆ మాటలకు శివుడు నవ్వుకొని తన కోపాన్ని తెచ్చిపెట్టుకుంటూ, “నా పాలవేలాన్ని తెరుస్తున్నాను కాదుకో!” అన్నాడు.

'భిక్షురగా తెలు: నే భిక్షుడికి కూడి కనువిప్పు కలిగించు' అన్నాడు హనుమంతుడు. శివుడు తన మూవోన్ను తెరవగానే భిక్షున ప్రళయాన్ని హనుమంతుడి మీదికు మోసుకువచ్చింది. హనుమంతుడు కుడిచేయి చాచి అగ్నిని దోసివోపట్టి ఓకప్పుడు శివుడు హాలా హలాన్ని త్రాగినట్లుగా 'రామార్పణమస్తు: అంటూ నోట్లో వేసుకొని గుటుక్కున మింగేశాడు.

అప్పుడు శివుడు మణిధ్వజాడిని చూసి, "అంతా చూశావుగా! ఇహ నేను చేయగలిగింది యేమిలేదు. హనుమంతుడు ఎవరోకాదు, నా అత్తస్వరూపమే! నా అంశతో అవతరించిన అతనిలో నా సర్వ శక్తులూ విలీనమైనాయి. అతని వల్ల భక్తి అంటే యేవిటో తెలుసుకో" అని చెప్పి అంకరానమయ్యాడు.

ఈ రోగా హనుమంతుడు తివ్యున ద్రోణగిరికి వెళ్ళి సంజీవ కరణిని పెళ్ళి గించి తీసుకొని వచ్చి మూర్చ పడివున్న లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులనూ, వైశ్యాపీని బ్రతికించాడు.

మణిధ్వజానికి కనువిప్పు కలిగింది. హనుమంతుని ముందు మోకరిల్లి అంతరి ఘటించాడు. హనుమంతుడు అతనితో, "మణిధ్వజా! స్వార్థంతో నీ భక్తి యెంత ట్టడమైపోయిందో గ్రహించావా? స్వప్రయోజనాల్ని కోరి ఈశ్వరుడిని పేవకుడిగా వినియోగించుకోవడం భక్తి కాదు! జీవకోటి సుఖంగా వుండాలనే యీశ్వర సంకల్పాన్ని నెఱవేర్చడమే భక్తి! నీ రోటి వారివల్ల దేవుళ్ళ పరువు పోతున్నది. భక్తుల మదిమిండికనే స్వ్యాపరులనూ, అహంకారులనూ, ఏవగించుకుని మంచి వాళ్ళు వాస్తవికలుగా మారుతున్నారు. ఇప్పుడు నీ అజ్ఞానం తొలగింది కనుక యిక ముందీ ద్వేషం వదలి దైవత్వం అన్నిటిలోనూ ఒక్కడైనని గుర్తుంచుకొని ప్రజలందరి సుఖమే నీ పరమావధిగా పాలించు" అని చెప్పాడు. అప్పుడు మణిధ్వజాడు, "అంతనేయ స్వామి! గర్వం మితిమీరి భంగపడితేనేగాని జ్ఞానం రాదు. నా గర్వం మితిమీరిదానికే శివుడు నేను కోరిన వరాన్ని ఇచ్చాడని యప్పుడు అర్థం చేసు కున్నాను గుర్తుతో నేను బంధించిన యాగాశ్వం నాకు మేలే చేసింది. జ్ఞానోదయం కలిగింది. ఇంతలా రాముడి దయ అనుకుంటాను. నేను రాముడి దగ్గలకు వెళ్ళి క్షమాపణ పేరుకొని, నన్ను తన బంధుకోటిలో చేర్చుకోమని అర్థిస్తాను!" అనిచెప్పి యాగాశ్వాన్ని తెచ్చి వివశ్రుతై లక్ష్మణునికి అప్పగించాడు.

యాగాశ్వాన్ని వ్యేచ్ఛగా వదలి అందరూ రాని వెంట బయలుదేరారు. వారికి మణిధ్వజాడు భువంగా వీధోక్తులు యిచ్చాడు.

(—1978 మేనెం చందమామ)

(FROM A READER'S HARVEST.)

ఉప్పుతిన్న విశ్వాన ప్రభావము

మహాభారత యుద్ధములో భీష్ముడు అర్జునుడచే పదగొట్టింది అంశశయ్యపై స్వచ్ఛంద మరణ వర ప్రభావము వలన ఆ తర్జాయణ కంఠము కొరకు, తన భౌతిక కాయాన్ని విడిచిపెట్టి సద్గతికి వెళ్ళడానికై చిరీక్షిస్తున్న కాలంలో కౌరవ పాండవుల మధ్య యుద్ధము నిలిపివేయబడినది. ఆ సమయంలో భీష్ముడు పాండవులకు బోధిస్తుండగా ద్రౌపది వచ్చి చూసి ఘకాటున చవ్వింది. పాండవులందరూ కౌరవపైవ్య మహాపేనాధిపతి అయిన భీష్ముని పట్ల ద్రౌపది అనుచిత ప్రవర్తనకు నిశ్చేష్టలయి కోపోద్రేకులయినారు.

అప్పుడు సర్వజ్ఞుని అయిన భీష్ముడు ఏదో కారణము లేకుండా ద్రౌపది ఆ విధంగా ప్రవర్తించడని వాదించి ఆమెనయ పటిచి ద్రౌపదిని దగ్గలకు పిలిచి ఆమె నవ్వుకు కారణమడిగాడు. అప్పుడు ద్రౌపది యెంతో వివరంగా, "నిండు పేరొం గంలో ఏకవత్తనయిన నన్ను కౌరవులు అవమానిస్తున్నప్పుడు మాట్లాడని మీరు యిప్పుడు యీ స్థితిలో, నిరంకరం ధర్మాన్ని అనుసరిస్తూ న్యాయం కోసం యుద్ధం చేస్తున్న నా భర్తలకు ధర్మాన్ని గుణించి బోధిస్తుంటే నేను నవ్వు నావకోలేక పోయాను." అని తలవంచుకొని వలికింది.

అప్పుడు భీష్ముడు చిరునవ్వుతో, "నువ్వు చెప్పింది నిజమే! ఆ సమయంలో నేను దుర్యోధనుని రాజాస్థానంలో ఉద్యోగిగా అతని తిండితో తయారయిన రక్తంతో కలుషితమై పోయాను. నా రక్తంతో తనని భావనైన స్వార్థం, అహం, నిర్దయ, ఆధర్మం సంపూర్ణంగా విలీనమై పోయాయి. ఇప్పుడు అర్జునుడు ఎవరిన బాణం నాలోమన్న రక్తాన్ని వాటి అవలక్షణాలన్నిటికోసం బయటకు తీసుకువచ్చేసింది. ఇప్పుడు నేను ఆ కలుషిత భావాంతో కాక నా వహతి నిర్భయమైన గుణాంతో ధర్మశాస్త్రమును బోధించుటకై తగిన అర్హతలతో ఉన్నాను." అన్నాడు.

(నిత్యసాయి కవి సుధ-7)

అంజనమాలం.

(FROM A READER'S HARVEST.)

మనస్సు-అనే మాత్ర

దురదృష్టమందు, చింతలను, కష్టాలను యిచ్చిన భగవంతుడు వాటిని తరించే కత్తిని కూడ మనకు యిచ్చాడు. అంతేకాక 'మనస్సు' అనే మాత్ర ద్వారా వాటిని బొగొట్టుకునే అవకాశం కూడ యిచ్చాడు. ఆ మాత్రను ఉపయోగించుకొని చింతలను మఱి భవిష్యత్తును గురించి చూడటం మన కర్తవ్యం:

(C. రాజగోపాలాచారి)

రాజాజీ గారి జైలు దైరీ

Dec. 25-1921

FROM A READER'S HARVEST.

భక్తరాజ హనుమాన్

కృష్ణావతారంలో శ్రీష్టుడు దేవలోకంనుండి పారిజాత వృక్షాన్ని. దేవేంద్రుని అయింది, తీసుకువచ్చి సత్యభామకు యిచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఆ విధంగా తన కోరిక నెఱవేర్చడమే వలన శ్రీకృష్ణునికి తనకన్నా ఎవ్వరూ యెక్కువకాదు, కానీ గొప్ప అనే గర్వం సత్యభామను అవహించింది

అదే సమయంలో విష్ణుమూర్తి వాహనమైన గరుత్మంతుడు కూడ తనకన్నా వేగంగా యెగరగలవాడు, విష్ణుమూర్తి నన్నిహతులు లేరనే గర్వాతిశయంతో వున్నాడు.

దేవేంద్రుడు కూడ రాజాసురుని చేతులు అందించటముతో దేవతలందరికీ కానీ అధిపతిని, తనను గెల్వగలవారెవరూ లేరనే అహంభావముతో ఉన్నాడు.

జగద్గురువైన శ్రీకృష్ణ సరమాత్ముడు యీ మువ్వురికీ సరిఅయిన గుణ పాఠం చెప్పి వారి స్థానాలనుబట్టి వారికి తెలియచెప్పాలమకొని ముఖానికి విచారం అలముకొని సత్యభామ వద్దకు వెళ్ళాడు. శ్రీకృష్ణుని విచార వదనం చూసి సత్యభామ వ్యాకులంతో, "వా ప్రభువా! మీ అంతటివారికి విచారించవలసిన అగత్య మేముంది! మీ అర్థాంగివైన నాతోచెప్పి ఆ బాధను నమ్ముకూడ వంతుకోసింది" అని పలికింది.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, "దేవీ! పెద్దగా విచారించవలసిన విషయమేమీలేదు. నా భక్తుడొకడు నాకు మరమయిపోవడమే నేను విచారించడానికి గల కారణం.

అతడు నాకెంతో సన్నిహితుడు. ఇంకా చెప్పాలంటే ప్రద్యుమ్నునికన్నా (శ్రీకృష్ణ-సత్యభామల సంతానం) సన్నిహితుడు, ప్రేయమైనవాడు. ఇన్ని మాటలేం నాయా శరీరంకన్నా నాకు అద్భుతం!" అనగా సత్యభామ, "ఎంత ఆశ్చర్యం! మీకు ప్రయాతి ప్రేయమైన నా గుఱించి కూడ మీరింతగా యెప్పుడూ విచారించటం చూడలేదు. అతని వద్దకు వెళ్తాం సదా! ఇంతకీ మీ దీవెనలు పొందిన ఆ మహాభక్తుడెవరు? దయచేసి అతనిపేరు చెప్పండి. అతని వివరాలు తెలియజేయండి" అని అడిగింది

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, "నాభక్తుని యేకాంత భక్తిని ముపు అర్థం చేసుకోలేవు అతనిని యిక్కడికే రప్పిస్తాను, అతనిపేరు, 'హనుమాన్'. అతనొకకోతి. ఇప్పుడు గంధమాదన పర్వతాలలో నివసిస్తున్నాడు అతని హృదయంలో నాకుతప్ప మరెవ్వరికీ స్థానం లేదు. క్రిందటి అవతారంలో నేను రాముడిని. అంజనేయుని విశిష్ట మయిన కత్తివలన నేను రావణాసురుణ్ణి అంతం చేయగలిగాను. ఇంద్రజిత్తు మాయాకత్తివలన లక్ష్మణుడు మూర్ఛపోయినప్పుడు, విరక్తితో నేను అర్జునానికి చేసుకుందామనుకున్న సమయంలో అంజనేయదే నాకు పునర్జన్మనిచ్చాడు. అయితే వచ్చిన చిక్కంతా అంజనేయడు కృష్ణుడిగా నన్ను గుర్తించడు, విలువివ్వడు. అతనికోసం రాముడి రూపం నేను దాల్చాలి. అది నేను చేయగలను. నేను ఆలో చిస్తున్నది జానకిగా ముపు రూపు దాల్చుతావా? లేక రుక్మిణి దాల్చగలదా? అని" అన్నాడు. అది విని సత్యభామ నవ్వి, "ఇంతేవా! జానకిగా నేను నిలబడతాను, మీ భక్తుడిని రప్పించండి" అని తేలికగా పలికింది.

శ్రీకృష్ణుడు తనవాహనమైన గరుత్మంతుడిని తలుచుకోగానే మరుక్షణంలో అంజలి ఘటించి, వినయంతో శ్రీకృష్ణుని ముందుప్రత్యక్షమయి, 'స్వామీ! ఏమి ఆజ్ఞ' అని అడిగాడు. అంత కృష్ణుడు, "గిరుడా! గంధమాదన పర్వతాలకు వెళ్లి అక్కడ నివసిస్తున్న నా భక్తుడయిన హనుమంతుని వద్దకు వెళ్లి అతణ్ణి నేను చూడాలనుకుంటున్నానని చెప్పు. ఇంకా యిలా చెప్పు సీతా నమేకంగా రాముడు ద్వారకలో నీకోసం చూస్తున్నాడు అని చెప్పు. చెప్పి వెంటనేరా" అన్నాడు. గరుత్మంతుడు కృష్ణునికి భక్తితో నమస్కరించి వాయువేగ మనోవేగములతో గంధ మాదన పర్వతాలకు వెళ్లి అక్కడ రామునామ సంకీర్తనలో మునిగి తేలుతున్న అంజనేయుని చూచి శ్రీకృష్ణుని వందేశాన్ని వినిపించాడు.

ఈ లోగా శ్రీకృష్ణుడు గరుత్మంతుడిని పంపిన వెంటనే దేవేంద్రుని తలచు

కాని అతడు ప్రత్యక్షమవగానే, “ఇంద్రా! నాయందే వీధిగుమ్మం వద్దనేది వుండి హనుమాన్ దాగానే అకదీని అని అతడు వర్చిన విషయం నాతో చెప్పి అకదీని లోపలికి వంటించు” అని చెప్పాడు.

సీతావేదకంగా రాముడు ద్వారకలో తన గుటింది యెదురు చూస్తున్నాడన్న వార్తను విని అంజనేయుడు ఉక్కిరిబిక్కిరి చివ్చావాహకుడైన గరుత్మంతుడిని తగు రీతిగా పక్కరించి పాతరంగా పంపించాడు. వర్చినవని అయిపోయిందని గమనించు అతివేగంతో కృష్ణుని వద్దకు బయలుదేరాడు. కాని అతను బయలుదేరేసరికి ప్రయాణ సన్నాహాలే చేసుకోని హనుమంతుడు అతను ద్వారకకు చేరుకోకముందే ద్వారకలో శ్రీకృష్ణుని యింటిముందు ఉన్నాడు. ఇంద్రుని చూడగానే అంజనేయుడు, “వాడేవుడెక్కడా!” అని అడిగాడు.

అంజనేయుని గొంతు వివగానే శ్రీకృష్ణుడు క్షణాల్లో ధమర్మాణముతో శ్రీరాముని రూపు దర్శి పక్కాదామ వల చూశాడు. పక్కాదామ యెంత ఎక్కువ ప్రయత్నం చేసినా సీత రూపు దర్శిలేక పిగ్గంతో కంపించుకుంది. అప్పుడు శ్రీ కృష్ణుడు దుక్కిరివడ చూశాడు. దుక్కిరి మధుర్వ ఇంతో సీత రూపుదర్శి రాముని ప్రక్కగా నిలిచింది.

అవకం సీత గుమ్మం వద్ద ఇంద్రుడు అంజనేయునితో, “మన యిక్కడే నిలిచి, నేను లోనికి వెళ్ళి అయిన ఆమెను తీసుకొని నిన్ను లోపలికి తీసుకు వెళ్తాను” అని చెప్పాడు. ఇంద్రుని మాటలు విని అవహవంతో కోపోద్ద్రేకుడై వెళ్ళి రెండు గుండ్రముగా త్రిప్పి చూడేసంద్రుని ఒక్క చేతితో పైకెత్తి నిర్భరా త్రిప్పి చూ, “వా రాముడెక్కడా! నా హృదయ వాడుడెక్కడా!” అని వేజారెత్తి పోయి పిచ్చున్నాడు. అతను అలా పిచ్చుందగానే సీతవేదకామరై వ రాముడు అతని వంట పెట్టినట్లుగా వీధి వేచుచున్న సీతావేదకంగా ప్రత్యక్షమయ్యాడు. రాముణ్ణి చూసిన వెంటనే అంజనేయుడు అవంతాతీయంతో ఉద్యమించిన నీళ్ళుగం క్షణ, ముందు పోయిన గొంతుకతో, వచ్చుకున్న శరీరంతో శ్రీరాముని పాదాల వద్ద అనేకవంగా కూచింది, “ప్రభూ! నాకింత అదృష్టం కంగదానికి కారణం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

శ్రీ కృష్ణుడు అట్టిగా తన దర్శిని హృదయాని కడుముకొని శరన్నుపై చేతితో రాస్తూ తన వర్చును చూపుతూ ఉన్నాడని ఒక్క ఊం మాట పడుతు.

లేక ఉండిపోయెను. సీత రూపులో ఉన్న దుక్కిరి అప్యాయంతో అందిరివ ల్దంపు, యితర భౌతికపదార్థములనూ, అంజనేయుడు ఎంతో ప్రీతిగా చూడించాడు.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, “అంజనేయా! ఎందుకో నిన్ను చూడాలనిపించి గరుడిని పంపించాను. నా దీరకాం వాంఛ తీరింది. ఇంక మళ్ళీ మళ్ళీ నాకెంతో ప్రీతికరమైన ఏకాంతసేవకు గంధమాదన పర్వకాలకు చెక్కుదిరంతివివై వర్ణిస్తా!” అని ఆశీర్వదించాడు.

అవిధంగా తగ్గడుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ఒకేసారి ముగ్గురికి గర్వభంగం చేసి అంజనేయస్వామి కత్తి సామర్థ్యాలను లోకానికి విశదం చేసి అంజనేయునికి తనకూ గల అత్మీయతను ప్రదర్శించాడు.

దర్శాన్ని పరిరక్షించడానికి, దర్శనం కాపాడడానికి, భర్తరాజు అయిన అంజనేయుడు దిరంతివిగా ఉన్నాడు.

(అంగ్లమూలానికి వ్యయమునాదం)

(From A Readers Harvest)

రాగ తాళయుక్తమైన నంకిర్రనము

రాగ తాళయుక్తమయిన రామనామ నంకిర్రనము శాస్త్రార్థ శక్తివంతము. ఈ మూడిటి నమ్మకనము ఆ దుట్టు ప్రక్కం ప్రదేశాన్ని అత్యంత మునుపైనది గాను, అవిర్భవనీయమైన అనందము కనిలించు వదిగాను భక్తులను ప్రేమరవించేది గాను కయాకు చేయును.

—మహాత్మాగాంధీ.

From. 'A Reader's Harvest'

నత్యము

మన జీవిత గమనాన్ని పరిమిమైన, పవ్యమైన దానిలో వదిపించాలంటే 'నత్యము' అనబడే దివ్యజ్యోతిమంది మన అత్యజ్యోతులను ప్రేరణ పొందించి కోవారి.

—మహాత్మాగాంధీ

From 'A ReadersHarvest'

చరణ కమలములు-మహిమలు

ఏ చరణ కమలములు శివుని హృదయ సరోవరమున నదా శోభించు చుండునో;

ఏ పాదపద్మములను స్మరించిన మాత్రమున నకల కలిదోషములు హరించు కొని పోవునో;

ఏ చరణ వృక్షచే ఆహంగ తరించెనో;

ఏ పాదములందు దేవ గంగ అవతరించెనో;

శ్రీరాముని అదివ్య చరణములను అలనాడు జనకుడు ప్రజ్ఞేశన చేసి భాగ్య ముండెను॥

—శుంసీరామాయణము.

ఆ శ్రీరాముని సంతక నామ స్మరణచే కలియుగమున గాంధీ మహావీరు గుణాత్ముడై మానవ కళ్యాణమూర్తిగా విరాజిల్లెను

శ్రీ కొమ్మూరు భాస్కరరావు.
From A Raders Harvest

జీవశక్తి-భగవంతుడు

జీవుని శక్తి అంతయు కలిపి ఒకటి (X) అనుకొనిన. ఆ ఒక్కటిని అనంతముతో హెచ్చించిన భగవంతుడగును.

From 'A Reader's Harvest

దృశ్య విముఖత్వము-దైవ సుముఖత్వము

జ్వాలయములో నెంచికేళ్ళుడు, విష్ణాయములో గరుత్మంతుడు, రామా యములో హనుమంతుడు ఏ ప్రకారముగా అసీనులై యుందురో చూడుడు.

వారి ముఖములు భగవంతునికి నేరుగా నుండును వారు కొంచెము కూడ వంకరగా కూర్చొనరు. అనగా దృశ్యవిముఖత్వము, దైవ సుముఖత్వము వారి వైఖరితో వృద్ధోచ్చోచ్చుగుచుండును వారి ముఖ పద్మములయందు తక్కి ప్రపత్తులు, విషయ విచేయకలు, అవ్యాత్మిక తన్మయత్వము ఉద్భవించుచుండును ఆ విధముగా వారు కూర్చుండి వర్ణనములు, 'కాశ్యక నర్మిదానంద పరబ్రహ్మము నవ రోకించి దమ్యలు కండు' అని ప్రబోధించుచున్నారు.

—గోపభాగవతములు.
బ్రహ్మచారి గోపాల్.

నామావరాధములు

నామ సంకీర్తన చేయుటకు ముందుగా నామావరాధముల వివరము తెలిసి కొనుట ముఖ్యము. ఒక్కమారు నామోచ్చారణ చేయుటవలననే మహాఫలము కలుగునని శాస్త్రము శాసించుచుండగా, అనంతకాలము నామోచ్చారణ చేసిననూ ఫలము సిద్ధింపకండది అనుభవముతో కనిపించు చున్నది. మనకు తెలివీయు. తెలియకయు నామావరాధము జరుగుచుండుటయే యిందుకు కారణము. ఈ నామావ రాధములను వివరముగ తెలిసికొని, హృదయమున జీర్ణింపజేసుకొని, విశ్వాస ముతో, అర్తితో భగవన్నామోచ్చారణ చేసిన దాని ఫలము తప్పక కలుగును.

నామావరాధములు వది విధములు :-

1) నత్తురుషనింద :- నత్తురుషులవలననే నామము లోకమున ప్రచారము నొందును. కాన నత్తురుషనిందను నామము నహింపదు.

2) శివశేషపుండు చేర దృష్టి :- శివశేషపుండు నామ గుణములను భేద బుద్ధితో చూచుటయు నామమునకు అహితము చేయునట్లే యగును.

3) గురు నింద :- గురువును, ముఖ్యముగా నామోపదేశము చేసిన గురువును విందించుటయు నామావరాధమే యగును.

4) శ్రుతి శాస్త్రనింద :- భారతీయ జీవిక విధానమునకు అధారమీకములగు వేదములను, ధర్మశాస్త్రములను విందించుట మహావరాధము.

5) నామమందు అర్థవాద కల్పన :- శాస్త్రములందు వర్ణితమైన భగవ న్నామ సుహిమము సత్యము కాదనియు, ప్రళంసానూత్రమేయనియు తలచుట అర్థ వాదమనబడును. ఇది మిక్కిలి భయంకరమైన అవరాధము.

6) కామధీను మారగ గొని పాపవృత్తి కలిగి యుండుట :- హింస, దుష్టకము మొదలగు దుష్టకార్యముల నాచరించుచు, నామస్మరణ వలన సర్వ పాపములు తొలగునని తలచుట మహావరాధము. ఇటువంటివాడు ప్రత వియమాడుల చేతను పవిత్రులు కొఱాలరు.

7) ధర్మప్రలాదయందును, నామసంపదను నమెదృష్టి :- దాన, ధర్మ, ప్రక, హోమాది కుఠకర్మలతో నామమును నమానమని తలచుట నామావరాధము.

4)

8) విముఖుని యెదుట నామోపదేశము :- విముఖుడు, శ్రద్ధా విహీనుడు వినుచుండగ నామోపదేశమును చేయుటయు అవరాధము.

9) నామమునందు ప్రేమ లేకుండుట :- నామ మహాత్మ్యము వినినను నామమునందు ప్రేమ లేకుండుటయు అవరాధచుగును.

10) అహంకార మమకారములను వరము పుడుపార్థములని తలచుట :- అహంకార మమకారములనే ఎరమ బుడపార్థములుగ భావించి నామస్మరణ చేయు చుండుటయు నామావరాధచుగును.

నామావరాధ మొనరించిన వారల సమస్త దురితములను, నామమే హరించును గన నిరంతర నామస్మరణచేతనే సర్వపాపములు తొలగిపోవును. నాలుగు వేదముల (ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద అధర్వణ వేదములు) యధ్యయన వలము భగవన్నామము వలనకలుగును.

—శ్రీశ్రీశ్రీ అవధూతేంద్ర వరస్వతి స్వామివారి భగవన్నామ సంకీర్తన

భగవంతుని పొందుటకు మార్గములు

మానవ జన్మము దుర్లభము. ఈ జన్మలో మనము దీనిని అహర, నిద్రా భయ మైడినామలకు పశువులవలె వినియోగించి తరబోపాయము చూచుకొను చుండిన, చేత బాలికన నిధిని దోగొట్టుకున్నట్లు కాగలదు. ఈ మానవ జన్మము మరల వచ్చునను నమ్మకము చాలకు లేదు. కావున నీ జన్మమునందే తరించు ముపాయము వెతుకుకొనవలయును. మనమీ జనన మరణ సంసారమునుండి తరించు టకు జనన మరణ రహితమును, కాళ్వతుడువగు భగవంతుని అశ్రయించ వలయును.

భగవంతుని అశ్రయించుటకు మార్గమెట్టి? 1) కొందఱు నిష్కామ కర్మము ద్వారా అరాధించురు, 2) కొందఱు భక్తి మార్గమునను, 3) మరి కొందఱు జ్ఞాన మార్గమునను 4) అన్యులు ప్రవృత్తి మార్గమునను ఆయన నారాధించురు.

ఏ మార్గము ననువరించినను ఆయనను పొందవచ్చును సైతం చెప్పిన నాలుగు మార్గములలో ప్రాతిపదికముగ ఉన్నది భగవన్నామము. భగవన్నామ సంకీర్తన స్మరణములకు రాముని దీక్షితి సహాయము చేయగలదు. కావున నామ సంకీర్తనము

చేయునపుడు రావము వచ్చుట, రావయు క్తమగు కీర్తనములతో కీర్తించుట వలన పరిపూర్ణత కలుగును.

—శ్రీ కందుర్తి వేంకట శరవయ్య, బులుసు మార్యప్రకాశ కావ్యిగార్లచే రచింపబడిన ప్రస్తావన, అవధూతేంద్ర స్వామి గ్రంథములోనిది.

ఆలయంలో పరమేశ్వరుని దర్శనం ఎలా చేసుకోవాలి?

చాలామంది భక్తులు శివాలయములోనికి వెళ్ళినప్పుడు ముందుగా వండికి నమస్కరించి నంది పీఠముగా వంగి గర్భాలయములోనున్న పరమేశ్వరుని చూచి, అప్పుడు గంటకొట్టి పరమేశ్వరునికి నమస్కరించి పూజలు మొదలయింపని చేయించుకుంటారు. ఇలా యెందుకు చేస్తుంటారో మనకు తెలియకపోయినా, అందఱూ చేస్తున్నారని మనం కూడ చేస్తుంటాము. ఎందుకు అని తెలుసుకోవలసిన అవశ్యకత ఉంది. పరమేశ్వరుడు నిత్యం తరేకదీక్షతో ద్యానంలో ఉంటాడు. ఆయన ద్యానానికి భంగం కలిగితే ఆ కోవంలో తన మూడో:మ్ము తెలిపే యెదురుగా ఉన్న వారు భస్మం అవుతారనీ, లేకపోతే కోరికలు సిద్ధించక పోవడమయినా ఇరుగు కుండని భక్తులు నమ్ముతారు.

పరమేశ్వరుని ద్యానానికి భంగం కలుగకుండా నిత్యం ఆయనను పేవిస్తూ ఆయనను పదలకుండా ఎదురుగుండా ఆశీస్సులై ఆయననే చూసుకుంటూ భక్తిపాఠ వశ్యంలో నందీశ్వరుడు (క్షేత్రపాలకడు) ఆశీస్సులై ఉంటాడు.

అందుచేత భక్తులు మూడుసార్లు ఆలయ ప్రవర్తిణిచేసి (ఆ సమయంలో— యాని కానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతానిచ, తాని తాని ప్రణవశ్యంతి ప్రవక్షితి పదే: పదే:—అంటూ మననం చేసుకోవాలి) నందీశ్వరునికి నమస్కారంచేసి నందిని ప్రసన్నం చేసుకొని నంది కుడి ప్రక్కను నిలబడి కుడిచేతి చూపుడుప్రేయ, బొటనప్రేయ నంది రెండు కొమ్ములమీద ఉంచి మన మాటల వెనుకటి: నివించ కుండా యీ రెండు ప్రేళ్ళ నందులో నుండి, శివుని చూస్తూ, ఆ సమయంలో ఎడమచేతితో నందితోక దిగువుగా ఉన్న సున్నితమైన ప్రదేశాన్ని తాకాలి సునం ఆ ప్రదేశాన్ని తాకగానే నందికి బిళ్ళ పులికించి మెలలోనున్న గంటలు మెన్ని తంగా, మధురంగా శబ్దం చేస్తాయి. ఆ శబ్దానికి ద్యానభంగం జరిగినా తనకు పరిచిత

మైన మువ్వల శబ్దముగా నుత్తించి ఇప్పుడు తన భర్తయే ఇట్లు చేస్తున్నాడని ప్రసన్నంగా వుంటాడు. అప్పుడు గంటకొట్టి ఇప్పుని దర్శనం చేసుకొని సేవింపిరావాలి.

ఇటువంటివి తెలుసుకొని చేస్తే మన చర్యలు పరిపూర్ణంగా వుండి మన కోరికలు విడిస్తాయి.

— స్వీయామభూతి.

అలయంలో శతకోపం (శతారి) చేసికొని మన తలమీద పెడతాళులు

రామాయంలోగాని, వేణుగోపాలస్వామి అలయంలోగాని, శివాలయంలోగాని, అమ్మవారి అలయంలోగాని, అంజనేయస్వామి అలయంలోగాని మరే అలయంలోగాని భగవంతుని దర్శించినప్పుడు పూజారిగారు మన తలమీద శతకోపం పెడతారు అందులో విశిష్టత యేమిటి?

కొంతమంది భక్తులు పూజారి శతకోపం తలమీద పెట్టినప్పుడు భక్తికో తల వంచి నమస్కారం చేస్తుంటారు. మరి కొంతమంది కనీసం తలకూడ వంచకుండా పూజారిముందు మనం కలవంచేదేమిటి అన్నట్లు నిర్వికారంగా నిలబడతారు. శతకోపం విశిష్టత తెలుసుకుంటే అలా నిలబడలేము.

మనం ఏవో కోరికలతోనో భగవంతుని ఆశీస్సుల కోసమో దేవుని దర్శనానికి వెళ్ళి వచ్చుకొంటే మనస్సులోని పూజారుకూడ చేయిస్తుంటాం.

పూజారి మన గోత్రనామాంతో దేవునికి పూజచేసి మనం తెచ్చిన వస్తువులూ భగవంతునికి అర్పించి మనకు తీర్థం యిస్తూ శతకోపం మన తలమీద పెడతారు.

ఆ శతకోపమీద భగవంతుని పాదాలు ముద్రింపబడివుంటాయి. మనం అందరం భగవంతుని (విగ్రహం) పాదాలు మన తలకో తాకలేము. అందుచేత శతకోపం రూపంలో భగవంతుని పాదాలు పూజారి ద్వారా మన తలమీద ఉంచబడుతాయి మరి ఇటువంటిప్పుడు మనం మామూలుగా ఉండగలమా?

— స్వీయామభూతి.

నీవు చేయదగిన నహాయం

అన్ని సమయాం లోను

అన్ని స్థలముల లోను

నరక మార్గాల ద్వారా

నరక జనావళికి

నీ జీవితాంతం నలుకూ

నీవు చేయదగిన నహాయం చేయి

— JOHN WESLEY
(అంగ్లమతాదం)

పితృ కార్యాలు — దైవ కార్యాలు

పితృ కార్యాలు నెరవేర్చుకొన్నప్పుడు పొత్తి పంచెలు గాని, మాలు పంచెలు గాని కట్టుకోవాలి. వట్టు పంచెలు కట్టుకోకూడదు.

దైవకార్యాలు నెరవేర్చుకొన్నప్పుడు మాత్రం వట్టు పంచెలు కట్టుకోవచ్చును. అవి లేనివారు మాలు పంచెలు కట్టుకోవచ్చును.

— శ్రీ కొమ్మూరు భాస్కరరావు

శ్రీరామ మంత్రం—తారక మంత్రం

పరమేశ్వరుడు శత్యం జపించేది శ్రీరామ మంత్రమే. ఈ తారకమంత్రం పరమేశ్వరుడు మొట్ట మొదట పార్వతీదేవికి ఉపదేశిస్తూ 'విష్ణు నహస్రనామం' జపిస్తే యెంత ఫలితముండనో శ్రీరామ నామాన్ని జపిస్తే అంత ఫలితము కలుగును. అవి చెప్పెను.

ఈ తారక మంత్రం బ్రహ్మదేవుడు నారద మహర్షికి ఉపదేశిస్తే నారదుడు ఒక వేటగానికి ఉపదేశించాడు. ఆ వేటగాడు యీ మంత్ర మహిమ వల్ల వాల్మీకి మహర్షి గా మారి సంస్కృతములో శ్రీ రామాయణ మహాకావ్యం రచించెను.

జటాయువు, శబరి యీ తారకమంత్రం జపించుట వలననే ముక్తివి పొందారు. అంజనేయస్వామి యీ రామనామ జపం వలననే శ్రీరామునికి పేవకుడు, మిత్రుడు, అప్తుడు అయి చిరంజీవిగా వర్ధిల్లుతున్నాడు.

కుంపిదాసు యీ నామ జపము వలననే శ్రీరాముని దర్శించ గలిగి 'రామ చరితమానస' గ్రంథము వ్రాయగలిగాడు.

సమర్థి రామదాసు 12 సం॥లలో 13 కోట్లు సార్లు యీ మంత్రం జపించి తారకదేశమంతా పర్యటించి ప్రదాకం చేశాడు.

“ఎవరైనా, ఏ స్థలంలోనైనా, ఏ విధంగానైనా, ఏ దేశంలోనైనా యీ మంత్రాన్ని జపించవచ్చు, లిఖించవచ్చు. ఈ మంత్రం పాపములను నాశనము చేసి ముక్తిని ప్రసాదించును” అని పురందరదాసు తెల్పెను.

శ్రీరామ మంత్రము నకలపేదసారము. ముక్తి మార్గమునకు సాధనము. రక్షణ. నష్టమునకు స్వకించాలి కాంతిని, అనందాన్ని, భగవద్దర్శనాన్ని ప్రసాదించును.

ఈ మంత్రం వలననే భారతదేశాన్ని అహింసా పద్ధతిలో దాస్య విముక్తిని చేయగలిగే మానసిక బలాన్ని మహాత్మాగాంధీ సంపాదించెను.

— నల్లూరు కేశవదాస్ జీ.

మన వేదాలు—మాక్స్ ముల్లర్

ఎంతో ప్రాచీనమైన, మహాత్మ్యమైన మనవేదాలు మొట్టమొదట మన దేశ రాషట్రము ఓడింపబడినప్పుడు లిఖితరూపమున ప్రచారంలోనికి వస్తే అనామకులు, అర్హత లేనివారి చేతిలో పడి విప్రయోజనమవుతాయనే భయంతో గురువులు మన వేదాలను అర్హత కలిగిన శిష్యులకు చెప్పేవారు ఆ విధంగా తరతరాలుగా యీ వేదాలు పంపిణీపరచుకొని, గురుమతంగా శిష్యులకు చెప్పబడేవి. అంతేగాని లిఖితరూపంలోని జాగ్రత్త వరకులేదు.

1760 లో ఐర్లండు పండితులు మనదేశం వచ్చారు. పోర్చుగీసువారు, డచ్ వారు, ఫ్రెంచ్ వారు ఇంగ్లీషు వారు వచ్చి వ్యాపారాలు చేసి మన సంపదను తీసుకు వెళ్తే ఐర్లండు వచ్చి మన వేదాన్ని రీసును వెళ్ళారు 1780 లో J Adverd Thomson ఈ పద్ధతి మీద తన అభిప్రాయాన్ని (Comment) వ్రాశారు. అప్పటినుండి ఐర్లండు మన మనాపాటింపు, ఉద్బంధ పండితులను వారి దేశం తీసుకు వెళ్ళి వెంట తరచుకొని పోషించి వేదాలను, వాటి సారాలను గ్రహించి వాటిని ఐర్లండు రాషట్ర వ్రాయించారు.

19 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో Max Muller అను ఐర్లండు పండితుడు మన వేదాలను ఐర్లండు రాషట్రము లింగ్లండులోనికి తర్జుమా చేసెను. ఆయన రాజాకి 17 నుండి 18 గంటల పాటు వనితీవేదాల అంగ్లండు వాదాలు సుమారు 100 Volumes వచ్చాయి వాటికి పీఠిక (INDEX) 1000 పేజీల గ్రంథంగా వచ్చింది.

“నిష్కామ జీవితం నిర్భయత్వం యిస్తుంది. నిర్భయత్వమే-అమృతత్వం” అని చనిపోయే ముందు (20-10-1900) అన్నారాయన.

సుఖప్రాప్తికి ఈశ్వరానుగ్రహము

భక్తులారా! ప్రపంచములోని ప్రతిజీవి సుఖమును కోరుకోమట నహజము. అందులోనూ బుద్ధి ప్రధానుడగు మానవుడు సుఖప్రాప్తిని కాంక్షించుటలో అశ్రద్ధము లేదు. కాని అడుగడుగునా సంభవించుచున్న కష్టములు, నమస్కలు మానవుని సుఖపక్షకు, సుఖప్రాప్తికి అడ్డుకలుచున్నవి. అట్టి కష్టనివారణకు మహాత్ములు ఈశ్వరానుగ్రహము అవసరమని చెప్పుచున్నారు. కావున ప్రతి ఒక్కరూ దైవానుగ్రహమునకై నిరంతరము ప్రయత్నించవలెను. జపము, స్తోత్రపఠనము, అర్చన, సంకీర్తన యిట్టివే మనస్సుకు దైవపరముగా చేసి దైవానుగ్రహమును ప్రాప్తింపజేయు సాధనలు.

ఈ సాధనలు సకామముగా చేసినచో ఐహిక సుఖములు, నిష్కామముగా, ఈశ్వర ప్రీతితో చేసినచో అంతఃకరణ శుద్ధి కలిగి తద్వారా జ్ఞానప్రాప్తి కలుగని కామములు వేసేళ్ళ చాలుచున్నవి.

కావుననే అన్తికులగు మానవులెల్లరు వారి వారి సంప్రదాయముల ననుసరించి జప, ధ్యాన, స్తోత్ర పఠనాదులు చేసికొనుట అదృష్టమైయున్నది.

— మాతా నిరంజనానందగిరి

శ్రీ అత్మ-రామాశ్రమము కొవ్వూరు.

(నిత్యానుష్ఠానము-కొలివలుకులు.)

ఉపనిషద్బోధ

సముద్రములో లంగరు పడవేసి ఓడను నడిపిన ఏలాగున పోజొందో, అలాగున దృశ్యమగు సంసార సాగరములో మనస్సెడి లంగరు పడవేసిన వారికి యెంతగా ధ్యాన జపములు చేసినను ద్వేయాకారము కలుగుట దుస్సరము. ధ్యానము చేయునప్పుడు దృశ్యమేమియు జ్ఞాపకమునకు రాకూడదు. దేహేంద్రియములన్నిటిని మఱపు చేసికొనవలెను. అనగా చుట్టూ కనిపించెడి ప్రపంచము జ్ఞాపకము రాకూడదు. కామ బురుడులుగాని, ప్రిలుగాని అనుష్ఠింపకూడ ఉండరాదు. ధ్యానము చేయునప్పుడు దేహస్పృశిగాని, దృశ్యవృత్తిగాని యుండిన మనస్సు యింకా ద్వేయాకారములోనికి ప్రవేశించుట లేదని గ్రహించవలెను.

సూది రంధ్రములో దారము నెక్కించునప్పుడు యేలాగున చేతులు నిశ్చలముగా మండవలెనో, అలాగున మనస్సు నిశ్చలముగా మన్నవారికే బ్రహ్మ రంధ్రములో అనగా ప్రకృతి రహిత ప్రబోధములో నిలకడకలుగును.

ధనస్సులో శరమునను సంధించువాడు యేలాగున నిశ్చలముగ ముందునో, అలాగున అత్మద్యానమందు నిలకడ కలిగి యుండువారే మనస్సును ప్రకృతినిష్ఠుడని పరమాత్ముని పొందగలుగుదురు. అనగా అట్టివానికి అమనస్కము కలుగును. కనుకనే ఉపనిషత్తు యీలాగున చెప్పుచున్నది.

“ప్రణవో ధమక్యోహ్యత్కా బ్రహ్మకల్లక్ష్యముచ్యతే

అప్రమత్తేన వేదవ్యం శరవత్తన్మయో భవేత్.”

“ఓం కారమే ధనస్సు. మనస్సే బాణము, బ్రహ్మమే లక్ష్యము. అలక్ష్యమును చేరవలెననిన జీవుడు అప్రమత్తుడై ఏకాగ్ర చిత్తుడై, తదేక నిష్ఠుడై, లక్ష్యమందే మనస్సు సంలగ్నమైనవాడైయుండవలెను.”

ఇట్టి ఉపనిషద్బోధము ముముక్షువులు చక్కగా గ్రహించినవారై ప్రణవ స్వరూపుడగు పరమాత్మను నిశ్చల చిత్తుడై ద్యానించుచు బంధ విముక్తిని, పరమానందమును పొందుదురు గాక.

—మహర్షి వద్దను శ్రీమత్యాశస్యాములవారు.
వేదాంత భేరి. జనవరి 1967. వందిక.

కాంతిగీతము

ఆకనంబున కాంతి వెలుగు గాక.

స్వర్గరామమున కాంతి ప్రతిష్ఠితమగును గాక.

ఋములందు కాంతి సుస్థిరంబగుగాక.

వృద్ధియందున కాంతి కీర్తింపబడుగాక.

నకల వృక్షంకా గుర్మములయందు కాంతి

సతతము ప్రవహించును గాక.

నమస్త చరాచరములు కాంతిలో వ్యాప్తింపబడుగాక.

నర్వ గృహముల కాంతి వ్యాపింపబడుగాక.

లోకా నమస్తా స్ఫులిసోభవంతు.

ఓం కాంతి కాంతి కాంతి:

—ఓంకార మహారాజ్
ఓంకార అప్రమము

కలి కల్మషనాశన మహామంత్రము

(కలి సంతరణోపనిషత్తు)

కలి సంతరణోపనిషత్తునందు బ్రహ్మదేవుడు. వారడునకు కలికాం వోషము లను నిర్మూలించుటకు చక్కని మంత్రమును ఉపదేశించెను. ఆ మంత్రమునే “కలి కల్మషనాశన మహామంత్రము” అని చెప్పుదురు.

అది ఏమనిన “ఓమ్. హరేరామ హరేరామ రామ రామ హరే హరే

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే”

ఈ మహామంత్రము పదునాఠవర్ణములతో గూడియున్నది. దీనినే షోడశాక్షరి మహామంత్రమనియు అందురు. ఇద్దానిని భక్తి పూర్వకముగ జపించువారికి పావ క్షయమై మహత్తర శ్రేయము కలుగ గలదు. దీనిని మించిన ఉపాయము యే వేదమందును లేదు. ఈ రహస్యమునే యీక్రింది ఉపనిషత్ శ్లోకము నిరూపించుచున్నది.

“ఇతి షోడశకం నామ్నాం కలి కల్మష నాశనమ్

నాశః పరతరోపాయః సర్వ వేదేషు దృశ్యతే.”

కాలిట్టి ముముక్షువులు శ్రద్ధా పూర్వకముగా పైన తెలిపిన మహామంత్రమును జపించుచు, తపర్థమును మననము చేయుచు, నచ్చిదానంద స్వరూపులగు శ్రీరాముని యెడల, శ్రీకృష్ణమూర్తి యెడల అనన్య భక్తి కలవారై భగవత్కృపకు పాత్రులై తరించుదురు గాక.

—శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాముల వారు.
వేదాంత భేరి. 1967 జనవరి వందిక.

అంజనేయస్వామికి ప్రణయభక్తుని నివేదన

రామాయణగాథ అంకటికి ముందిరకాండ అతి రసవంతమయినది అంటారు. అటువంటి సుందరకాండకు అంద అయిన శ్రీ అంజనేయస్వామి చరిత్రను పౌణ్య శ్రీ ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి గారు “శ్రీ హనుమచ్ఛరిత్ర” గా హిందీ భాషలో చాల విపులంగా రచించగా ఆయన ఆదేశించగా డా॥ కె. కెవ నత్కవారాయణ MA.Ph.D, హిందీ భాషాధిపతి, శ్రీ వై. యస్. కళాళా, నర్సాపురిం, గారు

తెలుగులో చక్కగా అనువదించారు అందులో రచయిత "తను యీ 'హనుమ' చరిత్ర' గ్రంథము వ్రాయువానికి కొంత అయినే అంటూ, ఎవరి చేత 'వారు' ఎప్పుడు ఏం పని చేయించుకుంటారో అతని చేత ఆ పని అదే సమయంలో హస్తాంతరంగా చేయించుకుంటాడు." అని చెప్తూ, "ఓ పవన తనయా! మీరు ఏ విధంగా ప్రేరేపించారో, ఆ పని మీ ప్రేరణ చేతనే, మీ అనుగ్రహ ఆశీర్వాదాల చేతనే పూర్తయింది. ఇంక మీరు ఈ సాంసారిక మాయా మోహంలో మనస్సు రమించకుండా వుండునట్లు ఆన్ని వేల ప్రపంచాంతరాలనే సమయం గడచి పోయేటట్లుగా ఆశీర్వాదించింది. కరీం నట్ల అహంకారమూ, సాంసారిక వస్తువుల వట్ల మాయా మమకారాలూ కలుగరాదు" అంటూ ప్రార్థించారు. ఇంకా ఆంజనేయస్వామి గుఠాంబీ వర్ణిస్తూ,

"ఓ దుద్రావితాదితా! మీరు అందరకూ స్వాములు. ఓ ప్రభువుకు అత్యంత ప్రేమదా! మీరు రాముని ప్రతిరూపులు. ఓ సర్వగత! మీరు రాముని సేవకులు, ప్రియకులు, మిత్రులు, మండ్రులు, వాహనము, పాహుకారు, వైనికులు, సర్వస్వ మూసు, ఓ జానకి ప్రేమ పాలితుడా! మీరు శ్రీరాముని అంతఃపరిణామము. సేవకుడు ఎల్లప్పుడూ స్వామిమంటే శ్రేష్ఠంగానే ఉంటాడు అందుకేత మీరు శ్రేష్ఠతములు. ఓ అంజనా మాత అనందాన్ని వృద్ధిచేయు ఆంజనేయా! మీరు అంజనా మాత గర్భాన్ని సార్థిం చేశారు. ఓ శేషి తనయా! మీరు శేషి వానర కులాన్ని పునీతం చేశారు. ఓ పవన తనయా! మీరు వాయువేగాన్ని కూడ తిరస్కరించి, భుక్తుడు తండ్రీకంటే కూడ మిన్నగా వుంటాడు, అనే లోకోత్తరిని సార్థిం చేశారు. ఓ కపిల కుల తేజశీ! మీరు చంచల వానర జాతి గౌరవాన్ని వృద్ధి చేశారు.

ఓ రామమాత! మీరు లంకను కొల్చి ఇగజ్జనని జానకి నుండి అనుజ్ఞ తీసుకొని, గుర్తుగా చూడమంటిని పుచ్చుకొని, దురితసాగరంలో మునిగి వున్న మీ ప్రియకులను వంశోపవరీచారు. రామునకు సేవ సమాచారాన్ని వినిపించి వారిని జన్మ జన్మాంతరాల దాకా ఎప్పటికీ మీకు ఋణపడి వున్నట్లుగా చేశారు.

ఓ సంకీర్తన ప్రేమదా! మీరు మీ రామ కథామరత్తి చూపి భక్తులకు ఓక ఆదర్శ విధానాన్ని చూపించారు రామచంద్ర జరిగే ప్రతిదోటా అశ్రు విమోచన అస్త్ర అంధము పండుకంటాడు మీరు రాముని ద్వార పాలకులు, జానకి ముద్దు పిల్లలు, భక్తులు "దివే జివే అనరా". భవనాగరాన్నించి తరింప చేసేవారు.

మీరు దీనులకు సర్వదా రక్షకులు. మీరు మాపై కనిరరించండి! అనుగ్రహించండి! మీ అగాధ చరిత్ర సాగరాన్నించి కొన్ని దిండు కణములను తీసుకొని కొంత నటన చేద్దామని అనుకుంటున్నాం ఈ నటన చేయనట్లు మమ్ములను ఆశీర్వాదించండి" అంటూ అర్చిగా ప్రార్థించారు.

ఆంజనేయస్వామికి ప్రేమమైనవి

మహావీర హనుమాన్ గొప్ప బలవంతుడు. చాల విచిత్రమైన, చాల సరళ స్వభావం గల్గిన సర్వసామాన్య దైవం విష్ణు భగవానునికి వస్త్రాలు, ఆభరణాలు, వళ్ళు, పూలమాలలు, గంధము, అక్షర యలాటివి ఎన్నో అలంకరణ వస్తువులు కావాలి. స్నానానికి పంచామృతాలు, గంధము, దివ్యోషధులు, మహాషధలు మొదలగు పెక్కు వస్తువులు కావాలి. కాని మా యీ హనుమంతుణ్ణి దర్శిస్తే చాలు, లద్దు నివేదన చేస్తే చాలు, పూజ అయిపోయినట్లే! స్నానం చేయించే పనిలేదు చందన, ధూప దీపాల నిమిత్తం లేదు వారానికో, పవనికో, మాసానికో లేక సంవత్సరానికో ఒక్కసారి ఎట్టని వస్త్రం ఆర్పించండి. పూలమాల, వలాలూ మీకు అర్పించాలని వుండే అర్పించండి. కాని లద్దూ మాత్రం కప్పుని సరిగా కావాలి. అదికూడ శనగపిండిలో చేసినవి పాలకోవో చేసినవైనా సరే, లద్దూ లేకపోతే హనుమంతుడు త్వరగా అనుగ్రహించడు లద్దు లేకపోతే శ్రీరాముని ఆదేశాన్ని కూడ తరుమారు చేస్తాడు అంత యిష్టం!

—పూజ్యశ్రీ ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారిగారి
శ్రీ హనుమచ్ఛరిత గ్రంథములోనిది.

"బేడి ఆంజనేయస్వామి"

జగన్నాథపురిని సముద్రుడు ఎప్పుడు రలచటంటే అప్పుడే ముందేస్తున్నాడు. ఇందువలన జగన్నాథునికి చాలా కష్టం కలుగుతుందేది.

ఒకసారి జగన్నాథుడే శ్రీరామునితో నేరాలోపణ చేశారు. అప్పుడు శ్రీరాముడు సముద్రునితో జగన్నాథునికి కష్టం కలిగించవద్దని చెప్పి సముద్రుడు శరేణున్నాడు కాని ఎవరికి ఎలాంటి స్వభావం ఉన్నాడో అదిసోమ అప్పుడప్పుడు సరికా కలిగినప్పుడు పట్టరాన్ని ముంచిపోనే వున్నాడు. శ్రీ జగన్నాథస్వామి మరల, శ్రీరామునితో నిర్వాదు చేశారు.

అప్పుడు శ్రీరాముడు హనుమంతుని పిలిచి 'యీ సముద్రుడు జడ స్వరూపుడు, దొడ్డిగా వినబడలేడు. నీవు జగన్నాథపురిని రక్షించడానికి సముద్రపు ఒడ్డున కూర్చోని వుండు. ముందుకి పొంగివస్తే బుద్ధి వచ్చేలాగా గదతో గట్టిగా ఒక దెబ్బ కొట్టవలసింది' అని చెప్పాడు.

హనుమాన్ ఆజ్ఞాపాటకుడు కదా! జగన్నాథపురిలో సముద్రపు ఒడ్డున కూర్చున్నాడు. సముద్రునకు హనుమంతుని దిం పరాక్రమాలు తెలుసు! భయం చేత వట్టవాన్ని ముంచడంలేదు.

కాని జగన్నాథపురిలో హనుమంతునికి ఒక గొప్ప యిబ్బంది కలిగింది. జగన్నాథస్వామి అన్నం తింటారు. అన్నమే వారికి ముఖ్య భోజనం. అక్కడ అన్నాన్నే ఆందరికీ ప్రసాదరూపంలో ఇస్తారు. జగన్నాథుని అన్నానికి జగత్తంతా చేతులను సాచుతుంది. వారిదగ్గట వండి, వందని అంటూ, ఆచారమూ, ఎంగిలి, అలాంటివి వుండవు. జగన్నాథునికి నివేదన చేస్తేచాలు, అన్నం పవిత్రమౌతుంది దాన్ని ఎవరు తాగినా అంటులేదు. ఎక్కడికైనా తీసుకొని వెళ్ళవచ్చు. హనుమంతునికి అన్నం రుచించుములేదు. మనస్సు విసిగిపోయి రాత్రిపూట మెల్లగా ఎవ్వరికీ తెలియకుండా అయోధ్యకు వచ్చి మనసారా లడ్డులను భుజించి సూర్యోదయము కాకుండాపురికి తిరిగి వచ్చేవాడు.

సముద్రుడు, అవతారం చూసుకొని ఒకరోజు హనుమాన్ డ్యులను తినడానికి అయోధ్యకు వెళ్ళగానే, తనపూర్తి బలాన్ని వినియోగించి పురిని ముంచేకాదు జగన్నాథస్వామి పెదికించగా హనుమంతుని బాద తెలియలేదు. ఆయన అయోధ్యలో శ్రీరామునితో తిరిగి పిర్యాదు చేశాడు. శ్రీరాముడు అంజనేయుని నిండ్రిని అడిగితే ఆయన యిట్లు తనకుంకోసం తామ రాత్రిపూట అయోధ్యకు వచ్చి శ్రీరాముని కలుసుకోకుండా తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నట్లు అంగీకరించాడు.

అప్పుడు శ్రీరాముడు జగన్నాథునితో అంజనేయునకు విత్యం లడ్డు యేర్పాటు చేయమని ఆదేశించి, అంజనేయస్వామి కళ్ళకు, చేతులకు సంకెళ్ళు వేయించి సముద్రపు ఒడ్డున బంధించి వుంచాడు. జగన్నాథపురిలో నేటికీ ఆయన 'బేడి హనుమాన్' అనేపేరుతో వున్నారు.

—శ్రీ హనుమచ్ఛరీత్ర

మూలం:— ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారిగారు.

అనువాదం: శ్రీ కె. శివ సత్యనారాయణ

మహాశివరాత్రి ప్రాశస్త్యము

పంచ భూతాత్మకమైన ప్రపంచాన్ని తనలో లీనం గావించుకొను పరమేశ్వరుని "ఓం నమఃశివాయ" అనే పంచాక్షరీ వాసస్మరణ చేసి మోక్షప్రాప్తి నందుకునే యీ పర్యవసనం (మహాశివరాత్రి) మామకుద్ద చిట్టాకే నాటి రాత్రి వస్తుంది. వానర ప్రాయుడైన నరుని నరోత్తముడిగా మారుస్తుంది. ఈ పండుగ గొప్పదవాన్ని గూర్చి 'స్కాంధ పురాణాంతర్గతమైన శివాన సంహిత'లో 336 అమృతపుష్పంలో అభిభాషించబడినది

బ్రహ్మదేముడు ఒకప్పుడు తానే జగత్కర్తనని గర్వించి, పాలసంద్రావ పవ్వళించు నారాద ఋషిని కివ్వించాడు. విరించి విష్ణుదేవుడు వీరావేశంతో కియ్యంను కొనసాగించగా రోతాండ్ని గిగ్గోలు పడినాయి ఆ నమయములో పైన తెలిపే పవిత్ర చిహ్నమునాడు పరమేశ్వరుడు అనల స్తంభాకృతిలో అవతరించి వారిద్దరి మధ్యనిలిగి 2 న వహివము చూపాడు. వర ఆ ప్రాశస్త్య ఆర్జునకం నెరుగక, సిగ్గుపడి పరమశివుని అధిక్యతను అంగీకరించాడు. 'పుడు వారికి శివరాత్రి ప్రతం ఉపదేశించి వారిని తరింపజేశాడ. తదాది యీ ఉదంతం ప్రతి సంవత్సరం భక్తిలీనాడు శివరాత్రి ప్రతం ఆచరించి సీతలు కుంజం వలె వరగత అవరిస్తాంది.

మహాశివరాత్రి నాడు జాగరణ చేసి శివ నామస్మరణం చేత ప్రతిమనవి స్వీయ సంకటహరణుడై "అక్షపేక త్రియో పరమేశ్వరః" అన్నట్లుగా మహా న్యాసాభిషేకములు చేయించి ధన్యులవుతారు.

సుస్నాతుడై, నూతన ఓస్త్రాలు ధరించి పార్వతీపతికి పూజలు చేస్తూ శివరాత్రినాడు జాగరణ చేసిన భక్తులను యమదూతలు ప్రైతం చేరితేరని ఈశ్వరార్చన కళాశీలుడైన శ్రీనాథ మహర్షి శివరాత్రి మహాశక్య గ్రంథంలో తెలిపాడు.

అఖిలాంగకాల్లో భస్మావలేపనం గావించుకొని, భవితక్రిమింపొన్న పాంపట్టికయందుంచుకొని, రుద్రాక్షమాలలు ధరించి, లింగిపూజా సక్తిమానసుడైన భక్తుడే జంగమాత్మక శివ వ్యరూపము.

—అంద్రభూమి దినపత్రిక (8-3-86) 2వ పేజీలో 'మండిండ్రి' చేరదించబడిన మహా శివరాత్రి ప్రాశస్త్యము వ్యాసములోనిది. (సంక్షిప్త పంకంసము.)

రామ నామ మహిమ

భగవద్దామము అధ్యాత్మిక కల్పవృక్షము. అది మనో మారిత్యముల నిర్వహించి అది వరిమ కాంచి, కావ్యతానందమును, అనంతజ్ఞానమును, ప్రసాదించును. వ్యరణ చేయువారి హృదయములలోవది దివ్యప్రేమను క్రుమ్మరించును. అది వస్తువై ఆనందములకు మూలము. అమృత ప్రసాదినియగు ఆ నామము మీ భయము లన్నింటినీ పోగొట్టి నర్వులకును ఉపశమనమును, పరమ సంతోషము కలుగజేయుగాక.

శ్రీరాముని నామము మధురతమమైన వస్తువుల కంటె మధురతరమైనది. అది కాంతిరామము. పవిత్ర ఆత్మం తీవ్రమే అది. అది ప్రపంచ వాసలనెడి ప్రత్యర్థిగాగుండు చల్లాపుమ నీ హృదయములో నిహితమైయున్న దివ్యజ్ఞానము నది మేల్కొలుపును అది సాధకుని దివ్యానంద సాగరమున స్నానము చేయించును. శ్రీరామునకు జయము! రామ నామమునకు జయము!

ప్రతి వస్తువునందు ఒక్క రాముడు మాత్రమే యున్నాడు ఈ ప్రపంచ మంతయు వారి లీల రాముడు లేకుండా ప్రపంచమే లేదు. ఈ విశ్వమంతయు రామమయము. రాముడు లేకుండా ప్రపంచమే లేదు. రాముడు, రామనామము వేరు కాదు

శ్రీరాముని చేతులకు సాధన యేదీయన వారి నామమును అనుసరించి అందు లోనే లీనమగుటయే. ఏది వేదసాగరమునుండి మదింపబడినదో, ఏది కలియుగ మందలి దోషములను తొంగించునో, ఏది నరకము పరమేశ్వరుని ఉహ్యాయందుం డనో, ఏది భవరోగములను పోగొట్టుట కిమోమమైన బెషధమో, ఏది జానకి మాతకు ప్రాణము వంటిదో, అట్టి రామనామావ్యక్తమును విరంతరము గ్రోలు పవిత్రాత్ముడు కన్యకగు గాక.

కావ్యములలో వర్ణించబడిన పలు విధములైన జపమార్గములలో (లిఖిత జపము) మంత్రము వ్రాయుట శక్తికమమైనది. అది సాధకుని మనోదారణకు దోహదమొనరి వ్యాసమునకు శ్రీమదుగ గొంపోవును నైతిక మార్గమున జిజ్ఞాసువుల అక్క వికాసమునకు లిఖితజపము చాల రోదృదుమ. మంత్రము వ్రాయు నపుడు మనస్సు, జిహ్వ, చేతులు, కన్నులు మంత్రములో లీనమగుటచే పరద్యాన

ములు తగ్గి భారణకత్తి పెంపొందును మనోనిగ్రహము, కావ్యత కుద సంస్కార ములు, కాంతి, ఆత్మకత్తి లభించును.

— శ్రీ స్వామి శివానంద.

శ్రీరామ ధైందింగు వర్క్కు, సికిందరాబాదు వారి శ్రీరామకోటి లిఖితపు న్నకములోని పలుకులు.

సారథం:

“లిఖిత స్కంధము, కృష్ణమూలము, కుకాలాభిరామంబు, మంజులకా శోభితమున్, సువర్ణ సుమనస్సు జ్ఞేయమున్, సుందరోద్భవం వృత్తంబు, మహాఫలంబు, విమల వ్యాసాల వాలంబునై వెలయున్ భాగవతాఖ్య కల్పకరువుర్విన్ వద్దిజిత్రేయమై”

భక్తికి మారుపేరుగా భాగవతాన్ని చెప్పుకుంటారు తెలుగువారు. దానికి కారణం దానిలో ఉన్న భక్తగదలే కాదు— ఐమ్మెర పోతరాజు కమ్మని కవిత్వం. స్వయంగా భక్తుడై భగవద్దామ వ్యరణం చేతనే పారవశ్యాన్ని భజించే చిత్తంతో భగవంతుని ప్రేరణతో— భాగవతరచన చేపట్టాడు పోతన్న కవిత్వం అతనికి తైవల్య సాధనం తైవల్యం జ్ఞానంవల్లకాని తైవళంకాదు. నిర్గుణమైన బ్రహ్మాన్ని జ్ఞానంవల్ల పట్టుకోవచ్చును. కాని అది సర్వజన సులభం కాదు అందరికీ అందు దాటులో ఉండేది భక్తి. భక్తి మార్గం మధురాది మధురమైనది. నగుణబ్రహ్మను సమాపితంతో సాక్షాత్కరించుకొనడానికి అంతకంటె సులభమైన మార్గం మరొకటి లేదు.

భక్తి అనేది ఒక విధమైన చిత్త పరిపాకం అది అవుతున్న పనిదాం అమ్మ పాలకోసం అలమటించినట్లుగానే మానవుని అంతరాత్మ అఖండ చిన్మయానందం కోసం అలాగపడుతుంది. తియ్యని పాలకై తల్లి పాలింద్లకోసం తడినే పనియైన లాగానే అంతరాత్మ ఆ అనిర్వచనీయానందానుభూతికోసం అన్వేషణ ప్రారంభిస్తుంది. ఆ అన్వేషణలోనే అంతరాత్మ ఎంతో ఎరుగుతుంది.

— డా॥ జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం డా॥ సి. నారాయణరెడ్డిగారి కమల నీయవ్యాఖ్యతో పోతన భాగవతం నుండి మందార మకరందాలు గ్రంథంలోని సుండుమాటలు, యువభారతి వారి ప్రచురణ 1973.

పూజ:

మనము పూజం గురించి బోధవరకుకొనుటకు బాహ్యపూజ, మానసపూజ, అత్మపూజ అని మూడు విధములుగా భావించవచ్చును.

1. బాహ్యపూజలను గురించి తెలియని వారెవ్వరూ నుండరు. ఏలనన బోధములో ప్రతి మానవుడు మర్నదమైన మానవ జన్మను పొందగల్గితిమని గ్రహించినచో, దైవమును ఏకోవిధమైన ఆకారములో పూజించుచు గమ్యస్థానము చేర ప్రయత్నించుచుండును.

2. బాహ్యపూజా పురస్కారములను, బాహ్య చిహ్నములను వదలి మానసికముగా తమ యిష్టదైవమును, తమ హృదయస్థానమందో, భ్రూమధ్యముననో, నిరంతరము ధ్యానించుచు అదర్శమైన, పరమపావనమైన జీవితములను గడిపి మహనీయులను గూడ అచ్చటచ్చట మనము గాంచుచునే యుంటిమి.

3. ఇంక అత్మపూజ చేయు మహనీయులు. వీరు చాల అరుదు. వీరే విశ్వపూజ చేయు మహనీయులు. ఏలనన విశ్వపూజ అనినను అత్మపూజ అనినను ఒక్కటే ఈ పూజకు పుష్పములు, ఫలములు, ధూపదీప నైవేద్యములు అవసరము లేదు. ఈ విశ్వపూజలో హృదయస్థానమును, భ్రూమధ్యస్థానమును మరి అత్మస్థానమునందే బ్రహ్మవిదులు నిరంతరము అత్మపూజ అహర్నిశములు సహజముగానే జరుపుచుండురు. బోధములో మన్న పూజలన్నిటిలో ఈ విశ్వపూజయే మహోత్కృష్టమైనది.

— పూజ్యశ్రీ ఓంకారస్వాములవారు.

సందేశ తరంగిణి గ్రంథములో.

దైవమును పొందుటకెంతకాలము పట్టును? :

జన్మలన్నింటిలో మానవజన్మయే ఉత్కృష్టమైనదని చెప్పబడెను. దుర్లభమైన ఈ మానవజన్మ దైవమును పొందుటకే యాయబడినదనిగూడ మహనీయుల చేతను, మరగ్రంథముల చేతను సక్కాచింపబడెను.

కాని దైవ సంభూతుడైన మానవుడు దైవమును పొందుటకై ఉత్తమమైన మానవజన్మను పొందియు, దైవ సరితావనకో నిండియుండి తన జన్మకు అధారమైన దైవమును తెలిసికొనుటకు బదులు ఒక్క దైవమును తప్ప అమూల్యమైన

వాదనన్నింటిని తెలిసికొనుటకై తన జీవితమునంతటిని అర్పించి పాటుపడుచుండెను.

ప్రపంచములో 'ప్రవృత్తి, నిష్ప్రవృత్తి' యని అందఱకు విచిత్రమైన రెండు మార్గములు కలవు. నిష్ప్రవృత్తి మార్గము అధ్యాత్మిక చింతకలిగిన వాకితే తెలియదు, గాని ప్రవృత్తి మార్గము సామాన్య జనులందరకును తెలియును,

నిష్ప్రవృత్తి మార్గము చాల యరుకుగాను, రాకురప్పలు, కుప్పలు, ముండ్లు మొదలగు వానితో నిండి విర్లనముగా యేకాంతముగా నుండును.

ఇక ప్రవృత్తి మార్గమో: చాల వికారముగాను, అష్టదశకరముగాను, కిక్కిరిసి యుండును.

దైవమును పొందుటకెంత కాలము పట్టునో - నిష్ప్రవృత్తి మార్గమువలన వారే ఆలోచించెదరు. దైవమును పొందుట కనేర జన్మలు కావలెనని కొందరు చెప్పియుంటిరి. నిష్ప్రవృత్తివలననే సత్యమార్గమున నడచిన ఈ ఒక్క జన్మలోనే దైవమును పొందవచ్చునని మరికొందరు చెప్పిరి కొందరు యోగిపుంగవులు సాధన సంపత్తియు, యోగాధ్యానము చేసిన పంక్తెండు సంవత్సరములలో దైవమును పొందవచ్చునని కొందరు ఋషిగ్రంథాలు ఆరు సంవత్సరములనియు, మరి కొందరు మూడు సంవత్సరములనియు, మరికొందరు అనుభవవరులు ఒక్క సంవత్సరము పట్టదలగా కృషి చేయుచు ధ్యానధారణ సమారుల సత్యనిందిన దైవమును పొందవచ్చుననియు చెప్పిరి. కొందరు బ్రహ్మవేత్తలు పాలుపండ్లు తీసి కొనుచు, కఠినమైన దీక్ష వహించి, నిరంతరము కృషిచేసిన ఆరునెలలలో సమాధిని పొందగలరని మదిపెయుండిరి. మరికొందరు మూడు నెలలనియు, ఒక నెలయనియు, పక్షము రోజులలో దైవమును పొందవచ్చునని చెప్పియుంటిరి.

ఇంక శ్రీరామకృష్ణులు మూడరోజులు మాత్రమే మానవుడు నిష్ప్రవృత్తి, విర్ల తల్లికై రోదన చేయనట్లు, రామ మీద దైవమునకై విలపించుచు పాటుపడిన దైవమును తప్పక పొందవచ్చునని, వారి స్వామిత్వముతో మదివి యుంటిరి. ఇంకను కొందరు సమాధి స్థితి ననుభవించిన వరులను, మునిగింపివులు, దైవమును ఏడు మదియలో పొందవచ్చుననియు, మరికొందరు ఒక్క మదియలోనే పొందవచ్చుననియు చెప్పియుంటిరి గృహస్థులకు అదిర్ల పురుషుడైన శ్రీ జనక

మహారాజు ధైర్యము నెంతలో పొందగలనని శ్రీ పుష్టావలంబునీంద్రుని ప్రశ్నించగా
“గుర్జును నెక్కువకు రికాబలో కాలపెట్టి గుర్జును వీపుమీద కెగురువంత
కాంములో ధైర్యమును పొందివచ్చును” అని ఘంటాపాదముగా చెప్పియుంచెను.

— పూజ్యశ్రీ ఓంకార స్వాములవారు.
‘సందేశ తరంగిణి’ గ్రంథములో.

దివ్య తేజస్సు

భక్తులకే కష్టములు మెండు అనెదరు. ఏ కష్టములు, పరిక్షలు లేని యెడల
అందరు భక్తులుగనే యుండురు ఎన్ని అవస్థలు, పరిక్షలు కలిగినను, ధైర్య పరి
తాపనతో విండియున్నవారే విజయైవ భక్తులు.

ఒక భక్తులొకప్పుడు బండివానలో మంచబడెను. నిజమైన భక్తునకు, బండి
వానదైనను, అంతఃకరిమైనను ఒక్కటే ఏదా! చెర చాలదా యన్నట్లు అతడు
ఒకటికొట్టులో బండించబడెను. అతడు నిజమైన భక్తుడు కనుక చీటిగదిలో మంచ
బడినను, ధైర్యమును గురించి పరితపించుచుండెను.

ఏమిశ్రీ, బంధవిముక్తి అందరికను ఎప్పుటికైనను కలుగు ఏదా! అందును
సాధకులకు, ధైర్య విహీనులకు ముఖ్యముగా కలుగును. నిజమైన భక్తులు ధైర్య
మందిరావి. చీటికొట్టు మండిగావి బయట పడకైనను ప్రయత్నించదు. వారు
మాయమంది, అద్భుతాంధకారము మండి చూత్రమే బయటపడుటకు నెచ్చులున్నను
వదా ప్రయత్నింతురు.

మన కిట్లనకు ఒకానొక పుణ్యదినమున చీటి గదిలోనే భగవద్దర్శన
మాయెను. ధైర్యమునై రోదనము చేయుచుంక, ఒక మహా దివ్యతేజస్సు తన
ముందు గోచిమిడినే ప్రత్యక్షమై క్రమముగా ఆ చీటి గదియంతయు వ్యాపించి,
తనలో ప్రవేశించెనట. ఆ తేజము మండి కల్పించి జీవితము మారిపోయెను. బండించ
బడిన ధైరీ, చీటిగదిలో చెరిపెట్టబడిన భక్తుడు, స్వర్గములో సింహాసనము మీద
మన్నెపై ఆసించింపసాగెను ఆ దివ్య తేజస్సే అతని పరిపూర్ణ అనంతము గమ్య
స్థానమునై అతని మనస్సంతయు ఆ తేజస్సు వంటి విరివమై ఆశుభమైన
కృపించి పొందుచుండెను

కొంతకాలము ను అ నడచెను. కిట్లకు బండి ఏముక్తిని పొందెను. ధైర్య

మండి విముక్తుడైనను, మనస్సు సదా ఆ చీటి గదిలో గోడమీద ప్రత్యక్షమైన
తేజస్సువంటి విరివమై యుండెను పూర్వజన్మ కర్మచేతనో, దురదృష్టము చేతనో,
ప్రాపంచికుల సహవాస దోషమునో, ఏ కారణము చేతనో, అతడు సంసారము
లోనికి సంఘములోనికి రాగానే అదివ్యతేజస్సు మరుగయ్యెను అతడు పరితపించుచు
ఎంతవెదకినను, ఎచ్చట వెదకినను మరల కనిపించువాడెను. మన భక్తుడు దుఃఖించ
సాగెను. ధైర్య పరితాపనతో హృదయము విలపించసాగెను. ఆ దివ్య తేజస్సు
యొక్క పునర్దర్శనమునకై కొట్టుకొన సాగెను దేశాటన ప్రారంభించెను.

కండి, కాళహస్తి రామేశ్వరము మొదలైన తీర్థయాత్రలు చేసెను. దివ్య
తేజస్సు దర్శనమునకై తిరుపతి కొండలు కూడ నెక్కెను తాను ధైర్యుడో
మందగా అడభివించిన దివ్యతేజస్సును మరల దర్శించుట యెట్లు! కాళీ, ముషీ
తేజమేగాక, హిమాలయములందలి గంగోత్రి యమునోత్రి, బిదరీ, కేదారము
మొదలగు తావులందు ఆ మహాతేజస్సునకై వెడక ప్రారంభించెను. చివరకు
తైలానము, మానస నదోవరములందు కూడ ఆ తేజస్సు నతడు గాంచలేకపోయెను
తిరిగి, తిరిగి నిరాశతో కాళ్ళు డూడ్చుకొనుచు అతికష్టము మీద దివరకు గృహము
చేరెను. తాను బండివానలో మందగా దర్శించిన దివ్య తేజస్సును ఒక్కమారు
దర్శించుటకై పరితాపనతో విలపించసాగెను.

ఒకానొక రోజున అదృష్టముచే ఒక అశ్రమమునకు వెళ్ళుట కటన్పించెను.
అచ్చట తలనెరిసిన ఒక మనసి సాధువు తనస్సు చేసుకొనుచుండెను. మన భక్తుడు
ఆయన చెంత చేరి చాగనము చేయుచుండెను. కొంత తడవైన తరుపరి ఆ తపస్వి
కమలు తెరువగా మన భక్తుడు తన చెంతనే కూర్చొని యుండుట చూచెను.
అప్పుడు మన భక్తుడు తన వృత్తాంత మంతయు తెలియజేసి తనకు తిరిగి ఆ దివ్య
తేజస్సును దర్శించే అవకాశమును కల్పించమని చేతులు జోడించి ప్రార్థించగా, ఆ
తపస్వి చిరునవ్వుతో “బిడ్డా! నీవు రోజుమంతము వెదికితివి గాని, ఒక్క తావున
మాత్రము వెదురికై తివి ఆ అశుభమైన దోషి స్వరూపము. రోజీ సూర్యుల
తేజస్సుతో ఎచ్చట వెలుగుచున్నదో, ఆ తావుగలది అన్ని తావులందును వెదకి
తివి దాని వలన యేమి ప్రయోజనము!” అనిగా ఆ భక్తుడు కపస్వియో, “తండ్రి
ఆ తావేదియో వెలవిండి” అని వేడుకొనెను. అంతట ఆ కష్ట రిషిస్వి “నాయనా!
అది నీ రోనే, నీ పవిత్ర హృదయ స్థానమునందే నిలిచియు వెలుగుచున్నది

అట్లే దానిని లో చూపుతే చూడ ప్రయత్నించక దైత ఎంత పెదకీరమ యేమి లాభము? అనేమ భక్తుడ మనం పేకొకగా అవ్వద్ద తపస్వి చిరునవ్వుతో నేత్రములు మూసెను. భక్తుడు కూడ కలులనే చేసెను. కొంతపేదటికి అంతయు నిశ్చయముగా మారెను. ఆ పవిత్ర క్షణములలో మూటలు, భావములు, సర్వము అదృశ్యమాయెను. మహోపదేశము నిశ్చయముతోనే పూర్తి అయ్యెను.

శిష్యుని ముందువ దింక, అందోళన, తాపత్రయము, మరితాపములన్నియు చూచుటై ఆ స్థావరము. పరిపూర్ణ పంక్తి ప్రకాశవంతమైన సూతన లేజిస్తుంది యెందుకంటే.

ఏమిటేజిస్తును ఆ పవిత్రమైన ఏకాంత స్థలములో గురుసన్నిధిలో అనుభవించినా, అవిద్యతేజస్సునే అటుపైవ కూడ భక్తుడు అనుభవించసాగెను.

ఊరిలో ప్రవేశించినను, తప్పు ప్రేమించెడి వారిలోనూ, దేవునించెడి వారిలోను దివ్య వద్దగించ లోనూ, ఉప్పు కణిలోనూ, ఏమి చూసిననూ దివ్య తేజస్సునే కాంచసాగెను.

ప్రేమ వ్యభిచారాః దైవపాపకలారాః ఇవ్వుడు మనము కూడ కొంత తదవు వేదములు మూసి లోకం, దెలువల, అన్ని దిశలయందును, మృత్యుం సర్వావస్థలయందు దెలుగుచున్న కొటి మార్గ ప్రకాశమైన ఆ దివ్య తేజస్సును అంతర్గత దృష్టితో దర్శించెదము గాక!

దివ్య తేజోదామనాః లోకములోని జనులందరూ శరీరక ప్రాంతిని విడిచి నిరంకరము నీ ప్రకాశమును అనుభవించెదరు గాక!

లోకస్సమస్తా న తిలోభవంతు.

—పూర్వశ్రీ ఓం కారస్వామి
పంచే తరంగాణి గ్రంథమునుండి.

సంకీర్తన

ప్రియమైన పాఠకురూ!

తేజస్వి నామమును గానము చేయుటయే 'కీర్తన' యనెడను. అతని నామము కలుపుకొని ప్రార్థన లేక ద్యావ మనదెడను భగవత్పాదార్థమును కిరణములు సులలితములు నిశ్చలములు మరయు ముడికములువగు సాధనములు.

ప్రార్థన, కీర్తనలు అమృతపానము వంటివి. కీర్తన అంకరాళ్ళకు దివ్య

మైన అపారము వంటిది ద్యావ ప్రార్థనలు అత్యుచ విగ్రాహి నానాగును ప్రాచార్య మరయు దేవుని సంకీర్తన విష్ణు అమృత కుటుంబిగా చేయమ

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే॥

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

ప్రేమపాపం త్రమ నెల్లదేళల పాడుకొనుచుండము మరియు రామకృష్ణుల నెల్లప్పుడు ద్యావించుకొనుచుండము.

నీవు ప్రాచార్య, ప్రాచార్యము మరియు భగవత్పాదార్థము సంకీర్తనం ద్వారా భగవత్పాదార్థార్థమును ఈ జన్మయందే పొందెదవు గాక!

— శ్రీ శివానంద మాహర్షి

8-8-1941

దివ్య భజనమాల పుస్తకము నుండి.

భగవత్పాదార్థార్థము

భగవత్పాదార్థార్థము నొందుటకు మానసిక శుద్ధి అత్యంత అవశ్యకము. మానసిక శుద్ధి కలుగుటకు ఆపద్యానములు, ప్రార్థన, కీర్తనలే ముఖ్యములు. భగవత్పాదార్థము పరమ పవిత్రమైనది. సర్వ మంగళకరమైనది. కావున ఆ పవిత్రమైన భగవత్పాదార్థమును జపించినను, ప్రార్థించినను ద్యావించినను, కీర్తించినను, మనోమాలిన్యములన్నియు శీఘ్రముగా తొలగిపోవును మనోమాలిన్యము మారమగుటతో, మానసిక శుద్ధి కలుగుటతో భగవత్పాదార్థార్థము సులభతర మగును భగవంతుని మహిమను వేద పురాణములు వేదోక్త పొగడినవి అనేక మహా పురుషులు, భక్త గ్రేనరులా భగవానుని లీలా విశేషములను గుణగానములను కీర్తించి, ప్రార్థించి, తరించిరి

— స్వామి కృష్ణానంద

27-7-80

దివ్య జీవన సంఘ ప్రధాన కార్యదర్శి

దివ్య భజనమాల పుస్తకమునుండి

పరమేశ్వరుని నామ కీర్తనము

పరమేశ్వరుని యొక్క నామమును గానము చేయుట భక్తియొక్క ప్రధానాంగమై యున్నది కీని ద్వారా మనస్సు విషయ వదార్థములనుండి విడివడి,

ఈశ్వరుని యందు లగ్నమగును. శ్రేయో మార్గము, లేక అజ్ఞానమునందు నిమగ్నమైయున్న మనస్సు శ్రేయో మార్గము లేక పరమార్థాన్ని దెలిసి గొంపోవునట్టి సంగీతము లిక్కియొక్క ప్రారంభరకతయై యున్నది. సంగీతము మన శరీరము నందలి నాడల యందు స్పందినమును, నమత్వమును కలుగజేయును. మనస్సుపై ప్రభావము చూపి, మరియు హృదయమును ప్రస్ఫులిత మొనర్చును. ఈశ్వరుని కీర్తించునట్లు మన హృదయము నందొక అనుపమగు అనంతము కలుగును. అట్లు మన హృదయమునందుగల అహంభావము భూస్యమగును. ఈ హృదయ కుర్చి పరాశ్రావము లేదనట్లు, పరికుర్చమగు పరమాత్మయందు లీనమగుటకు యోగ్యమగును.

సంగీతము పాపాణము వంటి కఠిన హృదయమునైనను కరగించును కీర్తన మధురము, సుఖదము మరియు హృదయమును హృదయేశ్వరుని యందు లగ్నమొనర్చునట్టి ప్రభావశాలియై యున్నది. ఈమహర్షి భగవంత్ కీర్తనముచే ముక్తి పొందినట్టి మహాత్ముడైయున్నాడు. పరీక్షిన్మహారాజుకు భాగవతమును వినిపించునప్పుడు వాడు భావి సమాధియందు మునిగి యూడిరి అప్పుడు స్వర్గము నుండి చేరకాణము కూర్చొనునటు వచ్చి, తమ వాద్యయంత్రములచే కీర్తన చేయ దొరగిరి నారిడు వీధాగానము చేయుచుండెను ఇంద్రుడు మృచంగమును వాయిదించుండెను ప్రహ్లాదుడు శంఖమును పూరించు చుండెను. శివుడు నృత్య మొనర్చుచుండెను. శ్రీమన్నారాయణమూర్తి స్వయముగా సాక్షిభూతుడై యుండెను. వారందఱు భావము ప్రముఖులందు మునిగియుండిరి ఇంతకు మిక్కిలి సంగీతము యొక్క ప్రభావము చెప్పకేమున్నది:

కలి సంస్కృత హృదయములగు జీవులకు సాధక గణములకు భగవన్నామ పంక్తివలన కప్ప నేరు సారసము లేదు.

— స్వామి మారవానంద నరస్యతి.

దివ్య భజనమాల పుస్తకమునుండి.

ఈశ్వర సాక్షాత్కారమునకు సాక్షిలేని సాధనము సంగీతము.

'సప్తం లర్చితం బ్రహ్మ' ఈ నామరూప భగవంతుని ప్రహ్లాదుడై మున్నది దేవాంకితము పొందినట్లున్నది మరియు మన ప్రాచీన తారతీయ యామయొక్క ఈశ్వరమగు నిర్వాణ్తి ఇదియే యున్నది ఈ విధాల విశ్వము

యొక్క సమస్త పదార్థములయందు మరియు ప్రాణులయందును సత్పదార్థము వ్యాపించియున్నది. కావున ఇట్టి సత్వమును సాక్షాత్కరింపజేసికొనుటయే మానవ జీవితమునకు లక్ష్యమైయున్నది. వివిధమగు నడులు ఏతైక నముద్రమునెట్లు చేరునో, విన్న విన్నములగు సారసములద్వారా అట్లే సత్వస్వరూపుడు భగవానుని సాక్షాత్కరింపజేసికొనవచ్చును. అధ్యాత్మిక మార్గమునందున్నతి నొందుటకై చిత్రకళ, మూర్తికళ, నృత్యకళ, సాహిత్యకళ మరియు సంగీత కళలు ముఖ్యసాధనములై యున్నవి. ఈ ప్రాచీనకల యందును సంగీతకళ మానవుని హృదయ పరిమళము నందు ప్రేరణాత్మక ప్రభావమును ప్రస్ఫుటింపజేయునట్లై యున్నది.

సంగీతకళ స్పందిన మార్గము, మర్మస్పర్శము మరియు హృదయ గ్రాహ్యమునై యున్నది. ఈశ్వర సాక్షాత్కారము నందీకళ సరళము, నిశ్చితము, మాధుర్యము మరియు సర్వోత్తమమగు సాధనమైయున్నది. సంగీతము గాయకుని భావ సమాధి నొందింపజేయును. సంగీతము ఒక జపాన్ వానిని, అంగ్లేయుని, ప్రాము దేశవాసిని, ఇంతయుల సరిలజనుల హృదయములను రండింపజేయును సంగీతము దివ్యమగు బ్రహ్మప్రాప్తి నొందించున దగుటచే దీనిని "నాదబ్రహ్మ" యని అందురు.

పరమపూజ్యులగు శ్రీ శివానంద స్వామిలవారీ సంగీతమును 'యోగము'గా పీఠిరించిరి. మరాఠాయి, గౌరంగ ప్రభువు, మారదాసు, కవీరుదాసు, రామదాసు, తుకారామ్, త్యాగరాజు మొదలగు సత్పురుషులందఱును ఈ సంగీతము ద్వారానే ఈశ్వర సాక్షాత్కారము నొందిరి.

ఓ పాంతులారా! వీధాచారిణియగు వాణిమాత (నరస్యతీదేవి) యొక్క వీణ నుండి వెలువడునట్టి బ్రహ్మ స్వరూపమగు 'ఓంకార' ధ్వనిని విని దమ్యలుకండి. మరియు శ్రీకృష్ణపరమాత్ముని యొక్క అమృత హస్తమునందు గల అత్కనంగీరమును స్వకాల సర్వావిస్మయించు ధ్వనింపజేయునట్టి మురగినమును విని జన్మలను తరింపజేసి కొందురు గాక! యని నా ప్రార్థనయైయున్నది.

— శ్రీ స్వామి విద్యానంద

27-7-80

దివ్యభజనమాల పుస్తకమునుండి.

శీర్షన:

వరమ తత్తాగ్రేవతులాదా:

సమీప దత్తులలో 'శీర్షన' కత్తియింటి సర్వసాధారణముగా భక్తులందఱును ఈ మార్గమునే అనువరింతురు. శీర్షన, ప్రార్థనలు భక్తులకు అతిపాతమైన అమూల్యమైన దనమువంటివి. ప్రార్థన, శీర్షనలు మానవునియొక్క మనస్సులను పరమమైన మైనస్సు మాడవుని నడిపింపజేయును. పదిదానిలు తల్లిని గూర్చి గట్టిగా ఏర్పాటు ఆ విడుదలను వివరగానే తల్లి ఎన్ని పనులున్నను విడిచిపెట్టి, త్వరగాదానిని దైవ పరుగెత్తును. అదే విధముగా భక్తులు భగవంతుని దగ్గరకు, భగవంతుని ప్రార్థించి శీర్షించి ఏర్పడెను. అప్పుడు భగవంతుడు స్వయముగా భక్తునివద్దకు వరిగెత్తుకొని వచ్చును. ప్రార్థన యొనిర్పని భార్యము ప్రపంచమునందేమున్నది?

నారదుడు భగవంతుని గుణగణములను శీర్షించి ఎల్లవేళల భగవదను భావించి పొందెను. గతేంద్రుడు భగవానుని ప్రార్థించిన వెంటనే, భగవంతుడు దైవంబమునాదీ పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. ద్రౌపది శ్రీకృష్ణభగవానుని ప్రార్థించిన వెంటనే అంతములేనన్ని వజ్రవరాసంగెను. భక్తి ప్రప్లవము శ్రీహరిని ప్రార్థించి వెంటనే, అప్పుడతడునే ప్రత్యక్షమై అన్ని పపత్తులనుండి తప్పించెను. భక్తి బోధనామాత్యుడు శ్రీరామచంద్రుని ప్రార్థించి అయన అనుగ్రహమును పొందెను. భద్రాచల రామదాసు దాశరథిని మ్రుతించి, సదాబియొక్క బాధనుండి విడివడెను. క్యాగరాజు సేవించపాటియగు రామస్వామిని శీర్షించి అయన సన్నిధానమును పొందెను ఇట్లే భక్తి మీరాదాసు, సక్కదాయి, సూరదాసు, భరంభరదాసు, కనకదాసు, తులారామస్వామి మొదలగు భక్తులందఱు భగవంతుని ప్రార్థించి, శీర్షించి, మ్రుతించి, భగవదను గ్రహమునే భగవదైక్యము నొందిరి.

వేదములు భగవంతుని మహిమను మ్రుతించినవి. పురాణేతిహాసములు పరమేశ్వరుని గుణగణములను శీర్షించినవి. మహాపురుషులగు ఋషిశ్వరులూ వర్ణేశ్వరులూ మహిమను పొగడిరి. ఇంకను ఎందఱో మహాపురుషులు, తత్తాగ్రేవతులా దేవదేవుని లీలలను విరిచిరి భక్తులు భగవదానమును చేరుటకు ప్రార్థన రావదాట మంటిది. కావున ప్రతి భక్తుడును ప్రతిసాధకుడును భగవత్ప్రార్థన, సంకీర్తనలను నిత్యము చేయును. భగవంతుడు గ్రహించిన పాత్రలు కావలయును.

—దేవానంద- దిన్నస్వామి

27 - 7 - 80

దివ్య భజనమాల- పుస్తకమునుండి.

అశీస్సులు

'సత్సంగము' 'సంకీర్తన' 'నిస్వార్థపేచ' ఈ మూడూ మన భజన మండలాలకు సంకీర్తన బృందములకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన మూడుకాళ్ళ ముక్కొలిపేట.

ఈ మూడూ నడుపుటంటూ పోతే త్వరలోనే యోగపీఠమైన 'ద్యావ', 'నమాధి', 'తర్కనాళము' అనే మూడు స్థితులూ లభిస్తాయి.

ఇవి నేను పది సంవత్సరాలుగా (1968-1978) అనేకచోట్ల, ఏర్పాటు చేసిన యోగ కేంద్రాలలో (Yoga Centers) పాఠకులకు రహస్యంగా ఉపదేశించిన విధానం. ఇప్పుడు అందరి ఉపయోగార్థం విచ్ఛరివిధిగా వందపెడుతున్నాము. అందుకోండి.

ఎందుకంటే కారణం యిది రెండు సంవత్సరాలలో 'శిరియంగిం' అంతమై 'వత్సయంగం' అరంభించుచున్నది. గమని సర్వులకూ 'అధ్యాత్మిక తరంగాలు' కుండలిపీ విజృంభణతోపాటు నిత్యం పనులు చేస్తుండగానే శరీరంలో యోగ ప్రక్రియ నడుస్తూవుండే విధానం- 'తారం రాజయోగి' విధానంగా నడుస్తూండే రహస్యం ఈ 'సత్సంగం' ద్వారా యిప్పుడొడిగిందే!!! ఇది గత 5000 సం॥ మధ్యకాలంలో జరుగలేదు.

ఇది యుస్కెఫి (USCEFI — United Social Cultural & Educational Foundation of India) లోని యోగముత్రమండలి సభ్యులు అయిన అందరికీ ఉపదేశంగా లభిస్తున్నది.

భజన బృందాలు, సంకీర్తన బృందాలు యీ క్రింది మూడు వియమాలకు విధిగా కట్టబడి వుండాలి.

1. అందరు దేవుళ్ళూ, అన్ని సాధనామార్గాలు ఒక్కరివేనని-ఆ సత్యం దర్శించాలి. అందరు శివులూ తన ఆరాధ్యప్రపం యొక్క ప్రతిరూపాలు అని అంగీకరించాలి. గురుభూ దైవం-వేరుకాదు.

2. ప్రతి నిత్యం అదగినంతగా తనకు ఉపయోగించని నిస్వార్థ బృందం ఆ పరిణాన్ని సంకీర్తన బృందముద్వారా భగవానుని సమర్పణ చేయాలి. ఇదే

విశ్వసారథి: ఇదే దుండలివీధి మేల్కొలుపుతంది-యో 'ఈ భారత రాజ యోగం' లో:

3. ఎక్కిదివన్నా వాదానికి ఒక్కరోజు తప్పనిసరిగా 'నత్సంగం' చేయాలి. ఏదీ 7 గురుకాని 4 గురుకాని చేరితే కలిసి చేయవచ్చును. ఇది చదివే మీకు ఇవే ఆశీస్సులు

- 1 ప్రకాంతి (అనందం)
- 2 అరోగ్యం
- 3 అపవిత్రం

— నత్సంగము
యోగమిత్రమందరి
USCEFI

నత్సంగం అంటే ఏమిటి

- 1) నత్సంగం అంటే యేమిటి?
- 2) సంకీర్తన వల్లనే మన సమస్యలు ఎలా నివారణ అవుతాయి?
- 3) చాలామంది యావాడు ప్రపంచంలో సంకీర్తనలు చేస్తున్నారనిచూచి వాళ్ళు సమస్యలు ఎందుకు నివారణ కావటం లేదు?

4) భజనల్లోనూ, రేడియోలోనూ, గ్రామఫోను టెక్నాల్జీలోనూ యివే వింటాం దీని సంప్రద్యపల్లె మన సమస్యలు తీరటం నిజమైతే రేడియోలోని భక్తిరంజని వింటే వరిపోదా:

అవి యిలాంటివి మంకా అనేక ప్రశ్నలు చాలామంది మనస్సులో వున్నాయి. వీటికి సమాధానం యేమిటంటే

సత్సంగం అన్నా, సంకీర్తన అన్నా కొందరు మనుష్యులు ఒకచోటచేరి ఏదో కొంత గోం చేయటం కాదు. వియమబద్ధం కాని నిజన, అరుపుల వల్ల ఉపయోగంలేదు. అలాచేస్తే అది సంకీర్తన అనిపి. నానికి కొన్ని నియమాలు వ్నాయి. మూత్రాదవ్నాయి. అవి యేమిటో తెలుసుకుందాం.

నియమాలు: 'రాజయోగం' తెలిసిన గురువు అతివ్యాధంకో చేస్తేనే యీ సంకీర్తన నిర్వేన ఎకరాలమి యిస్తుంది

కొన్ని అక్షరాలు 'సిద్ధగురువు' ద్వారా ఉపదేశం పొందితేనే అది మంత్రమై పనిచేస్తుంది. అవి అక్షరాలు కొన్నింటి వేరే గోంగా చేస్తే భజనల్లోలాగ మైకులో

చేస్తే పరితం యివ్వకలేదుగదా. ఇది సినిమాలో చేసిన సంకీర్తనలాగా నిరుపయోగం. దీని వెనుక ఆధ్యాత్మిక శక్తిలేపోవడమే. దీనికి కారణం: అందుకనే సంకీర్తన ఎప్పుడూ ఒక సమయపు అధ్యర్థంలోగాని, లేదా ఆయన అనుభూతి పొంది గాని చేస్తేనే పరితమిస్తుంది. సంకీర్తన జరిగే చోట కవీసం వారి పోదో అన్నా వుండాలి.

1) సంకీర్తనకి కూర్చున్నవారందరూ ఏమనస్సును (Universal Mind) ఏర్పాటు చేయాలి. అంటే అక్కడ కూర్చున్న అందరి మనస్సులూ కలిసి 'నేమ' (Unified Mind) గా ఏకైకైక్యంగా రయం పొందాలి. అప్పుడు అందరి జీవాత్మలూ ఒక్కటిగా రీసమై 'విశ్వాత్మ'తో ఏకమవుతాయి. (ఇది శాశ్వతంగా నైనానరే) అంటే ఎవరి గురించిన ఆలోచనలూ, వేరు వేరు మనస్తత్వాలూ వదిలి పెట్టాలి. అందుకనే ఉప ప్రసన్న కూర్చున్నవెవరూ: కానెవరూ తన ఉద్యోగం, హోదా, తన సమస్యలూ యిలాంటివేమీ క్రవ్వకోరాదు. కళ్ళుజోడూ, వాచి, పై, సూటూ యిలాంటివన్నీ వదిలేసి విరామముగా కూర్చోవాలి. కదలరాదు.

2) అటూ యటూ చూడటం ప్రకృతివారితో మాట్లాడటం, మాటిమాటికి రైము చూడటం, మంటి చర్యంవల్ల యీ 'ఏకత్వం' డంగమయిపోతుంది. అందు వల్ల అవన్నీ వదిలేసి మనస్సును మాత్రం దర్శిస్తూ కూర్చోవాలి.

3) ఆలోచనలు వసే వాటిని అణచడానికి గాని, వెంటనే తరిమివేయడానికి గాని ప్రయత్నించరాదు. మనస్సును తిరిగి పదిలిచేయాలి. వీటిలో అందు వస్తే ఎలాగైతే అవి చేర్చో తుదిదివేస్తే పోక ఎక్కువవుతాయో. మనస్సు అంతే!

4) తన మనస్సునేగాక తనజీవితం యాడత్తు గురుచరణాంబద్ధి శుద్ధాగతి చేసి (వదిలివేసి) నమస్కరించి కూర్చోవాలి అంటే యిది మనమను కానే ఏకాగ్రతమాత్రం (Concentration) కాదు. ఇలా గురుచరణాంబు 'శుద్ధాగతి' చేయడం ఎందుకంటే తన 'అహం' మతాను మ్రోపోవడానికే. గోహం న్న మేకును చొక్కా తీసి తగిలించినట్లే 'గురువు' అనే మేకును 'అహం' అనే కొక్క తగిలించాలి. ఆ కర్మాక దానిని మరచిపోవాలి. తానున్నట్లే ఉపట గుర్తుండదు.

5) ఇలాగ తన 'వ్యక్తిత్వం' గలి లాగా, హాకీ ప్రదేశం లాగా బాస్కెట్లో రయమయిపోవడమే 'యోగం' జీవుడు బ్రహ్మలో దిక్కుండునడకే. ఇదా యోగమి

ఇది 'నత్సంగం'లో అనుగ్రహం చేత జరుగు తోంది. ఇది శాశ్వతంగా వైఖా వరే జరగంటే సమస్యలు నివారణ కావు!

6) ఇలా సరిగా శరణాగతి అరక్కుపోతే అదేగి వున్న 'అహం' తిరగ బడి అనిశ్చయంగా బునలు కొట్టి గురువునుండి తరిమేస్తుంది. జీవితాన్ని సాధనమూ కూడ వ్యర్థం చేస్తుంది. అందుకని మన మనస్సులోని అభిమానం అహంను తాగ్రతగా ఒక కంట కనిపెడుతూ వుండాలి ప్రతి రోజూ.

—నత్సంగము
యోగమిత్ర మకదలి
USCEFI

భగవచ్చక్తి తరంగాలు

(COSMIC FORCE RAYS)

అదివారం (వారానికి ఒక రోజు) సాయంత్రం 6.00 గంటలకు (నియమం కప్పకుండా) నత్సంగం చెయ్యటం అవసరం. అంటే సంధ్యాకాలంలో ఎందుకంటే ఆ సైము హిమాలయాల్లో మహర్షులు ద్యానం చేసే సమయం; వారు అవమయంలో తపోశక్తిని చరణిస్తారు. అప్పుడు మనస్సు విప్పి శరణాగతి చేసేవారికి నత్సంగం ద్వారా 'శక్తి' లభిస్తుంది.

ఇది ఒక మడిగాలి లాగా, వాయు గుండం లాగ గదిలోనికి ప్రవేశించి 'నత్సంగం' జరిగే ప్రదేశంలో మధ్యగా ఒక పెద్ద కరెంటు వలె ఏర్పడుతుంది. (Magnetic Field) ఈ శక్తి సాదకుం శరీరంలోనికి ప్రవేశించడానికి, వారి ఆలోచనలనే అడ్డు గనక తొలగిస్తే నత్సంగ ఫలితాలు వెంటనే కనబడతాయి.

అట్టి గోడలు అంటే సంకేహం, భయం, అమమానం, ఈ అడ్డు గోడలు లేనివారికి యీ 'శక్తి' వరాసరి మనస్సులోకి ప్రవేశిస్తుంది. దీనివలననే శారీరక మానవిక అధ్యాత్మిక, దాదల-రోగాలు నయమవుతాయి. ఇదే శక్తి అక్కడున్న సాదకులలో స్వార్థ రహితమైన జీవితమూ, పవిత్రమైన మనస్సు కలిగిన వారైతే అది, వారిలోని 'కుండలినీ శక్తిని' కదిలించి ప్రబోధం చేస్తుంది ఇదే నత్సంగం రహస్యం.

ఇది తనంతట తానుగా సామాన్యుడు చేయగలదా లేదు. అందుకే సామూహిక నత్సంగం (Group Meditation) అవసరం.

కుండలినీ విజృంభణ

'కుండలినీ శక్తి' ప్రతి వారి శరీరంలోనూ నిద్రిస్తూ వుంటుంది. ఇది ఒక

భగవత్ శక్తి ఈ శక్తిమేల్కొంటే సిద్ధ పురుషులవుతాడు. కొంచెం కొంచెంగా కదలిక కలిగితే త్రిమైత్రులంగా యీ క్రింది మార్పులు శరీరంలో కలుగుతాయి.

- శరీరంలో కరెంటు పెట్టినట్టుగా గగుర్పాటు లేక రోమాంచవం కలుగుతుంది.
- మనస్సు ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేస్తుంది.
- హృదయం అనందంతో నిండి అంతులేని చర్మనాశితమైన సంకోషాన్ని, కాంతిని పొందుతుంది. శరీరంలోని నరాలు లేక నాడలు కరెంటు తీగెలవలె జివ్వు మంటాయి

- మెదడు పని చెయ్యడం మానేస్తుంది. ఆలోచనలు స్థంభించిపోతాయి. మనిషి మంచివారైతే, లేక వరైన సాధనలో ఉండే అకరై నా శరీర స్పృహవే కోల్పోతాడు. అంటే సమాధి యేర్పడుతుంది. తానెక్కడుందీ, ఏమైనదీ కూడ తెలియదు.

—నత్సంగము
ప్రచురణ: యోగమిత్రమండలి
(USCEFI) యుస్కెఫి

సంకీర్తన

పూర్వకాలంలో మహాయోగులు సంకీర్తన చేసేవారంటే వారు క్రమ బద్ధంగా చేసినారు. అనాదిగా యిలాగ నారదమహర్షి, అంజనేయుడూ, వ్రహ్మమల వారూ యిలా సంకీర్తనచేసి, తద్వారా భగవదనుగ్రహం పొందినవారే. అయితే ఆ మహనీయులు వెంటనే వలం పొందిన కారణం; వారు సర్వస్వమూ-అంటే, మనస్సు, అత్మ, వర్ణం, భగవంతునియందు లయమొనర్చి చేసినవారు. అంత త్వరగా మనకది సాధ్యంకాదు. కాని మానవులకు అసాధ్యమైనది లేదు.

ఇక యీ సంకీర్తన అంటే పూర్తిగా ప్రాపంచిక విషయాల గురించి ఆలోచించక కొంతసేపు నారాయణుని యందు సునస్సు లగ్నించేయుట అని అర్థం.

ఈ సంకీర్తన యెలా చేయాలి; అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ప్రతి ఏడు రోజుల కొకసారి మనకొకసారి సమయము దొరుకువేళ అదివారం మాత్రమే; అది అందరికీ శలవుగలదం సాయం సంధ్యా సమయంలో ఒక పవిత్రమైన (మది,

కుత్రత కలిగిన) స్థలమందు అందరూ సమావేశము కావలెను. వారు సమావేశమయినప్పుడు త్రిలు ఎదమదైన పురుషులు కుడివైపు కూర్చున్నవలెను. మధ్యన భాగస్థలం వదలాలి.

ఇక యీ సమావేశమునకు ముందుగా కొందరు వచ్చినా వారు ప్రాసంగిక విషయాలను గురించి ముచ్చట్లు చూట్టాడకూడదు. ముఖ్యముగా నిర్ణీత సమయానికి ముందుగా రావలెను. అందరూ స్నానముచేసి రావలెను.

ఇవి యీ సత్సంగము యొక్క నియమములు. ఈ నియమములకు బంధమైన కారణములు కూడ ఉన్నాయి. ఏడురోజుల కొకసారి పారాయణ చేయుట ఎంతవేగమైనా మన శరీరమందు ఏమి దాతువులున్నవి. అవి భగవద్భావమువలన శక్తిని పొంది తిరిగి ఏడురోజుల వలన పనిచేయుచుండును. "బ్యాటరీ చార్జి (Battery Charge) అయిన తరువాత తిరిగి దానికి ఎలా చార్జి అవుతుందో, శరీరము అంతే.

ఇంక సంధ్యా సమయములోనే ఎందుకు చేయాలి అంటే-సాయం సంధ్య గాని, ఉదయంలో సంధ్యగాని మహర్షుల ద్వానం సమయం, వారినుండి మనకు కొంత శక్తి లభించును కాబట్టి యీ సంకీర్తన సమయమున ఎవ్వరైతే సర్వేంద్రియములను సునస్సును కలిపించునియందు శరణాగతిగా అర్పించి ద్వానం చేస్తారో వారు "వమాధి స్థితి" పొందగలరు. అట్టి సమాధి స్థితిని పొందినవారు అధికంగా భగవంతుని ఎలన లక్షణం "కుండలినీ" శక్తిని పొందుతారు.

ఈ సంకీర్తనకు దాహ్య కుత్రత ఎందుకంటే-మనస్సునకు అజ్ఞాదమై కొంత శక్తియు కుత్రతవలన కలుగును శరీరముపైన మరికొంత శక్తిని పొందిన వారు కుండలను మిగిలిన శక్తిని కలిగినవాడు. యీ సంకీర్తన సమయమునందు నిటాటగా కూర్చుండిపోవును. చూడటానికై యిది యెక్కువగా మహావీర్యంవలన కలుగును. మనం చూపులం మన గురించి మనకు తెలుసును. కనుక మనమే "వమాధి స్థితి"ని పొందలేము. కాని పూర్తిగా ముందుకు వారి భూదేవిపై శిరస్సును అనిచి స్థితిని ముగ్రహం పొందిగలము దీనివలన మన శరీరములకు భూమినుండి శక్తిపారును ఇక యీ స్థితికూడ సర్వజనానికి ఒక్కసారిగా సాధ్యంకూడ

ఇక కూర్చునే సమయమున మనమెవరి వద్ద కూర్చున్నారనన్న కలంపి ఉండకూడదు. అనేకుల ఎక్కడ కూర్చున్నామో అన్నస్థితిని మరచిపోవలెను.

సంకీర్తన సమయముందు త్రిలు ఎదమదైన పురుషులు కుడివైపు కూర్చున్నారు. త్రిలు Negative Charge, పురుషులు Positive Charge శరీరంలో సహజంగానే ఉంటుంది. ముఖ్యంగా ఆది దంపతులు అధివారీశ్వరత్వమునకు లోపలి పరమాస్థితి. ఇది యీ సంకీర్తన సమయంలో మధ్య భాగస్థలం యొందుకు వదలాలి. మనం చేసిన సంకీర్తనలవల్ల పైన అకాశంలో ఉంటే కనబడని దేవతలు అనుగ్రహిస్తారు. ఈ దేవతానుగ్రహం పైనుండి 'శక్తి'లా ఆ ప్రదేశమునకు దిగి అవరిస్తుంది. ఈ శక్తిని వారి వారి (సంకీర్తనలో పాల్గొన్న వారి) శక్త్యానుసారం గ్రహిస్తారు. అందుకేనే యీ భాగస్థలం వదిలరాదు.

ఇక భాగస్థలమే కాక ఒకచోటే జనం ప్రోగయి చేయవలసిన అవసరం ఏమిటి? ఈ సత్సంగం అనేది-అంటే పదిమంది ప్రోగయి చేసే సంకీర్తన చాలా ముఖ్యమయినది. ఇదే Group Meditation అంటారు. ఇది మన పూర్వీకుల నుండి వచ్చిన విజ్ఞానం. కాని యీనాడు గ్రహించలేని స్థితిలో ఉన్నాం.

సత్సంగంలో పనిచేసేది సాధకడి శక్తి కాదు. పైనుండి భూలోకంలోనికి జంపాకంగా ప్రవహించే డిగవల్ శక్తి (Descent of God-Force)

ఇది ఒక్కసారి శరీరంలో ప్రవేశిస్తే 6 రోజుల వఱకూ పని చేస్తుంది. (మనం ఆంతరాయం కలిగించకుండా ఉంటే) 7 రోజులలోగా యీ శక్తి క్రమంగా శరీరంలో ఉన్న సప్తవాతువులలోకి యిండుతుంది. మనం తిన్న ఆహారం తీర్చిపై రక్తింలో కలిగే అన్న సారంలో డిగవల్ శక్తి మిగిలితే శరీరాన్ని హాద లేతో మయం చేస్తుంది. అందుకేనే సత్సంగంలో పాల్గొన్నవారి ముఖాలు యిది ఎలకు లేని కళహా పచ్చని రేఖస్సులో నవనవలాడుతుంటాయి.

ఎప్పుడైనా యితరుల యిల్లలో నిద్రించినా లేదా ప్రమతివలన లేనివారి (సాధకులు కాని) యింటి అవారిం భుజించినా వాళ్ళ చిర్మి మనకు సోకి యీ తేజస్సు తగ్గి పొగరితగా పిప్పిపేసి పట్టుంటుంది ముఖం కొంపిరికి అనారోగ్యం కూడ కావచ్చును. అందువల్ల పరాయి యింటి భోజనం, సరాయి యింటి నిద్ర లేకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

ప్రసారం : ఇక ఈ సంకీర్తన తరువాత శిర్షప్రసారం - గురుదేవుని మృదువాత్మక చూడాలి. అంటే 7 వాటాల్లో ప్రతి సంభూర్ణంగా సత్సంగం కాంక్ష పొందుతారు అరులు 2, 3 వారాలకు వసంతాలు పోయిన వారు అనేకులు

'ప్రసాదం' - అనేది పదార్థమునుకోకూడదు. ప్రసాదం అంటే అనుగ్రహం అని అర్థం. భగవంతుని ముందు ఉండే పదార్థములలో మన సంకీర్తన వల్ల దేవ శానుగ్రహ శక్తిలోని 'కరెంటు' కొంత కలుస్తుంది అట్టి ప్రసాదం మనం తింటాము.

అయితే యీ ప్రసాదం తీసుకునే విధానంలో కూడ అనుగ్రహం లభించే విధానం వూరి. కొందరు నమ్రతగా రెండు చేతులూ చాచి తీసుకుంటారు, మరి కొందరు 'ఏదోలే' అన్నట్లుగా తీసుకుంటారు. మనం తీసుకునే ప్రసాదం అర గంటలో తినాలి ఇంటికి వట్టుకెళ్ళకూడదు. ఇంటికి వట్టుకెళ్ళితే అందులోని శక్తి తిరిగి అక్కడే చెనక్కి. తేలి భాగం పదార్థం యింటికి తీసుకు వెళుము.

ఇంక యీ భగవన్నామ సంకీర్తన యందు మనం 'ఓం' కారనాదం ఎందుకు చేస్తాము? ఇలా చేసేటప్పుడు ఓం లో శబ్దభాగం నుండి ఊర్ధ్వ ముఖం వైపు అంటే మూలాధారం నుంచి శిరస్సువైపుకు సాగుతూ వుంటుంది యీ నాదం ఇలా అవటం వల్ల మనకు తల అడిగినట్లు పొట్టలోపలికి శబ్దం పోయినట్లు కూడ అని విస్తుంది ఇలా అనుకోకుండు మన శరీరంలో ఒక 'Vacuum' లేక 'ఖాళీస్థలం' యేర్పడుతుంది. అంటే పైనుండి లభించే శక్తి (భగవదనుగ్రహం) యీ ఖాళీస్థలం లోనికి వెళ్తుంది.

సంకీర్తన సమయంలో అంతా ఒక్క మూడుకొని యేకాగ్రతతో చేయ వలెమును సంకీర్తన అందరూ ఒకే స్వరముతో (ఒకే ధ్వనితో) పాడవలెను. ఏ ఒక్కరిని అంతమా అందరినైనా పైకి వినిపింపరాదు. అనగా అందరూ కలిసి సంకీర్తన చేయునపుడు అందరి గొంతుకలూ కలిసిపోయి 'యొమ్మని' (కుమ్మెడ శబ్దంలా) ఓం కార నాదముగా ఒక్కటిగానే ధ్వనించవలెను. ఇదే సరిగా సంకీర్తన చేసినట్లు నాదన, ఫలితాల అప్పుడే కనబడతాయి. ఎవరికి వారే పాడరాదు.

— 'యోగ మిత్రమండలి' వారివత్సంగము పుస్తకము నుండి.

USCFI

United Social Cultural & Educational Foundation of India.

పనిడి పలుకులు

* నీవు చేయగలిగిన పనిని లోకదృష్టితో మన్న భగవంతునికి అర్పణ రూపములో పేవ (స్వధర్మము) చేయడమే 'మోక్షము'.

* నీవు లేవలేని స్థితిలోనుండి నీ కన్నా లేవలేని వారికి సహాయం చేయడమే 'ధర్మం'.

* అర్పణ దృష్టితో కాక ఆర్జన దృష్టితో ప్రతిఒక్కరూ ప్రవర్తించడము వలన యిన్ని కోట్లు భారతీయులుండి కూడ మనం యింత దిగజారిన స్థితిలో నున్నాం.

* గాంధీ గారికన్నా అందమయినవారూ, బాగా మాట్లాడ గలిగినవారూ, పెద్దవాళ్ళూ, నాయకులూ ఉండవచ్చు. మరి ఆయనే మహాత్ముడెందుకు ఆయోధ్య ఆయన లోకహితమునకై తనను కాను అర్పణ చేసుకున్నారు. అందుకే దివ్య శక్తి ఆయనలో ప్రవహించి ఆయన మహాత్ముడయినట్లు చేసింది.

* లోకహితము కోకుండా మన వ్యక్తిత్వము చూసుకుంటూ, స్వార్థము కోసం ప్రయత్నిస్తే కరెంటులేని పాను, రైలులాగ జీవచ్ఛవమై పోతారు లోక హితముతో ప్రవర్తిస్తే కరెంటు ప్రవహించి పానుక తిరిగి నట్లుగా మనం ప్రయోజకులవుతాము.

* మనకు కష్టం వచ్చినప్పుడు మనం ఆ కష్టంలోనే దైవాన్ని చూచాలి. అలా లోక కష్టాన్ని చెప్పుకొని దేవుని వేరుగా చూస్తే ఫలితముంది ఆ కష్టంలోనే దైవాన్ని నేరుగా చూచితే మనకు ఆ కష్టం చెదిరిపోతుంది. ప్రహ్లాద చరిత్రలో మనం గ్రహించవలసినదే.

* రాముడు చక్రవర్తి. మరి శ్రీ కృష్ణుడు ఏమి కాదు కాని ఏమి కాదు; అతను లోకహితముతో శాదాత్మ్యము చెందుటవలన సమస్తలోకం కలవంది ఆయన పాదార్పణ చేసింది.

* మృత్యువు కోరంపద్యను శ్రీ కృష్ణుని జననం జరిగింది. రేపల్లెలోకూడ వరుసగా ఆమరులు అకడిని అంత మొందించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. అయినా జీవితాన్ని ఉత్సవంగా జీవించేడు.

* శ్రీ కృష్ణుని అర్చిత గ్రహుచా). చనను కోరిన వారినే వివాహం చేసుకున్నాడు. కాని దానిని చెప్పినది 'అ' వివాహం చేసుకోలేదు. కోటి కామక్రీడలు పెట్టు శ్రీ కృష్ణుని తలంపుగా 16108 మంది భార్యలు మసిలేరు.

* రాసలీల అనగా కోన్ని వింతలమందికి ఏకకాలంలో దగ్గతి వున్నట్లుగా భావనతో కూడిన చిత్రమైన దివ్యమైన అనుభూతి.

* రామాయణము ధర్మాచరిణమును, భారతము ధర్మనిష్ఠను మరియు భాగవతము ధర్మక్రీడను విశదపఱచుచున్నవి.

* నియమములు అతిక్రమించకూడదు. నియమముల మీద tension ఉండకూడదు.

—శ్రీ డా. మోపిదేవి కృష్ణస్వామి. మానవధర్మ శిక్షణసంస్థ. 23-10-7 బృహదీశ్వర వీధి, సత్యనారాయణ భవం, విజయవాడ-11. శ్రీ సాంబమూర్తి కళా మందిరం (హాలు)లో 23-7-86 తేదీన యిచ్చిన ఉపన్యాసములో భాగములు.

జపము చేయు విధానము

దండపాణిస్వామి భగవాన్ (శ్రీ రమణ మహర్షి) దర్శనార్థము మొదటి సారిగా శ్రీ నాథ స్కందాశ్రమములో ఉన్నప్పుడు ఎవరైనా వచ్చిన రెండురోజులకు, శ్రీ భగవాన్ తనకు పెద్ద సుసాహాయునిగా, దానినంతయు పరిత్యజించి భగవాన్ శరణు కోరుతున్నానని, భగవాన్ తనకు ఉపదేశ మొసంగవలెనని ప్రార్థించాడు.

శ్రీ భగవాన్ యిలా అన్నారు, “ఉపదేశమంటే యేమిటి? నిజమైన ఉపదేశము అక్కడో లీనమై ఉంటుంది.”

అయిననూ భగవాన్ ను ఉపదేశము కోసము అనేకసార్లు అర్చించారు. తననికే ఎదిరిపెట్టే నితని యింతటి అహంకారము చేస్తున్నారని ప్రశ్నించారు, భగవాన్.

అప్పుడే అలా భగవాన్ ను “టిసార్లు జపించానని సమాధానమిచ్చారు. దండపాణిస్వామి “అది చాలు. ఇంతేమీ కావాలి. అపకుండా అలా జపము చేసుకుంటే సరిపోతుంది” అన్నారు భగవాన్. “జపము ఎలా చేయాలి” అని ప్రశ్నించారు దండపాణిస్వామి.

శ్రీ భగవాన్, జపము మూడు రకాలని వివరించారు. ఉత్పజపము, ఉపాంశ జపము, మానసిక జపము. పెదవులు కదుపుతూ బిగ్గలుగా చేపేడి “ఉత్పజపము”, పెదవులు కదవకుండా లోప ఉత్పరించుతూ చేపేడి “ఉపాంశజపము.” మనస్సులో చేసుకునేది ‘మానసిక జపము’ అన్నింటికంటే మానసిక జపము ఉత్తమమైనదని భగవాన్ చెప్పారు.

—‘శ్రీ రమణ జ్యోతి’ జూన్ 86 సంచికలో, స్పృకులు (21)-శ్రీ కుంజ స్వామి, తెలుగు అనువాదము-హరి.

భగవన్నామ మహిమ

* భగవన్నామ మహాత్యక్త శ్రవణము అందరినీ విరక్తకర్మ వంటిది

* నామ వంకీర్తనము యజ్ఞ యాగాదులలో కలిగిన దోషములను, లోపములను పూరించగలదు. జపహోమాదికములను భగవద్భక్తి సఫలము చేయగలదు.

* భగవన్నామోచ్చారణ రూప మహాదావాన్ని సమగ్ర సంసారరూప మహావృక్షమును సమూలంగా భస్మము చేసివేయుచున్నది ఒక జీవితములో ఇరుగు పాప మంతయు కలిసినను వామాన్ని ముందు తృణముతో సమానము కూడ కాదు.

భక్తి కర్మకంటే శ్రేష్ఠమును, నిరపేక్షమును

‘తన యింద్రియముల ద్వారా శ్రీ కృష్ణునకు సేవయు అర్పణ అంది కల్పించుకొనే సేవయు చేసి పవిత్రుడు అయ్యగల్గుగా పాప భరితుడు కపాదిం ద్వారా పవిత్రుడు కాలేడు.’ భాగవతమున చెప్పబడినది కీర్తనాదులచే కృష్ణుని కీర్తించుటయే. అయిన యందు యింద్రియములను సంలగ్నపరిచుట అవసరము.

ఇంతకింటే నృష్ణమైన విజయము-భగవన్నామోచ్చారణ ద్వారా పొందికలందునట్టి కుద్ధత్వము. వేదవాదముల ద్వారా ఉపదేశమైన ప్రత్యాభావమైన ప్రాయశ్చిత్తములతో కుద్ధత్వము లది కుద్ధత్వము. కుద్ధత్వము కుద్ధి వేయి, భక్తితో కలుగునది వేరు. అది భావ్యత్వము.

* పట్ట పరాణమునందు కమస్సు మొదలు అర్హము. ననిష్ఠ ప్రాయశ్చిత్తములతో శ్రీ కృష్ణ స్మరణను సాధించుట అసాధ్యము.

* స్వనిగూర్చుకొని భగవాన్ ను కృష్ణ స్మరణ చేయుట అసాధ్యము. ప్రాప్తి మార్గములలోనే సుఖముకలదు. కీర్తన మున్నది సుఖముకలదు.

యగునని వర్ణించబడియున్నది. వివేకానుభవమునందుకూడ 'హరహర' 'నమః శివాయ' అనేది యిట్లు వివేకానుభవమునందు పొందుచున్నట్టి ప్రాణులకు తత్కాలమే వివేక ప్రాప్తియని చెప్పబడినది. శ్రీ విష్ణు ధర్మమునందు 'విష్ణుస్తావ్య సమా ర్థకః' అని చెప్పి, నారాయణ పరాయణునకు అన్యసాధనముల పరిత్యాగము ప్రతో దించబడినది. అర్చకునే గోవింద నామోచ్చారణముచే క్షత్రంధునకు గోవిందత్వ ప్రాప్తి నిరూపించబడినది. ఈ అన్నిచోట్ల కీర్తన మాత్రముతోనే సమగ్ర పాప క్షయము చెల్లియున్నాడు నిష్కర్మయేమనిన, తేవల హరి సంకీర్తనమే సమస్త పాపక్షయమునకు సాధనము. కర్మాదులైన అన్యసాధనల సముచ్చయముతో నుమ్మ వనిలేదు మరియు, అది వ్యయముగా యే యితర సాధనకు అంగమును కాదు.

నామకీర్తన యొక్క కేవలత్వమేమిటి:

కారణము యొక్క పుష్కలతయే 'కేవలత్వము'. దీనిని 'నిరపేక్షత' అని కూడ అందురు. అది కార్యము యొక్క పూర్వక్షణమున నియతరూపమున నందును దీనికి కార్యోత్పత్తి యొక్క సామాగ్రిగా చెప్పుదురు. దేని తరువాత నిశ్చయముగ కార్యము సంపన్నమగునో, అదియే పుష్కల కారణము. ఇతర సాధనము అపేక్షించినచో అది పుష్కలము కాలేదు.

కారణము యొక్క పుష్కలత్వము యేదే నొక్కదానియందు మాత్రమే యుండును. ఎట్లనిన సంయోగము యొక్క నాశరూపమగు కార్యము కేవల విభాగము సంపించును కొన్ని చోట్లందు రెండింటియుండుండును. వ్యర్థప్రాప్తిరూప కార్య విషయమున ధర్మ మేయి పార్థమానముల రెంటి సముచ్చయము యొక్క అపూ ర్యము కారణము అనినచో కొన్నిచోట్ల అనేకములందుండును ఎట్లనిన ముఖమును కార్యమునకు చందము, చక్రము, వస్త్రము, కుడ్డవీరి సాధనములన్నిటియుండుండును ఎట్లని అనేక గుర్తులకారణ వ్యరూపములున్నచో, అప్పుడు అవి తమ ఆశ్రయము నందు కలిసియేరిసి పోవుచున్నవి. అయితే ఎక్కడ ఒక్కదానియందే పుష్కల కారణత కలదో, అప్పుడు అది సంపూర్ణత్వమును పొందియున్నది. నామ సంకీర్తన రూపమగు ధర్మయందు పాపక్షయమునకు పుష్కల కారణత్వమున్నది ఇందువలన పాపక్షయమునకై, నామస్మరణముయే యితర సాధనాలతో సముచ్చయముగా నమ్మి శ్రమముగా ముందవలసిన అవశ్యకతలేదు.

నామ ఫలములు:

మొదట కీర్తన పాపమును నశింపజేయును. తర్వాత పునః పునః పునః పునః కీర్తన భగవద్వాసనా రూపముయిన శ్రద్ధాభక్తిలక్షణ జాగృతము చేయును. లింగ పరాధమునందు చెప్పబడినదేమనగా 'ఓం నమో శివ కంఠాయ' యీ మంత్రము యొక్క ఉచ్చారణ మాత్రము చేతనే సర్వపాపములనుండి విముక్తి కలుగును. అని.

పాపము ముందువలెటిదయితే నామము సూర్యుని వంటిది. పాపము కర్మవంటి దయితే నామము అగ్నివంటిది. పాపము రోగము వంటిది. నామము రోగనివృత్తి సమర్థమైన ఔషధము వంటిది.

కీర్తనతో మోక్షమునకు క్రమము:

కీర్తనతో పాపక్షయమగును. కీర్తన యొక్క అవ్యుత్పిత భగవద్విషయక మగు వాసనలు వృద్ధిపొందుతూ పాపవాసనలు క్షీణించును. సప్తమహాముఖుల యొక్క సేవ విరంతరిము లభించును. వారి శ్రీముఖము ద్వారా భగవన్నహమము శ్రవణము చేయుటచేత జ్ఞాన్యోగి శిరోమణియగు భగవంతునియందు నైష్ఠికమగు దృఢభక్తి సమృద్ధిగా ఉదయించును. శోకాదిములు ఉచ్చిన్నమగును. సత్త్వగుణో త్కర్మము నందపించును అనంతరము తత్త్వ సాక్షాత్కారము కలిగి ముక్తుడగును.

— శ్రీ మద్భాగవతమునందు యీ క్రమము కవనమగును.

లోప విలుంతనుడు - శర్వుడు:

అవిగో! అవే హిమాలయ పర్వతశిఖర పరంపరలు. తళతళలాడే మంచు కొండలు మధ్య ఎత్తైన పీఠభూమి. మధ్యభాగంలో స్పటి విర్మల సీమలు విందిన 'మానస సరోవరం' - అల్లదిగో! చిట్టప్రక్కల సెలయేళ్ళు చెంగుచెంగున క్రిందికి చూకుతున్నాయి. అవిగో అదే 'తైలానం'! విష్యత్వం వెల్లివిరిసిన వాతావరణంలో దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తోంది.

దివ్యదంపతులు పార్వతి భరమేళ్ళరులు.. విష్ణు సహస్రనామ పారాయణం ముగింది ఏకాంత సేవలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. సహస్రనామాలు జరిపించడం పూర్తి అయింది.

పార్వతిదేవి ప్రశ్నించింది - 'ఓ భరమేళ్ళర ప్రభూ! ఇది విష్ణు సహస్ర

నామార్చన గద. ఇందులో మీరు మీరే వల్లెవేయటం దేనికి? "ఓం శర్వాయ నమః" అనటం ఎందుకు? ఎప్పుడూ తిని ఉద్దేశించేటప్పుడు? అందరూ తెలిసిన విషయం శర్వుడు అంటే పరమేశ్వరుడు".

పరమేశ్వరుడు దివిచప్పుచో విడులు పలికాడు. "అవలు ఆ పేరు నారాయణుడే కాక నాదికాదు. అందులో ఉండే చెడుగుండు అన్నింటిని క్రుంది వేసే వాడు గనుక నారాయణుడు 'శర్వుడు' అనే సార్వక నామదేయము ఏర్పడింది. మనము అందఱుమా పరాశురుడైన ఆ నారాయణుని దేహంలో అవయవ మాత్రులమే మనా! మనక మాత్రులు యేవిధంగా కను శరీరం లోని అవయవా లో ఉండే చెడుగుండు విరూరిస్తారో, అదేవిధంగా శ్రీమన్నారాయణుడు గూడా మనలో ఉండే దోష్ట్యము అన్నింటిని తొలగిస్తాడు. వేమ అదర్శ విష్ణు కుట్ర దను గనుక, అందు నామాలో 'కాన్నిటిని' తరించాడు. అది మా పరస్పర సాన్ని హిత్యాన్ని చూపిస్తుంది.

లోచూత వివరణ కోరింది — వరే మీరు ఎప్పుడున్న నామాలకు ఏదై నా అంతర్భావం కాని విశిష్టప్రాముఖ్యం గాని ఉండవచ్చును గదా!

పరమేశ్వరుడు చెప్పిన సమాధానం "అవును. 'శర్వ' నామదేయం నాకు వచ్చిన నామం ఆ పేరులో ఉన్న విశిష్టత నాకు అనురవాప్తమైతరం. ఆ చరిత్ర నాకు దివ్యరజీయం అంద వింతే సీతే అర్థమవుతుంది. శర్వుడు అంటే పాతెత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే అని. మరి చెప్పనా! కు అ మనోహర గాదా!" "వరే మఱాను చెప్పండి" అని కల పంకించింది పార్వతీదేవి. పరమేశ్వరుడు తిర చెప్పసాగాడు.

అదగనగా ఒకానొకవాడు బ్రహ్మదేవుడుకు ఐదు కంలు ఉండేవి. తూర్పు దిశగా ఉండే బ్రహ్మ యగ్వేదం పఠించేది రక్షణ దిశగా ఉన్న కలకాయ యజు ర్వేదం వల్లెవేసేది పడమర బ్రహ్మగౌతమ మఠం సామవేదికానం చేసేది ఉత్తర దిశగా ఉన్న మఠం అదర్శం వేరం పఠించేది. ఇక అయిదవ శరస్సు వాయవ శరస్సులపై నిర్మించివుగా నిలిచి ఇతిహాస పురాణాలు చదివేది.

బ్రహ్మదేవుడు, ఆ విధంగా వన్న చెప్పలపై వన్న విజ్ఞాన చీథికులు పెరి పిరుడు లేస్తూ వేదములుగానా వెలగొండేవాడు. అయితే అంతలో అతనికి అహం కారం గూడు తిట్లు పు. బ్రహ్మదేవుడు — తన చిగ్గులకు వచ్చిన చిట్టేశ్వరుడుకు

స్వాగత మర్యాదలు చేసేవాడు కాదు. దేవతలను కృణీకరింపసాగాడు. అతనిలో రాజన గుణం మనీషించింది. గర్వం మితి మీరింది అహంకారంతో 'ఈ ప్రపంచాన్ని సృష్టించేది వేనే! వాలో సమామలు ఎన్నడూలేదు' అని ప్రగల్భాలు పలికేవాడు. అతని అయిదవ శరస్సునుండి వెలువరే కాంతినిదో? — వేయకు కన్నులు మిరుమిట్లు గొల్పేది దేవతలందరూ బ్రహ్మదేవుని దురహంకార ఘరిత మైన దుర్నిరీక్ష్య తేజస్సు చూడలేక — తైలాపానికి పోయి పరమేశ్వరుని ప్రార్థించి యిలా విన్నపించుకున్నారు.

"పరమేశ్వరా! బ్రహ్మదేవుని దురహంకారం పెద్ద పెరిగిపోయింది. అయిన మమ్మల్ని పురుగువలె చూస్తున్నాడు. అయిన అయిదవ శరస్సును దెవరూ తేరి పార జూడలేదు ఎంతటి తేజోవంతులు మహామధావులు అయినా వరే అయిన దరిచేరితే చాలు నీదలో క్రివీదలుగా మారిపోతున్నారు. దేవా! మేము కోల్పోయిన వర్తస్సును మాకు తిరిగి ప్రసాదించువది."

పరమేశ్వరుడు వారికి అత్యుపదానం చేసి, వారికో పాలు తామకూడా బ్రహ్మదేవుని దగ్గఱకు వెళ్ళాడు. బ్రహ్మదేవునికి వది ముచ్చటైన ఎకట విరిచిన పరమేశ్వరుని గుర్తించలేడు స్వాగత మర్యాదలు నలువరేమి అయితే పరమేశ్వరుడే బ్రహ్మదేవుని వలకరించి కుకం ప్రక్కలు వేళాడు. బ్రహ్మదేవుని అహంకారం అతని కన్నులలో ప్రతివలించింది అతడు పరమేశ్వరుని పలు పొలలేడు —

బ్రహ్మదేవునికి యింకో అవకాశం యివ్వాలని ముమేశ్వరుడు ఆటహనం చేశాడు. ఆ చెప్పుకు బ్రహ్మాండ భాండం మారుమోగింది నీదేడు ఒకవారు గల గల వణికిపోయాయి కాని బ్రహ్మదేవుడు మాత్రం పరమేశ్వరునికో మర్యాదపైవా ఓ మాట మాట్లాడలేదు. పరమేశ్వరుడు అగ్రహోదగ్రుడై గంతులేస్తూ విష్ణుం రింది బ్రహ్మదేవుని అయిదవ కలకాయను కన ఎదమ చేతి దొణవ ప్రేమ గోడుకో గిల్లివేశాడు. అంతకాక బ్రహ్మ కపాలం నామ హస్తంలో వజ్రకాని పరమేశ్వరుడు — నటరాజలావ్యం చేయసాగాడు.

దేవతలు అనందంతో రిందులు క్రొమ్మకూ నాట్యం చేశారు 'ఓహో! — ఓపారి, కవర్తి, కాపాడవయ్యా దేవా! నీ కోపం ఉపసంహరించుకో చాలు. బ్రహ్మ అహంకారం క్రుంపేకావు' అంటూ చేప్పులు కీర్తించారు అప్పటికి పరమేశ్వరుని అగ్రహం అణగి అతడు కాంతమూర్తి అయినాడు బ్రహ్మ అహంకారం అణగింది.

బ్రహ్మదేవుని అయివన శంకాయ పోయింది. అయినకు మేలు జరిగింది. ఒకరినా, కాని ఆ శంకాయ పరమేశ్వరుని చేతికి అంటుకుపోయింది. ఎంత విదిరిందినా వనంబం లేదు. దానికి కారణం బ్రహ్మహత్యాపాతకం పరమేశ్వరుని చట్టుకొన ఎదురు పోతకాక శివుని సంక్రమించింది పితృహత్యాపాతకం కూడా.

పరమేశ్వరుడు బ్రహ్మదేవుని, “నా చేతికి అంటుకుపోయిన నీ కపాలం విడిపోయే విధానం ఏమైనా ఉందా?”

బ్రహ్మదేవుడు వనివయంగా నమోదానం చెప్పాడు—“పరమేశ్వర! మనం అంతరం ఆ నారాయణుని దేహంలో ఆవయవాంబు మాత్రమే వీవు నెరవేర్చింది. ఆయన సంపూర్ణ కాని అనుకోకుండా బ్రహ్మహత్యాపాతకం ఒడిలో మేము కున్నావు. సరే ఈ కపాలం విడిచేటటువంటి నీవు లోకాలన్నీ తిరిగి ముట్టివుత్తు. ఈ కపాలం విడిచవచ్చు నీ పాపం పోతుంది.”

మరేళ్ళకుడు పితృహత్యకుంటూ లోకాలన్నీ తిరిగి వచ్చింది. ఎవరు ఎంత ముట్టి వేసినా కపాలం విడిచలేదు. అంతేకాక కపాలం నుండి భరించలేని ముగ్ధం వ్యాపించసాగింది పరమేశ్వరుడు తిరిగి బ్రహ్మ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కాని బ్రహ్మదేవుడు కనులు మూసుకొని బ్రహ్మహత్యా పాతకుని మొగం చూడనన్నాడు.

ఇక పరమేశ్వరుడు బ్రహ్మకాశమున నకు వెళ్ళి “శ్రీమన్నారాయణచరణాశరణ ప్రవేశ్యో” “అద్యవాళకం నాస్తి” అని పట్టు దేవుని ప్రార్థించాడు. (పరమేశ్వరుడు అప్పుడు చేసిన పట్టుదనం పచ్చులరాణంలో సృష్టి కాండలో పొందుపరచబడి ఉంది) “ఓ దేవ! దేవా! ఈ నమస్త సృష్టి నీ శరీరమే. మేము అందరమూ నీ దేహమలోని ఆవయవాంబు మాత్రమే వీవు నవ్వాంతర్యామిని నీదేమాకు ఏత్త క కరణం!”

అంతలో చాతామండలు అంతా కులపీ పరిమళంతో గులాబిందింది రెక్కలు ఉన్న పసిడి పొందల కనిపించే గడుక్కంతుడు అక్కడ వ్రాలాడు. శ్రీమన్నారాయణుడు సావత్కరించాడు దయాల్ప హృదయంతో, “నాయనా! పరమేశ్వర! నీకు నీ కావాలి! కోరుకో!” అన్నాడు.

పరమేశ్వరుడు, “దేవదేవా! ఈ దుగ్గంధ భూయిష్టమైన ఈ బ్రహ్మ కపాలం నీక వదిలింది. దాదా!” అని ప్రార్థించాడు.

శ్రీమన్నారాయణుడు వెంటనే తన కుడి బొటనవేలితో తన పక్షపలం ఎదురు వైపుకు కత్తిరించాడు. పాతాళగంగ పైకి ఉలికిపట్టుగా నెక్తురు పొంగి. వీరలి బ్రహ్మకపాలాన్ని చింపింది. వెంటనే బ్రహ్మకపాలం ముక్కు రెక్కలై క్రిందపడిపోయింది.

ఈ కథ పార్వతికి వినిపించారు పరమేశ్వరుడు, “నాకు పీడవిరగడ అయింది శ్రీమన్నారాయణుడు ఆంకర్దానం చెందాడు. నేను ‘శర్వాయ నమః’ అని జపిస్తూనే ఉన్నాను. నాకు కూడ అనామమే యేర్పడింది.”

“ఓ శర్వాయ నమః” అని అందరం విట్టు నహస్ర నామ జపించుదాం.

—అంగ్లమూలము, శ్రీ.వి.యస్ కరుణారన, అనువాదము: డా. వంధూరి రామకృష్ణాచార్య, సంగ్రహణ్య శ్రీవృకింహస్రియ, జూలై 1957-నందిక

స్వరూప జ్ఞానము

* విష్ణు మంట వేయువాడు మొదట చాం చిన్న చిన్న కట్టె పట్లంబు మంటలేసిన తరువాత పెద్ద పెద్ద కట్టెలను వేసిన కాలనే గది మొదటనే పెద్ద కట్టెలు వేసి ఉది యూది వంకట పడవలసిందే కాని అగ్ని ప్రజ్వలించును గదా! అలాగున బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని ప్రకౌశించుటకు ప్రథమ యన పుణ్య కర్మానుష్ఠానము నిష్కామముగా శ్రద్ధతో చేయుటయు గురు కుహూష రై వధక్తి మొదలైనవి యనుష్ఠించి తరువాత యోగానుష్ఠానము వేదాంత విచారణ జ్ఞానము మొదలగునవి అనుష్ఠించవలయును. ఇట్లు చేయని వారికి స్వరూప జ్ఞానము కలుగుట ప్రయాస కరము.

* సోహంపద్యరై యుండదలంచువాడు మొట్టమొదట సోమరికనమునకు తర్పణము విడుపవలెను. మోక్షమార్గము సోమరులు పోయెడు శ్రోత గావనియు సోహం పరులు వెళ్ళెడు మార్గమనియు తెలుసుకున్న తర్వాత మాత్రమే అట్టి పద్ధతిలో ప్రవేశించ వలయును. లేవిచో తమకు క్షేమము కలుగ దోవుటయే గాక, రోకములో గల ముముక్షువులకు గూడ యాటకము గలుగ చేసినవారే యగుదురు.

* మనోవాక్కాయ కృత్యములు మూడును ఒక్కే విధముగా లేనివారి అధ్యాత్మ విషయకముగు అనుష్ఠానములన్నియు వ్యర్థములే ఎల్లన ప్రమిత ఒక

66

జననం, శైలము మరియు స్థలమున పత్తి యంకాక స్థలమున పెట్టి దీపమును
జ్వలించిన వాడని చెప్పాడు.

సంవత్సరం 1973

— సుబ్బాబ్బి నెట్టిమి శ్రీ. పరిమళాక స్వామిలవారు ఏప్రిల్ 1973
'యధార్థభారతి' మాసపత్రిక

సమీక్షా వార్తలు

శా. అర్జును ధృతిశుం బహుక్రూరున్మిన్ ప్రతిష్ఠితా.
హేమోదయోగిమిదు దోయ సం వేద స వేదవర్త॥

నగుహాస్య కవితానుబంధము
 యా న్యాయములతో ముడిపడిన ఈ రోకార మకార స్వరూపములు
 వందల ప్రతికూ న్యాయములు చేయవలసియు గలవో, ఏ మూడవరములందే
 మూడు వే ముద్రానామో వది ముద్రానామో ప్రసిద్ధిదము అయ్యెడియే ప్రణామము
 వది వే ముద్రానామో శ్రీశ్రీమమునది యిందును, పరమార్థ స్వరూపముగు
 ప్రాప్తినను వివరించునది యిందును, పరమార్థమై వందున జప తపంబులు
 వాటికి మోక్షప్రసాదమునను మోక్షారి రహస్యము, గోప్యమైనది ఎవరికి
 ప్రణామము స్వరూపము రోమ బృహదాను యిరుంగునో వాడే వేదవేత్తయగును.
 —యద్భుత భారతి, ఫిబ్రవరి 1958 సంవత్సరము

మృ. మృచికార్కరసావృపి శ్రవణాపు జపావళి.

విష్ణు శక్తివ్యవస్థే వివిధమోమిత్యే తత్పరాయణమ్॥

ఈ ఓ కారము మొక్క న్మరణివలనను, ఉచ్చారణి వలనను, శ్రవణము
వలనను, జపము వలనను, పరివ్రహము పొందవచ్చునున్నది. అదియే మోక్ష
సాధనము.

—యద్యార్థ భారతి, ఏప్రిల్ 1958 సంచిక.

సమీక్ష వార్త

ఉన్నది. దేహోత్పత్తికి భారణ భూతములైన "వత్స, రజస్తమో గుణ
ముల సరికొనలేని బ్రహ్మ జ్ఞానము చేత త్రసించుచుండు వదలించి పుట్టుక, బాధ,
మృతికలను, ముఖములు మొదలగువానిని దొంగతనము చేసియున్నట్లు యన్యుతత్వ
మును దొంగతనముగాను. ఈ స్థితి కలుగుటకు ప్రతిరోజును నొక యనుభూతి వస్తు
యొందును ప్రతివస్తు మేర్పాటు చేసికొని సాధన చేయవలెను బ్రహ్మమునకూర్చు

మంది మొదటి యామము అనగా తొమ్మిది గంటల లోపం యుండుట మందిది. కావుననే పరమ యామము ప్రాతః కాలమనకు బ్రహ్మ మహార్తముని పేరీతిరి. ఏ కార్యమైనను తుభయమహార్తమున జేయబెంత శ్రేయస్కరమో, యా ధ్యానము స్థానములను బ్రహ్మమహార్తముగానే జేయ. ట మందిరి; కఠిమొక యంత్రము వంటిది. గడియారమేలాగున వమయమునకు మన ప్రయత్నము లేనే గంట కొట్టుడున్నదో అలాగన టిసమయమును కప్పక ధ్యానమున జేర్చుట చేయకొనవ. మనస్సు మొదలగు యింద్రియములన్నియు మన విశేష ప్రయత్నము లేకనే ధ్యానోన్ముఖములై పరమశాంతిలోనికి, అత్యవన్నిదిలోనికి, నిశ్చల స్థితిలోనికి తీసు కొని వెళ్ళుచుండును. ఇదే నియమిత వమయముచే గలిగెడు ప్రయోజనము మీలో నెవరై నను నియమితాహారము, నియమిత నిద్ర, నియమిత పరిశ్రమము గరిగి యున్నచో గడియార సహాయము లేకనే విద్రుమంది తాగుబోయి, అలెరును, విసర్జనమును అప్రయత్నముగనే కలుగుచుండును. అయితే చెల్లెప్పుడిను అనివార్య కారణముచే నిర్మహించకపోయినను దోషనమునకు ముందుగా తప్పు కొంత వరకైనా అట్టి జపధ్యాన పారాయణాదులు చేసియే దురింపనియవనిది యొక ప్రతమము బూచిన మాత్రమే యీ సంసారములో పుట్ట తరుతోపాయము లేదును. అట్లుగానిచో సేతు స్నానమునకు చెక్కి వచ్చుచున్నది గం పిల్లలము లుగిన తరువాత స్నాన మొనర్చవలయునని కలంటి వానియొక్క గతియే వంటి విండును. సముద్ర ముండునటకు అలలుండును గదా. ఆలాగున సంసారము నందుండు వలకు టి కార్యముపై మరియొక కార్యము, టి నింపుమునై మరి యొక సంకల్పము వచ్చుచునే యుండును.

పరివ్రతయైన శ్రీ కనకదుర్గయి జీవిత మంత దిక్కు దోహదము పెట్టు
ముందుగ భుజించు వారి యెట్టివియో. గురు కృపాపా నిజులగు లోకవాని లోక
న్నమె తెచ్చిగాని లేక పవన మొనర్చిగాని గురుదేవము యెట్లు ముందుగ భుజించు
వాడెట్టి గుణము గలవాడో, దేవతారాధన విధులగు లెచ్చితి నైవేద్యము సమకర్చి
తగుఃకారాదన చేయు భుజించువాడెట్టి లోకవాని లోకవాడో లోగుని మోక్షము
కేర్పడిన దైవ కార్యములను చేయు భుజించువాడు ధ్వజవరే యగునని మీరే
మీరే విశ్వయందుకొనకలయును

పై పేర్కొనబడిన ముద్రలను సాక్షిగా ఉంచినట్లు తనిఖీ చేయబడినది.

స్థించిన మాత్రమే యీ సంసారమునుండి తరించగలరు. రాత్రియందు కాదు చీటిలో ఒక ఒక ప్రకాశమైన దీపమునుండి మీరింతకంతకు మారముగ వెళ్ళెదరో అంతంతకు అంతకాలము లోనికి (ఏమియు కనిపించని స్థితిలోనికి) బోవునట్లు న్యప్రకాశమై, జ్ఞానమయమై, అనంద మనమైయుండు అత్మలోనుండి మనో బద్ధులలోనికిని, జ్ఞానేంద్రియములలోనికి, కర్మేంద్రియములలోనికి, దేహములోని కిని, దృశ్యములోనికిని యెంతకంతకు జారిపోవుదురో అంతకంతకు గాంధారకారా జ్ఞానములోనికి దిగిపోవుచున్నారని తలంచవలయును.

పై చెప్పినవారు దీపము చెంతకు రాగా రాగా నేలాగున చీటి నశించి వస్తువులు గనబడనో, తమోరహిత స్థితికలుగుచుండునో, అలాగున మీ మనస్సును దృశ్యము నుండి, దేహమునుండి, వాగాది కర్మేంద్రియాలనుండి చట్టరాది జ్ఞానేంద్రియములనుండి, బుద్ధ్యాద్యంతరింద్రియముల నుండి క్రమముగా అత్మలోనికి యవతరించులాగున చేసికొనిన అమృతత్వమును, మోక్షమును, దైవత్వమును యీ జన్మ లోనే బొందగలరు. అది శివము, అమృతము, అద్వైతము.

ఈ స్థితి కలుగునప్పుడే మానవుని దేహమనెడి దేవాలయమునందు దేవతా ప్రతిష్ఠ చేసినట్లు జన్మ సార్వకాల నొంద గలుగును. లేనిచో ప్రతిష్ఠలేని పాడు దేవాలయమే వంటిదేయగును.

— యదార్థ భారతి, మార్చి 1979 సంచిక.

మహర్షి పలుకులు

* సాధువులు సంసారులలో చేరినచో సంసారులను సాధుగుణములు గల వారిగా చేయవలసినదే గని సాధువులు సంసారులుగా మారకూడదను తత్త్వమును సదా జ్ఞులలోనుండి ప్రవర్తించవలయును.

* ప్రపంచములో గల దేనికిని లొంగకుము. అట్లు లొంగనివానికి యీ లోకము లొంగిపోవును. అట్లుగాక యే విషయమునకైనను లొంగినచో లోకమున దిన్న స్థితిలోనుండు వానికి కూడ లొంగి యుండవలసి వచ్చును.

* సోదరా! వీవు గృహమును విడిచి దూరముగ పోయిన చాందు. తవస్స నెరు జ్ఞావాగ్నిలో అంతః కరణ వాసనలను దహింపజేసి అవిద్యనుండి దూరముగ పోయిన మాత్రమే (అవిద్య తొలగిన మాత్రమే) జగ్మరాహిత్యము కలుగునని మరుపకుము.

* సోదరులారా! సోదరీమణులారా! మీరు దేహమును మాత్రము అశ్రమము లేక మలములలోనుంచి మనస్సును సంసారములో గృహములో మంచేలాగున యత్నించవలదు. హృదయమును మలములో, దేహమును గృహములోను మంచేలాగున జూడదు. అట్లైన మాత్రమే కాంతి లభింపగలదు. లేనిచో అకాంతియే గలుగును.

— శ్రీ మహర్షి పద్మధు శ్రీ మలయాళ స్వామిలారు

శ్రీ వికాం యశవంతి పరివర్తనారు శ్రీ మాన్ శ్రీ దాన్యం అప్పలాచార్యుల వారి 'రామ యణ ప్రపంచము' 18 లోజులపాటు శ్రీ 8.3.88 నుండి శ్రీరామ నవమి వలకు శివుడు దిగిలో యేర్పాటు చేశారు. మొదటి దిగిమున కంచకామకోటి పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర వరస్వతులవారు వికాం రావడం అనంతంగా తిసుకొని విశ్వహిందూ పరివర్తనారు సమావేశం యేర్పాటు చేయటం వికాంపుర వాసుల అన్యాయం.

మృదు మధురంగా సరళంగా తెలుగులో శ్రీశ్రీశ్రీ ఓంది కామకోటి పీఠాధిపతులు ఆ సమావేశాని కొద్దిన వారి పెద్దేంటి యద్వైత మహర్షులైన సందేశం సాధ్యమయినంత వలకు యదాతథంగా విభురికరించటం జరిగింది.

— నంకలనూర్.

ధర్మో రక్షతి రక్షితః

ధర్మాన్ని మనం రక్షిస్తే ధర్మం మనలను రక్షిస్తుందని మనం భావించి వుంటాము. కాని అది సరికాదు. ధర్మానికి స్థాని లేదు. ధర్మాన్ని మెచ్చేవా రింత కానికి అది పాదయిపోలేదు. ధర్మానికి పాదవటం కిగ్గదం, లెక్కవడం, ఆరి వృద్ధి, నాశనం ఉండదు. అది సంపూర్ణమైన స్థితిలో నిరాకారంగా ఉండి వుంటుంది. అచరాణలోనే ధర్మం వుంది. ధర్మాన్ని మనం అచరించని ధర్మం తగ్గిపోయింది, దేశం పాదయిపోయింది, మనుషులు పాదయిపోతన్నారని నాపోతుం టాము. అందులో మన భాగం కూడ ఉందని మళ్ళిపోతుంటాము. మనకు తగినట్టిక, భాగవతం, భారతం, రామాయణం వున్నాయి. రామాయణము తప్ప కిక్కినవన్నీ ప్రపంచములు.

శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో ధర్మం నశించినప్పుడు మర్యాదలను క్షింది.

సన్నాధులను కలిగి ఉన్న వారు. అంటే ధర్మం అచరించని వారిని క్షమించి, అదే రీతిలోనే రక్షిస్తానని చెప్పినట్లు అర్థం చేసుకోవాలి.

రామాయణము మానవజీవిత విధానం యెలాగున ఉందో అదరణీయంగా చూపించింది. రామ, ఆయన భార్య సీత, అయితో, అంటే జీవితానికి దారి చూపించే మార్గము ఆయన ద్వారా చూపబడింది. లోకే పుండీగాని, భాగవతంలోగాని, భారతంలోగాని లేదు. రామాయణము అంటే నిర్మూల్య అచరించి చూపే నవరూపము.

విశ్వసనీయ రామాయణము పన్నాం, పంటాం కాని దాని అనిపించదు. వింటున్నారా? నీ సరే అంటే మన జీవిత విధానం యే విధంగా ఉండాలి తెలుస్తుంది.

ప్రపంచం లో దొన్ని భాషలున్నాయో అన్ని భాషలవారికీ రామాయణము తెలుసు రామాయణం పరేకాల్లా ప్రతీకలోనికి అనువదించబడి విద్యార్థుల స్థాయినుండి వారి పాఠ్యపుస్తకాలద్వారా బోధించబడతూన్నది. దానికి కొరతం మార్కెట్లో, క్రైస్తవ, హిందూ, ఇస్లామీ, బౌద్ధ, జైన, సిక్కు, కరదాగతులను రక్షించే విధాన, సత్యతలు చాలా ఉన్నాయి. సోపాన ప్రేమ యే విధంగా ఉందో అందులో చూపించడమే రామాయణం. మిగతా ముస్లిం తీర్పుదర్శనానికి మార్గము. అందుకే నాకు రామాయణమంటే యొక్కువ యిష్టం, ప్రాణం.

రామాయణంలో మనకు ముగ్గురు నహోదరులు కనిపిస్తారు. వారు 1) రామంకృత ధరక శత్రుముఖులు 2) వారి సుగ్రీవులు 3) రావణ కుంభార్జ విరూపాక్షులు

మొదటి నహోదరులో రామంకృతలు సోదర ప్రేమకు అదర్శంగా కనిపిస్తారు. రావణుడు సమర్థ పుత్రులైనా లోకానికి అదర్శంగా సోదరుల జీవన విధానాన్ని చూపిస్తున్నారు.

రెండవ నహోదరులో 'వారి'లోగుండు చేత అహంకారమై తన వ్యంక తనాన్ని మన సుగ్రీవడిని చూపుతూ ఉన్నాడు సుగ్రీవుడు శ్రీరాముని అంక చింతలలో ఉన్న 'వారి' పాతకానికి కారణమయ్యాడు.

మూడవ నహోదరులో రావణుడు అమిత సరాస్రిమంతుడు. పరేషిరి క్షేత్ర పరాయణుడు. అన్నింటా లోకాలలోనూ మెచ్చబడినవాడయ్యాంటి అని చెప్పి

అహంకార వల్ల తనకూ తన జాతికి పాతకం కలిగి తెచ్చుకున్నాడు. అంతర్ముఖ అన్నకన్నా కొద్దిగా మందినాడు. కాని సోమరితనంతో తిని, తాగి, విడిచిపెట్టాడు. అప్పుడప్పుడు అన్నకు హితవు చెప్పినా అతనికే అనుసరించేవాడు. అందుకే అతనూ నాశనమయ్యాడు. ఇక విరూపాక్షుడు చిన్నవాడయినా రావణుని కాలాపాక్ష హితవు చెప్పి భావం లేక యిక అన్నకు అనుసరిస్తే తాను కూడ నాశనమవుతానని గ్రహించి శ్రీరాముని కరణబొద్ది లంక పూర్తిగా నాశనం కాబోతా కాలాక గలిగాడు.

మొత్తం ముగ్గురు నహోదరులలో మొదటి సోదరులు రక్షావృత్తి కావడమే ముఖ్య ప్రతీకగా ముఖంగా ఉన్నాడు. రెండవ సోదరులలో వారి చోయాడు మూడవ సోదరులలో విరూపాక్షుడు మాత్రం ముఖంగా ఉన్నాడు. దీనిని బట్టి మనకు తెలుస్తుండేదింటుంటే ధర్మపథాన్ని అచరించినాడు చోయాడు అచరించిన వాడు ముఖంగా ఉన్నాడు.

నేటి సమాజంలో యువకులు పూర్తిగా తప్పుద్రోవలో నడుస్తున్నారు. కుంతిర్తుని వంధాలో నడుస్తున్నారు. తినడం, త్రాగడం, మోకాళ్లు పెట్టడం కొట్టడం, భాగ్యకారహితంగా ప్రవర్తించడము చేస్తున్నాడు ఈ దేశాల్లో ప్రతీ కలివంధ్రులూ మా పిల్లలు మా మాట పినవంటేమ అని మొత్తం నాశనం పడే చూస్తూనే ఉన్నాం. అనలు పిల్లలు ఆ విధంగా కయాదుకావడానికి కలివంధ్రులే కారణం.

స్వాతంత్ర్యపోరాటంతో పర్వతమాలా భారపోసి 40 ఏళ్ల వయసకు పాటు మన సంస్కృతి, మన తత్త్వం పూర్తిగా నాశనం చెందిపోయి, పిల్లలకు అపరాధ పట్టుక, యానాటి పిల్లలకు మనమంటే యేమిటో తెలియని పరిస్థితి కలిగింది. వందల సంవత్సరం Generation gap వల్ల మన చాలా మౌనమయిపోయింది.

భౌగోళ్యామితమన్న పదేకీయలు మన కన్నా ముందే ఆనతి కలిగి మన సంస్కృతిని అనుసరించడానికి కృషి చేస్తున్నా యా రియలులో, కన్నామితమై మన్న మనం భౌగోళ్యామితమై మన్నవారిని అనుసరించడానికి కావలసిన ముడుతున్నాం.

ఓ చిన్న ఉదాహరణ చెప్పుకుందాం. మన కంటికి ఎచ్చిన ఆకిలులు వెళ్ళి పోతుంటే 'మక్కరండి' అని చెప్పేనాగ్నాని మనది. అటువంటిది 'టాటా' అనే

మార్కెట్‌లో 'మళ్ళీ' రావట్టు అనే విధంగా చేతులతో పైగ చేసే ప్రితి దిగి వారేను.

దానియేలును, లాండ్రిని, సినిమాబాబును, యింట్లోకి తెచ్చేసుకన్నామని మురిసిపోతుంటామి కాని మనశ్శాంతిని చేపట్టి తరిమేస్తున్నామన్న విషయం తెలుసుకోలేకపోతున్నామి ఉదయం లేచిన దిగ్గజ మంచి రాత్రి నిద్రపోయే వంటివాడట తీరిక లేకుండా పోతుందిని సాటలు చెప్తుంటాయి.

మనస్సును నిలకడి చేసుకొని యీ భక్తిమార్గాన్ని అనుసరించాలి. తలి ఎండ్రియలు చిన్నప్పటినుండి తమ పిల్లలలో భక్తిచింతన ఉండేట్లు చేయటానికి తవివ్వడం బాన్సుమొదలాయి. ప్రతి విషయంలోను నియమాంశ చేస్తేనే వరికం పెస్తుంది అది లేకపోతే యేమీ మిగలదు.

ప్రతి వక్కియా చాక్కిమైన జీవితం అంటే భగ్వాచరణముతో కూడిన జీవితం గవిపాలని మా ఆకాంక్ష. అప్పుడు మన కర్మబామి నుళ్ళి జగద్విభావతి చెందుతుంది.

చాక్కిమైన జీవితం గవవదానికి మాకు నమయం లేదు అని చెప్పేవారికి కొన్ని సూచనలు. ప్రత్యేకముగా నమయం కేటాయించి నక్కరలేకుండా మనం నిత్యం చేసే కార్యక్రమాలలోనే మనం దైవాన్ని స్మరించవచ్చుము. ఉదయం నిద్రలేస్తూనే వ్యర్థిని స్పృశిస్తూ వసుస్కరించాలి. స్నానం చేసేటప్పుడు జలాన్ని అంటే గంగను వసుస్కరించాలి స్నానానంతరం సూర్యనమస్కారం చేయాలి. అనంతరం మన సాం, వదాయం ప్రకారం తిరికింగని, కుంకుమగని, విభూతిగాని, తిరుణామగాని, సింహారంకాని నొనటిమీద ధరించాలి. వివిధ వ్రాతలు నొనటిమీద పెంటాయి ము: నొనటిమీద వ్రాత చేయాలి. కరువాత మన యింటిలో యీశాన్య మూలలో చేరిన పొదోలవద్ద తైలదీపం వెలిగించి భక్తితో గజేకుని మొదలుకొని అంతవేయస్సామి వంటూ స్తోత్రాలు పారాయణ చేయాలి. ఏకయనా భుజించేటప్పుడు దానిని తగవంతునికి వివేదన చేసి రోజనము చేయాలి. అప్పునికి వెళ్ళేటప్పుడుగాని కార్యక్రమై వెళ్ళేటప్పుడుగాని తగవంతుని స్మరించుకుని వెళ్ళాలి. సాయంత్రం యింటికి రాగానే పాదరక్షలు పెడి మూలన పెట్టి కాళ్ళు, చేతులు, ముఖం కడిగుకొని ముం తైలదీపం వెలిగించి తగవంతునికి వసుస్కరించాలి.

ఈ విధమున కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటే మనస్సుకు కాంతి, అంతాం లోను యింట్లోను తైలదీపం వెలిగితే జీవితాంతు కాంతి.

మనం యిచ్చేస్తేనే కొంతకైని సంపాదించినవ్వదు మహర్షుల సంతకాలను విని ఆవరించడానికి తగిన అర్హత కలుగుతుంది. నక్కింగాలు, వంక్రినలు, ప్రవచనములు మొదలగు కార్యక్రమాల్లో విరివిగా విరిగి పాల్గొని చివ్వాచరిత చేస్తూ మెలగవలసిందిగా సంవేళమిస్తూ రామాయణము రేవ్వడంలో చిట్ట అయిన శ్రీమాన్ శ్రీ భాగ్యం ఆప్పలాచార్యులవారి ప్రవచనం వది నియమించే మేమూ వింటాం అని ఉపన్యాసం ముగించారు.

రేపల్లెలో పూరిన :

శ్రీమాన్ శ్రీ భాగ్యం ఆప్పలాచార్యులవారి ప్రవచనముల నందిచ్చిముగా మునుష్టువులు, వీరాధిపక్షలు శ్రీశ్రీశ్రీ లక్ష్మణయశోమ్రలవారు వెండు మూడు వర్షాయములు రావటం నుంచిందినది. తే 12-3-88 చిని వారు పెచ్చినవ్వదు శ్రీమాన్ శ్రీ భాగ్యం వారు మాట్లాడిమని కోరిగా, "మా వీరాధిపతి అయిన ఆప్పలా చార్యస్వామి వాయించగా మాట్లాడిడానికి నుండా చెరువా కాని వారే మాట్లాడిమన్న తర్వాత మరి తప్పును అంటూ శ్రీశ్రీశ్రీ లక్ష్మణ యశోమ్రలవారు తమ ఉపన్యాసము కొనసాగించారు—

శ్రీరామై: శరణ్యుల లంఘిత్యంతో పుట్టిన శరీరం నాది, నెమరిసింపమును, వేయిపును ధరించిన శ్రీవీరామయశోమ్రలవారి పాద రేయిపును నేను.

దాదావాహికింగా సాగుతున్న శ్రీమాన్ శ్రీ భాగ్యం ఆప్పలాచార్యులవారి ప్రవచనములతో నేను ముచ్చిన పెచ్చి కలిగింమికోవలం నమంజనము కాదు కాని వారే మాట్లాడిమన్నార కనుక నాకు కలిగిన యి: అనుభూతిని మీకు తెలియజేస్తాను

తగవంతుని అనుగ్రహము వొంది అయిన స్వర్గలో బుద్ధి మామూలు మనిషయినది కలాంటిది పూతన కూడ ప్రేయే కదా. మన ఆవిరి క్కప్పుటిని రంపదానికి రేవల్ల పెచ్చింది. మన పారివ్వడానికి క్కప్పుటిని వట్టుకుంది కదా. తగవంతుని స్వర్గ ఆవిరిలో యేమీ మార్పు లేరదా అనే ఆలోచన పెచ్చినవ్వదు నాకు కలిగిన 'పెచ్చినాన్ని' మీకు అందిస్తున్నాను.

అందు పూజనలో, 'నన్ను చంపే వాడెవడో' అట్లాడుట; అందుచేత నువు రేపల్లె వెళ్ళి చిన్న పిల్లలందరినీ చంపి' అంటాడు. దానికి పూజన దిరాట నడుతుంది. ఇది చిన్నదిగా నాకు అప్పుచెప్పుతావా; ఇతనికి మరిగాని చెరిందా; ఇతని పిల్ల కొడుకు చేయడం అంటే చేసి దాన్ సట్టుకుంటే నాకు గౌరవంగా వుండేదేమో. ఇంత చిన్న విషయాలకు యింత విపరీతంగా అందోళన చెందుతున్నాడని శత్రువులు తెలిస్తే చాలాగా చూడతారు. అని పరిపరి విధాలా విసుక్కుంటుందిగాని రాజాజ్ఞ అతిరహిత శత్రువు గాను కృష్ణుని అంత మొందించడానికి మానవశ్రీగా మారి వ్రసిమంటు విశు పూసుకొని రేపల్లెలో అడుగుపెట్టండి.

అంతవఱకు ఆమె రాక్షస ప్రవృత్తిలోనే ఉన్నాది కాని రేపల్లెలో అడుగు పెట్టి అక్కడి వాతావరణంలోనికి రాగానే ఆమె హృదయంలో దిక్రమైన ప్రశంశక ఆశించింది. పూజనకు ఆశ్చర్యం కలిగింది ఏమిటి? కనలో ఒక్కసారిగా యింతవారు పిల్లలచేమో మమకారం వేషం వేసి వచ్చినందుకు యిలా వుందా? రోషం రాదేమో? కిమల ముందు చూస్తుంటే యేవో తన్మయత్వము కన్పిస్తుంది. అక్కడి పసుపులు చెవికా నడచుము లేదు నాట్యం చేస్తున్నంత ఉల్లాసంగా ములుతున్నాది. మాట్లాడుతున్నట్టు లేదు గానం చేస్తున్నట్టున్నారు. అవులు పొంతు చూచో యిస్తున్నాయి. అప్పల చూడ పాములు పతగ యె తిన్నట్టున్నాయి. రాళ్ళు కప్పలు కూడి అడవిలో చూపించిందా అన్నట్లున్నాయి అంతా ఒక విధమైన చైతన్యంతో ఉన్నట్లున్నాది. పూజనకు నేను నేనుగా కాళ్ళు బయటపెట్ట గంనా అని వందేహం కలిగింది. ఆమెకు తెలియకుండానే ఆమె పాదాలు కదులుతున్నాయి. వరులన్నీ నడుములో చేరుకున్నట్లుగా అక్కడి వారందరూ ఒక యింద్రోకి వెళ్తున్నాడు. కాని యెప్పుడూ తిరిగి రావడం లేదు. రోషం యెంత స్థలమున్నచో అది పిండింది. పూజన అశ్చర్యంగా యేటుటిది; కనకు తెలియకుండానే ఆ యింత దగ్గలకు విచ్చేరానే. నడుచుంది. పూజన ఆ విధంగా సంక్రమంగాలోనికి ఎస్తుంటే పాదాత్మ ష్ట్యేదే కృష్ణుణ్ణి చూడడానికి వచ్చిందని అందరూ అనుకున్నారు. పూజనకు చూడ ముందే ఆ యింటి రోషం రాగం అంతా వర్షగా కనిపింది. కాని తోపిటు పెళ్ళవ తిర్వాక చూడగా ప్రతీతి నీలంగానే కన్పడుతున్నాది. ఇంటలో ఉయ్యాల పిచ్చింది. ఆ ఉయ్యాల చూస్తే విశ్వమంతా అక్కరే ఉన్నట్లు అనిపింది. చివరకి కావటం ముగించుకొన్న ప్రపంచమంతా కలిగిపోయింది. నేను నేనేనా వాస్తవమే? మళ్ళీ నేను నేనుగల వందేహమా? అని ప్రశ్నించుకుంది. తన్మ

యత్వంతో స్పృహ తప్పింది. అంతలోనే స్పృహ వచ్చింది. కాని తను మొదటి పూజన కాదు. ఇదేమీ బౌతిక వికారము కాదు. అనిర్వచనీయము అద్వితీయమువై అంతరంగంలో తెర తొలగించినట్లుయింది.

దీని వత్సరంతో ఉయ్యాలయ్యగారు ఉన్నాడు. కృష్ణుడు ఆ వచ్చే సమ్మోహనా ప్రము. పాలివ్వాలని అనిపించింది ఎత్తుకుంటే అంతే. ఇగ త్వంతా తన్మయత్వంతో అవంత సముద్రములో పుచ్చిగి తేలుతున్నట్లుంది. అంతటి అమరూపిని యెవరు అనుభవించారు? పాలివ్వాలన్న కోరిక అంతరంగకూ రంలం కాసాగింది. పిల్లం పెట్టుకొని వచ్చిన విషయం జ్ఞాపకం మొచ్చింది. కాని ఆ విషయం కృష్ణునిని యేమీ చేయలేదని తెలుసుకునే స్థాయికి ఆమె ఎదిగింది. ఒక్కసారి ఆ పెరువులు వత్త వ్రవములకు తగిలాయి. ఆహా! ప్రవృత్తి స్థంభించింది. కాలగమనం ఆగిపోయింది. కృష్ణుడు పూజన పాలనే కాక ప్రాణాలను కూడ తనలో యిట్లం చేసుకున్నాడు. పూజన అన్న తరించింది—ఆ విధంగా నాకు దర్శనము కలిగించింది శ్రీశ్రీశ్రీ లక్ష్మణ యశోద్రులవారు భావోద్వేగంతో శ్రోతలను రేపల్లెకు తీసుకువెళ్ళారు.

తే 25-3-88ది సాయంత్రం శ్రీమాన్ శ్రీరావణం అప్పలాచార్యులవారు ప్రవచనం చేస్తుండగా కంది కామకోటి స్వామిలవారు శ్రీశ్రీశ్రీ జనార్దన వందేంద్ర వరవ్యతి స్వామిలవారు వచ్చి తక్షణం వాక్యపించి యచ్చిన వందేహము:

- మధురం మధురాక్షరం అని వాక్కికి రామనామాన్ని కోకిలలా పలికాడు.
- నామం ప్రధానం. అంతరక్షైన నమాదిగాని. భాషామైన నమాదిగాని గొని వామరూపాన్ని పిల్లేడించాలి.
- శ్రీరాముని నామాన్ని, రూపాన్ని స్వీకరిస్తే పుత్రీ వస్తుంది. ఆయన నామంలో ఎంత ప్రశస్తి ఉందో ఆయన రూపంలో అంత ప్రశస్తి ఉంది. ఆ రెండింటినీ స్వీకరించేవారు ఉత్తమలోకాదు.
- అంజనేయుడు ఆయన కట్టలలో ఉత్తరమైనా అయిన రేవలం రామనామాన్ని ఉచ్చరించడానికే విరూపాక్షగా అర్పించాడు. ఎటువంటి పాటానూ.
- రామనామం ఎంత ముదిరాలి ఎంతవైన నామం యేమీ పులకం తిగి వచ్చాడు కీర్తనం.

• దృఢవర్గ సంయుక్తవర్గం రామావతరము, భవావతరము, ఈ రెండిటిని వంశదం చాల మంతము.

• భగవద్వతరములు యెన్నో వుంటే రామావతరము, కృష్ణావతరములు విస్తరించినవి. ఈ రెండిటిలో రామావతరము ఉత్కృష్టమైనది.

• విశిష్టలో వర్ణన అవతారం రామావతరం! మరియు కృష్ణావతరం! అలానే లింగోద్భవకాలం కూడ విశిష్ట సమయమే.

శ్రీమాన్ శ్రీరామ్యం అప్పలాచార్యుల వారు తే ౪-3-88ది నుండి శ్రీరామ వనమి వలకు మొత్తం 18 రోజులు 'శ్రీరామాయణము' ప్రవచనము చేశారు. విశాల యావజీవ సరిహద్దు వారు శకుమందీరములో యేర్పాటు చేయబడిన యీ ప్రవచనములకు అధ్యాత్మిక దీక్షన కలిగిన భక్తులు వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా విశిష్ట సమయానికి వేల సంఖ్యలో వచ్చేవారు.

కొంతమంది వక్తలు మాట్లాడుతుంటే వివక్షపడిపోతుంటారు. మరికొంతమంది వక్తలు మాట్లాడుతుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ వివరించిపోతుంటారు. కొద్దిమంది మాటలాడు తుంటే పాక్షిక వరస్వరీతేవి వచ్చేత మాట్లాడిపోతారు! అనిపిస్తుంది. కాని శ్రీమాన్ శ్రీరామ్యం అప్పలాచార్యులవారు మాట్లాడుతుంటే వరస్వరీతేవి ఆయన నాలుగవది నది నది నది నది చేస్తున్నట్లుంటుంది. అని కీ తే తెన్నేటి విశ్వనాథం గారు అనేవారు మా మిత్రులు శ్రీ తె. వెంకటరావుగారు చెప్పారు. అప్పలా చార్యులవారు మాటలాడుతుంటే ప్రోకంకు వారు చివ్వుపిల్లలయినా, వృద్ధులయినా వక్తతో పాల్గొనిపోతాన్ని కలిగినట్లే వుంటుంది అంటే ఎంతోమంది వింటున్నా ప్రతివాక్కానికి తమకో చెప్పన్నట్లుగానే అనిపిస్తుంది ఇది అభార్యం! ఎంతటి విషయమైనా ప్రోకంకు ఆర్థమయేటట్లు చెప్తారు వాళ్ళికి రామాయణంలో ప్రతి కోకం వర్ణించి దాని రామం కాలాను గుణ్యముగా, అచరణయోక్తంగా, హృదయ గమ్యంగా చెప్తారు. భారవాహికంగా, అకుప్రక, ఉత్కలకో అప్పలాచార్యులవారు చెప్పిన అమూల్యమైన విషయంలో వంశంవర్త వీరియవంశవలకు చాల విషయా లను యిందు పొందుపరచడము జరిగింది ముందగా కాలానుగుణ్యముగా వారు చెప్పిన సూక్తులు తెలియజేసి కరువాత శ్రీరామాయణము, అందరి పాత్రల విష యమైన వారు వివరించిందినవి తెలియజేస్తాను.

—వంశంవ కర్త.

మాణిక్యమాల:

• దేవాలయమునకు వెళ్ళినపుడు కళ్ళూరాయల వక్తతో వట్టకొనిగా, వట్టలో వట్టకొనిగా తీసుకువెళ్ళాలి. అలా తీసుకువెళ్ళితే దేవదీక్షని అర్జం చేతుంటే వట్టకొని వెళ్ళితే మనదని తెలిసి. మనోద్వ యవ్వకూడదు. వక్తతో వుండి తీసుకువెళ్ళే ఆయన తీసుకుంటారు. అక్క సమర్పణను చేయాలి. అక్క ఆయనది అది తెలుసుకుని అర్పించాలి.

• దేమునివద్దకు వెళ్ళినప్పుడు కంకలో యేమి ఉండకూడదు. ఉంటే పానం! దేమునికి మన హృదయం కనబడేటట్లుగా లద్దులు తీసివేయాలి.

• మనకు కళ్ళు కనపడడము లేదని మనం భక్తులు పెట్టకుంటాము. కాని మనకు కావలసింది యీ భక్తులు కావు. మరెక్కడం కావాలి. అంటే భక్తి భక్తి అవలొనం కావాలి. ప్రతివారిలోనూ కనపడని చిహ్నాలిగే వేరమలు కావాలి.

• మనకన్నా కలుకువ వారిని అక్షిపించకూడదు అని పోల్యము!

• కొడుకు తనశేమి చేయకపోయినా, కొడుకు పోల్యంకో కన దూరముయ ముది మలవదేవాడు తండ్రి!

• కర్త యెక్కడికైనా వెళ్ళేదిప్పుడు భార్య గుమ్మందాటి పెద్ది పాగవం కూడదు.

• వందమంది కొడుకులున్నా ఒక్కభార్యను అంటే అంటూ దేవో కొన్ని యిస్తారు కాని భార్య పూర్తిగా వసుప్పించుకుంటుంది

• భార్యకర్త అమందిం అనిర్వచనీయమైనది కర్త- చక్రము, భార్య- రథము, చక్రము లేనిదే రథం కదలదు. రథం యెంతవ్వరగా పిచ్చింది అంటామి కోట్లదెబ్బలు తీసేది చక్రం అయినా రథాన్ని పొగుడుకాము.

అలానే భార్య వీణ: కర్త- తీగ అంటూ వీణ కదలి పొగుడుకారు. పాదయితే తీగలు వంకలేదు అని దీస్తారు. కర్త (తీగ) గోళ్ళు వెల్లువలని భార్యకు (వీణకు) కీర్తి తెస్తాడు. ఎ. ఎరముగా భార్యకర్తలను విడిచిపెట్టేము.

• ప్రే ముండు తను ఎవరి కోడల్ చెప్పాలి కర్మాక ఇట్టే విషయం చెప్పి కర్మాక వలానా వారి భార్యను అని చెప్పాలి.

• ఇంటి యజమానిని గృహస్తు అంటాము. అంటే అద్దెకున్నవాడు అని అర్థము. ఇంటి గలావిడను గృహిణి అంటాము. అంటే యిల్లు అవిడ స్వంతమని అర్థము. ఆ విధంగా కార్య వస్త్రేనే జీవితానికి నిండుదనము.

• పృథ్విల పెద్దలికాలు మూడు రకములు అవి 1. కిలము వలన వృద్ధులు. 2. జ్ఞానము వలన వృద్ధులు. 3 వయస్సు వలన వృద్ధులు.

• ఏదయినా కార్యాన్ని పెద్దవాళ్ళు చిన్నవాళ్ళచేత చేయిస్తే పెద్దవాళ్ళకు చేతకాక చిన్నవాళ్ళచేత చేయించారు అనకూడదు. చిన్నవాళ్ళకు పెద్దవాళ్ళు అవకాశము యిచ్చేరు అనుకోవాలి.

• ఏదయినా ఒక కార్యమును తలపెట్టినప్పుడు లక్షకు ముందు పెద్దలు నడిచిన మార్గంలోనే వెళ్ళాలి కాని కొత్త రోప్ త్రోక్క కూడదు.

• మనకు తెలిసిన మనం ముహూర్తాలు పెట్టుకోకూడదు. దానిలో ప్రజ్ఞ కలవారిచేత ముహూర్తము పెట్టిస్తే వారి వాక్కువల్ల అది ముహూర్తం అవుతుంది. మంత్రాలు కూడ అంతే! పుస్తకాలలో వున్నవని వశించేయకూడదు. గురుముఖంగా వచ్చినప్పుడే అవి సిద్ధిస్తాయి.

• బాహ్యమైన అంధకారము కాకుండా అంతరమైన అంధకారాన్ని తప్పించే వారు గురువు.

• భగవంతుని సేవించడం కంటే భగవంతుని సేవించే అచార్యుని సేవించడము, తద్వారా భగవంతుని సేవించడము సరి అయిన పద్ధతి. గురుముఖంగా చేయాలి భగవత్కార్యం.

• ప్రతివాడూ గురువుకాడ మహత్తరమయిన శ్రోత్రియుడు, బ్రహ్మ నిష్ఠ కలవాడు, గురువు.

• శిష్యుల స్వభావాలను బట్టి, వారివారి ప్రకృతి ననుసరించి గురువు మంత్రములు ఉపదేశించాలని శాస్త్రం చెప్పుతున్నది.

• పూర్వాశ్రమములో శిష్యులు (విద్యార్థులు) గురువు వద్దకు వెళ్తే కామం (కోరిక) తగ్గిపోయేది

• మిత్రుని చేసుకోవటం ముఖ్యం కాని దాన్ని కాపాడుకోవడం కష్టం.

• మంచివాడు తలపెట్టిన కార్యములకు విఘ్నం రావటం ముగిసింది. దైవ

బలం మనలో వుంటే విఘ్నం వచ్చినప్పుడు దారపకూడదు మనమకున్న దాని కంటే మంచి మనకు జరగబోతోంది అనుకోవాలి

• విలువ మారని దానిపేరు సత్యం.

విలువ మారుతున్న దానిపేరు ధర్మం.

1. సత్య + 2. శి + 3. యమ. సత్య — ఎప్పుడూ మారనిది; శి — ఎప్పుడూ మారునది; యమ — యీ రెండింటిని బంధించేది

లోపల వున్న సత్యం మారదు. పైన వున్న ధర్మాలు మారుతాయి సత్యమందే ధర్మము ప్రతిష్ఠితమైనది. ధర్మమనేది సత్యమనే దానిమీద తిరుగును.

• మనం ఆదినమాట ఏకాంతంగా అన్నా. చేసిన 14 గురు పాళ్ళు అంటారు. అవి వందమహా భూతాలు, సూర్యచంద్రులు మొదలగు సమగ్రమాల

• బాహ్యమైన విషయాల మంచి అంతరమైన విషయముల పైపు మనస్సు యెంతవలకు విమగ్నమవుతుందో వరీక్షించడానికి దేవాలయము పైన విగ్రహం అంటాయి. దారిమండికి పైన వున్న విగ్రహాలే ఆర్చిస్తాయి లోపం వున్న మాం విరాట్టు యొక్క మహత్తును దాయడానికి పైన అలాగ మాయప వ్యక్తిస్తాడు

• ధర్మార్థ కామాలు మూడు కలిపే వుండి ఒకే పదాన్నిస్తాయి

• కష్టాలు 2 రకములు. అవి 1. వంశిల్యము వలన మారనిది 2. మామూలముగ రావించేది.

• క్యాగము 3 రకములు. అవి 1. ఫలశ్యాగము 2. వంగశ్యాగము. 3. కర్మశ్యాగము.

• కావం 3 రకములు అవి 1. ఆధిభౌతిక కావం 2. ఆధ్యాత్మిక కావం. 3. దైవికమయిన కావం. శరీరానికి రోగం వచ్చినా మనసుకు అన్యధా కలిగినా దానిని ఆధ్యాత్మిక కావం అంటారు శత్రువులవల్ల శత్రువులవల్ల కలిగే కాపాన్ని ఆధిభౌతిక కావం అంటారు.

అతివృష్టి, అనావృష్టి వంటివి వచ్చి మనం నివారణ చేయలేని పరిస్థితులు రావడం అధిదైవికమయిన కావం అంటారు

• గొప్పవాళ్ళకు వాళ్ళ అనమర్శలను ఎవరైనా ఎత్తి చూపినప్పుడు వాళ్ళ మనస్సు మారబాడదు.

* చర్చమంటే తనవంటి తట్కువవారి వద్ద తన గొప్పతనం ప్రదర్శించుము.

* ఏదయినా త్రాగేటప్పుడు పెద్ద దానిలో (పాత్రగాని గ్లాసుగాని) త్రాగించింది ఉంచుకొని చిన్న దానిలో వేసుకుని త్రాగింది. చిన్న దానిలోనిది మిగల్గుకొనడము, పాత్రయకొనడము ఇంకొకరికి యివ్వకూడదు. ఎంత త్రాగగలమో అంత వేసుకోవాలి.

* భగవంతునికి ఏ పదార్థం పెట్టినా నెయ్యి కొద్దిగా వేసి నైవేద్యం పెట్టాలి.

* మనిషి అంటే అన్ని అవయవాలు సరిగ్గా ఉన్నవాడే కాదు. సంఘటింపజేయించి వదుకోసం ఆచారం వాడు అయిందాలి. నరుడు అంటే భగవంతునిగా ఆరంభం చేసుకోవాలి.

* నవగ్రహాలను దాటి సత్యలోకమును దాటి విరజ అనే నదిని దాటేవఱకు మాత్రమే శరీరం అక్కరలే వుంటుంది. ఆ తర్వాత బ్రహ్మలో అక్కరలేకుండా అదే మోక్షము ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడింది.

* క్రమము చేస్తేనేకాని లోపం ఉన్న పంచేంద్రియముల వలన కలిగిన వానన పోదు.

* భగవంతునికి కైంకర్యం చేశామ అనకూడదు. ఆయన చేయించుకున్నాడు అనాలి అలాగే స్వామి ఏడుకొండలు యెక్కించాడు అనాలి కాని యెక్కామ అనకూడదు.

* మనలోపున్న రజస్వలమృతం మనల జయించి నత్వగుణాలను పెంపొందించుకొని మనం పరిపూర్ణమైన జీవితాన్ని అనుభవించాలి.

* శరీరమంటే నేను అన్నది ఆహారము. అక్కకు జాతి, కులం, మతం, వంగులు లేవు.

* భగవంతుడు మనకు జ్ఞానం ఇచ్చాడు దానిని ఉపయోగించి శాస్త్రములు చదివి స్వామిని తెలుసుకుని ప్రవర్తించాలి.

* క్రింది భగవంతుడు తన ద్వారా సృష్టించబడిన మానవుడు పరిపరి విధముల ప్రవర్తిస్తుంటే తాను చూస్తూ ఉండుటాదు ఆయనను గుర్తించి ఆయన కోసం తపనపడే హృదయాలలో మారి వారిని తరింపజేస్తాడు.

* ఏనాడు మనం ఈ శరీరం దరించామో అప్పటినుండి మాత్రమే శరీరం మనలకు అనువరిస్తూ వుంటుంది.

* ఏ లోపం విడిచివేయకముందే భగవత్ కల్యాణాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఏదీ ఉపకరిస్తుందో అది విద్య.

* తనకొఱకు తాను చేస్తున్నానన్న భావన వదిలి వాటి(భగవంతుని) కోసం చేస్తున్నాననుకుంటే అది కర్మయోగం.

* మనలో తమస్సును తగ్గించి వత్సగుణాలు పెంపొందించుకోవాలి.

* భగవంతుని వీపు యే విధంగా వేచిస్తే ఆయన ఆ విధంగా విష్ణు దీవిస్తాడు.

* దేముని వద్ద యిటునుండి యిస్తే జలం, అటునుండి వస్తే తీర్థం! ఇటునుండి యిస్తే పుష్పం, అటునుండివస్తే నిర్మల్యం! ఇటునుండి యిస్తే పం, అటునుండి వస్తే ప్రసాదం!

* రాత్రి-అంటే చీకటి అవరించుకొని ఉన్న వస్తువులను కనబడకుండా చేసేది. వస్తువులుంటాయి కాని చీకటి అవరించుకొని వుండటం వలన ఆ వస్తువులు మనకు కనిపించవు ఇక్కడ రాత్రిని అజ్ఞానం అన్వయించుకోవాలి. మానవ జీవితంలో పున్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకోడానికి వద్రాక్షుల యజ్ఞం చేప మానవుడు అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకోవాలి.

నేను, నాది, నా వాడు మొదలగు భావాలు, యింద్రియ లోకం, అవిద్య, అహంకారం మొదలగునవి ఒక్కొక్క రాత్రిగా అన్వయించుకొని, నాటివి యజ్ఞంలో ఒక్కొక్కటి జయించి పరిపూర్ణమైన మానవునిగా మనం మారాలి విశ్వామిత్రుని వద్రాక్షయజ్ఞం చూచిస్తున్నది.

* ఓం = ఆ + ఉ + మ్ అందులో 'మ'ని గుర్తుంచుకోమని గురువులు చెప్పారు.

'అ' అంటే నారాయణునికి, 'ఉ' అనగా 'ఏ' నన్ను నేను అర్పించుకుంటాను. 'మ' అను జ్ఞానము కలవాడు. ప్రతివార్తయు నెరింగినవాడు.

'నమః'లో 'మః' అంటే నాకు రక్షకుడిని, 'న' అంటే నేను కాదు.

'ఓం నమః' అనగా నాకు నేను కనుకను నాకు నారాయణునికే నమస్కారము చేయించుకుంటున్నాను అని అర్థం.

• చాచన జీవితంలో ప్రధానంగా చేయవలసినది మునుపటి పాపముల కర్మాకర్మము లేనిపోలే ప్రహ్లాదాదుల దోషము.

• ప్రతిమొదల అనఃకాదు వియమలంగం చేయకూడదు. వియమలంగం అనివచ్చును పిల్ల మొదలమంది చేయకపోతే ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవలసిందిగా. వియమలంలో వున్నప్పుడు మాత్రం విద్రవీకూడదు. తంపైపు కాళ్ళూ కాళ్ళపైపు తం పెట్టకూడదు. తం విరవీకూడదు.

• పాదప పొందినవాడు, పిల్ల, వియమం అయిన కర్మాకర్మ జీవితముం వియమాన్ని పొందినాడు. కాని మానేయకూడదు మహాత్ములను అభ్యర్థించి కర్మలను మరల పర్యవేక్షణలో పాల్గొంటూ ఎక్కడ వలె జీవించి గరిపేయాలి.

• పని మానేసి జాన్ముంటే పిల్లరాదు. సంకల్పముతో పాలు పాదన కూడ చేస్తే పిల్లని పొందుతాడు. అందులో కూడ ప్రహ్లాదాదుల చేయకపోతే పిల్లనిరదు.

• పిల్ల గతి, విద్యుత్తి. ప్రవృత్తి ప్యాటెన్ ఎంచుకోవలసి అయ్యునుంది. దృక్పథ, క్రూరుతే వర్తన ప్యాటెన్ ఎంచుకోవలసి అయ్యునుంది.

• తన కంటిముఠా అదరించవలసిన కర్మము తగవకుంటే అర్హులైన పిల్ల పొందే అవకాశం ఎక్కువ అదే మానవుడు తన జీవితంలో గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం.

• పిల్ల పొందిన కర్మాకర్మ ద్వంద్వాలనుకూడా అంటే తనను తాను మర్చిపోవాలి.

• ఓ రోజులో పర్వ వర్షాదులు అయిన వాడే. 'నాది' అనబడిన వాడు కూడ అయితే.

• త్యాగము చేసి పాలించు. త్యాగము చేసి అనుకూలించు. అంతరముగా అది నాది అన్న భావం పెరచుకుని త్యాగం. మళ్ళీ చేసే పనిలో నాది అన్నది వరం అనే త్యాగం.

• తగిన రోజు దయ కూడతే మనం వకవస్తువునాము.

• పాత్రికాపాఠావసరం వల్ల పిల్లలను యండ్రియములు. ఇంద్రియములను కట్టి చేసేది ముమ్మడి.

• పాత్రికా: అంటే దడుపుకున్నవారు (అక్షరములు వర్ణములు అని అర్థం) అని అంటే 'రాక్షస' అవుతుంది. అర్థం కూడ మారినట్లు.

• తన తంపాతలో దాంకాంతలో ఏకాగ్రాణం కట్టితే పిల్ల కాని అయ్యాయల పెళ్ళి అవుతుంది అని అన్నది.

• తనకు కంక కర్మనా తాను దాదాపుగా తన వలన యాంకాదా కంకలెదల కూడా అందగలిగిన వారు మానవులు.

• తానుమనే క్రతువు పీల్ వున్న జ్ఞానము అయింది కాని అన్నివట్లగా చేస్తుంది.

• పిల్ల 7 అవ్వత అని గర్భంలో పడటము, పుట్టడం, కాంక్షలు, యోజన వ్యాఖ్యలు, చనిపోవడము, పుర్ణలోనో మరణంలోనో అందడం మళ్ళీ గర్భంలో పడటము.

• మెప్పునూన. తం ఒకే line గా కూర్చుని పెండ్లి కట్టి పడతూ కర్మ అభ్యుపాసించి, అపిరి తిగవట్టి పిల్లంగా కూర్చుని పాదప చేయాలి. జ్ఞానం పిల్లకు ప్రవరిస్తుంది. జ్ఞానాది కేంద్రం క్రిందమంది పుట్టిన తాని మనం కూడా పిల్లకు ప్రవరింది జ్ఞానము వస్తుంది.

• కీరములో మళ్ళీ అక్కను పెళిలగా మహాత్ముల కీరములు చేయాలి అని అపవిత్రములు చెప్పినవి.

• ముఠా ముమ్మడి కీరస్త్రే. ముమ్మడి అక్క కీరస్త్రే. అక్క ముఠా కీరస్త్రే అప్పుడు దృక్పథమవుతుంది.

• కీపుడు మగమకంకలవాడు. తాము చేసినవాడు పేరు లేనివాడు. కాని కీరమునకు మనం పేరు పెట్టకూడదు అయ్యునుంది.

• పాతరి అంటే అక్షరమును పాపించేది అని అర్థం.

• రోజులో అన్నిటికన్నా మహాత్ముల కోరిక.

• రోపం పుట్టి మర్యాదలం మనము పెండ్లి కట్టి గణప ము అంటే క్రొత్త పుత జీవితము మనమునుకూడదు.

• కర్మ చేసిన మనం మళ్ళీ పోయినా కర్మము మనం పెంచు. కర్మలు 3 రకములు అని 1. కురికము - మేము చేసిన కర్మలు అని అంటుంది. 2. తానా -

కరువాక అన్యంలో అనుభవించడానికి ఉండకున్నది. ప్రార్థన—చేసిన దానిని
అప్పుడే అనుభవించుచున్నది.

• సంసారములో ఉండేప్పుడు దిశకు కలిగితే దానిని నిర్వేదం అంటారు.
అప్పుడు గురువు వద్దకు వెళ్ళిరి కాని అశ్రమములకు, దేవాలయములకు వెళ్ళ
నక్కరలేదు.

• ఒక మంచి వనిని మొదలు పెడితే చుట్టూ వున్న వాళ్ళు మనకు పొగుడు
కుంటే, వక్కారాము, నన్నారాము చేస్తుంటే అవి మనవని భావించి పొంగిపోతే
అది మనలను మామూలు మనిషిని చేస్తుంది, అవి అన్ని స్వామివల్లనే వస్తున్నాయని
స్వామిపేరలో వున్నందువల్లనే వస్తున్నాయని భావించి యింకా తీవ్రంగా ఆ
కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలి. సమత్వమును లోపం కలిగి కార్యం చేస్తే అవకల
వద్దుకీ చేరుకాము.

• కర్మలు అచరించాలి కాని అవి మనకు అంటకూడదు. అచరించే
కర్మ అచరించ వలసిన విధం తెలుసుకుని అచరించాలి. సంగము లేకుండా
అచరించాలి.

తెలిసే సవాడు వనవనండును వలిది వట్లుగా కర్మను అచరించాని వివేకా
నండునాడు చెప్పారు. కత్తికి మానె వ్రాసి కోస్తే కత్తికి యేమీ అంటకుండా తొనలు
వస్తాయి.

• ధృతిః, దృష్టిః, మతిః, దార్డ్యం. ధృతిః అనగా ధైర్యం; దృష్టిః అనగా
కార్యసిద్ధి మీద దృష్టి; మతిః అనగా జ్ఞానం; దార్డ్యం అనగా అనుకున్నవని చేయ
గలిగే సామర్థ్యము. ఈ నాలుగూ వున్నవాడే కర్మను అచరించగలడు. అప్పుడే
కవలో వున్న అశ్వవస్తువును దర్శించగలడు.

• శరీరముందరి, సాధన చేయాలి. శరీరమున్నప్పుడూ శరీరముతో
సాధన చేయాలి.

• తగవంతుడు మనకు అనువరించకపోతే దామరూపాత్మకమయిన యీ
శివుడే లేడు.

• తగవప్రాప్తికి నీకు వ్యతిరేకంగా వున్నవాడని నదిలేని నీకు అనుకూ
లంగా వుండేవాడని అనునందు.

• మానవ జీవన గమనము ధర్మాచరణము లోనే సాగాలి. అందుకు ఉదా
హరణగా కాళిదాసు నాటకంలోని ఒక పాత్రను మనం గుర్తు తెచ్చుకోవాలి.

ఆ పాత్రధారి యువకుడయినా, అవసరం లేకపోయినా ఆ వ్రతమానం ఒక
కల్లను ఊతగా ఉంచుకునేవాడు. ఆ కల్లను పట్టుకోవటం కూడ ఎంతో అవసరము
న్నవాడిలాగ, ముడుసరివారు పట్టుకునేటట్లుగా ఎంతో జాగ్రత్తగా పట్టుకునేవాడు.
అదేమని ఎరయినా అడిగితే 'మా పెద్దలు చెప్పారు కాబట్టి నేను కప్పనిసరిగా పట్టు
కుంటున్నాను' అంటూ ఎంతో పవిత్రంగా పట్టుకునేవాడు అవసావడకలో ఊతగా
పవికొచ్చే కల్లని నిత్యం వాడటం వలన అత్యంతము కూడ వాడ గలిగేవాడు.

ఈ రోజులలో మనం దైవాన్ని కలవడాన్ని తీరిక వుండటంలేదని అత్య
వందన చేసుకుంటుంటాము. బ్రహ్మలు కలిగినప్పుడు మాత్రం దైవాన్ని కలస్తాము.
లేకపోతే యింకా ఆ వయస్సు రాలేదని అనుకుంటుంటాము.

దైవదీపికన విషయంలో నియమం పాటించని మనం కక్కిన విషయా
మాత్రం వియమాలు కప్పనిసరిగా పాటిస్తాము అలా కాక ధర్మాచరణముతో
కూడిన దైవదీపికన కూడ మన నిత్యజీవితంలో కాగింగా ముందుకొని ప్రవర్తిం
దిన ఆధార్మికత్వం మనకు ఎంతో మేలును చేస్తుంది మన జీవితము సక్రమంగా
నడచడానికి, సమాజంలో మాధువులు రావడానికి సహకరిస్తుంది. గురువు ద్వారా
ఉపదేశం పొంది నేను అన్నది మర్చిపోయి కర్మలు చేస్తే క్రిందికి జన్మలోనివి,
పై జన్మలోనివి కామరాకుమీద పడిపోట్టులాగ మనం అనుభవించవలసినవి
వోకాయి.

రామాయణము అందలి విశిష్టత

రామాయణములో ఏకరాములు ఏడిగా వుండేది మూడు కొండలలోనే. అవి
కాంకాండ-మందరకాండ- ఉత్తరకాండ.

ఈ మూడు కొండలలోను మృగండు ఋషులుంటారు వారు విద్యామిత్రులు-
అంజనేయస్వామి- చార్మిక

కాంకాండలో బాలుడు రాముడుకాడు. 12 సం॥ల ప్రాయంలో రాక్షస వంశ
రము చేసిన రాముని బాలుడుకాడు ఇందులో విద్యామిత్రుడు బాలకు ఠిగింతు
డయిన రామునివద్ద విద్యామిత్రుడు బాలకుడు ఉని అపొంగిరిము. కోరికలు

మొదలగు తన అజ్ఞానములు పోగొట్టుకొనుటకు తన చేనే ప్రత్యక్ష యజ్ఞ పరిష్కారాన్ని రాముని కరణుకోరి అజ్ఞానమునే చీకటిని తొలగించుకొని పరిపూర్ణుడైనాడు.

సుందరకాండలో సుందరుడు అంజనేయస్వామి, అంజనేయస్వామిని ఋషిగా చెప్పటం జరిగింది.

ఉత్తరకాండలో వార్హికి ఉత్తరుడు. సాచారణంగా నాటకంలో నాయకుడు అన్ని పాత్రలలోను కనిపిస్తాడు. ఆ విధంగా ప్రైమాడు కాండంలోను ప్రైముగ్గుడు కనిపించుట వలన వారి పేర్ల మీదుగా ఆ కాండలు నామకరణము జరిగిందని భావించవచ్చును.

• మానవ జీవితంలో ఏర్పడి, సాధనకు ఉపకరించేది కాంకాండ:

• దాహ్యంగా విశ్వామిత్రుడు గురువు, రాముడు శిష్యుడు; అంతరముగా విశ్వామిత్రుడు ఉపాసకుడు, రాముడు దేవుడు.

• రామచంద్రుని రక్షణ కోరిన విశ్వామిత్రుడు రాముడిని రక్షిస్తాడని దశరథునికి వచ్చుచెప్పరానికి వశిష్ఠుడు చెప్పాడు.

• శ్రీరాముడు కాటకము చంపగానే విశ్వామిత్రుడు రామునకు దివ్యాత్మములు యచ్చాడు అప్పుడు రాముడు అత్తయ్యతో, 'నా మనస్సులో వుండండి. కవిశ్చక్రలో మీ అవసరము వచ్చినప్పుడు నేను మీమ్మల్ని స్మరిస్తాను. అప్పుడు ఉపయోగ వచండి' అని కోరాడు దీనిని లబ్ధి గురువయిన విశ్వామిత్రుడు విద్యార్థి అర్హతను పరీక్షించిన తరువాతే రామునకు అత్తయ్యల నొనగి గురువు చూపించవలసిన విజ్ఞతను ప్రసక్తించాడు అని విశదపరుచుకున్నది. అదే విధముగా రాముడు కూడా దివ్యాత్మములు తన వశమయిననూ, గర్వపడక అవసరమయినప్పుడు మాత్రమే వారితానని వివరముగా అత్తయ్యలతో చెప్పి తన వ్యక్తి మీద తన వమ్మకాన్ని, తన వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రసక్తించినట్లు మనకు అర్థమవుతున్నది.

• శ్రీరాముడు ముందు కాటకము వదించాడు. అనంతరం విశ్వామిత్రుడు చేస్తున్న ప్రత్యక్ష యజ్ఞ పరిష్కారాన్ని చూచి, సుదాహరణము వదించాడు. గురువయిన విశ్వామిత్రుడు తనకు చేతకాక తనను తెచ్చుకున్నాడు, మనం సాధించాము అని అనుకోకుండా, "స్వామి! నీ దాహం! నీ యజ్ఞమొద్దినట్లు అజ్ఞాపించు మీ యేం చేయాలో" అన్నాడు. ఆ పదము వంశదమ చూపి విశ్వామిత్రుడు వంకో పించాడు

రాముడు కాటకము వదించడము ద్వారా తాము జయించాడు. చూచి, సుదాహరణము వదించడము ద్వారా ఆ విద్యను జయించాడు ఇన్ని సాధించి యంకా గురువుకు దానోహం అవటం ద్వారా అహంకారము జయించాడు.

• లలి చక్రవర్తి రాన భర్తలు చేస్తున్నా తన లోపం యేదో చేయవలసిన తలంచని అహంకారముతో 'నేను' చేస్తున్నాను అనుకున్నాడు. భూలోకం, ఆకాశ లోకం అంతా 'నాది' అన్న అహంకారముతో వున్నాడు.

శ్రీమన్నారాయణుడు దేవతల కోరికపై వామనుడై, వలెడై యజ్ఞములో మన్న లలిముండు నిలిచి చూడకుండా రానచుడిగేడు. మొదట అయిదు లలి 'నాది' అనుకున్న భూమిని రానమిచ్చాడు నామముడు ఓ అయిదుకో భూమిని వశ పఠమున్నాడు ఇంక రెండవ అడుగు లలి 'నాది' అనుకున్న ఆర్కాలోకాన్ని రాన మిచ్చాడు. వామనుడు రెండవ అడుగుతో దాన్ని మరల విశదమిచి 'మూడవ అడుగు యెక్కడ?' అని ప్రశ్నించాడు లలికి 'నాది' అనుకున్నది యేమి మిగల లేదు ఇంక మిగిలింది 'నేను' మాత్రమే! అప్పుడు శిరస్సు వంచి తనను, తన అర్పించుకున్నాడు ఆ 'నేను' ని కూడ వామనుడు అణచివేరాడు లలి అహంకారము తొలగింది

• రాముడు రాతిగా మన్న అహంకారము నాతిగా చేసినట్లు మనం భాగా విన్నాం కాని వార్హికి అహంకారము రాతిగా చేయలేదు ఆ విధంగా చేయటం వలన అమెను క్షిందినట్లు అవదు. అమెను అక్రమంలోనే వుండి అదృశ్యరూపంలో వుండి తన విజన్యరూపము తిరిగి రావాలని అమె అనునిత్యం పరిశిషించేట్లుగా కేక పడించాడు. రాముడు అక్రమంలోనికి వెళ్ళగానే అమెకు విజన్యరూపం వచ్చింది తన పల్ల అమె తన స్వరూపం తెచ్చుకోగలిగింది అని తెలిసినా రాముడు అహంకార పాదాలు వట్టుకొని అశిర్యారము కోరాడు

• శ్రీ మహావిష్ణుని పరాక్రమంతో రావణున్ని జయించాడు. యావంతో లలిని జయించాడు.

• భార్య వస్తేనే జీవితం మొదలవుతుంది. పెళ్ళయితేనే మానవునివుతాడు. ఆ విధంగా పీతమ్మను కళ్యాణమొందిన తరువాత రామచంద్రుడు రామునయ్యగా రామ కర్ణం అక్కరిసుంది కత్తివంటిమెయింది

• అ రోజుల్లో రోజులో 'చీ' అనిపించుకునే వారు యిద్దరే. రాముడు చూడనివాడు. రాముడి చేత చూడబడని వాడు. వారే పాపులు.

• శ్రీరాముడు అతి సుకుమారంగా, ఒక సంగీతంలాగ మాట్లాడేవాడు. ఎవరైనా తీవ్రంగా మాట్లాడినా సమాధానం చెప్పకుండా పూరుకునే వాడు. మాట చెప్పాలంటే అతనే చెప్పాలనిపించేవాడు. ముందు మందహాసంతోటి మాట్లాడేవాడు.

• రాముడు యెవరికైనా అవదకిరిగితే వాళ్ళకున్నా యెక్కువ యేడ్చేవాడు. ఎవరికైనా అనందము కిరిగితే కన్నతండ్రిలాగ అనందపడేవాడు.

• తనను చూపివ వారి కళ్ళలో కళ్ళు కలిపి చూసేవాడు. అందరికీ రాముడు తననే చూసినట్లు అనిపించేది.

• చళరధుని రాముడు పెద్ద భార్య కుమారుడు, పెద్ద కుమారుడు, గుణము లలో అధికుడు అవడం వల్ల ప్రేమ యెక్కువ. ప్రేమయొక్క పరాకాష్ఠకు వెళ్ళినవాడు అయినా ధర్మాన్ని వదలలేదు. ఒకసారి విశ్వామిత్రుని యాగరక్షణ కోసం రాముణ్ణి వంపించేవాడు అంకొంసారి కైకేయి కిద్దిన వరాలకోసం రాముణ్ణి వదులుకున్నాడు.

• కౌసల్య చళరధునకు భార్యలా—రమించింది.

వర్మలా—అనందము కలుగజేసింది.

తల్లిలా—లాలించింది

దాసిలా—పరివర్యలు చేసింది.

బోదరిలా—నూతన వధూవరులకు మంగళ హారతి వట్టేది.

చళరధుడు కౌసల్యతో నవా మొత్తం 300 పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నాడు. ప్రతి సారి నూతన దంపతులకు ఆదవడుచులా హారతి వట్టేది.

• కైకేయి అంత గట్టిగా నిలబడడము వలన దైవకార్యం నెరవేరింది. దేవతలు ఆమెలో ఆహింది ఆమెచేత ఆ విధంగా పట్టుదలగా నిలబడినట్లు చేయ బట్టి లోక విశ్వాసం జరిగింది లేకపోతే కేవలం శ్రీరామ పట్టాభిషేకం జరుగును.

• తనంటే ఎంతో ప్రేమ చూపించే కైకేయి రాత్రికిరాత్రి నన్ను అరణ్యము నకు వెళ్ళుమన్నచంటే దైవము వలన తప్పించి యంకొంటే కాదని లక్ష్మణునితో రాముడు అన్నాడు.

• చళరధుని మంత్రి సుమంతుడు కైకేయిని చూసి ఏకీ గుణం మీ అమ్మ మంచి వర్ణించని అంటూ అక్కడన్న వారందరికీ ఆ కథను యలా చెప్పాడు.

కైకేయి తండ్రికి వరప్రభావము వలన పశుపక్ష్యాదులు, క్రిష్టికీలకాదుల భావలు తెలుసును. ఒకరోజు భార్య దగ్గట వుండగా రెండు చీమలు మాట్లాడుకుంటుంటే విని నవ్వుకున్నాడు 'ఎందుకు నవ్వుకున్నాడు. చీమలు యేమని మాట్లాడాయో చెప్పమని భార్య అడుగుతుంది. చెప్తే తలవగిలి పోతుందని చెప్పాడు. అయినా నరే చెప్పమని మంకువట్టు పట్టింది. అప్పుడు మునులము రప్పించి విషయ మంతా చెప్పి నలహ అడిగితే రాజ్యానికి రాజ ముఖ్యం కనుక చెప్పవద్దు. అని వారు చెప్తే భాజ చెప్పలేదు. అయిన ప్రాణం బోయినా వరవారేదు చెప్పమని కోరిన తల్లికి పుట్టిన దానివి కనుక మును యటువంటి కోరికలు కోరావని సుమంతుడు చెప్పాడు.

• పితృవాక్య పరిపాలన అంటే తండ్రి యిచ్చిన వరాన్ని పాలించాడు అని అర్థం. తండ్రి తనతో చెప్పింది కాక యంకొకరికి యిచ్చిన మాటను జరిపించడము పితృవాక్య పరిపాలన అంటే. పిండప్రదానము చేయనివాడు, పితృ వాక్యములు నెరవేర్చనివాడు కొడుకులు కాదు. అక్కడ వున్న వారంతా రాముడు ఆదవికి వెళ్ళనక్కరలేదు అని నిలవంతం చేసినా తండ్రి యిచ్చిన మాటను నిం దెట్టదంకోసం రాముడు ఆదవికి వెళ్ళాడు.

• రాముడు ఆదవికి వెళ్ళా తల్లి అశీర్వాచనమునకు వర్ణింపవచ్చు రాముడిని వెళ్ళమని కౌసల్య చదివిన 4 మంగళ శ్లోకాలు పిల్లలు యెక్కిడికైనా వెళ్ళ నవచ్చు తల్లులు చదవాలి

• వనవాసం చెయ్యడానికి మువ్వ నాచేత కనబడ్డావని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో అంటుంది.

• తండ్రి జ్ఞాపకము వస్తే రాముడిని తండ్రిగా యెరుంగుము. నేను జ్ఞాపకము వస్తే పితమ్మను తల్లిగా యెరుంగుము. అయోధ్య జ్ఞాపకము వస్తే ఆదవిగా తెలుసుకో అని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో చెప్పెను.

• చళరధుడు — వ్యయః పిత అనగా అర్చకుని వట్టిన తండ్రి — రాముడు — అవ్యయః పిత అనగా నాశనము గాని తండ్రి అని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో చెప్పెను

• తల్లులు మూడు రకములుగా వుంటారు:-

కౌసల్య - తన బిడ్డలు ఎక్కడ వున్నా సుఖంగా వుండాలని భావించేది.

తైత్తిరీయ - తన బిడ్డల సుఖం, పరులబిడ్డల కష్టం కోరుకునేది.

సుమిత్ర - తన బిడ్డలు అందరికీ ఉపయోగపడాలి అని కోరుకునేది (కృష్ణ యిచ్చ: పిల్లలను యింకొకరికి దారాదత్తం చేసింది సుమిత్ర.)

• అయోధ్యలో వున్నా, అడవిలో వున్నా సీతారాముల అన్యోన్యక విడదీయ లేనిది జీవిత క్రమము, తగినత క్రమమును పెడిచి వుండదు.

• రామానామములో పురుషత క్రమం, స్త్రీ త క్రమం రెండూ విశత క్రమము కాని రెండూ తత్త్వికములు. అందుచేత 'శ్రీరామ' అని అననక్కరలేదు. రామ అంటే బాగాను.

• వేదములలో చెప్పబడిన ధర్మము, జ్ఞానము రెండూ కలిసి విడదీయ రానివై వేద వ్యరూపముగా రామాయణము ఉద్భవించింది.

• రామ ని పాపములు తిరిగి ముగియరనేలు. అందుచేత రామునకు మళ్ళీ గుచ్చకోకుండా తమ ముందు నడస్తానని సీతమ్మ అన్నది.

• రాముడు లక్ష్మణుని అయోధ్యకు తిరిగి వెళ్ళిపోమ్మంటే లక్ష్మణుడు యేదన్నా, "రామా! ఈ పరకుళ్ళ సీతమ్మని వెళ్ళిపోమ్మని యెందుకు అనలేదు! రెండుసేపున్న నన్ను పొమ్మంటున్నావు నువు లేకపోతే సీతమ్మ యేవిధంగా వుండలేదో, నేను కూడా అలానే వుండలేను సీతలో చేప బయటకు వచ్చి ఎలా వుండలేదో అలా నిన్ను వదలి వెళ్ళలేను" అన్నాడు.

• మీరక్కడ వుండటం వలననే రాక్షసులు మీమీదకు దండెత్త దానికి వస్తూ మమ్మల్ని హింపిస్తుంటే మేము దండకారణ్యము వదలి వచ్చేస్తున్నాము అని ముసులు శ్రీరామచంద్రునితో చెప్తారు.

• లోపల మూర్ఖుడు వుండి బయటకు చంద్రుడు వున్నవారి, బ్రహ్మలేక మ్మిలో ఉన్నవారి పద్ధికు వెల్లడవుంటే కయం, వల్ల ఆయన నవ్వుకూ ఉంటారు. రాముడు ముసులకు ఆ పద్ధంగా కనిపించాడు

• గిరిపర్వతలోనున్న పిండమును తల్లి తనకు తెలియకుండానే యెలా రక్షించుకొని పిండంగా మమ్మల్ని రాక్షసుల బారినుండి రక్షించమని ముసులు రాముని పేరు

ధర్మము

• రాముడు రాక్షసుల బారినుండి ముసులను రక్షిస్తానని చెప్పవచ్చు. సీతమ్మ రాములవారికి ధర్మవదేశం చేసింది ధర్మాన్ని అచరించడానికి శరీరమును మనస్సును, అత్తమ్మ స్వాధీనం చేయించాలి శరీరం ను కట్టించాలి, మనస్సును దిక్కుపట్టించాలి, అత్తమ్మ భగవ తునిపై లగ్నము చేసి దర్శన చేయాలి కర్మలు చేయాలి కాని ఆవలం తను అంటటాడదు.

ధర్మాచరణము చేస్తామని వచ్చినవారు పిల్లు అమ్ములు యెందుకు తెచ్చాడు? కామవస్తువ రాజవస్తువ గుర్రాలున్న అ వస్తువుల సంచర్యము మడకు వుండ కూడదని అంటూ యీ క్రింది కథను చెప్పింది.

ఒక ముని తపస్సు చేస్తుంటే యంద్రుడు తన వదలికి భంగం కలుగుతుందనే భయంతో దేవకాలంను పంపితే ముని కామానికి లొంగలేడు అప్పుడు యంద్రుడే స్వయముగా ఒక ముడిగా మునివద్దకు పడినెత్తిపని వచ్చి యెవరో కరుముకున్న నెలవో తనవద్దనున్న కత్తిని మునికి యిచ్చి, తన వద్దనే వుండమని చెప్పి, తమ యెప్పుడు వచ్చి అప్పుడు తిరిగి యిచ్చేయమని కోరి పారిపోయాడు. పాపం ఆ మునికి ఆ మునియెప్పుడు వస్తే అప్పుడు అంతి యిచ్చేదామని తపస్సు మీదకన్నా ఆ మునిని రామీద వ్యాసపోయి. అంతి చేతిలోనే వుంచుకుంటూ మొదట్లో ఆ కత్తితో బారికి అడ్డుగా వున్న మొక్కలను, కుప్పలను కొట్టడం ప్రాభంబించి అలా క్రమంగా క్రమంగా అంకు సంహారానికి ఉపయోగించి పతన మయ్యాడు.

ఇటువంటి కామస, కామన గుర్రాలు కం వస్తువులున్నప్పుడు వాటితో సాధించ గలం కోరికలు (కామం) కలుగుతాయి అసత్యమారానివిస్తుంది పండ్రిని పొంద లని అవిపిస్తుంది. వైరములేవిడే క్రూరముగా ప్రవర్తించడము జరుగుతుంది.

మీరు, రాక్షసులతో మీకు వైరంలేకపోయినా వాళ్ళను చంపుతానన్నాడు ఇది కప్పుకదా! అని సీతమ్మ అడిగింది.

రామచంద్రుడు మందహాసముతో "ధర్మమును అధర్మమును హింపిస్తున్నందున నేను క్షత్రియుడను కనుక, నేను అధర్మమును అణచాలి. ధర్మాన్ని కాపాడాలి! నేను విల్లు, అమ్ములు ధరించి వున్నాను నువు చెప్పింది విజయే! కాని క్షత్రియ ధర్మంవల్ల నేను మాట యిచ్చాను! కాని చేయాలి రాక్ష! ను తొలగించి ముసులు కాపాడకపోతే దేశమునకు వినాశము కలుగుతుంది.

ధర్మాన్ని అచరించలేకపోయినప్పుడు, అధినవాడును తప్పిపోయాడు నేను నిన్ను, నాదేహాన్ని లక్ష్మణునిని కూడ విడిచిస్తాను" అని అన్నాడు.

* అ + ఉ + మ అన్న అక్షరముల కలయిక 'ఓం' 'అ' అంటే 'ఓం' అని అర్థము 'అ' అనేది అన్ని అక్షరములకు మూలము. 'అ' కారము నర్మ వాల్మీయములకు బీజము. 'ఉ' అంటే 'ఏ' అని అర్థము. 'మ' అనగా జ్ఞానస్వరూపుడు అని అర్థము. 'ఓం' అంటే భగవంతునికే చెంది, వాడితో విడదీయలేనివాడు 'ఓం' అన్న అక్షరాన్ని యెన్నిసార్లు జపిస్తే అంత శ్రవణగా దృక్పథము కుంది.

రాముడు, సీత, లక్ష్మణులను 'అ' కార, 'ఉ' కార, 'మ' కారములుగా తాసింది ప్రణామము చేయాలి.

* వైష్ణవమనే భవస్సు - సాక్షాత్తు శ్రీ మహావిష్ణువు రాక్షసులతో యుద్ధము చేసేది ఆగస్త్యులవారు రామునికి యిచ్చారు.

* 'రామ' అంటే అనందము కలవాడు, అనందమును తానిచ్చేవాడు, అనందమే తామగా భవవదేవాడు.

* రాముడు తనలో శక్తులు గురువుగారి ద్వారా వస్తున్నాయనిచెప్పి, శక్తులు అందరికీ గురువుద్వారానే వస్తాయని తెలియజెప్పారు.

* 'విరాధ' అన్నది 'ఆరాధ' కు వ్యతిరేకం ఆరాధ - అంటే స్వామికి ప్రీతి కలిగించడము. విరాధ - అంటే స్వామికి అప్రియమైనది. స్వామికి అప్రియమైన విరాధుడుని స్వామి సంహరించాడు.

* ఆయోధ్యలో మంత్ర కైరేయిద్వారా నిప్పు పెరిగించి రాముడిని అడవికి తోమితే, కూర్మజుల రావణుడి ద్వారా సీతను లంకలో పడేసింది.

* రామాంబానికి పెర్రే కూర్మజుల రాముడిని గూర్చి అరునితో చెప్పిన గోళాలు చదవాలి.

* రాముడు - తాళకను సంహరించి కామమును,

— అరుడిని సంహరించి అహంకారమును,

— దూషణుడిని సంహరించి మోహమును,

— త్రిశిరుడిని సంహరించి దర్పమును,

— రావణాసురిడిని సంహరించి అవివేకమును

నిందిన మనస్సును

అణచాడు.

* రాముడంటే సమస్త జగత్తును సంహారం చేసి తిరిగి సృష్టించినవాడు.

* రావణుడు, దండకారణ్యంలో అశ్రమము కట్టుకొని కపస్సు చేసుకుంటున్న మారీచుని వద్దకు వెళ్లి సీతను తెల్లం రమ్మని పిలిపి మారీచుడు తాను సుబాహుడితో కలిసి విశ్వామిత్రుని యజ్ఞం భంగం చేసేటప్పుడు రామునితో కలవడి మదాహుడు చనిపోగా తాను మాత్రం పారిపోయి వచ్చానని, మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకు 'లేడి' రూపంలో మరో యిద్దరి రాక్షసులతో వెళ్లి కుమ్మేర్చామని ప్రయత్నిస్తే రాముడు ఒక్కసారి 3 బాణాలు వదలగా తక్కిన యిద్దరూ చనిపోగా తను మాత్రం తప్పించుకు రాగలిగానని, అందుచేత అటువంటి ప్రయత్నం చేయవద్దని నచ్చచెప్పగా రావణుడు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. కాని కూర్మజుల చెప్పగొట్టడంతో మళ్ళీ మారీచుని వద్దకు వచ్చి బలవంకం చేశాడు.

* సీతా రామ లక్ష్మణులు అత్రిమహర్షి అశ్రమానికి వెళ్లి అత్రి మహర్షిని, అనన్తూరుదేవిని అశీర్వాదము కోరారు. అత్రిమహర్షి ప్రీతి పాతివ్రత్యం గురించి చెప్పి వదును, చవలత కలిగినది ప్రీతి - అటువంటిది సీత పీఠం వచ్చిందంటే ఏ అర్థవంతం అని రామునితో అత్రిమహర్షి అన్నారు. భర్త అందంగా లేకపోయినా, గుణం లేకపోయినా భర్తను ప్రేమగా చూడాలని అనన్తూరు సీతమ్మతో చెప్పి దివ్యాంగరాగములూ, ఎప్పుడూ నలగని వట్టుచీర సీతమ్మకు యిస్తుంది. ఆ సీతతోనే సీతమ్మ లంకలో ఉన్నది.

* శరీరమునకు 'శర' మని పేరు. 'శ్రా' అనగా శిథిలమయేదని అర్థము. పెరిగినంతవఱకు దేహము. పెరిగిన శర్వాత తరిగేటప్పుడు శరీరము అంటారు.

* రాజ్యంలోని వృత్తి వ్యాపారులు, వ్యవసాయదారులు తమ రాబడిలోమంది రాజుకు యే విధంగా వస్తులు కడకాలో, అదే విధంగా ఋషులు చేసే పుణ్యంలో 6వ భాగం పాలకులకు వస్తుంది అని ఋషులు రామునితో చెప్పారు.

* అష్టాదశరమైన వరాహరములో, అశ్రమములో సీతారాములు యిద్దరూ యేదో అడుతూ వందెం వేసుకున్నారు. వందెంలో సీతాదేవి ఓపిపోయి వెళ్ళినాడు రాముడు పెట్టిన 'రామ' ముద్రాను రాముడికి యిచ్చింది. అదే సమయంలో మాయ లేడి రావటం సీతమ్మ దృష్టి దానిపైబడి ప్రకోచానికి లొంగి సాక్షాత్తు పరమాత్మ సాన్నిహిత్యాన్ని మారం చేసుకున్న అత్యవ్యరూపాన్ని, దానివలన తిరిగిన తన రాన్ని లోకానికి తెలియజేసింది.

* సీతమ్మ మాయలేదని చూసి ముచ్చటపడితే లక్ష్మణుడు సీతమ్మని, 'అది నిజమైన లేడి కాదు మాయలేడి అయివుంటుంది విజంగా లేడి అయితే లింగము చాయలో ఉండదు. లేడి పప్పుడూ ఒంటరిగా రాదు మందగా వస్తాయి. వచ్చినా మనసుల వానన వసిగట్టి పారిపోతున్నాయి ఇది పోవటం లేదు, కాబట్టి ఇది మాయలేడి' అని అన్నాడు.

* శబరి మాతంగ మహర్షి శిష్యురాలు. రాముని దర్శనానిత్రే మాతంగ మహర్షి అడేశంకో 13 సంవత్సరముల ఒక్క మనసు నిరీక్షించింది. గురువు చెప్పిన మాట యెప్పటికైనా పరిచి తీరుతుందని విశ్వశించి నిరీక్షించింది. బాగా ముసలి అయిపోయింది. రామచంద్రుడు శబరికి నమస్కరించాడు. లోపలికి వెళ్ళి కుళంపడిగాడు. నీ చృష్టి మాత్రం చేత నా పాపములన్నీ హరించబడ్డాయి" అంటూ తన గురువు మాతంగ మహర్షి గురించి చెప్పింది. వారు వేదికమీద వేసిన పుష్ప ములు యింకా కాజాగా ఉండటము చూపించింది. తృప్తితీరా రామునికి అతిథ్య మిచ్చి తన యోగబలము వలన శరిగిన సంకల్పము చేత అగ్నిహోత్రుని వృష్టింది, 'స్వామి! ఎవరి పాద పరిచర్య చేశానో అక్కడికి వెళ్ళిపోతాను.' అని రాముని వద్ద శంపు తీసుకొని తనకోసం వచ్చిన విమానంలో వెళ్ళిపోయింది. రాముడు లక్ష్మణునికి తివ్య శరీరంకో విమానంలో వెళ్ళిపోతున్న శబరిని చూపించాడు.

* ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, వ్యాకరణము బాగా మాట్లాడు తున్నాడు ఇతను యెవరికి దూతగా ఉంటాడో, అతను కార్యసిద్ధి చేసుకోగలడని అంజనేయుని ఉద్దేశించి రాముడు లక్ష్మణుడో అంటాడు.

* భగవానుని దివ్యజ్ఞానమును భక్తులకు తెలియజెప్పే గురువు, భగవంతునికి దూత, అయినే అంజనేయస్వామి.

* పెద్దపులి తన కోరలు తగలకుండా తన పిల్లలను ఎంత సున్నితంగా వట్టకుంటుందో అంతచక్కగా అంజనేయస్వామి మాట్లాడుతున్నాడు.

* లక్ష్మణుడు అంజనేయునికి తన గురించి చెప్తూ ఆయన నన్ను తమ్ముడంటాడు. కాని నేను ఆయన గుఱాలకు చాసుడిని అంటాడు.

* మారువేషంలో విప్రునిగా రామలక్ష్మణుల వద్దకు వెళ్ళిన అంజనేయుడు.

రాముణ్ణి చూడగానే రామ మారువేషంలోవున్న విప్రులం మర్చిపోయి తన గురించి అంతా విజ్ఞాపించెప్రార్థుడు.

* అయోధ్యకాండలో మొదటిశ్లోకం శత్రుముఖుడిని కిష్కింధ కాండలో సీతమ్మ సగలు చూస్తూ లక్ష్మణుడి శ్లోకం - మహా క్రూరమైనవి. ఇవి వారి శిరములకు పరాకాష్ఠ!

* సుగ్రీవుడిలాంటి ప్రియమైనవాని, భరతుడిలాంటి శత్రువుగాని, వారిలాంటి కొడుకుగాని లేడని రాముడన్నాడు తండ్రిప్రేమను పొందగల్గిన కొడుకు అదృష్టవంతుడు కొడుకు అరణ్యం వెళ్ళిన 3 చోట్లలోగా చనిపోయిన తండ్రి ప్రేమను చూరగొన్న కొడుకు అదృష్టవంతుడు.

* అయోధ్యకాండ—ధర్మప్రదానమైన కాండ.

* అరణ్యకాండ—మోక్షప్రదానమైన కాండ.

* కిష్కింధకాండ—వాత్సల్యపూరితమైన కాండ.

* సాధువులకు వివాహవృక్షము వంటివాడు రాముడని శార నారికో చెప్పింది

* 'సీత' అంటే సాగటి చాలు మంటే వచ్చింది అని అర్థం.

* దీపకో ప్రధవ ఉన్నట్లుగా, పుష్పం ఉంటే వానన ఉన్నట్లుగా, రాముడంటే శరణాగత వత్సలాడని సీతమ్మ రామణునికి చెప్పింది

* రాముడు, రక్షించు అన్నవాళ్ళను రక్షిస్తే—సీతమ్మ తనను హింసించిన వాళ్ళను రక్షించింది.

* రామాయణములో పాత్రలన్నిటిలోనూ ఉత్తమమయినవి శత్రుముఖుల కరువాత శబరి కనిపిస్తారు.

* భగవంతుడు మనకోసం రాతిలో నిలిచినప్పుడు ఎవరికి కళ్ళంట నీళ్ళు రావు. విశ్వమే తానైన స్వామి మన యెదుట వుంటే కళ్ళంట నీళ్ళు యెదుట రావు!

* రామ రామ రామ అని ఒక్కసారి కాలి మూడుసార్లు అమటన్నందుకు ఉపదేశం చేసిన గురువుకి శిష్యుడు కన్నీటి అ శిష్యుడు గుఱాడిగా ఉట్టాడు.

* సాధన పొందినవాడు సిద్ధి, వియమం అయిన వరువార శివరమంకా

అలానే సాగించారు. మహాత్ముల చరిత్రలు పాఠాయన చేస్తూ జీవితం గడపాలి, నిద్రించేదివని తర్వాత ద్వంద్వశిరుడవ్వారి, అంటే తనను తను మర్చిపోవారి.

• తనను చంపడం గురించి వారి రాముడిని అడిగాడు. మన యద్ధరికి ప్రేరణ లేదు. దనం కోసంగాని, ప్రీ కోసంగాని, స్థలంకోసంగాని, నా మాంసంకోసంగాని, నా గోళ్ళకోసంగాని నన్ను చంపలేదు. మరి తనను చెట్టు చాటునుండి బాణంకో కొట్టడం తప్పకదా! అని అడిగాడు.

“వనలమైన యింద్రియములు కలిగినవాడు అందరూ తనవలెనే ఉంటారని తనకు అనుకూలంగా ధర్మం చెప్పకుంటాడు.

ఈ టూటూ మా యిద్వారులది. భరతునితో నువు నదుల ధర్మప్రతిష్టావన అలువేసింది చేయి, నేను యిటువల్కి ధర్మనంస్థావన చేస్తాను అని చెప్పాను అధర్మమును విగ్రహించడము తప్ప యింకొకటికాదు. నా భార్యకోసం నేను సుగ్రీవునితో ప్లేహం చేయలేదు. అధర్మమాడిరిందిన వాడిని శిక్షించలేపోలే, అందులో రాజు చెప్పింది అధర్మముతో ప్రవర్తించావు. మరదలిని కోడలుగా చూసుకోవారి. వానర రాష్ట్రంలో భర్త చనిపోయినవాని భార్యను పెళ్ళాడవచ్చు. నువు నీ కమ్ముడు క్రొత్తుండగనే రుసుకో జీవించావు.

ఇంక దొంగ చాటుగా యెందుకు చంపవలసి వచ్చిందంటే నువు మృగము కిముక ప్రత్యక్షంగాను, ప్రచ్యున్నంగాను చంపుతాము. నువు లోకమునకు భయం కలుగించి గమనిస్తున్నారా అందువుగా క్షత్రియ ధర్మంతో చంపాము.” అని రాముడు వారికి జవాబిచ్చాడు.

వారి తన తప్ప నొప్పుకుని రాముని క్షమించమని కోరి అంగదుని సుగ్రీవునితో సమానంగా చూడమని కోరాడు.

• తార యేడుకుని వస్తే సుగ్రీవుడు, ‘నా అన్న నన్ను బయటకు వంపాడు. గాని నేను నా అన్నను చంపించాను. కనుక అంగదునికి వట్టారిషీకం చేసి రాజును చేయమ’ని రామునితో అన్నాడు

• తార రాముని మాషిద్దామని వచ్చి స్వామి దివ్యశక్తిమన్ను చూసి మారి పోయి రాముని స్తోత్రం చేయటం మొదలు పెట్టింది. (1) అప్రమేయదవు-అనగా మానములకు లొంగని తత్త్వం కలవాడు. మానము అంటే ఉన్నది పున్నట్లు వచ్చు అన్నాడు (2) మహాశక్తి లేని వాడవు అనగా కిందిమనుషునట్లు కనిపించని వాడిని

అనగా మూడుకాలములందు ఉండేవాడిని. (3) అపసాగము లేనివారవు అనగా భృంగులాలు లేనివారవు అంటూ స్తోత్రము చేసింది

• తన కిచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోకుండా మిత్ర ధర్మమును విస్మరించిన సుగ్రీవుడిని ఉద్దేశించి, ‘ఎవడైతే కామందేత ధర్మార్థములను మర్చిపోయి ప్రవర్తిస్తాడో వాడు పరశమవుతాడు సుగ్రీవా! మీ అన్నగారు చెప్పినదారి యింకా మూక రులితే’ అని సుగ్రీవునితో చెప్పమని లక్ష్మణుని పంపుతాడు రాముడు. అంటే చంపుతానని పరోక్షంగా చెప్పగానే లక్ష్మణుడు ఉగ్రుడయిపోగానే, మళ్ళీ కాంతింది సుగ్రీవుని గుట్టచేయమని చెప్పాడు

• నీకు కోపం యెలాగున వచ్చిందో, సుగ్రీవునకు కామం అలా వచ్చింది. మును కౌపానికి ఎలా విషమయి పోతున్నావో, అయిన అలా కామానికి విషమయి నాడు. అదితప్పింది అని తార లక్ష్మణుడిని ప్రశ్నించి కాలతపరచింది

• సుగ్రీవుడు తిప్పుచేసిన వాడయ్యాంది. సామర్థ్యము కలిగి వుండి తప్ప బిచ్చుకున్నవాడయ్యాడు.

• సుగ్రీవుడు నీతను చెడదానికి చెట్టున్నవారికి వాళ్ళు చెప్పే త్రోవలో వచ్చేవాడిని వివరంగా చెప్తంటే, రాముడు లెంత వివరంగా యెలా తెలుసుకుని అడిగితే, ‘నా అన్న చియ వలన నాకు అన్నీ తెలిసాయి తను నన్ను తడుముతుంటే నేను అన్ని ప్రదేశాలూ తిరిగి తిరిగి, యీ చిత్రహటానికి వచ్చి యిక్కడ స్థిరపడ్డాను’ అని చెప్పాడు

• సంపాతి పక్షి వయుద్రము వడ్డున గుట్టపై వుంది. మీరెవ్వరని వానరులను ప్రశ్నించి తన గుటింది యిలా చెప్పింది. జటాయువు. సంపాతి తమ్ముడు. ఇద్దరూ మార్కునివద్దకు బయలుదేరి దగ్గటకు వెళ్ళుకూ అ తీక్షణకు వెట్టుకోలేక జటాయువు పడిపోతుంటే సంపాతి తన రెక్కలతో జటాయువును కాపాడింది అందుచేత సంపాతి రెక్కలు పోయి యిక్కడ పడిపోయింది. అంటూ అ సై నం చెప్పి నీతను రావణుడు తీసుకొని వెళ్ళటం తను చూపించింది. ప్రస్తుతం రంజిలో చెప్పి నీతను రావణుడు తీసుకొని వెళ్ళటం తను చూపించింది. ప్రస్తుతం రంజిలో చెప్పి తనకు సమగ్రంలో స్నానం చేయిస్తే రెక్కలొస్తాయి కాని తనకు కదలలేదు కావున స్నానం చేయించమని కోరింది. వానరులు అ విధంగా చేయించగానే సంపాతికి రెక్కలొచ్చాయి.

• హనుమంతుడు, లంకికు వెళ్తాను, 'అక్కడ సీత లేకపోతే స్వర్గానికి వెళ్తాను. అక్కడ లేకపోతే మొత్తం లంకిను రావణునితో సహా పెరిలింది రాముని పట్ల ప్రేమను అయిన చూసుకుంటాడు.' అని తక్కిన వానర పీఠంకు అంజనేయుడు.

• సుందరకాండ మొత్తం 68 సర్గాలు రోజుకి 7 సర్గాలు చాపన మొత్తం 68 రోజులు చదివితే 7 సార్లు సుందరకాండ పారాయణము చేసి పట్లపుకుడి దానిని వస్త్రస్థ పారాయణము అంటారు. పూర్తిగా 68 రోజులు పూర్తయిన తర్వాత వట్టారిపేక సర్గ చదవవలెను. సుందరకాండము పరమ రహస్యమైన మంత్ర దానిని పారాయణ చేయుట సర్వార్థ వివరణము. సర్వాభీష్టప్రదము.

• సుందరకాండలో నవరసాలూ కన్పిస్తాయి.

• సుందరకాండలో రాముడు, అంజనేయ స్వామి, సీతమ్మ ముగ్గురు ప్రానంగా కన్పిస్తారు ముగ్గురూ సుందరులు.

• అవందము బయటకు కన్పించదు. సౌందర్యము బయటకు కన్పిస్తోంది అవందము సౌందర్యము కలిపి వుంటాయి.

• అవందమును కదలేద్ది సౌందర్యము. సీతారాములలో మన్నన కోకమును తగ్గిందిన స్వామి సుందరుడు. వారిలో మన్నన అవందమును బయటకు తెచ్చి స్వామి సుందరుడు. ఒకరికొకరు యింకొకరికి చెప్పి వారిలోనున్న కోకాన్ని పోగొట్టి వారికి అవందమును కలిగించిన స్వామి 'సుందరుడు'.

• రాముని సౌందర్యము తెలిపినవారు సీత, అంజనేయులే. వీరిద్దరే రాముని పరిపూర్ణముగా తెలిపినవారు. 'లోకంలో యే ప్రాణియైనా రాముని చూస్తే వా, హృదయం కొల్లగొట్టబడుతుంది. అంతటి రమణీయుడు రాముడని హనుమంతుడు సీతమ్మతో చెప్తాడు. అప్పుడు సీతమ్మ హాసమంతుని. రాముని దూతగా నమ్ముతుంది.

• అంజనేయడు రాముని దూతయి, ఒకవేళ రావణుడుగాని, యే రాక్షసుడు గాని మారుమంటలో వెళ్తే రాముని పొగడరు కాబట్టి అంజనేయడు నిజంగా రాముని దూతయని సీతమ్మ నమ్మింది.

• అక్క, పరమార్థ, ఆచార్యులు, సీత, రాముడు, అంజనేయడు. ఉత్తరమున మన్నన రాముడు దక్షిణమున మన్నన సీతను అంజనేయని ద్వారా చేశాడు. అక్క ఆచార్యునిద్వారా పరమార్థము చేరుతుంది.

• హనుమ మంత్రస్వరూపుడు. హనుమ మంత్ర ప్రభువైన అచార్యుడు.

• అంజనేయడు మూడు రకములుగా ప్రవర్తించేడు 1) దూత 2) తగవంతుని పొందడానికి అహంకారాలు ప్రయత్నించవలెను 3) సిద్ధిని పొందిన దాదాము యితరులకు సాయపడటం.

• సీతరు, మగ్గిపుడు, అంగడుడు, తమ లంకకు వస్తువ్రం దాటి రాగం రని అంజనేయడు లంకకు వెళ్ళిన తర్వాత లంకను చూసి అనుకున్నాడు.

అంగడుడు—తగవన్నామం.

సీతరు—అగ్నిహోత్రంలో హోమం.

హనుమ—మంత్రోపదేశం.

మగ్గిపుడు—వేదపారాయణ.

పై వలుగురే సాగరం దాటి లంకలోనికి వెళ్ళి సీతమ్మను చూడగలడు.

పై వాల్మీకి సాధన చేస్తేనే అక్కను గుర్తించి పరమార్థతో కలవడానికి సీతకుంది.

• రాముడు విన్నే కలుస్తున్నాడు. కోకిస్తున్నాడు అని అంజనేయడు చెప్పితే అమృతంలో విషం కలిపి అందించే వంటుంది సీతమ్మ. స్వామి విన్నే కలుస్తున్నాడన్నది అమృతం, కాని కోకిస్తున్నాడన్నది విషం.

• రామునికి తనకు గల సాన్నిహిత్యాన్ని తెలుపుతూ సీతమ్మ యీ క్రింది వచనమును రామునికి జ్ఞాపకం తెచ్చుకోమని అంజనేయునికి వివరించింది.

రాక్షస సంహారం జరగాలి. రామునికి కోవమే రాదు. మరి యేం చేస్తే రామ నకు కోవం వస్తుందో తెలిసికొనుటకు యింద్రుడి కొరకు కాకిగా వచ్చి సీతారాముల అన్యోన్యకము గమనిస్తూ రాముడు చూస్తుందిగా సీతమ్మ వత్సలం మీద కొడతాడు. వెంటనే రామునకు కోవం వచ్చి బ్రహ్మపుంగి గర్వించుట ప్రయోగించి వదిలాడు. ఇంద్రుని కొడుకును తండ్రి, తల్లి, మునులు, భేషతలు యెవ్వరూ రక్షించలేకపోయారు. అప్పుడు కాకి మళ్ళీ స్వామి వద్దకు వచ్చి కరణు కోరుతూ కాళ్ళవద్ద పడింది. ఆ వడలుం పాదాలు స్వామివైపు వుండేటట్లు పడింది. అప్పుడు సీతమ్మ కాకి తం స్వామి పాదం వైపు ఉండేటట్లుగా మార్చింది.

విశ్వామిత్రుని వద్దకు వచ్చి అలా చెప్పి తనను అనుగ్రహించి స్వర్గానికి పంపమన్నాడు.

విశ్వామిత్రుడు తనకు వేదాలు రావుకాబట్టి, యజ్ఞం చేయడానికి అర్హత లేదు కాబట్టి, యజ్ఞం చేస్తేనే కాని దేవతలు రావు కాబట్టి, యజ్ఞం చేయడానికి అర్హతలు కల ఋత్విజులందరికీ ఆహ్వానం పంపాడు. అర్హత లేనివాడు చేసే యజ్ఞానికి మేము రాము' అని విశ్వామిత్రుని కొడుకులు తిరస్కరించారు. ఆ సంగతి విని విశ్వామిత్రుడు వాళ్ళకు కాపాలచ్చి తన తపశ్శక్తిని కొంత పోగొట్టుకున్నాడు. యజ్ఞంలో దేవతలను పిలిస్తే దేవతలు రాలేదు, అప్పుడు కోపంతో రెచ్చిపోయి తన తపశ్శక్తితో త్రిశంకుడిని స్వర్గానికి పంపాడు. ఆ విధంగా వస్తున్న త్రిశంకుడిని దేవతలు క్రిందకు త్రోసేవారు. క్రిందకు పడిపోతున్న త్రిశంకుడు తనను రక్షించమని విశ్వామిత్రుని వేడుకోగా విశ్వామిత్రుడు తన తపశ్శక్తితో త్రిశంకుడిని మధ్యలో వే ఆపి అతని కోపం అక్కడ స్వర్గానికి ప్రతిస్పృష్ట చేశాడు. ఆ విధంగా త్రిశంకు కోరిక నెరవేరింది కాని విశ్వామిత్రుని తపశ్శక్తియావత్తూ హరించుకు పోయింది.

ఈ సారి తపస్సు చేస్తుండగా మేనక వచ్చింది. తపస్సు ముగిసిపోయాడు. అంటే కామాన్ని జయించలేక పోయాడు. కొంత కాలం తర్వాత జ్ఞాపకం వచ్చి ఉత్తరానికి వచ్చి తపస్సు చేశాడు. బ్రహ్మ వచ్చి ఋషివైనావన్నాడు. మళ్ళీ తపస్సు చేస్తే మహర్షి వైనావన్నాడు. మళ్ళీ తపస్సు చేస్తే యింద్రుడు తన పదవికి యెనరు వస్తుందే మోసని రంజనం పంపాడు. విశ్వామిత్రుడు కోపంతో రంజనం వదిలి ద్రోహంతో కామాన్ని జయించాడని తనను పలికం పదులుకున్నాడు.

తూర్పుకి వచ్చి మళ్ళీ తపస్సు చేశాడు. అతి తక్కువ ఆహారం తీసుకునే వాడు అలా తీసుకునే సమయంలో యింద్రుడు వచ్చి ఆహారం అడిగితే అతనికి ఆహారం యిచ్చేవి విరాహంగా మళ్ళీ తపస్సు చేస్తే బ్రహ్మవచ్చి బ్రహ్మర్షి వైనావన్నాడు. వాళ్ళు వచ్చుకోవాల్సి విశ్వామిత్రుడు పట్టుబట్టితే విశ్వామిత్రుడు వచ్చుకున్నాడు. అంతటితో తన మంత్రం వెగ్గివట్టు తృప్తి చెందాడు.

ఈ తపస్సుల వరంవరలలో అతను కామ క్రోధ మదమాత్సర్యాలు యర్హ్య ద్వేషాంశు జయించ గలిగాడు కాని యంకా తన్నుకామ రక్షించుకోవాల్సిగాని అందుకై యజ్ఞం తల పెట్టాడు. యజ్ఞాన్ని మారీచసుదాహయ అటంక వడ్డెత్తుండే దశరథుడిని యజ్ఞ పరిషత్తుకు రామచంద్రుని పంపించమని కోరి భగవంతుని

సాన్నిధ్యంలో గడిపి, భగవంతుడే తార్థ్యం చేయించాడు. రక్షించాడు. అన్న జ్ఞానం కలిగి పిత్తిపొంది పితారాములను లోక కల్యాణం కోసం కంపాలను కన్నాడు. పితారాములను కలిపి తపోలోకానికి వెళ్ళిపోయాడు.

మోహంతో మొదలుపెట్టి త్యాగంతో అంతయింది విశ్వామిత్రుని జీవితం. అస్త్రాంశుడిని అవి వశిష్టుని మీద పని చేయకపోవడంతో 'అహం' పొగొట్టుకున్నాడు. త్రిశంకుని కడలో తన 'మదం' పోగొట్టుకున్నాడు. తర్వాత కామానికి లొంగి గిమ్మం ముగిసిపోయాడు. తర్వాత కామాన్ని జయించడానికి క్రోధాన్ని, ఆశ్రయించాడు. తర్వాత యింద్రుని పరిక్షలో క్రోధాన్ని కూడ జయించడానికి కుమ కరుణ, దయ, పరోపకారాలను ఆశ్రయించాడు. సాధవలో యెన్నో అటంకాలు వచ్చినా వాటినిన్నింటినీ ఒక్కటొక్కటిగా అధిగమించాడు. అప్పుడు జ్ఞానం కలిగింది పిత్తిపొందేడు. కామదేవుడు కావాలన్న కోరికతో బయటపడిన పట్టుదల మోక్షానికి త్రోవ చూపింది.

పరమ గురువులు - వారిని చేరుమార్గము

శిష్యుడనగా ప్రకృతిలో విగూఢమగు రహస్యములను, మానవునిలో అంతర్గతముగ వున్న అధ్యాత్మిక శక్తులను అధ్యాపహర్షకముగ నేర్పు కొనుటకై యొక గురువున కర్పణము చేసుకున్న విద్యార్థి వానిని స్వీకరించిన అధ్యాపకుని భారతదేశములో గురువంటడు. నిజమైన గురువు యెప్పుడును గుప్తవిద్యా ప్రవీణుడై యుండును. బాహ్యవిషయము గురించి గుప్తవిషయముల గురించి అతి గాఢమగు జ్ఞానము కలిగి పరిపూర్ణ జితేంద్రియుడై ప్రకృతి శక్తులను విగ్రహింపగల స్థితి నే గల తనలో పూర్వము అంతర్గతముగ మండి యిప్పుడు స్ఫుటముగ మన్న శక్తుల సాయముచే ప్రకృతి మర్మములను తెలిసికొనగల శక్తిని గూడ పంపించిందే పురుషుడే నిజమగు గురువు.

శిష్యునకు కావలసిన యోగ్యతలు

1. పరిపూర్ణ ఆరోగ్యము.
2. సంపూర్ణ శౌచము, దిక్ష సంకుప్తి.
3. స్వార్థ రహితమయిన ఉద్దేశము; సార్వత్రిక మగు దాతృత్వము; నిష్ప్రాణులు యెరింగి భారత్యము

4 సత్యసందర్శి: ప్రకృతియందలి యేకత్తి ప్రభావమునకు లోబడనట్టి చిత్తనియతియందు అవంచలమును నమ్మకము కలిగియుండి, యీ కర్మనియతి యొక్క గతికి యేకీభిగమ అటంకము కలుగజేయక దానిని ప్రార్థనలచేగాని, ఉపశాంతి కలుగజేయు ప్రయత్నములు మొదలగు బాహ్యకర్మలనే గాని మరలించజేయకుండుట;

5. ఎట్టి ప్రమాదకరమును అన్వేషించునై నను, ప్రాణ భయము కలిగినప్పుడైన బంకెడుగిని దైర్యము;

6 కామ అవిష్కరించిన అవలోకితేశ్వరుని, అనగా పరమాత్మ యొక్క ఉపాధిని అంతర్భుద్ధిచే గ్రహించుట.

7. చృక్యము, నశ్వరమునైన యీ ప్రపంచ మందలి ప్రతి వస్తువునకు అభ్యుదయములలో గల సంబంధమును న్యాయముగా నిర్ణయించుచు వాని యెడల కాంతముగ ఉదాసినతమ కలిగి యుండుట.

సాధనములు

అధ్యాపన కొరకు యేర్పఱచుకొనే స్థలము మనస్సును ఏ విధముగను చలించ జేయుటకవికాళములేని స్థలమై యుండునను. ఆర్థిక శక్తులను ప్రభవించ జేయు వస్తువులలో నిండియుండునను. ఇతర వస్తువులలోపాలు అక్కడ పవిత్ర మగు పంచరంగులు వస్తులముగ నమకూర్చబడి యుండవలెను దుష్టశక్తులేమియు గాలిలో లేకుండా స్థలము పశువువలెగా నుండవలెను. ధ్యానము, అన్ని విషయము లలోను ముగియు. నైతిక బాధ్యతలను నెరవేర్చుట. మృదుబావములు, సత్కీర్మలు, క్రియమగు మోటలు, సర్వభూతహితార్థము, సంఖ్యార్థస్వార్థరాహిత్యము-ఇవి జ్ఞానో పార్థసమునకము, పూర్ణాననును బొందగల యోగ్యతను సంపాదించుటకును శ్రేష్టత ముగ సాధనములు.

అంతరంగమును చిత్తముగ చేసుకొనుటకు సాధనములు

1. నిస్సృచ్యై గతముగ నీ పొంత కోరికలను మరదిహిమ్ము; నీ బంధము, నీ యోచన, నీ యుత్సాహము పూర్తిగా వినియోగించి యికరులకు నేన చేయవలె నని భావకముంచుకొనుము

2 నిస్సృ ప్రత్యక్షముగ అధీనమును ప్రపంచ విషయమై బాధ నీ చిత్తప్రాయమును ప్రకటించుము.

3. మాట్లాడుటకు ముందు నీవు వలకువది యెవ్వరినెట్లు బాధించినో దాగుగా యోచన చేయుము.

4. ఒక సోదరుని లోపమును బయట పెట్టుట గాని, విమర్శించుట గాని మేన్నడును చేయకుము.

5. నీవు నేర్చుకొవలసినది చాల గందనియు, కమక నీవు పొరబడియండ వచ్చుననియు జ్ఞానకముంచుకొనుము. ఎల్లప్పుడు తగు వినయముతో మాట్లాడుము

6. ఎవ్వరైనా నిన్ను విచించినప్పుడు, నీవు దయచేయుచున్నావనినో, చేయుచున్నావనినో పూర్తిచేయు వలకు నాగక, ఆ క్షణమందే లేచి వెళ్ళుము. ఏదైనా ముఖ్యమగు కార్యమును నెరవేర్చుచున్నచో అది యేదో మృదువుగా తెలియ జేయుము

(వంక్షిస్త సంకలనము)

—యోగి 'రెడ్ పీటరు రచించిన 'Masters and the Path' గ్రంథమునకు తెలుగు అనువాదము 'పరమ గురువులు-వారిని చేరు మార్గము'లోని విషయములు.

అంగ్లములో ప్రచురణ 1925

తెలుగులో ప్రచురణ 1958

ప్రతులకు : చింతామణి ముద్రాక్షరశాల, రాజమండ్రి

మహా పీఠము

దివ్యజ్ఞాన సమాజము స్థాపించబడిన తరువాత ఆ సమాజం పెద్దలు తమ గ్రంథములలో అనేక అపూర్వ విషయములు పరమ గురువులచే బోధించబడినవి, పాఠకులకు తెలియజేయరు. ఏ మతస్థుడైనను ఆ గ్రంథములను చదివిన యెడల తమకు అదివలకు అర్థము కాని మత విషయములు చక్కగా అర్థమై, తమ తమ మతములయందెక్కువ శ్రద్ధ కలిగినవారవుతున్నారు. ఆ విధంగా పరమ గురువులచే ప్రవచించబడిన అపూర్వ విషయములను శ్రీ అద్వం! పీఠరామకృష్ణగారు రచించిన 'అర్థవిచారము', 'మహా పీఠము'లలో 'మహా పీఠము' రెండవ కూర్పు 1956లో జరిగినది అందుల ముఖ్యాంశములు సూక్ష్మంగా పాఠకులకు అందిజేయడం జరిగింది.

—సంకలన కర్త

దానినను పంపెను మామంకి శ్రీ సనాతు-మాడుల వారిని అగ్రగణ్యులుగా
పంపెను ఇట్లు పంపబడిన యింపుల సమయము నకు 'పహి పీఠము' అని పేరు

+ స్వస్తి అంతయు అందహాసముగా మున్నది దీనికి 'బ్రహ్మాండము' అని పేరు. ఈ విష్ణు బ్రహ్మలు అమల త్రిమూర్తులకు నివాసభూతిమైన సూర్యనారాయణ మూర్తి తన చుట్టును కొందరు (కొన్ని) గ్రహములను చేర్చుకొని అయా గ్రహములకు తనకునుగల శక్తిని ఉపయోగించి వాటి వాటిని వాటి స్వభావములను ఉంచి యుండను. ఇట్టి బ్రహ్మాండములు అనేక కోట్లు ఉన్నవి అని మహానాథుడోపనిషత్తునందు చెప్పబడియున్నది. అనేక కోట్ల బ్రహ్మాండములు ఉండునదైతే అనేక కోట్ల సూర్యులు కూడ ముందవలెను. సూర్యుడు బ్రహ్మాండమునకే అధిపతి సూర్యుడు లేనిదే బ్రహ్మాండము లేదు

వల్లమదేశపు లింగేశ శాస్త్రజ్ఞులు ఒక్కొక్క బ్రహ్మాండమునకు ఒక్కొక్క సూర్యుడు ఉన్నాడనియు అకాలమునందు మనకు కనబడు నక్షత్రములు అన్నియు సూర్యులు అనియు, అయీ సూర్యులను అనుసరించి వారి బ్రహ్మాండములకు చేరిన గ్రహములు కూడ ఉన్నవనియు, అవి మనకు దృష్టి గోచరములు కావనియు చెప్పియున్నారు..... ఒక్కొక్క బ్రహ్మాండమునకును చశ్వరుడు సూర్యమండలమునందు త్రిమూర్తి స్వరూపముతో ముందును. ఒక్కొక్క బ్రహ్మాండమునకు సూర్యుడు ఆధారము.

• ఈ బ్రహ్మాండమునకు సూర్యుడు రాజుగా త్రిమూర్తులకు వాసస్థలమై యున్నాడు. అతని చుట్టును 1) కలిమండలము, 2) మిథమండలము, 3) కుక్ర మండలము, 4) ఆంగారక మండలము, 5) బృహస్పతి మండలము, 6) కని మండ లము, 7) భూ మండలము అవి ఏడు మండలములు ఉన్నవి. సూర్యునితో చేరి ఎనిమిది గ్రహములు కలవు.

ఈ మండలములకెల్ల ఆపం వస్తర్తి మండలమును, ధృవమండలమును ఉన్నవి. త్రిలోకీ అనగా భూలోక, దేవలోక, స్వర్గలోకములు ఇది వరకును వ్యాపించివున్నవి. రృషి మండలమునకు వెలుపం మహద్లోకము ఉన్నది అందుపైన తనలోకము ఉన్నది. సనకసనంకవాది బ్రహ్మ మానవపుత్రులు తనలోకము వందున్నారు. అందుకు పైన కర్మలోకము ఉన్నది. అందుకు పైన సర్వలోకము ఉన్నది.

భారతీయ మతస్థానములు కృతకములు అనబడినవి. ఆనారోగ్య
కపోలక పక్కలోకములు అర్పితకములు. కృతకములను అకృతకములను
పర్యవ మహారోగము ఉన్నది. కృతకములను అకృతకములను వర్ణన లోక
లో పర్యవము ఉన్నది.

* పూర్వకల్పము యొక్క అంశమునందు ఇరిగిన ప్రకాయునందు మునిగి జాయిన వేదమును, రాణములను, స్మృతులను చేపిపేము వారు మరల సంపాదించిరి

1) ముగ్ధ్యవము, 2) యజుర్వేదము, 3) సామవేదము, 4) ఆధర్వణ
 వేదము అని వేదములు నాలుగు ప్రణవనాదము అను ఒక అపూర్వ గ్రంథము
 నందు ఒక ప్రకారము చెప్పియున్నది. ఇక ముగ్ధ్యవము, యజుర్వేదము, సామ
 వేదము, ఆధర్వణవేదము అను నాలుగు వేదములకు ఆధిపతులు ఏడు ఏడు అని
 తెలిసినవలయును. ముగ్ధ్యవములకు నమాహరమైన ఆధర్వణ వేదమునకు
 ఆధిపతి మహావిష్ణువు జ్ఞానవిష్ణును కోదించు ముగ్ధ్యవమునకు ఆధిపతి విష్ణువు.
 క్రియావిష్ణును కోదించు యజుర్వేదమునకు ఆధిపతి బ్రహ్మ. ఇచ్ఛావిష్ణును దివ
 దేశించు సామవేదమునకు ఆధిపతి శివుడు.

* జ్ఞానశక్తి క్రియాశక్తి ఇచ్ఛాశక్తి అని కర్తృలు మూడు. జ్ఞానశక్తి విజ్ఞువు. క్రియాశక్తి బ్రహ్మ. ఇచ్ఛాశక్తి క్షుద్రుడు. ఈ మూటి యొక్క అవగాత్యం ఇచ్ఛా క్రియా శక్తుల సమాహారము మహావిజ్ఞువు మహావిజ్ఞునే మహాశ్వరితని శివమూర్తి ములు చెప్పును.

మలు చెప్పను.

* మంత్రము జ్ఞాన ప్రపంచము, బ్రాహ్మణము క్రియా ప్రపంచము, ఉపనిషత్తులు ఇచ్చా ప్రపంచ పరములు. ఈ మూటి యొక్క సమావేశము ఉపనేదమైన తంత్రము. (తంత్రములందు సాధరణముగా కత్తిపూజ వివరించబడి యున్నది.) కమర ముగ్ధాస్పాహరణములను నాలుగు వేదముల యందును 1) మంత్రములు 2) బ్రాహ్మణములు 3) ఉపనిషత్తులు 4) తంత్రములు కలవు.

• పదాక్షరములకు దేవతలు కలదు.

1) అనిం దేవతయొక్క అక్షరసూత్రం :

అ అ ఏ ఓ చ ట ఠ వ య శ—10 అక్షరములు

2) అనంత దేవత (అగ్ని) యొక్క అక్షరములు :-

ఇ త ః య త త వ ర న న — 10 అక్షరములు.

3) మహా దేవతయొక్క అక్షరములు :-

ఉ డ ః ఓ గ ణ ద ద ద ర హ — 10 అక్షరములు.

4) ఇందుః దేవతయొక్క అక్షరములు :-

ఋ ఋ ఌ ఋ య య థ థ వ శ — 10 అక్షరములు.

5) అర్కః దేవతయొక్క అక్షరములు :-

అ ణ ణ ణ వ మ య క య వ య క — 10 అక్షరములు.

అక్షరములకు జాతులు కలవు.

1. బ్రాహ్మణజాతి :- అచ్చులు — క త ణ త వ త య త త వ

2. క్షత్రియజాతి :- వర్గ కృతీయాక్షరములగు — గ ణ ధ ద ది; వర్గ చతుర్దాక్షరములగు య య థ థ త.

3. వైశ్యజాతి :- ఇ ణ ణ వ మ య ర ర వ

4. శూద్రజాతి :- శ ష వ హ శ య క య వ య క

* పురాణములు వచనెనిమిది. అవి :-

- 1) బ్రాహ్మము; 2) పాహ్మము; 3) పెద్దవము; 4) కైవము; 5) రాగవతము;
- 6) తవిష్యము; 7) నాపీయము; 8) మార్కండేయము; 9) అగ్నేయము;
- 10) బ్రహ్మకైవర్తము; 11) లైంగము; 12) వారాహము; 13) స్కాందము;
- 14) వామనము; 15) కౌర్మము; 16) మాత్స్యము; 17) గరుడము;
- 18) బ్రహ్మాండము.

ఇవికాక 18 ఉపపురాణములు కలవు. అవి :-

- 1) వనకుమారము; 4) నారసింహము; 3) స్కాందము; 4) కవ
- దర్శము; 5) దౌర్వాషమ; 6) నారదీయము; 7) కాపిలము; 8) మానవము;
- 9) బాలాశనము; 10) బ్రహ్మాండము; 11) వారుణము; 12) కౌళిము; 13) మహా
- శ్వరము; 14) కౌమ్యము; 15) పౌరము; 16) పారాశరము; 17) మారీచము;
- 18) లాగవము

* విమిషము, కాష్ఠ, కశ, ముహూర్తము, వగలు, రాత్రి కలిసిన — దినము నెలలు, సంవత్సరములు. ఇవన్నియు సునకు తెలిసినవే

సంవత్సరములు 1728000 కృతయుగము
1296000 త్రేతాయుగము
864000 ద్వాపరయుగము
432000 కలియుగము

కృత, త్రేత, ద్వాపర, కలియుగములు కలిసి ఒక చతుర్ద్యుగము అనబడును.

1000 చతుర్ద్యుగములు

1000 వియుగములు

1000 మహాయుగములు

ఏడు కల్పములు

పదునాలుగు మహాకల్పములు

పదునాలుగు వక్రములు

పదునాలుగు విష్ణులు

ఇద్దరు సునువుల కొలము

ఏడు మన్వంతరములు

ఇతరత్ర ఏడు మహా మన్వంతరములు

ఏడు విక్టలు

ఏడు దార్ద్యలు

ఏడు దైవములు

ఒక వియుగము

ఒక మహాయుగము

ఒక కల్పము

ఒక మహాకల్పము

ఒక చక్రము

ఒక విష్ణు

ఒక మనువు

మన్వంతరము

ఒక మహా మన్వంతరము

ఒక విక్ట

ఒక దార్ద్య

ఒక దైవము

ఒక వినిహితము

* సూర్యుడును ఏడు గ్రహములును చేరి ఒక బ్రహ్మాండము.

ఏడు బ్రహ్మాండములు జగత్తు

సహస్ర జగత్తులు కలిసి ఒక విశ్వము.

ఒకకోటి ఏబది లక్షల విశ్వములు ఒక మహావిశ్వము. దేందు కంఠం నంధ్యులగు మహావిశ్వములు ఒకలోకము. ఒక మహాకంఠము నంధ్యులగు లోకములు ఒక మహాలోకము.

నూరు వద్దములు నంధ్యులగు మహాలోకములు ఒక వంసారము.

* ద్వాపర యుగంతమునందు ధర్మము క్షీణించి అధర్మము బలపడి యున్నప్పుడు విష్ణుమూర్తి శ్రీకృష్ణమూర్తి అమరేర అనెకరించి కురుక్షేత్రమునందు జరిగిన యుద్ధములో యుద్ధరంగముయొక్క మధ్య శ్రీమద్విగ్రహాన్ని ఉపదేశించిరి.

• వ్యర్థలోకవాసి భూలోకమునందు ఇతరులకు తెలియునట్లు భూలోకవాస
లలో కలిసిమెలిసి పనిచేయవలసి వచ్చిన యెడల భూలోక ప్రకృతిలో మన
శరీరముల వలనే శరీరమును నిర్మించుకొని ఆ కార్యము ముగిసిన పిదప ఆ శరీర
మును తనకింక గ చేయును.

ఈ ప్రకారముగా ఏయేలోకవాసి దేవత సాధారణ ఉపయోగమునకు ఆయా
లోక ప్రకృతిలో కట్టబడిన శరీరమును ఉపయోగించినను ఇతరు లోకములయందు
ఆ లోకవాసులలో కలిసిమెలిసి పనిచేయవలసి వచ్చినచో ఆయాలోకపు ప్రకృతిలో
చేసి శరీరము ఒకటిని ఆ నమయమునకు నిర్మింపకొని కార్యము ముగియగానే
ఆ శరీరమును త్యజించును.

• మన శరీరమును దేవతలు నిర్మించుచుండిగా, పూర్వప్రళయమునందు
శరీరములు పోగొట్టుకుని నత్యలోకమునకు పైలోకమునందు నివసించుచు మన
దేహము యొక్క నిర్మాణమును ఏమియు చేయదు. పునరుత్పత్తిలు కలిగియుండును.
నిర్దిష్టమైన మన శరీరములయందు జీవాత్మలను ప్రవేశపెట్టునట్టి దేవతల సంఘము
ఒకటి కలదు. శరీరముల యందు ప్రవేశించి నిర్మింప జీవాత్మలను మనస్థితి వారి
ప్రార్థన కిర్పను జపవాదకు నిర్దిష్టించుటకు ఒక్కొక్క మనుష్యునికి ఒక్కొక్క
దేవత ఉన్నదని అత్య విచారము' నందు చెప్పబడినది.

కర్మ యొక్క రికార్డు అంతయు చూచి పరిశీలించి ఒక్కొక్క జీవాత్మ
కును జన్మకాలము నందు ప్రార్థన కిర్పను పంచి యిచ్చు దేవతల సంఘము ఒకటి.

ఇట్లన్నియు ఇంద్రుని ఆధిపత్యము క్రింద నుండు దేవతల సంఘము. ఇవి
గాక మన దేవ సంఘములు ఇంద్రుని క్రింద ఉన్నవి. ప్రవృత్తి మార్గమునందు
మనుష్యులు చిరించుచుండగా వారల వృద్ధికి కావలసిన నడపాయములను సంపా
దించి వారి యెడలపెట్టు దేవతలు కొన్ని సంఘములా. ఇష్టా పూర్తము మొదలగు
విద్య నైమిత్తిక కర్మలను చేయవారు మరలము చెందినపుడు వారలను భూమాది
మార్గమునందో, అగ్నిరావి మార్గమునందో తీసికొనివెళ్ళి వారి కిర్పలయొక్క ఫల
మును వారలకు పంచివేయు 'అతి నాహుకలు' అను దేవతల సంఘములు కొన్ని.
వ్యర్థలోకమునందు సుఖముల ననుభవించు వారి కాలమును గమనించి కలియుండి
ఆ కాలము ముగియగానే వారలను వ్యర్థలోకమునందీ మనుష్య లోకమునకు కొని
వెచ్చువారు కొందరు.

వ్యర్థలోకము నందలి సుఖానుభవము ముగియగానే ఏ దేవమునందు ఏ కర్మ
నిర్వహణనందు ప్రవేశించవలయునో ఆ యేర్పాట్లు చేయు దేవతల సంఘములు
మేలు.

మమపు యొక్క ఉద్దేశ ప్రకారము ఏ దేవము నందు ఏర్పాటులముగా
ఒక ప్రవాహములలో ఏయే దేవముల తాగములు సముద్రముల పాలు కావలెనో
చూచి తింపనలు మొదలగు వాటివలన ఏ దేవము నకొకచోనో ఆ పదవి ఇచ్చు
దేవతలు కొందరు. ఇట్టి దేవతల సమయమునందు ఇతరుల పటపులు మొదలగు
పానియొక్క స ఘాతి మొదలగు ఇరుగుతుండగా ఎవ్వని కిర్ప ఎంత మోక్షము
మొదల పడినదో ఆ ప్రకారము భూరింపములు ప్రవాహములు మొదలగుపవి
ఇరుగుతున్న స్థలములకు ఆ సంఘాత సుఖములయందు చేరికూడించి కిర్ప
యందు ఉద్దేశించబడిన వారిని అప్పటికి పోసీయక ప్రత్యవాయములను కలుగజేసి
వారి ప్రయాణములను విలుపు చేవతలు కొందరు.

ఏ జనాంగమునకు ఏ మనుష్యకోటికి ఏ ఒక వ్యక్తివల్ల ఏ విధముగా మేలు
కలుగనో ఆ వ్యక్తిని ఆ జనాంగమునకు కేర్పి ఆ విధముగా వలము అందజేయు
నట్లు జరిపించు దేవతల సంఘములు కొన్ని.

భగవత్సంకల్పము నృప్తి స్థితి లయములు విషయమై ఏ విధముగా మన్ననని
తెలుసుకొని ఆ సంకల్పమును జలుచూపుమైనను ఎవరియొ, మరలయు ఇరుచు
టకు కావలసినన్ని యిచ్చును పన్ని ఆ సంకల్పము పూర్తి చేయట దేవతల
కార్యము. ఇవి సంగ్రహముగా చెప్పట ఇదే తిగివచ్చు.

• భగవత్సంకల్పము ఒక విధముగా మన్ననను ఆ విధముగా మార్పుల
మనుష్యులకు కొంతపెట్టుకు సాధ్యము. మనుష్యులు ఆనగా జీవాత్మలు, మరలత్మ
యొక్క అశలు అయినందున విజమాత్మ యొక్క క్తి జీవాత్మయందు భూత
ప్రతిఫలించి యే న్నందున భగవత్సంకల్పము యిట్టి అని తెలియకనే తమ
కక్తితో మనుష్యులు విజమాత్మలను యా భగవత్సంకల్పమునకు విరోధముగా తమ
యిష్ట ప్రకారము కార్యమును సాధించుకొన వచ్చును ఇట్టి మనుష్యులనందు తిగివ
ళ్ళ కిర్పమును నిర్దిష్టించుటకు నియమించబడి యుండు దేవతలు మనుష్యుల
కార్యములలో ప్రవేశించి వారు భగవత్సంకల్పమునందు కలుగజేసిన మార్పును
పరిచిరు.

* ఒక దేహము కలిగిమై మిరణము చెందునపుడు దేవతయే శరీరము యొక్క పటుత్వమును పోగొట్టునది. ఒక శిశువు పుట్టినపుడు ఎందరు దేవతలు ఆ చిన్న శరీరమును గర్వకోశమునందు ఆణువెండిది ఆణువుగా చేర్చి శరీరమునుగా చేసి యుండురో యోచించవలయును. కిండ్లు చెవులు ముక్కు మొదలగు ఇంద్రియ గోళములను ఆయా యంద్రియముల యొక్క అధిష్ఠాన దేవతలు కట్టుదరు.

అనాదయగా మండవారిని ధర్మాత్ముని సాన్నిధ్యానికి నడిపించి వారికి శ్రవ్యము, వస్త్రము, అన్నము వీటిని యిప్పించు దేవతలు ఎందరు ఉండురో యోచించవలయును.

* ధనకాంక్షను జయించివాను అనుకొని కొంతమట్టుకు సంతోషించుచుండు ఉపాసకునికి వర ధనము చేతూడు వ్యవహారములలో భాగము నిత్తురు. ఉపాసకుడు విజముగా కొంతమట్టుకు ధన పితాచమును గెలిచిన వాడే. అట్టివాడు కొన్ని దిన ములు, కొన్ని సంవత్సరములు వర ధనమును అశించకయే అర్జవముతో వ్యవహార ములు జరుపవచ్చును. ధనముతో వహవాసము చేయచుండగా లోకులు అద్దిర; వీరే ధనమును అశించక వ్యవహారమును జరుపువాడు అని వివక్షయమందుచుండురు. ఉపాసకుడు తాను యికరుం కంటే నేను యోగ్యుడను, ధనము అనగా నాకేమియు దులియే లేదు, అళ అను పితాచమును అవమానము చేసినవాడను, ధనాళ యికరు లను మోసపుచ్చినట్లు వన్ను మోసపుచ్చుట అసాధ్యము అని స్వప్రాశస్త్యమును తన మనస్సులో అంగీకరించుకొనుచుండును అప్పుడను పక్ష చేయు దేవతలు ప్రచ్ఛన్న పృథ్వి యందే కాచియుండును ఉపాసకుని తన కార్యముల యొక్క సమీచితతను పొగడికొనుచు వరధనముమండి మొదట ధర్మకార్యములకు చందాలు యిచ్చి యిది వరధనము కదా స్వంతదాదని యొక్క అనుమతి లేక ఆ ధనమును వా యిక్ష్మము వచ్చిన కార్యమునకు ఉపయోగించితిని ఇది ఒక విపత్తైన దొంగతనమే. అయినను నేను వ్యవప్రయోజనార్థము ధనమును ఉపయోగించలేదు కదా! అని ఒక విదమైన నమాదాసము కలుగజేసికొని వ్యవహారము ముమ్మాలు ప్రకారము జరుపు చుండును. కొంతకాలమునకు మనస్సు గట్టిపడి యజమానుని ద్రవ్యమును తాను యిష్టమొచ్చినట్లు వెచ్చు చేయుట వాడుక పడిపోవును ఇదంతయు పరిక్ష చేయు దేవత గమనించి ఉపాసకుని భాతలో అప్పుల లెక్కను వ్రాయుచుండును. ఇండుకు పెద్ద ఉదాహరణము రామదాసుగారి చరిత్రము. తాను చేసిన కార్యము తప్పు గమక రామదాసు తన దండన శిక్షణవింతనలసి వచ్చెను.

* నిష్పత్తి మార్గమును చరించు వానిని ఎందుకు యంతగా పరీక్షించవలెను అని సందేహము కలుగును. నిష్పత్తి మార్గమును చరించువాడు క్రమక్రమముగా పెట్టు పెట్టుగా పైకెక్కి జీవన్ముక్తుడు కాగలవాడు. మరియు ముదరను ముదరను అధికారిక పురుషుడు కాగలవాడు. ముందు మన్వంతరములో ఉనుచో ఇంద్రుడో ఇట్టి అధికారములను పొందుటకు పురుషుడు కాగలవాడు. కనుక నిష్పత్తి మార్గము నుండు మొదటి పెట్టునుండి పరిశుద్ధ గుణములతో స్వచ్ఛమైన పుణ్యముతో పెరిగితేనే బాగు.

* దేవతల కార్యమును క్రోడీకరించి చెప్పుట కొంత పాకర్యము.

దేవతలు అమృతపానము చేసి దేవలోకమందు సోమరులుగా మండవారు కారు

అణువులను సృష్టించి, వానిని అపంచీకృత స్థితిమండి పంచీకృత స్థితికి తెచ్చి ఉద్యోగమును వహించిన బ్రహ్మదేవునికి సేవ చేయువారు.

పంచీకృత అణువులను కలిపి రూపములుగా చేయు కార్యక్రమమును వహించిన విష్ణువునకు సహాయముగా పనిచేయు సేవక స మము, విష్ణువు కట్టిన శరీరము లలో జీవాత్మలను ప్రవేశపెట్టు అధికారమును వహించిన శివునికి తోర్పుడువారు.

మహేశ్వరుని సంకల్ప ప్రకారము లోకమును జనదాటక ఋణామార్గము నందు నడుపువారు, మొదలగునవి.

* పురుషుడు పొగసుగడు

నహుపుడు గర్వి.

భరతుడు మహావీరుడు.

ఋషభుడు అమృత చరిత్ర గలవాడు

కార్తవీర్యార్జునుడు వీరుడు, ధూరుడు.

విశ్వామిత్రుడు వట్టినపట్టు వదలనివాడు.

వశిష్ఠుడు బుద్ధిమంతుడు.

వరకురాముడు దండనీతి ప్రవీణుడు.

మాందాత బహు బలశాలి.

శివి భూకామకంఠ గలవాడు.

రవీంద్ర అగ్నివేదనము చేయువాడు.

దూరమును అగ్రహ వక్రతి

హరిశ్చంద్రుడు వక్రవందకు.

స్వగుడు ఉదారి.

హిరణ్యక్షుడు వీరమూర్తి.

హిరణ్యకశిపుడు కాలిన్య వ్యథావము కలవాడ.

చలి బొదార్యము కలవాడు.

శంభుడు మాయావి.

రాజుడు ప్రాణులను వీరించువాడు.

శ్రీరామచంద్రుడు పరిపూర్ణుడు.

సలమహారాజు సాగముగాడు.

యధిష్ఠరుడు ధర్మాత్మ

పైన వివరించిన అందరియందు గల అన్ని సుగుణములు ఒక్కొక్కయందు యుమిడి వుండవలయును.

* దేహమునందు మూడున్నరకోట్లు నాడులు ఉన్నవి. వాని అన్నిటిలో వది నాడులు విశిష్టమైనవి. అవిలోను మూడు నాడులు శ్రేష్ఠములు. అవి మూడును ఏకమై పేరు దండము అని యోగశాస్త్రము నందు వాడడు వెన్నెముకలో చంద్ర సూర్యరూపముతో ప్రవహించుచుండును. చంద్రరూపిణియై 'ఇదా' అను నాది వెన్నెముకకు ఎడమ పార్శ్వము నందు చరించును. ఇది శక్తిరూపమైన నాది. అది శ్రీ రూపము గంది. వెన్నెముకకు కుడిపార్శ్వమున 'వింగళ'యను నాది సూర్య రూపముతో ప్రవహించుచుండును ఈ రెండిటిని నడుమ 'మధుస్థూ నాది' అగ్ని రూపము విదిశ్రావణ దారి యందు ఇచ్చాట్లు క్రియాత్మకముగా ప్రవహించును.

* శక్తి మునుపటి సార్వత్రిక గుణాది స్థితి యందు మహార్క్తి యను పేర విచ్ఛిన్న యొక్క శక్తి.

రాజన ప్రహరై పరవృత్తి నామదేయముతో బ్రహ్మకు వత్తి.

కామన గుణ ప్రహరై: మహాకాలమును పేర శివుని యర్థము.

* మొదట ఒకానొక విచ్ఛిన్న కలము అను జ్ఞానము, విమృశ అను స్తుత్యము పొందవలెను అను అనిరాష పట్టము అనిరాష ముదిరి అనినంది షట్టము. అనినంది అనిగా ఉత్తేశహారిక ప్రయత్నము, విమృశ కార్యము, విమృశ ఫలము.

* మనస్సు అంతరింద్రియము అనియుండును. మనస్సు యొక్క వహయము శ్రేణి ఇంద్రియములు ఏమి వది చేసివను ఆత్మను అందడు.

దేహమును రథముగా పోల్చి రథమునకు ఆదికారి ఆత్మ అని పోల్చుచుండు రథమునకు సారథిగా బుద్ధిని చెప్పి సారథి చేత వగ్గములు మనస్సు అని చెప్పిరి ఇంద్రియములు గుల్లములుగా పోల్చబడినవి. ఈ అర్థి, సాయము నందు ఇంద్రియములకును సారథికిని సంబంధము మనస్సు అని తెలియజచ్చుచున్నది. మన మనస్సును అంతరింద్రియము అందుచు.

* వృక్షము యొక్క వీణము నందు చెట్ట: కాయ విమిడియుండు రీతిగా బ్రహ్మము నందు నకలకట్టయను ఇమిడి యుండును. ఏదైన ఏ శక్తిని ఉపయోగించవలయునని ఆత్మరుడు కోరునో అప్పుడు ఆ శక్తిని ఉపయోగించును.

* శ్రీరామా: వీవు రాగము, ద్వేషము, మోము, మోము మొదలగు మరల వాసలను నివర్తించజేయుట యందు విశేషముగా ప్రయత్నము చేసి యెడం నీ మనస్సునందుండు కావములన్నియు క్షణకాలములోనే నిశించిపోవును, అని వశిష్ఠ మహాముని చెప్పెను.

* వివేక జ్ఞానము గల పురుషుడు వివేకమును ఉపయోగించి కార్యములు చేయుచున్నప్పుటికిని ఇంద్రియములు చాల దలము కలవి. గమక ప్రమాదములు కలుగజేసి మనస్సును కమ కమ శ్రోవలకు లాగికొనిపోవును. ఇంద్రియములు విషయములయందు చరించుచుండగా మనస్సు ఇంద్రియముల వెంటి విషయము లలో ప్రవేశించును. ఈ విధముగా విషయములయందు చరించుచున్నావముగల మనస్సు ఇంద్రియముల వెంటి పోవున నమస్త్రమునందు చరించు వాన నాయవునే గొట్టి దిద్దిపట్టు చెదిరి పోవును. ఎవరి యోగమున అర్థివించుటకు ప్రయత్నము చేయు వాడు చి: యొక్క జ్ఞానేంద్రియ కర్మేంద్రియములను అన్నిటిని నిరోధించి ఏవ వాడు చి: యొక్క పదుగెల్లనీక వికృంధ పెట్ట తగవంతుని యందు విలకిం చెందు నట్లు చేయవలెను.

* ప్రతీ షట్కీతిని అనిగా ప్రతీ మనవిమృశమును ఉచ్ఛిన్నము అనియు విచ్ఛిన్నము అనియు రెండు శక్తులు గలవు. అర్చనము అనిగా ఇతరులను కమ కట్టకు లాగుట. విచ్ఛిన్నము అనిగా చి: కట్టగా మారు వా: వి మారుముగా తోలుట-కలము కొట్టట.

ఇంతే కాదు ఈ వృద్ధియందు ప్రతి వ్యక్తికిని 1) సమానులు; 2) అధికులు; 3) తగ్గిన వారును కలరు.

అక్షరము అను శక్తివి 1) సమానుల యెడల చూపితే అది స్నేహముగా కలదు. దీనినే 'మైత్రి' అందురు. మిత్రుని యొక్క లక్షణములను ఒక గ్రంథము నందు ఈ విధముగా వర్ణించి యున్నది.

స్నేహితుడు నిండులు పెట్టును, పెట్టినట్లుడు అనుభవిండును. ఇచ్చును, ఇచ్చుకొనును. తన రహస్యములను చెప్పును, స్నేహితుని రహస్యమును వినును. ఇట్టి ఆరు గణములు గలది మైత్రి. ఈ కార్యములయందు అక్షరణశక్తి సమానులయందు కనబడుచున్నది. అక్షరణశక్తి 2) అధికుల యెడ చూపబడినపుడు మర్యాదయు, భక్తియు వగును. మర్యాదయు, భక్తియు ముదరగా ఆత్మ నివేదనముగా మారును. తనకింటి నధికుని యొద్దినుండి తాను అనుగ్రహము పొందినవలయునని కూడ కోరును.

అక్షరణ శక్తి 3) మనకింటి తగ్గిన వారియందు చూపబడినపుడు 'దయ' అనబడును. సాధారణముగా మనయందు ఒకనికి దయ ఉన్నది అని తెలుసుకొనుటకు మొదటి చిహ్నము చిరునవ్వు. మనకింటి అధికుని సమీపమునకు పోవునట్లుకు ఆధికుడు మనలను చిరునవ్వు ముఖముతో పిలిచితే అతని వల్ల మనకు మేలు కలుగును అను మూలన కనబడును.

• పరిశీలించి చిత్ర నియమింపబడిన అధికారిక పురుషులు ఇమలను కరింపజేయు పర్యంతమును తమ అధికార పరిధిలోనే యుండురు. వారికి ఇతర సామాన్యులవలె కర్మజేగములే శరీర శ్యామలము చేయుట, మరల శరీరధారణము చేయుట అను నిర్బంధములు లేవు. వృతంత్రులై ఒక గృహమునుండి మరియొక గృహమును ప్రవేశించువారివలె యోగశక్తిని ఉపయోగించి ఇప్పుడు ఉన్న శరీరము చాలింత ఉపయోగకారిగా తాని యెడల కొత్త శరీరమును నిర్మించుకొని ఆ శరీరము నందు నివసించి తాము ఉన్నట్లున్న 'అజ్ఞాన కాంతి' అను ఉపయోగమును చేయుచుండురు. తమ కార్యములకు ఒక శరీరము చాలిపోతే పది యాళ్ళలో పది శరీరములు కల్పించుకొని అట్లుగా నిర్మాణము చేసుకొని అట్టి అనేక శరీరములలో ఏక కాలమునందే పని చేయుదురు. ఇట్లు నిర్మించుకొనిన శరీరములకు 'నిర్మాణ కాయము' అనియు శరీరములకు 'విద్యాణ కాయము' అనియు పేర్లు గలవు.

• బదరికాశ్రమము, నైమిశారణ్యము, ఇట్టి అశ్రమములయందు మహర్షులు గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నారని పురాణములయందు విమలవాణి. ఈ అశ్రమములు హిమవత్పర్వతమునకు దక్షిణమున మండవని హిమవత్పర్వతమునకు ఉత్తరమునందు కలావగ్రామము, శంభకము అను స్థలములు, యమలకు ప్రవిర్తనివాస స్థలములు అని శ్రీమద్భాగవతము మొదలగు పురాణములయందు చెప్పబడి యున్నది.

• మహా పితమునకు అర్హతలు శ్రీ వసిష్ఠుమారుడు. అందరు జీవన్ముక్తులను వారికి లోబడినవారే. వసిష్ఠుమారులవారు శంభక గ్రామమునందు అశ్రమము కల్పించుకొని యున్నారు. మనువు, బోధి నత్తులు, గౌతమ మహర్షి, దేవా మహర్షి, మోర్యారాజుల మొదలగు మహనీయులందరను శ్రీ వసిష్ఠుమారుల వారి అజ్ఞకు (అభీష్టములకు) లోబడి నడచుకొనువాడు.

• లోకమునందు ప్రబలియున్న అజ్ఞానమును క్షీణింపజేయుటకు మహా పితము వారు ప్రయత్నము చేయుటకు నమయమును నిర్మించుచుండురు. అనేక విధముల అనేక స్థలములయందు అనేక సమాజములను వివిధములైన సంస్కార సంఘములను మనుష్యులు ఏర్పరచుకొనుటకు ప్రేరేపించుట వారల కార్యము.

• మన స్థూల శరీరములయందు, సాదాంగుల్యగ్రములు, హస్తాంగుల్యగ్రములు, పెదవులు, నాసారంద్రములు, నాలుకి కొని, దేహమాయంతము గల రోమ కూపములు ఇట్టివి 'ఏతాని విద్యుత్ స్థానాని' విద్యుత్తుకు ఉనికి వట్టులు విద్యుత్తు అనిగా మెరుముల యందు కనబడు శక్తి. దీనినే యంత్రముల వల్ల నిర్వృంధించి ఇప్పుడు ఎంత్రీకుకు దీపములు మొదలగు కత్తులను లోకులు ఉపయోగించుచున్నారు. 'శ్రీ గురుదేవుల వారి దీపాలు' అను విద్యుచ్ఛక్తి మన (విద్యుది యొక్క) దేహమునందు ప్రవేశించి వెలుదాలకు వెళ్ళవలసినదనిపించు మన(విద్యుది) యొక్క శరీరములయందలి విద్యుత్ స్థానముల యందు ఏమాత్రమైనను మార్పిడియు ఉండకూడదు. తమకు విద్యులు తమ శరీరముల యందలి విద్యుత్ స్థానములను అతి పరిశుద్ధముగా మంచుకొనవలయును. అట్లు చేరివేళ; వంచుచుండును. గోళి యుండును, కారివేళ; నంచుల యుండును. గోళియుండును, దేహము అంతటను నిండియుండు. రోమ కూపములయందు ఏమాత్రమైనను మారికి దాగియుండు స్థాన కాలముందు అతి జాగరూకతతో దేహమును ఉద్ధి చేసుకొనవలయును.

• 'అయోధ్యా మధురా మాయా కాళి చాంతి' అను స్థలముల

యందునుండి విద్యుచ్ఛక్తి బయలు వెడలి భరత అందము సందంతులను పొందును. ఈ శక్తిని యంత్రముతో నిర్ధారణ చేయుట సాధ్యముకాదు. సాధారణముల యందు తగిన కాలముల యందు పూజలు జరిగి ఆ పూజలు చూచుటకుగా జనబాహుళ్యము అట్టి చేప స్థలములకు వెళ్ళుదురు. అట్లు చేప స్థలములకు వెళ్ళు వారలు తమ భక్తిని వ్యట ఉమ్మరించి వ్యటి దీపెనెను తెచ్చుకొందురు. అంగీకృత శిష్యులు అట్టి స్థలములను దర్శించి ఇతరులకన్న నెక్కువైన దీపెనెలను తనలోనికి చొప్పించుకొని లోకులపై చర్చించవచ్చును. ఇది ఒక విధమైన పేద.

* ప్రవృత్తి, నివృత్తి మార్గములు రెండు. ఇవి ఒక మెట్టు కర్మ మార్గము, జ్ఞాన మార్గము అనునది ఒక మెట్టు. ఇట్లు సంవర్తమును అనుసరించి రెండు రెండగు మార్గములు చెప్పబడియున్నవి మరియొక ఇత మార్గములు ఉన్నవి. అవి ఏవి అనగా మోక్షమార్గము అనునది యొకటి. మోక్ష సన్యాసమార్గము అనునది ఒకటి.

కడపట చెప్పబడిన ఇతయందు సాధారణముగా జనబాహుళ్యము లోకము నందు తమ తమ మతములయందు విడింపబడిన క్రద్ధాభక్తి ధ్యానములను అనుష్ఠించుచు ప్రవృత్తి మార్గమునందు అనేక ఇన్ద్రియములను గదిసి ప్రవృత్తి మార్గమును దాటి నివృత్తి మార్గమును అవలంబించి మంద మధ్యమ పైరాగ్యములను అభ్యసించుచు మోక్షార్థ స్వల్పముగా పొంది కొల క్రమమున ముముక్షత్వమును వృద్ధి చేసుకొనును.

* ముముక్షత్వము నాలుగు తరగతులుగా నుండును. 1) ముముక్షత్వము అనునది యేదో యొక ద్రవ్యము అని మూఢులు తలచి అట్టి వస్తువు ప్రయాణ కునికి మార్గమునందు ఒక రత్నము దొరికినట్లు ముముక్షు నాకు దొరక జాంగ అని కోరుకుండుట అతి మంద ముముక్షత్వము అనబడును.

2) ఇప్పుడేటు అవసరము తోగములన్నింటిని అనుభవించి ఏదో మోక్షమునకు ప్రయత్నము చేయవచ్చును అని యుండుటకు మంద ముముక్షత్వము అని పేరు.

3) కావశ్రయము చేక తీవ్ర క్రమనాంది భార్యలుంగు సంసారమును వదులుకొనవలెనని కోరిననా సంసారమును వదులుకొనుటకు నిశ్చయము చాలి ఒకప్పుడు సంసారమును వదులుకొనవలెనని ఇచ్చయించుచు, మరియొకప్పుడు వేరు

విధములుగ దింతించుచు నిశ్చయము లేక సడచుకొనుచుండుట మధ్యమ ముముక్షత్వము అనబడును.

4) కావశ్రయము యొక్క అనేక రూపములగు దుఃఖములే విత్యమును క్రమవదుచు మనస్సు నొచ్చి, సంసారమందు అన్యమేకాని వేరుకాదు అని నిశ్చయించి, అన్నిటిని సంసారముతో వహించుటకు నిశ్చయించుకొనుట తీవ్ర తరమైన ముముక్షత్వము అనబడును.

మంత్రములను గురించి వ్రాయవచ్చు మంత్ర జపము, దానికి కావలసిన అంతర్యాగము, దహిర్యాగము, షోడాన్యాసము, ప్రయోగము, ముద్ర, యంత్రము, ప్రయోజనము అను అనేక విషయములను గురించి వ్రాయవలసి యుండును. ఇప్పుడు సంగ్రహముగా కొంత చెప్పబడుచున్నది.

మంత్రము శబ్దాత్మికము. శబ్దము అనుగా చప్పుడు, ధ్వని యని యర్థము. ధ్వని వ్యవరూపముగా నుండును. ధ్వనిని స్వరమున అక్షేపించి స్పందములు ఏర్పడును. ధ్వని వలన కిలుగు స్పందము ఉచ్చరించువారియొక్క ఉద్దేశమును సాత్త్విక గుణమును అనుసరించి వీర్య వంతములుగా నుండును. ఏకాక్షర మంత్రములు కొన్ని, బీజాక్షరములు కొన్ని అవియును ఏకాక్షరములే. యంత్రములతో కలిపి ఉచ్చరింపబడు మంత్రములును, ముద్రలతో కలిపి ప్రయోగింపబడు మంత్రములును దహిరాలము కలవి. మనుష్యులను బీజాక్షరచ్చారణ వలన కాపాడవచ్చును.

ఏకాక్షర మంత్రములలో సంయక్తాక్షరములతో నేర్పడిన మంత్రములు కొన్ని. మంత్రములలో కొన్నిటిని మరికొన్నిటిని మిత్రాధి బాసములు కలవు. ఆ రహస్యములు అందరకూ తెలియవు. తెలియక ఉపయోగించినపుడు ఒకప్పుడు ఉపద్రవము కలుగును. లేక ప్రయోజనము కలుగదు. కొందరిని కొన్ని మంత్రములకును పేర్చుకొనుట ఉండును. కొన్ని మంత్రములు కొందరికి శత్రురావము కలవిగా నుండును. మంత్రములు ఉపదేశించువారు పుచ్చుకొనువానికి మంత్రముననుగుణి పిద్ధారి చక్రము అను చక్రమును వ్రాసి వరీక్షించి సిద్ధముగా నుండినపుడే ఉపదేశింప వలయును.

తెలిసి, వారి సహాయము కోరుచు స్వయముగా అన్ని మంత్రములనుండి చదివి మంత్ర గ్రహణము చేయువారు తమకు లాభము సంభవించితే సంకోచపే. దుఃఖము సంభవించినపుడు ఎవరిని చూపించవలయును? అని జరిగితే అది తమ యొక్క తప్పే అని తెలిసికొని వలయును.

* మంత్రములు 'మంత్రములు దేవత' అను విధానము గలది. అన్ని మంత్రములకును వినియోగము లందు దీనినే ఉద్దేశము లుండును. ప్రణామము లను సంయుక్తము రూపమైనది. యొకటి ఏకాక్షర మంత్రము కలదు. ఈ మంత్రమును నృసింహ స్వస్థ్యాదయందు ఉపయోగించినట్లు శాస్త్రములయందు చెప్పబడియున్నది. లయిత్ర లయ ప్రారంభము నందును ఉచ్చరించినయొక్క న్నితి కాలమునందును ఉపయోగించినట్లు తెలియబడినది. ఒకటి ఏకాక్షర మంత్రమును ముగ్గురు మూడు పరస్పర విరోధములయొక్క కార్యములలో నుపయోగించినట్లైతే ఆ మంత్రము యొక్క ఉచ్చారణ యందుగాని ఉద్దేశమునందుగాని ప్రయోగమునందుగాని లేక యంత్రము నందుగాని భేదముండవలయును. కనుక మంత్రము ఒకటి యైనను పరిస్థితులు మారినపుడు ఫలము మారునని తెలిసికొనవలయును.

* మంత్రమును ఉపయోగించినను మనశ్శక్తిని మంత్రముతో జతపరచని యెడల శక్తి చాలించును. ప్రయోజనము తక్కువగా నుండును. మనశ్శక్తిని ప్రణామముగా నుపయోగించు శక్తిగల వానికి మంత్రములు అవశ్యములుగావు. మనశ్శక్తితో చేయబడిన కార్యమునకు మంత్రము సహాయకారిగా నుండును. ప్రబలమైన మనశ్శక్తిని ఉపయోగముగా నెలపు చేయకను బదులుగా కొంత మనశ్శక్తి, కొంతమంత్రమును కలుపుకొనుట వల్ల మనశ్శక్తి లను ద్రవ్యమును మిగుల్చుకొనవచ్చును.

* శీలము పరిశుద్ధముగా లేనివాడు ప్రణామమును ఉచ్చరించవలసిని రీతిగా మచ్చరించని యెడల ఉచ్చరించు వానికి చెడిపు కలుగును. కనుక శీలము చాలా ముఖ్యము. విషవారము కూడ చెడుపు కలుగును.

* గాయత్రీ మంత్రము. "సగా యత్రాః పరం మంత్రం" అని చెప్పబడి యున్నది. తరత కంఠమునందు లనేక వేల సంవత్సరములుగా గాయత్రీ మంత్రము ఉచ్చరించడంచు వచ్చినది. అందువలన దేవతలకు ఆ మంత్రముచేత మును అహ్వానించుచున్నారు, అను వంగతి వాడుకబడియున్నది. దేశమునకు లంకయు గాయత్రీ పఠింప. వల్ల శాంతిలుగును. ఈ మంత్రము ముఖ్యముగా 'సీలకంఠ సమాహ దేవతలను' గుమికూర్చి తెచ్చును

ఈ మంత్రము సూర్యపరము నింపే. జ్ఞాన దృష్టితో చూచుచుంటే ఈ మంత్రము పఠనము ఫలన కలుగు ప్రయోజనము కనబడును.

సూర్యుని నుండి ఒక తేజస్సు శుక్ల వర్ణము గలదని హేమవర్ణము గలదై జపము చేయువారిన అవరించెను. శుక్ల వర్ణముతో హేమవర్ణము కలపి అతెటితో ఇంద్రునిని వర్ణము కూడ కలిసి నుండును. (ఈ లక్షణము ధ్యాని క్లేపించుచున్నది)

గాయత్రీ తేజస్సు యొక్క కిరణములు సూర్యుని కిరణముల వలెనే లెక్కలేనన్నివిధానములందును. అందువల్ల లెక్కలేని జనులను అవరించగలరది.

* మనుష్యుల వలె మంత్రములు కూడ సూక్ష్మ, సూక్ష్మ, మూర్తి సూక్ష్మ, సూక్ష్మతర, త్రివృత్త్యంతర తరగతులకు చేరియుండును. ఇదే విధముగా చారణా యోగము కూడ త్రివృత్త్యంతరమునకు చేరియుండును. ఇందువల్లనే మంత్రములకు చారణమును సిద్ధికి తరగతులు ఏర్పడియుండును. సిద్ధికి తరగతులు అనగా పరస్పర స్నేహము, విరోధము, కొందరి స్వభావమునకు భ్రామవ్యభాగమున చారణ అనుకూలము. కొందరికి హృత్పుండరీక చారణ ముంది. ఈ రహస్యములను తెలిపిన గురువులవారే మనకు కావలయును.

గురువులయొక్క పాండిత్యమును జ్ఞానమును కూడ పై దృఢవలె భేదములు కలిగియుండును. కాబట్టి శిష్యుని తరింపజేయు ప్రతిగురువును ఇంతకుముందు శిష్యుడు ఏయే మంత్రములను ఉపదేశము పొందియుండునో, ఏయే ఉపాసనలు చేసియుండునో ఆ వివరములను తెలిసికొని అట్టివానిని అంగీకరించుటయో, వర్జించుటయో చేయవలసి యుండును.

అంద్రభూమి తెలుగు దినపత్రిక ఆదివారం సంచికలో శ్రీ భాగవతం వెంకిట లక్ష్మీనారాయణగారు 'దర్శనాత్మం' శీర్షికను నిర్వహించటం మన అన్నింటి శాస్త్రబద్ధమైన అభ్యుదయమైన విద్యాలయ ఆయన లోకానికి అందించేస్తున్నారు. వీలయినంతవఱకు వచ్చి క్రోడీకరించటం జరిగింది—సంచిక 3.

జప విధానములు

'జపతో నాస్తి పాతకమ్' అనిగా జపము చేస్తే పాతకములు పోవును. అని చెప్పియుంటిరి గను జపభేదములు, విధానములు తెలుపవలసిందిగా పాఠకులు కోరుతున్నందున సకలకమున్నంత వఱకు తెలుపుచుంటిమి.

జపము వాచకమనియు, ఉపాచయమనియు, మూసిమనియు మూడు విధములు. నోటితో దిగ్గలుగా అనుకూ వినిబడుచున్న చేయు జపము వాచకము.

మెల్లగా నువ్వరించుచు పెడిపులు కడిలించుచు చేయు జపము ఉపాంతువు.
మనస్సుతో మంత్రార్థమును భావించేయుచు నిశ్చయముగా చేయుజపము
మానసికము.

వైదానిలో మానసిక జపము కుదిగానున్నను, లేకపోయినను, నడచుచు,
నిలుచుండియు, నిద్రించు నమయమును కూడ అనుగా సర్వకాల సర్వావస్థం
యందును చేయవచ్చుననియు, దోషము లేదనియు తెలియచున్నది.

వాచిక జపము కంటె ఉపాంతు జపము ఎక్కువ ఫలితము లొసంగగ,
మానసిక జపము అనేకరెట్లు ఫలమునిచ్చునని కావ్రవచనము.

వాచిక జపము వలన వాక్ కుడి కలుగును. ఉపాంతు జపము వలన ఏకాగ్రత
కలిగి ఇంద్రియ వృక్షాదికి ఒక ప్రత్యేకత సాధనకు గోచరించును. మానసిక
జపము వలన క్రివేపీ మనస్సు మంత్రమూర్తియందు లగ్నమై నిమిలిత నేత్ర
స్థితిలో అసంధానుభవమేర్పడును. ఇట్టి స్థితిలో స్వాస అడుగు తగ్గి సుషుమనాది
ఉత్తేజిత మవును. మానసిక జపము అనుభవమునకు వచ్చి అధ్యానము దృఢపడిన
కొలది జప వలన కృష్ణవరము లేకయే పోవును. మనస్సు మంత్రమూర్తియందు
లగ్నమవుతున్న కొద్దీ అర్థమ సంధానము పోవుట ఒక్కొక్కచో జపమాగిపోయే
స్థితికూడా వచ్చును. ఎంతవేపు జపమాగి పోయినో తెలియని స్థితి కూడా కలుగును.
అట్టి స్థితికి చేరుటయే జపసార్థకక.

జపము చేయుచుండగా నిద్ర వచ్చుట, నిద్రలో మంత్రమును, మంత్రార్థ
మును, చివరకు మంత్రమూర్తిని కూడా మరచుట, జపమాల జారిపోవుట—ఈ
స్థితిని దొండితమనే త్రమసి దాటితియుట మొదలగు ఇల్లుందులు కూడ కలిగెడి
చరకాశమున్నందున ఈ సున్నితమైన సందర్భమున సాధకులు జాగ్రత్త వహించ
వలెను.

జప వంశ్య త్వర త్వరగా పూర్తి కావలెనని అతి తీవ్రముగా జపమాచ
రించు జపస్థితి దురులు నాశమందలము మీద ఒత్తిడి యెక్కువై రక్తపోటు
వ్యాధి జనించి శరీరాదోగ్యం భంగపాటు చెందు ప్రమాదమన్నట్లు గోచరించును.

జపమాచరించువారు వారి వారి మానసిక కారీరక స్థితి గతులనుసరించి ఒక
క్రమమైన పేగమున, పద్ధతిని జరుపుట కావ్ర సమ్యకము.

నిత్యం జపమాచరించువారు ఒక నియమమునకు తగ్గకుండ చేయవలెను. ఈ
నిత్యజపము వలన ఏ రోజున చేసిన పాపము ఆ రోజుననే నశించును. పాపము
చేయని వారికి భగవదనుగ్రహము త్వరగా లభించి చిత్తశాంతి చేకూరును. కారణం
తరములచే స్నానాదులాచరించ సాధ్యము కాకున్ననూ జపమాచరించుట మాన
రాదు. మంత్రస్నానము, మానసిక స్నానము మొదలగు ప్రక్రియలాచరించి జపము
సాగించవలెను.

పర్వదినములందు (శ్రీరామనవమి, హనుమజ్జయంతి, సృసింహ జయంతి
మొదలగునవి) ప్రత్యేకముగా జపించుట శ్రేయస్కరము.

కామ్యజప మాచరించువారు అనుగా ఏదైనా కోరికలను మనస్సునందుంచి
చేయువారు. జీతము నాంది పేవ చేయు భృత్యునివలె భయభక్తులతో విధినిపేదము
లతో, కట్టబాటలతో నాచరించిన పద్వ్యస్కాల ఫలితములు పొందగలుగు.

నిష్కామముతో జపమాచరించు వారికి కట్టబాట్లు తాత్కాలికముగా భంగ
పడినా ప్రమాదము లేదని పెద్దల ప్రవచనము.

అధ్యాత్మికక క్తి అభివృద్ధి గోరువారలు వైరాగ్యము వృద్ధిగావించుకొని
'అచల జప' మాచరించవలెను. ఇట్టి జపమాచరించువారికి అసంఖ్య (పద్మాసనము,
సుఖాసనము, న్యస్తికాసనము మొదలగునవి) మిక్కిలి అవసరము.

జపాధ్యాసము దృఢపడుటకు 'చలజపము' (అనుగా తిరుగుచు త్రాగుచు,
నిలుచుని, కూర్చొని, తోగ నమయమున, విరామమందు మానసికముగా జపమా
చరించుట) గొప్పగా నహకరించును. వాక్ కుడివి కూడ కలుగజేయును.

గ్రహ బాధలకు లోనైన వారు యథాకాస్తీయముగా దైవ విగ్రహము,
దేవాలయము, అశ్వద్ధము. (రావి చెట్టు) సాధుమఠములకు మంత్రమును జపించుచు
నియమిత సంఖ్యాప్రదక్షిణములు గావించెదరు, దీనిని ప్రదక్షిణ జపమందురు.
ఈ జపము వలన సమస్తగ్రహ బాధలు తొలగి మంత్ర విద్ధి త్వరగా లభించును.

అతిసాప్రసక్తి ఉచ్చాసన విశ్వాసములతో మోముగా మంత్రమునుడవుట
భావించేయుట అజిపాజమని తెలియగనును ఈ జపమాచరించు వారికి ప్రమేపీ
శ్వాసలసంఖ్య తగ్గి విషయములందు విముతత చేయారి ఇంద్రియ జయముచేకూరును
ఒకచో శరీర స్ఫురి తాత్కాలికముగా కోల్పోవు చరకాశమున్నందున జాగరూకత
వహించుట, దృఢ సంకల్పము అవసరము.
(తే 3.88వ అంధ్రరూపి) సాంఖ్యంతో

131

- 14) బం — నర్వనాకము నర్వనాకము
- 15) అం — మోహన కరము
- 16) అం — రోద్రము, మృత్యునాకని
- 17) బం — నర్వ విష హరము, కుభకుల నిష్కరించి
- 18) బం — మోహనమునది, వ్యాసమునది.
- 19) గం — నర్వ విష్ణుములను పోగొట్టునది, మహాత్తరిమైనది.
- 20) మం — పౌరాణ్య ప్రదాయని, ప్రభవము.
- 21) బం — నర్వవిహారము, ఉగ్రరూపము.
- 22) చం — అభిచార నాకము, క్రూరము.
- 23) చం — భూతనాకము, భయంకరము.
- 24) బం — ప్రచండమైనది, ప్రయోగనాకని.
- 25) బం — భూతనాకము
- 26) బం — మృత్యువును నశింపజేయును.
- 27) బం — సమస్త వ్యాధి నాకని, మేలు చేయును.
- 28) బం — చంద్రరూపమైనది.
- 29) బం — గరుడాకృతిము, విషహరము, కుభకరము.
- 30) బం — సమస్త సంవదలొనంగుకు, కుభకరము.
- 31) బం — నర్వసిద్ధుల విచ్ఛేదము.
- 32) బం — భవ దావ్యముం విచ్ఛేదము, ప్రపన్నకరమైనది.
- 33) బం — దర్శనప్రాప్తి నొనంగును, విర్రులము.
- 34) బం — వృద్ధిని, పుష్టిని కలిగించును.
- 35) బం — విషజ్వరముల నణచును
- 36) బం — రక్తము క్రి ప్రదాయని, కాంతమైనది.
- 37) బం — మంగళప్రదమైనది. పింఛ, విష్ణుముల నశింపజేయును
- 38) బం — జటామాది సిద్ధుల నొనగును జ్యోతి రూపమైనది.
- 39) బం — నర్వవిహారమైనది, కుభకరము.
- 40) బం — భూతముల కాంతింపజేయును.
- 41) బం — ద్వేషించుచున్నది మోహింపజేయునది.
- 42) బం — నర్వవిహారము, పాపనమైనది.

- 43) బం — దాహకరమైనది.
 - 44) బం — విశ్వమును భరించునది, ప్రకాశించునది
 - 45) బం — నర్వ వంశ్యుని కలిగించును, విర్రులమైనది.
 - 46) బం — నర్వఫలములనొనగును, పవిత్రమైనది.
 - 47) బం — దర్శార్థ కామముల నొనగును తెల్లనైనది
 - 48) బం — నర్వరూపమైనది. నర్వనర్వములకు సంబంధించినది.
 - 49) బం — నర్వవాక్యము నర్వరూపమైనది. విర్రులమైనది.
 - 50) బం — నర్వకర్తృల విచ్ఛేదము, ప్రదానమైనది.
- 50 (విద్య) కాక మేరువు (కొడికిపూసకు)
 బం — పర్వము చెప్పబడినది.
 బం — కారము పర, అపర తత్వముల జ్ఞాపకము చేయు పరంజ్యోతి రూపమైనది.

జపమాచరించు వారు అనుసరించవలసిన విధానములు :

మార్కండేయమునకు పూర్వమే నిద్రమంచి మేల్కొంచి, ఇష్టదేవతా స్మరణగావించి, కాలకృత్యముల తీర్చుకొని, తూర్పు, ఉత్తరాన దిక్కులలో గొంతు కూర్చొని (కుక్కుటాననము) దంత దావనము ముగించుకొని స్నాన మాచరించవలయును.

స్నానం చెందు రీతిములు :-

1) బాహ్యస్నానము 2) మానసిక స్నానము. బాహ్యస్నానము అయివును, బలమును, దీర్ఘము నృద్ధి గావించి అలనడము, దాహమును, క్రమము, చెమటను (సేద్యము) పోగొట్టును.

మానసిక స్నానములు వజ్రవిరములుగా చెప్పబడినవి అయివు (ప్రాణా యామయ 'యోగమయ' మానసిక స్నానములలో చెప్పబడినది. ఆటలనే ద్యాన వాయ స్నానము మొదలగునవి.

బాహ్య స్నానము గంగను స్మరించుచూ, మంత్ర సహితముగా చేయుట ఉత్తమము.

స్నానానంతరము కుత్రమైన తెల్లని వస్త్రము ధరించి శ్రేయస్కరము సౌమ్యజనములకు ధారవస్త్రము ప్రదానము.

వట్టుగడ్డ, దావళి, ఉన్నివత్తములు శ్రేష్ఠములు. వట్టుగడ్డ విశయములలో
దీర్ఘాభిప్రాయములున్నవి

కొత్తవట్టుగడ్డ ఎన్నివత్తైననూ ఆనుష్ఠానమునకు వనికి వచ్చుననియు,
అ గుడ్డతో బోలెడము చేసిననూ లేక ఉరికిననూ, పక్షమున కొకసారి శోడన
గావించవలెననియు, పదిరోజుల కొకసారి, మానవమున కొకసారి ఉరికి శుభ్రమును
కొనవలెననియు, దిన్నరీకల చెప్పబడినవి కాని దావళి, ఉన్ని వత్తములు స్వభావ
వచితములనియు, ఉత్తరవలెనైన వలెలేదనియు, నూర్మ్యునికి జూపి ఏడవూర్లు విధి
లింగిన శుద్ధియగుననియు తెలియనగును.

తదనంతరము వాటివారి సాంప్రదాయము సారముగా పుండ్రము (బొట్టు)
రలింది శుద్ధమయిన వలెయును, సుఖానమున గూర్చుండి జవమాచరించవలెను
“అవనం విజయం యనజకంకెన జగత్రయమ్” అని చెప్పబడియున్నందున ఒక
స్థిరమయిన అవనమున జపాంతము వలకు ఉండగల్గుట ఉత్తమము.

జపమునకు పిద్దాననము, వ్యస్తికాననము, పద్మాననము ఉపయోగకరములని
‘యోగ చూడామణ్యునిచేత’ మరియు ‘హరయోగ ప్రదీపః’లు వలకుచున్నవి.

జపనమయిన మనస్సు శుద్ధిగయినను ఉత్తమ ఫలితములు పొందగలరు,
మనశ్శుద్ధికి అహింస, అవిరోధము, అహంకార త్యాగము, భూతదయ, క్షమా
గుణము, సాత్వికాచార వేషము గొప్పగా సహకరించును.

జపము వలన పశులికములు సాదించుటకు భగవంతునియందు (జప్త
దైవము) ఆరాధనమయిన ‘భక్తి’ అవసరము.

‘భక్తి, కర్మ, జ్ఞానములలో భక్తి అతి ప్రధానమయినది చరిత్యమయిన
భక్తివలనగాని, కర్మ, జ్ఞాన సోపానములు చేరలేర.

“మయి భక్తిక్రి భూతావా మమృత ద్వాయ కల్పితే” అనెడి “శ్రీమద్భాగ
వత” ప్రమాణము విజయవరించి భగవంతుని యందు భక్తియే భూతములకు అమృత
త్వమును గల్గించునని తెలియచెప్పింది.

“మే భక్త ప్రణకళిత” అనెడి భక్తికా ప్రమాణము వలన భక్తుడు
నిశ్చలమయి తెలియనగును భక్తి శ్రేయస్సును కలిగింది మోక్షము నొనగ
నువియు, భక్తులకు జ్ఞాని, విద్య, భూమి, కుల, ధన, కర్మలలో ఉచ్చస్థితి భేద

ముల లేవనియు ‘నారద భక్తిసూత్రములు’ వక్కాటింపబడ్డవి. ఆధ్యాత్మ
రామాయణము, భక్తి రసామృత సింధువు శ్రీ మద్భాగవతము మొదలగు పవిత్ర
గ్రంథములు ‘భక్తి’ని విపులముగ వర్ణించును

అట్టి విష్ణు-లంక భక్తితో, సుఖానమున, కూర్చు, ఉత్తర, ఆభ్యాస
దిక్కుల కర్మములముగ మార్చించి, నియమిత సమయముల, నిర్విఘటనగా ఒక
దుడుకులు లేక జవమాచరించిన సుఖముల విధయగులని దర్శనాత్మ వచనము.

తే 15-5-83 ది, 5-6-88 అంధ్రభూమి దినపత్రికవారి పాఠస్థంధో)

శ్రీ పర బ్రహ్మాంధ్ర స్వామి వారి చరిత్ర

* వీరం బొట్లయ్య కల్లికి వైరాగ్యమును బోధించుట :

“దేహమనిత్యము కాని దాని యందుండు జీవాత్మయు, పరమాత్మయు విత్య
ములు. ఈ శరీరము ఎముకలు, మాంసము, నెత్తురు, పర్మములతో విరూపితైన
రోలుబొమ్మ. ఇది మలమూత్రముల కొంప. మిగుల యేహ్యమయినది. ఎదుట
వారిని దీక్షమొలతో గాంచిన వీకి నగ్ననత్యము గోచరించ గలదు. దీనికి చక్కని
వయస్సున అడరణాదులచే నలంకరించిన దీవియందు మోహము జనించి శ్రీ విభు
లొందారులు ప్రేమించుకొని వంసారమును వలలో చిక్కుకొని యందుండి
కప్పించుకొనలేక మోహ బంధములచే కట్టువడి యొకరినైన కర్మాను భవములై
కాలదమ కిరాతునిచే బాదలు పడుచున్నాము ఈ మర్మమంతయు నీవు దాగుగా
జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని యోజించిన వీకి విళదము కాగలదు”

* వీరంబొట్లయ్య కల్లికి పిందోత్పత్తి క్రమము (స్వస్థి రహస్యము)

తెలుపుట :

“అమ్మా! మానవుడు భుజించిన యన్నము మూడు భాగములుగా చెప్పి
చిడుచున్నది. ఆన్నము పున పదార్థము, ఉపకామలు ద్రవ పదార్థములు, నేయి,
నూనె మొదలగునవి చమురు పదార్థములు. ఈ మూడును చక్కగా జీర్ణమై శరీరము
నకు మరమును ప్రాణికి చైతన్య నమర్తతయును, మనస్సునకు ద్వ్యమును కలుగ
జేయును. దీనిలో మదిమెక్కవయైనప్పుడు పురుషునకు శుక్తియును, స్త్రీకి గోతర
మును వృద్ధి చేయును. అందుచే శ్రీ విభులకు కామవాంఛ కలిగి సంకోగము
గావించరు. ముకుళాలమందరి అట్టి స భోగము వలన శుక్ల గోతరములు శ్రీ

పీఠానామ

1) వాక్కు, పాదము, పాదము, గుదము, గుహ్యమునను నీ పంచనాకాయము భూమియను భూతమువలన వృద్ధిపెను.

2) శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, రసము, గంధమునను నీ యైదు పంచకన్యాశ్రమములు నీటినుండి వృద్ధిపెను.

3) శ్రోత్రము, తక్కు, చక్షువు, జిహ్వ, ఘ్రాణమునను నీ యైదు పంచకన్యాశ్రమము అగ్ని భూతము నుండి వృద్ధిపెను.

4) ప్రాణము, అపానము, వ్యాసము, ఉదానము, సమానమునను నీ ఐదు పంచకన్యాశ్రమము వాయు భూతమునుండి వృద్ధిపెను.

5) మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారమునను నీ నాల్గింటిని అంకః కరణ చతుష్టయమందురు.

మొత్తము మొదటి నాలుగైదు యరువదియు అంకఃకరణ చతుష్టయముతో కలిసి యరువది నాలుగు. నీనినే చతుర్వింశక తత్వము అందురు.

నీవి కలయికల తోడినే శరీరము వృద్ధిపెను అడిగిది. మరియు నీ పంచ భూతములను, పంచకన్యాశ్రమము పంచీకరణములై సకల యంద్రియములును వారి హృద్భాగము పాశు వలన సర్వరజస్తమో గుణంబులను, స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరములను, కామక్రోధ లోభ మోహ మద మూర్ఖర్యంబులును అరిష్ట ద్వర్గమును వృద్ధిపెను జీవుడా సాంచ భౌతిక శరీరములో ప్రవేశించినవృద్ధినుండియు నాయా గుణంబులన్నియు సమయానుకూలముగా ప్రవృత్తిలు చుండును, అందరి జీవుడు జ్ఞానపంతుడై ఆయా వికారముల వేటిని ఉద్రేకింపనీయక వానితో సంబంధమే మాత్రమును పెట్టుకొనక తనంతట తానే నిలిచి యున్నచో అచలుండందురు దీనినే సాంఖ్యయోగిమందురు అనగా జ్ఞానముతో కలసి పంచ వింశతి తత్వ యుతుండైన జీవుని తెలిసికొనుటనే ఆత్మయందురు. ఆ యాత్మ సహాయమున పరమాత్మను తెలిసికొనినచో నిక పరబ్రహ్మమొక్కడే సత్యము, నిత్యమునై నలు చును తక్కిన వన్నియు నశించును. ఇదియే జీవబ్రహ్మైతి సందానము అతిదే ముక్తుడు" అని పీఠంబొట్లయ్య తల్లికి సాంఖ్య సూత్రమును తెలిపెను

• పీఠం బొట్లయ్య తల్లికి తారకోపోదేశము చేయుట:-

"విద్వా! పరబ్రహ్మనెఱుగ సాధనమెట్ల"ని ప్రశ్నించగా

"అమ్మా! అదియెంతయో పనికాదు. నీవంటివారికిది సుంథము తెల్లెడ నాలకింపుము. పద్మాసనము వేసికొని కూర్చుండి నిశ్చలముగాను, మవచ్చును చలించ నీయకుండగను కూర్చుండి, అతి చంచలమైన చిత్తమును చలించనీయక అణు మాత్రముగా కానవచ్చు మెఱుపువలె ప్రకాశించు వెలుగునందు మాత్రమే మనస్సును లయము చేసికొని చిన్మూర్తి ధరియించునని శ్రీగురుమూర్తియొక్కడే కానవచ్చును. అట్లే యింకను నిన్ను నీవు మరచి చూడగా చూడగా ఆయెఱుపులో నాగురుమూర్తి యంతరించి కోటి సూర్యులొక్కమారుగా వెలిగింక వెల్లుడు కనిపించును. అప్పుడు నీవను నొక్కతే వున్నా వనుకొనవు. ఆ తన్మయత్వములో నీవును ఆ వెలుగులో లీనమై పోవుదువు. అదియే పరబ్రహ్మము ఆ పరిపూర్ణము సందైక్యమగుటనే అచల పరిపూర్ణమందురు అదియే అద్వైతము. అది యొక్క టియే సకలంపక శాశ్వతమై యుండునది ఆ పరబ్రహ్మము సందైక్యమగుటనే జీవ బ్రహ్మైక్యమందురు.... ఇంక తానూలేదు ఏమియూలేదు. దానినే సమాధియందురు. జీవుడీ దేహమును విడిచిపోవు సమయమున కాతడా బ్రహ్మమునందైక్యమయి యుండెనేని యింక వానికింక జనన మరణములు లేవు. శాశ్వతానంద పదవి యొక్కడే, మోక్షము, అని చెప్పగా నానంద బాష్పములు జొరరాని నక్కం తానందముతో కుమారుని కొగలిం చుకొని, "నాయనా! నువు కుమారుడవును. కావు, మానవమాత్రుడవును-కావు, కేవల మా పరమేశ్వరుడనే యిట్లవలెకరించివి.... మీ జనకుని వలన కూడ మనెన్నడు వినియుండని వరమ రహస్యము లన్నియు గూడ నాకు తెల్పి నా నందియము బాపితివి. ఐన నింకొక్క నందియము మాత్రం నాదెందమును బాయకున్నది అణుమాత్రంజైన విద్యులేయే పర బ్రహ్మము (పరిపూర్ణము) అని చెప్పితివి. దానిని చూచుచున్నానని తెలిసికొనుట. నేను చూచుచున్నానను కొన్నిచి జీవాత్మ, ఆ జీవాత్మ పరమాత్మ (పరబ్రహ్మము) లో నెట్లు లీనమగును? అప్పుడు జీవాత్మ యెట్లు నశించును? అట్టి పరిపూర్ణము సందైక్య సందానమెట్లు?" అని ప్రశ్నించగా పీఠంబొట్లయ్య "అమ్మా! విమము. నీ నేత్రముల మూసికొన్నను, తెరిచి యుంచినను దృష్టిని యీ ప్రపంచమందలి

యెట్లును మీదను నిల్చి, లేవలయు ద్రావిడము మందలి లక్ష్యము మీదనే నిల్చి గారి కీవము చరించునట్లు తీరణమును అన్య చింతలవైపునకు తోపు చిత్తములను మనస్సు చెదరచీయక యేకాగ్రత చేసి పంచేంద్రియములకును గోచరించు సమస్తంబును వచ్చితిమింద స్వరూపమేయని యనుకొని సమస్తంబును బ్రహ్మమయమేయని యెఱుంగుము తానుగూడ బ్రహ్మమనేయని తెలిసికొన్నవాడెవడో వాడే ముక్తుడు. అదియే ఐక్య సంధానము అట్లు చేసి తరించుము". అని చెప్పెను.

* భక్తియవ నెట్టిది? దాని ప్రభావ మెట్టిది?

భక్తియవ నెట్టిది? దాని ప్రభావ మెట్టిది? దయయుంచి తెల్పుదురా! అని నాక కన్నులు కోరగా వీర బ్రహ్మాండ్ర స్వాములవారు, "భక్తియమనది యొక మహద్భుత శక్తి దానికేదియు సాటిలేదు భక్తికి వత్తుడుగాని యే చేపుడును లేదు. అది జగదీశ్వరుని యంచుటమైన ప్రితితో నొనరించినచో మోక్షము కొంగు బంగారమై యుండును. వేదాంత మార్గమున సాధింప బాను వారికి కొన్ని జన్మలు వట్టము. కాని నిజమైన జట్టువా జన్మలోనే మోక్షము నందగలడు వాని కొంత యధిష్ఠాన చేవక యంతయు సిద్ధము చేసి గట్టను. భక్తియ, జ్ఞానమును, వేద్యము ముగ్ధముల లభింపను, తువకొక్క చోటికే వచ్చి కలియును. సద్గురు నాశ్రయించి, జ్ఞానమార్గములన్నియు తెలిసికొని అష్టాంగది యోగములన్నియు నభ్యసించి జీవాత్మను పరమాత్మలో నైక్యము గావించుకొనుట సాధారణ కార్యము కాదు అది కత్తుల సాము వంటిది. 'ఓ కృష్ణభగవానుడా, నేనేమియు నెరుగను. అన్యథా కరణం నాప్రిత్యమేవ కరణం మమ' అని త్రికరణభుద్ధిగా నా శ్రీకృష్ణ భగవానుని యందే యహర్నిశలు ధ్యానముండుకొని తన్మయత్వము నొందిన వాడును అ కృష్ణ భగవానుని కిరుణచే పరబ్రహ్మము నందేకము కాగలడు. కావున మీరందరును సందియములు మాని నా యందు భక్తినిలుపుకొని ముక్తి నొందుడు.

* నిజ గురువు, నిజ శిష్యులెట్టివారని సిద్ధయ్య అడుగుట :-

సిద్ధయ్య స్వాములవారిని చూచి సకల సన్గణములు కలిగిన శిష్యుడు అనగా యెట్టివాడో తెల్పుమిరా! యని యడగగా బ్రహ్మాంగారు, "సిద్ధా! ఇటు చూడుము. నిత్యమూ గురుసేవ చేయుటయందే అసక్తి కలవాడును, గురువుగారి యందు ఎక్కువ భక్తి విశ్వాసములు యెవ్వనికుండునో, ఎవని శాంతం, ఓర్పు, సావధీతి, సత్యహింసాది సన్గణములు గల్గియుండి, తానే కార్య మొనరించినను దాని కర్తవ్య

మును పండును మాత్ర ఆచార్యులముగా చేయుదు తన గురువుగారే సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మమేయని యెవడు నమ్మియుండునో, నిత్యము తన గురుమూర్తినే కండ్లతో చూచు చుండుటను, మనస్సుతో ధ్యానించుటను యిష్టపడునో యాకడే నిజ శిష్యుడు

ఇక నిజ గురువు అనగా నెట్టివారందువా? సత్ప్రవర్తనము అనగా వ్యాయముగా సంచరించుట, పుణ్యకర్మలు చేయుట, అహంకార మమకారములు విడచుట, దంభములు చెప్పక, దర్బములు చూపక తన పూర్వ కర్మలవశమసించి లభించిన యల్లారిలో సంతోషము చేయుచు, మానావ మానములకును, భూతల భూతల తిర స్కారములకు కించనొందక, ఎల్లప్పుడును పరోపకార చింత కలిగి యుండుట, వినుగుదల కోపము లేక శాంత స్వభావుడై తన శిష్యకోటియందు పక్షపాత బుద్ధి లేక తన హృదయంలో కొంత విద్యా రహస్యములను దాచుకొనక శిష్యులకు పరిపూర్ణముగా చెప్పుట, శిష్యులను నిజంగా తన కుమారుల వలెనే చూచుచు నిత్య సంతోషియైయుండునో అతనినే నిజ గురువు అని చెప్పవచ్చును" అని చెప్పిరి.

అప్పుడు సిద్ధయ్య, "గురుశ్రమా! లోకములో కొందరు జ్ఞానవంతులును. కొందరు అజ్ఞానవంతులునై యుండురు. వీరందరును బ్రహ్మ విచారణ చేయుటకు అర్హులేనా?" అని యడుగగా వీరబ్రహ్మాండ్రుల వారు 'నాయనా! బ్రహ్మవిద్యను నేర్చుకొనుటకు గని. బ్రహ్మ విచారణ చేయుటకుగాని, బ్రహ్మచారి, గృహస్తు, వానప్రస్థ, సన్యాసి, పుణ్యము, శ్రీ, స్వమతస్తుడు, స్వకులస్తుడు అగ్రపర్తుడు, అధమ వర్తుడు నను భేదం లేవియు నక్కటలేదుగాని శిష్యుడా విద్యను గ్రహించ భక్తి గలవాడో లేదో, వాని దీక్ష మంతవరకున్నచో, శాశ్వతమో, కాలకాలికమో కవిశెట్టవలెను తుద కట్టివాడు ముడుసలిస్తానను, వ్యాధిగ్రస్తుడైనను కూడ తత్వ విచారణ చేయవచ్చును" అని చెప్పెను.

* సిద్ధనికి కారకోపదేశము చేసి పంచముద్రల వెలింగించుట :-

"నాయనా! నీకిదివఱకే ప్రణవ పంచాక్షరీ మంత్రమును దాని ప్రభావమును తెలియజెప్పియున్నాను. ఇప్పుడు కారకయోగమును తెల్పుచును దానిని శ్రవణమవన నిది ధ్యానంబుల చేసి తరించుము. ఈ దేహమందు జ్ఞానేంద్రియములు, కర్మేంద్రియములు, పంచవిద్యాశ్రయ, స్థూల సూక్ష్మలారణ శరీరములు, కామ్యాద్యరిషద్యగములు గలవు ఈ యరిషద్యగమును గెలుచుటకు మనో మారుకమునే

కను చేయటము సాధనముగా తారకము, సాంఖ్యము, అమనస్కము కను మూడు యోగములు గలవు.

తారక యోగము అభ్యాసము వలనగాని సుబోధకము కాదు కావున దానికి సాధనములైన పంచముద్రలను ముందు తెలిసికొనవలెను. 1. వేదరి, 2. భూచరి, 3. మధ్యమః, 4. షణ్ముఖి, 5. కాంభవి అనునవి పంచముద్రలు వీనిని గూడ అభ్యాసము చేసినే తెలిసికొనవలెను. ఆ ముద్రలను పట్టునపుడు చిటి, చిటి, ఘట, కంఠ, వీడా, కేణు, తాళ, భేరి, మృదంగం మేఘనాదములవి దళవిధ నాదములును ముందుగా వినివచ్చి యాపిమ్మట నడియే 'ఓమ్' తార నాదమై నిలిచిపోవును. ఆ నాదములను విన్నపుడు నీర్జ్వాన మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారములను చెదరనీయక వత్తిడి వ్యర్థియను భేదములు గల జీవ చైతన్యమును తెలిసికొంటివేని ప్రణవ ఓంకార లక్ష్యార్థమైన పరబ్రహ్మమే కాను అనెడి స్థితి కలుగును.

ఐంక పంచముద్రలెట్లు పట్టవలెననగా

1. వేదరి :- అనగా కళ్ళు తెరచిగాని, మాసిగాని భ్రూమధ్యమున దృష్టి నిలిపి చూడట.

2 భూచరి :- అనగా నేత్రములను కదల్చక ముక్కు కొనను దృష్టి నిలిపి చూడట.

3 మధ్యమ :- అనగా నాసికామధ్యమందు దృష్టి నిలిపి అంతర్లక్ష్యమున మనసును నిలిపి చూడట.

4 షణ్ముఖి :- అనగా కండ్లు రెండునూ, చెవి రంధ్రములు రెండునూ, ముక్కు పుటలు రెండునూ రెండు చేతుల ప్రేక్ష్యతోనూ మాసి భ్రూమధ్యమున దృష్టిని నిలిపి చూడట.

5. కాంభవి :- అంతర్లక్ష్యమును, బాహ్యదృష్టియు గలిగి మనో మారుత ముల చలనములు లేకుండా చేయుట.

ఈ యైదింటిని వరుసగా నభ్యాసము చేసి తుదకు కాంభవి ముద్రలో స్థిర పడి యుండవలెను. సమాధిభావమైనను, పూర్తిగా కండ్లు మూసికొనియైనను త్యక్తలో ప్రకాశించు పరకత్వ స్వరూపమును తెలిసికొనవలెను.

ఇక తారక యోగమునగా సూర్యచంద్ర నక్షత్రములందు ప్రకాశించు

'విమల బిందువు' నైక్యంబు చేసి లక్ష్యక్రయములచే నొప్పుటయే తారకయోగము అనబడును. లక్ష్యక్రయమనగా బాహ్యలక్ష్యము, మధ్య లక్ష్యము, అంతర్లక్ష్యము అనునవి కనుక మండలక్రయం గందరి 384౯౬ను తెలిసికొనబడును సాధనములైన అంతర్లక్ష్యముతో గూడిన భేదరి, షణ్ముఖి, కాంభవి ము మూడు ముద్రలును, బహిర్లక్ష్యము గల భూచరి, మధ్యమ ముద్రలును నీకు చక్కగా వివరించి తిని కనుక పద్మాననము చేసుకొని కూర్చుండి సాధకము చేసుకొనుచుండుము పర బ్రహ్మమును తెలిసికొని ధన్యుడవగుము" అని చెప్పిరి.

* స్వాములవారు ఒక బోత్తునకు లక్ష్యక్రయమును వివరించుట:-

లక్ష్యక్రయమనగా బాహ్యమధ్య అంతర్లక్ష్యములని మూడు విధములు. అందు బాహ్యలక్ష్య మెట్టిదనగా బయటి నాసాగ్రమున వాయువును మనస్సును ఏకము చేసి దృష్టి చెదరనీయకుండా విలిపియుండవలయును. అప్పుడు ఆ దృష్టికి అనగా నాసాగ్రమునకు నాలుగంగుళములు పైన ధూమ్ర వర్ణము (పొగరంగు)ను, ఎనిమిది అంగుళములపైన రక్తిమము (ఎఱ్ఱరంగు)ను, పండ్రెండు అంగుళములపైన ప్రితవ్రథ (పసుపుపచ్చ రంగు)ను కనిపించును. ఈ మూడున్ను వీని పండుం రెండు మిశ్రవర్ణములును మొత్తము అయిదంగులును పంచభూతము వర్ణము లనబడును. ఈ వర్ణములు తనరెడట కనిపించినపుడు దానిని మెల్లగా క్రిగముం వెనుకకు గూర్చి కిరమును పైరెత్తుచూ దృష్టి చలించకుండా చూచిన యెడల దానిలో చంద్రకాంతివలె కనబడును. మరియు చెవులు, ముక్కులు, నేత్రములును చేతి ప్రేక్ష్యతో మాసి చిత్తమును దానిలో యింపజేసిన యెడల (జాగ్రత్తగా విన్నయెడల) ప్రణవనాదము (ఓంకారము) వినిపిండును. మరియు శవః ప్రణ వము వల్ల నవరత్న కాంతులును కూడా కాన్పించును ఈ విధముగా ఆత్మ ప్రకటయ ప్రకాశమైన యెడల దానినే బాహ్యలక్ష్యమని యందురు.

మధ్యలక్ష్యము:- కంటిపాపల రెంటిని కదలనీయక మనసును కనుబొమల మధ్యకు రప్పించి చూచినచో అదృష్టి మధ్య మిక్కిలి సూక్ష్మమైన యొక రంధ్రమున్నట్లు కనిపించును. నీ దృష్టిని జాగ్రత్తగా ఆ బిందువును చూచుటకు ప్రవేశపెట్టి చూచిన యెడల నక్షత్రములును సూర్య చంద్రులును ఎట్టి కాంతిని గలియుండురో అట్టి కాంతి కనిపించును. ఆ వెలుగుతో పైన చెప్పిన పంచభూత వర్ణములును వాయువుతో గ్రోవీరించి చూచినచో రురములైన రంగుల రోపింప

జేయును అంతేగాక అంతము గానరాని యాకాశమునందు గాదాంధకారము గ్రమ్మి నట్లును, కణిజలాదు అగ్నిహోత్రమువలె వరాకాశమునూ మిక్కిలి తేజోవంశ మైన తత్వాకాశమును, కోటి సూర్య ప్రభంబో వెలుగు సూర్యాకాశమును మొత్తం వంశ మహాకాశములును కనబడును పీనినింగాచుచు తన్మయుడై యుండినచో దానినే మధ్య లక్ష్మ్యమందురు

అంతర్లక్ష్మ్యము: ఇది వెనుక చెప్పిన రీతిగా సూర్య చంద్రాగ్నులవలె వెలుగుచు పరిపూర్ణ వర్ణములతో కలిసియుండి అపోజ్యోతి రసమునకు ఆశ్రయమై కనబడును. ఈ గుర్తులు కింటిమధ్యను పరమాక్ష, హైరణ్య, సద్విదానంద, అమృతులకు సాక్షివ్యూహమై వెలువలను, లోపలను గూడ గమనించును. ఈ రెండు చిహ్నములును వృషభ నీలవర్ణములతో వాయువుయొక్క ఉపస్థానమునుండి జీవతారకమనే పేరుతో ఒప్పుచుండును దీనినే అంతర్లక్ష్మ్యమందురు. ఈ విధముగా తారయోగాధ్యానము నెల్లప్పుడు చేయుచు మనోమాదిత్యములను చరింపనీయక అభ్యసించవలెను. అట్లు చేసినచో అంతరాత్మ పరమాత్మయందు ఐక్యము నొంద గలదు.

* సిద్ధయ్య స్వామివారిని, “మానవుడు మృతుడైన వెనుక మరల జన్మ మెత్తనా యెత్తరా పెంపీయద”ని వేదగా స్వామి వారిట్లనిరి. “అది పరబ్రహ్మము, పరమాత్మగా మారినది. తనలోని కొంతభాగమునందు వేర్వేరు జీవాంకురములను ప్రవేశపెట్టి, వానిని లోపమును ఆయారూపాలలో జన్మింపజేసినాడు. ఆ జీవాంకుర మునే మనము ‘జీవాత్మ’ అనుచున్నాము. ఆ జన్మించిన వారిలో మానవులనందే ప్రాణులకు (జీవులకు) ముక్త యుక్తి విచక్షణ జ్ఞానమును యిచ్చి యీ లోకమందు వారిని పురుషాత్మములను సాధించి తన్నెఱుంగ వలసిందిగా నాజ్ఞాపించి సకర్మ ఉత్సర్గం నేర్పరచి సత్కర్మలాభర్పి. వారికి సత్ఫలములు, దుష్కర్మ మొనర్పినవారికి దుష్ఫలములు అనుభవించ వలసివదలి యాజ్ఞానిచ్చి యున్నాడు. సత్కర్మఫలము ఫణ్యమవియు. దుష్కర్మఫలమును పాపమనియు నందురు. ఎట్టి వాటికిని యీ ఫలములనుకలెవరవర తీరదు. ఆ నడలు తమ తమ చేసిన పుణ్య పాప ఫలములనుభవించుటకై ఒక జన్మాంతరమున మరియొక జన్మము నెత్తు చుండవలెను ఏ కర్మ చేసిననూ జన్మ తప్పదు. జ్ఞానులికి తెలిసికొని ఏ కర్మము నొనరించిననూ అహంకార మహాకారములు విడిచి విష్కామముగా నొనరించినచో అయీ పుణ్యపాపఫలములు (కర్మలు) కన్పించవు. పైగా తాను జ్ఞానము నాగించి

జ్ఞానాగ్నిచేత కర్మబీజములను దహించెనేని దానితో తాను (జీవాత్మలో కూడిన పరమాత్మ) తనలోని జీవమును కార్మివేయగా అత్మ + పరమాత్మ మిగిలి ఆయాత్మ పరమాత్మ భాగమే యగుటచేత పురుషుడు కర్మ బంగరములోని కర్మబీజము మేలిమి మిగిలి ఉండినది మేలిమితో కలిసిపోవునట్లు జ్ఞానాగ్నిచే గర్మ జీవమును చింపి నయ్యంకురము నెరించి అదియును పరిశుద్ధాత్మయైన పరమాత్మలో కలసి పోవును. ఇదియే జీవాత్మ పరమాత్మలో నైక్యము నొందు మార్గము” అని గురువుగారు చెప్పగా సిద్ధయ్యగారు బ్రహ్మవందనరీతురైరి.

“ఒక యోగి ఆత్మకథ”

పరమహంస యోగ నంద్ అనబడే యోగి తన ఆత్మకథలో ఎందరో మహామహిమల గురించి తెలియజేశారు పరమహంస యోగానంద్ గారు (1893-1952) శ్రీరాంపూర్ వాస్తవ్యుడైన స్వామి శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గిరిగారి శిష్యులు. వారు కాశీవాసులయిన ప్రసిద్ధయోగి పుంగవులు శ్రీ లాహరీ మహాశయుల శిష్యులు లాహరీ మహాశయులు ప్రాచీనకాలంనుంచి యిప్పటికీ కూడ అమరులుగా హిమాలయాల్లో జీవిస్తున్న మహావతార్ బాబాజీశిష్యులు.

ఇప్పుడొక పారాయణ గ్రంథమైన పరమహంస యోగానంద్ గారి ఆత్మకథ పదిహేడు భాషలలోనికి అనువాదమయింది.

ఈ జగద్గురువులు యోగవిద్యను (దైవ సామెత్కారానికి రోడ్డుదే గాత్రీయ ప్రక్రియలు) జీవితంలోనే కాకుండా మరణంలోకూడ ప్రదర్శించారు ఆయన చనిపోయిన కొన్ని వారాల తర్వాత కూడా ఆయన ముఖం ఆమరిత్యమనే దివ్య తేజస్సుతో ప్రకాశించింది. లాస్ ఏంజలెస్ లోని ఫార్వెస్ట్ లాస్ మెమోరియల్ పార్కు మార్పురీ (శవార్ని భద్రపరిచే చోటు; ఇక్కడ మహాగురువుల చౌతిక కాయాన్ని తాత్కాలికంగా ఉంచటం జరిగింది) వైశ్ణవుల శ్రీహరీ టి. లోపే, పెర్స్ రియర్ జేషము పెలోషిప్ సంస్థకు వ్రాసిన ప్రమాణిక పత్రంలోని కొన్నిభాగాలు క్రింద పొందుపరుస్తున్నాం. “పరమహంస యోగానంద్ గారి మృతదేహంపై కింటికి కనబడే కయత్వ దిహ్యరేపీ లేకపోవటం, మా అనుభవంలో ఆత్మంత అసాధారణమైన విషయం.... చనిపోయిన యిరువైదొలల తరువాత కూడా ఆయన చౌతికకాయంలో శారీరక విఘటనం కనబడలేదు.... ఆయన చర్మం మీద బాబాజీవద్దన దాఖలా ఏమీ కనిపించలేదు. ఆయన శరీర కణికాలాలు (టీన్యూస్) ఎండిపోవడం

నీమి గోపించలేదు. ఇంత పరిస్థితులను శరీర పరక్షణ మా శవాగర చరిత్రలో, మాకు తెలిసినంతవఱకు సాటిలేనిది.... యోగానంద్ గారి శవాన్ని స్వీకరించినపుడు శవాగర సిబ్బంది, శరీర క్షయానికి సంబంధించిన మామూలు ప్రమగత పరిణామ దివ్వుల్ని శవపేటిక మీద వున్న గజా మూతలోంచి గమనించవచ్చునని భావించారు ఒక్కొక్క రోజు గడస్తున్న కొద్దీ పరిశీలనలో ఉంచిన ఈ శరీరంలో మార్పేమీ రాకపోవడంతో మా ఆశ్చర్యం పెరుగుతూ వచ్చింది. యోగానంద్ గారి శరీరం అద్భుత నిర్వికార స్థితిలో ఉన్నట్లు కనిపించింది ... ఏ నమయంలో కూడ ఆయన శరీరం మండి దుర్వాసన వెలువడలేదు" అసాధారణమయిన, మానవాతీతమైన యీ అద్భుతం, మానవానికి భగవంతుని పేవించడము ద్వారా మానవుడు సాధించగలిగిన విజయాలకు ఒక మచ్చు తునక. మరణానంతరమయీ అద్భుతం ప్రదర్శించి పాశ్చాత్యులను కూడ మన సంస్కృతిని అనుసరించే విధంగా మార్చగలిగిన యీ పరమహంసయోగానంద్ స్వామి జీవించి ఉండగా వ్రాసిన ఆత్మకథలో యిటువంటి అపూర్వమయిన వ్యక్తుల గురించి ప్రస్తావించారు అదే విధంగా ఎన్నో అమూల్యమయిన విషయాలు తెలియజేశారు

సంకలన కర్త

సనాతనమైన వేదాలు

సనాతనమయిన నాలుగు వేదాలకు, ఇప్పటికీ 100 పై దిలకు ప్రస్తాన గ్రంథాలున్నాయి. ఎమర్సన్ తన "జర్నల్"లో వైదిక భావనకు ఈ విధంగా జోహద్లు అర్పించాడు. "అది ఉష్ణం మాదిరిగాను, రాత్రి మాదిరిగాను, అలలులేని కడం మాదిరిగాను, మహత్తరమయినది. ఇందులో ప్రతి ఛాక్రికభావనా ఉంది. ఉదాత్త కవిత్వా హృదయంగల ప్రతి కవి మనస్సులోనూ పర్యాయక్రమంలో మనలే మహత్తరమయిన నీతులన్నీ ఉన్నాయి—ఈ గ్రంథాన్ని ఉపేక్షించకూడదు. నామట్టుకు నేనొక్కణ్ణి అరణ్యంలోనో, సరస్సులోనో, ఒక నావలోనో ఉన్నట్లయితే ప్రకృతిమాత ఇప్పుడు నన్నొక ద్రాహ్మణ్ణి చేస్తుంది. అనంతమయిన ఆవశ్యకత, శాశ్వతమయిన నిష్ఠపరివారం, అగాధమయిన శక్తి, అఖండమయిన మౌనం.... ఇదీ దాని ఉద్దేశ. శాంతి, పరిశుద్ధత, సంపూర్ణ పరిత్యాగం—అన్నీ సర్వవ్యాధి దీకిత్యులై, పాపాలన్నీ పరిహరించి, నన్ను అష్టదేవతల అనుబంధమానికి తీసుకు వెళ్తాయని చెప్పటానికి "

కనుబొమల మధ్య ఉండే బిందువు

"ఒంటి"కన్ను లేదా "జ్ఞాన" వేత్రం ఉండేస్థానం. మామూలుగా మరణ సమయంలో మనిషిలో ఉన్న చైతన్యాన్ని పవిత్రమయిన అస్థానానికి లాగేయటం జరుగుతుంది. చనిపోయినవాళ్ళ కళ్ళ పైకి తిరిగి ఉండటానికి కారణం ఇదే.

ప్రట్టుగ్రుడ్డి అయిన "రాము" అనే శిష్యుడు తన అంధత్వాన్ని పారద్రోలి తన కంటికి వెలుగు ప్రసాదించవలసిందిగా ప్రార్థించినపుడు "లాహరీ" మహా శయులు మొదట తన కంటటి శక్తి లేదని నిరాకరించినా, పరమాత్ముని శక్తికి పరిమితిలేదు. అటు సత్కతార్పి, ఇటు శరీరంలో జీవకణాలన్నీ విగూఢమయిన. తన ప్రాణశక్తితో ప్రజ్వలించజేసే పరమాత్ముడు నీ కళ్ళకి తప్పకుండా వెలుగు ఇవ్వ గలడు" అంటూ లాహరీ మహాశయులు రాము ముఖంలో కనుబొమల మధ్య ఉండే బిందువును పూజించారు.

"నీ మనస్సును ఏడురోజులపాటు అక్కడ కేంద్రీకరింప జేపిస్తానని తరచుగా 'రామ' నామం జపిస్తూఉండు. సూర్యుడి తేజోబింబం నీ కోసం ప్రత్యేకంగా ఉదయిస్తుంది" అన్నాడు.

ఒక్క వారంలో అది జరిగింది! రాము మొట్ట మొదటిసారిగా ప్రకృతిమాత నుండర ముఖాన్ని దర్శించాడు.

(రాము విశ్వాసమన్నది భక్తితో దున్నిన నేల అందులో లాహరీ మహా శయుల శక్తివంతమూ శాశ్వతమూ అయిన రోగనివారణ బింబం మొలకెత్తింది.

రెండు శరీరాలున్న సాధువు

(పరమహంస యోగానంద పన్నెండేళ్ళ వయస్సులో కాశీ, చూసి రావడానికి వారి నాన్నగారిని అనుమతి కోరారు.) ఆయన ఆ మర్నాడు బైరేలీమండి కాశీకి వెళ్ళి తిరిగి రావడానికి ఏలుగా ఒక రైల్వేపాను, కొన్ని రూపాయ నోట్లు, రెండు ఉత్తరాలు యిస్తూ, కాశీలో శేడార్ నాథ్ బాబు అని మా ప్నేహితుడన్నాడు. అతనికి ఒక సంగతి తెలివవలసి ఉంది. దురదృష్టవశాత్తు అతని ఎడ్రను పోయింది. కాని మా యిద్దరికీ తెలిసిన ప్నేహితులు స్వామి ప్రణవానందగారని ఆ ఊళ్ళనే ఉన్నారు. ఆయన ద్వారా నేను ఈ ఉత్తరం అతనికి అందజేయగలవనుకుంటాను.

అ స్వామి నేనూ ఒకే గురువుగారి శిష్యులం. ఆయన అధ్యాత్మికంగా చాలా ఉన్నత స్థితిని అందుకున్నారు. ఆయన దివ్యనందం నీకు మేలు కలుగుతుంది. ఈ రెండో ఉత్తరం నిన్ను ఆయనకు పరిచయం చెయ్యడానికి వనికి వస్తుంది." అన్నారు. కాకే చేతన వెంటనే ప్రణవానంద స్వామి వారి నివాసానికి వెళ్ళాడు. కేవలం ఒక అంగవస్త్రం కట్టుకున్న, కొంచెం లావుపాటి మనిషి ఒకాయన కృత్రిమంగా ఉన్న వేడికి మీద పద్మాసనం వేసికొని కూర్చోని ఉన్నారు. ఆయన పెద న్నెల మీద పరమానందానుభూతిని సూచించే చిరునవ్వు చిందులాడుతున్నది.... నేను వంగి ఆయన పాదాలు స్పృశిస్తూ, 'ప్రణవానంద స్వామివారు మీరేనండీ' అని ప్రశ్నించాను.

ఆయన తల ఊపారు. "మవు భగవతి బాబుగారి కొడుకవా?" ఆయన మాటలు వాన్నగారిద్దిన ఉత్తరాన్ని నా చేతులోంచి తీసి యిచ్చే వ్యవధి లేకుండానే అయిటకు వచ్చేవాయి. నేను అశ్చర్యపోతూనే ఆ పరిచయవక్రం ఆయనకు అందించాను. కాని అదింక అనవసరమే అనిపించింది.

"కేదార్ నాథ్ బాబుగారు ఎక్కడన్నారో తెలుసుకుంటారే, నీకోసం" ఈ స్వామివారు తమ దివ్యదృష్టితో మళ్ళీ నన్ను అశ్చర్యంలో ముంచెత్తారు. ఉత్తరం వేపు ఒకసారి చూసి మా నాన్నగారిని గురించి అప్యాయంగా మాట్లాడారు.

మా సంభాషణను చటుక్కున తుంచేసి స్వామివారు గంభీరమైన నిశ్చయంతో మాటలు మారిపోయారు. ఒక నిగూఢమైన వాతావరణము ఆయన చుట్టూ ఆవరించింది. మొట్ట మొదట, అనంతరమైనదే గమనించినప్పటి మాదిరిగా ఆయన కళ్ళు మెరిసాయి. కరువాక మందగించాయి. ఆయన అంత మితంగా మాట్లాడి పండుకు నేను చిన్నబుచ్చుకున్నాను. మా నాన్నగారి ప్రియమైనది కలుసుకోవడం ఎలాగో అప్పటి దాకా నాకు చెప్పలేదు. నాకక్కడ మళ్ళీమీద కూర్చున్నట్లు ఉంది. కంఠం పం రోచక రివ్వంత ముగుడంతో మేమిద్దరం మినహా భాగంగా ఉన్న ఆ గదిలో కంఠాళాళాను. ఆయన దిల్లక్రింద పావురొక్క నాకు కనబడ్డాయి.

"చిన్నదావా! గుర్రాపడకు. మవు చూడదర్పినాయన ఒక్క అరగంటలో వచ్చి నిన్ను కలుస్తాడు" మళ్ళీ ఆయన, అవగాహనకు అందని మాటలలోనికి వెళ్ళి పోయాడు. ముప్పయి నిమిషాలు గడిచాయన్న పంగతి నా నాటి తెలివేనకి స్వామి వారు లేచాడు.

"కేదార్ నాథ్ బాబుగారు గుమ్మం దగ్గరకు వస్తున్నారనుకుంటాను" అన్నాయన.... ఇక నేను మంద్రీ, మర్యాద చూడకుండా గదిలోంచి వచ్చేసి పగంమెట్లు దిగేవరికి వన్నగా, చామనచాయగా, మధ్య కరహా ఎత్తు ఉన్న ఒకాయన్ని కలిశాను. ఆయన కొందరలో ఉన్నట్లున్నారు.

"కేదార్ నాథ్ బాబుగారు మీరేనా?" ఉద్దేకంగా అడిగాను. "ఐదు, మవు భగవతి బాబుగారి కొడుకుని కమా: చమ్మ కలుసుకోవడానికి ఇక్కడ కాచుకొని ఉన్నావు కమా?" ప్రియ హృదయమయిన చిరునవ్వుతో అడిగారాయన.

"ఏమండీ, మీరిక్కడికి రావడం ఎలా జరిగింది" చెప్పే శక్యంకాని విధంగా ఆయన అప్పుడు అక్కడ ఉండటంతో నాకు మరిపోయి వట్టయింది. విస్మయం జరిగింది.

"ఇవాళ అప్పీ విదిత్రంగానే జరుగుతున్నాయి. దాదాపు ఒక గంట కిందట నేను గంగలో స్నానం పూర్తి చేసుకునే సమయానికి ప్రణవానంద స్వామివారు నా దగ్గరికి వచ్చారు. ఆ సమయంలో నేనక్కడ ఉన్నట్లు ఆయనకు ఎలా తెలిసిందో నాకు తెలియదు.

'భగవతి బాబుగారబ్బాయి మీకోసం మా యింట్లో ఎదురు చూస్తున్నారు. మీరు నాతో వస్తారా?' అన్నాడు. నేను సంకోషంగా వచ్చేన్నాను. మేమిద్దరం చెయ్యా చెయ్యా పట్టుకొని వస్తూ ఉండగా, పావురొక్కతో చురుస్తున్న ఆ స్వామివారు, ఈ గట్టిబాట్లతో నడిచే నాకన్నా చురుగ్గా ముందుకు సాగడం అశ్చర్యం కలిగించింది.

"మాయల్లా చేరడానికి మీకు ఎంతపేష వడుతుంది?" అంటూ చటుక్కున అగి అడిగారు ప్రణవానందలు.

'నువ్వారు అరగంట', 'నాకప్పుడు వేరే వని ఉంది' అన్నదాయన చూపిన చూపులోని మర్మం వార్యం కాలేవ. "మమ్మర్ని విడిది నేను వెళ్ళి. మీరు వచ్చి నమ్మ ఇంట్లో కలుసుకోవచ్చు భగవతిగారబ్బాయి. నేను మీ గురించి ఎదురు చూస్తుంటాం" 'అలాదామ' అని నేను అడ్డు చెప్పేలోగానే ఆయన బకబకా చూసుకు వెళ్ళిపోయి గుండ్లలో మాయమై పోయారు నేను పిలయినంత త్వరలోనే ఇక్కడికి వదిలి వచ్చాను."

"అదేమిటి! ఆయన-ఆ ప్రణవానంద స్వామి వారు నువ్వారు ఒక గంట కిందట నేను దికి వచ్చినప్పటినుండి నాకక్కముందు నుండి కదలలేదే!"

అంటూ మొత్తం కదంకా అయినకు చెప్పేశాను. కేదార్ నాథ్ బాబుగారి కళ్ళు అశ్రువంతో పూర్తిగా విప్పాయి. 'మనం ఈ తొలి ప్రపంచంలో ఉంటున్నామూ లేక కలగంటున్నామూ; నాటివికంలో ఇలాంటి అద్భుతం చూస్తానని నేను ఈసారి నేలేదు ఈ స్వామి ఒట్టి మామూలు మనిషి అనుకున్నాను ఈయన అదనంగా మరో శరీరం సృష్టించుకొని దాంట్ వసులు నేనుకుంటారని ఇప్పుడు తెలుస్తోంది' మొదల కంటి అస్సామల వారి గదిలోనికి ప్రవేశించాము.... చర్చినాయన తమ ముందు మోటిల్లుతుండగా స్వామిలవారు ప్రశ్నార్థకమైన చిరునవ్వుతో నవ్వు పురిగారు.

"ఇదంతా చూసి అశ్రువంతో తాపెందుకూ ఈ దృగ్విషయిక ప్రపంచంలో ఉన్న సూక్ష్మమైన ఏకత్వం విజమైన యోగులముందు దాగలేదు నేను ఈ క్షణం లోనే, చూరంగా కంకరారోపున్న వాటిపై కలుసుకొని వాళ్ళతో మాట్లాడగలను" అన్నారు.

• మూర దర్శన, దూర శ్రవణ శక్తులు

మన వైశ్య శాస్త్రం ద్వారా యోగులు వెళ్లి దీనిని శాస్త్రనియమాల చెల్లు రిందిని గురించి తొలిక శాస్త్రం, దాని పద్ధతిలో అది రూపి చేస్తోంది. ఉదాహరణకు, మానవుడికి మూర దర్శన శక్తులన్నాయన్న వంగతి. 1934 నవంబరు 26వ తేదీన రాయల్ మూనిసిపల్ ఆఫ్ రోడ్ అనే విశ్వవిద్యాలయం నిరూపించడము జరిగింది. డా॥ గిలేస్ కాలిగాన్ అనే స్నాయవిక మనో విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త (న్యూరో ప్రైకంటి ప్రొఫెసరు) ఒక వ్యక్తి శరీరంలో నిశ్చితమైన కొన్ని రాగాలు చేర్చి ఒక్కొక్కరికి అప్పదావ్యక్తి గోడకు అవతల వున్న వ్యక్తుల్ని, వస్తువుల్ని సూక్ష్మమైన వివరాలతో సహా వింటి చెప్పాడు. దర్శన మీద నిశ్చితమైన కొన్ని చోట్ల నందలనం కలిపి అవ్యక్తికి ఆశీర్వాదముతూతలు కలుగుతాయనీ మరో విధంగా చూడలేని వస్తువుల్ని చూడగలుగుతాడని డా॥ కాలిగాన్ అక్కడి ప్రొఫె సర్లకు చెప్పాడు. అవ్యక్తి గోడవతల ఉన్న వస్తువుల్ని చూసేటట్లు చెయ్యడానికి ప్రొ॥ కాలిగాన్ ఆతని దృష్టికు కుడిచేతి ఒకరొక వదిహేసు నిమిషాలపేపు ఒక్కొక్కరికి, శరీరంలో కొన్ని నిశ్చిత స్థానాల్ని సందరింపజేసినవారు వసువులు కొన్ని వస్తువులను అంటు పూర్తిగా తామ చూసినా చూడక పోయినా, ఎంతదూరమైన వాటిమీదా చూడ గలుగుతారని డా॥ కాలిగాన్ అన్నారు.

• ఆంధ్ర: పరిశీలన

మానవుడు చాలాకాలం చిత్రబుద్ధిగా ఆంధ్ర: పరిశీలన అభ్యసించింది. క్షాన్త నకు అత్యంత బాధాకరమైన ముగిసింది. అక్క పరిశీలన కోడం, తన అలోచనల్ని నిర్విరామంగా పరిశీలన చేసుకోడం కఠోరమైన విదానిక అనుకూలం. అత్యంత ప్రబలమైన అహంకారాన్ని ప్రేతం అదినుగు చేస్తుంది. కాని నిజమైన అత్యున్నతత ద్రష్టలను తయారు చేయడానికి గణిత శాస్త్రీయంగా పనిచేస్తుంది. 'అక్కాది ప్యక్తి' విదానం పేరిట సాగే ప్రయక్తికాల్పప్రాయ ప్రజననం, కష్టమైన గురింటి విద్యాన్ని గురించి తమకు తోచినవక్తిగతమైన వ్యాఖ్యానాలు చేయడానికి తమకు హక్కుందిని విశ్వసించే అహంకారుల్ని తయారు చేస్తాయి.

అటువంటి దురహంకార పూరితమైన మౌలిక వసుక్షంమంది వత్వం వినమ్రంగా వెళ్ళిపోతుండనడంలో నందేహం లేదు.

మనిషి బదాయిల్లోంచి బయటపడేవఱకు శాశ్వత వత్వాన్ని అర్థం చేసు లేదు అనేక శతాబ్దాలుగా పంకిలమై ఉన్న మానవ మనస్సు లెక్కిలేనిన్ని ప్రపంచ మాయలతో కూడిన దుర్భర జీవితాన్ని సృష్టించింది మొదట—తనలోని శక్తివు లతో జరిపే పెనుగులాట ముందు, యుద్ధ, భూమిలో జరిగే పోరాటాటరీసికై అని పిస్తాయి. ప్రపంచదలం ప్రయోగంలో జయించడానికి ఇవేమీ మోసవ రూపంలో ఉన్న శత్రువులుకావు. విజ్ఞానాయువుల్ని వెళ్ళగక్కే స్త్రీలను బహుశేబుగా అనుద్యుకొని, ఎంతటా కమ్ముకొని, నిర్విరామంగా పనిచేస్తుంటే, తామని కామాలవే యీ యోధులు చుట్టూ అంచరినీ హత మార్పడానికి చూస్తుంటారు. తన అవిద్యాన్ని బూస్థాపితం చేసి సాధారణ ప్రారబ్ధానికి తల వంచి, వాటా ఆలోచనా బాములు, అతడు నిర్వీర్యుడుగానూ, మూర్ఖుడు గానూ, సమాన కుటుంబ గానూ తప్ప మరో రకంగా కనిపించడు.

• భారతదేశం—ఆధ్యాత్మిక జీవనం

సనాతన ఋషులు (ఋషులంటే ద్రష్టలు అని అర్థం; శ్రీకృష్ణం గాం నిర్ధారణ చేసి చెప్పడానికి వీలులేనంత సనాతనమైన వేదాంతు శర్రలు వీరు) ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సంబంధించి, నిర్మూలించడానికి కళ్యాణాని పట్టణం ఏర్పరిచి వుండారు వాళ్ళ సనాతన మూర్తులు ఈ నాటికి ఈ దేశానికి చాలు భోతి: వాదం పన్నిటరం క్కులు చేసివచ్చింది యిది సాతవిదీపోలేదు; అనాగరిమో

కాలేదు. శతదాత్యుక్తిమైన యీ బోధలు భారతదేశాన్నియిప్పటికీ తీర్చిదిద్దుతున్నాయి. వలకొద్దీ సంవత్సరాలుగా — కత్తరపాటు పండితులు కాలగణన చేయడానికి భారత చరిత్ర దానికంటే ముప్పిగానే — సంశయాత్మకమైన కాలమే వేదాలవిజయము ఋషిపు చేసింది ..

* వేదాలు — వాటి విశిష్టత

వేదాలు నాడుగు. అవి ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, అదర్వణ వేదం, సామ వేదం. ఈ నాడుగు గ్రంథాల్లో సృష్టికర్త అయిన దేవుణ్ణి బ్రహ్మకర్తవ్యంగా అభివర్ణించడం జరిగింది. ప్రతి ఒక్క మనవుడిలో, ఈయన్ని జీవాత్మ అంటారు, బ్రహ్మ శక్తి 'బృహ' దాతువు మంచి వచ్చినది. ఈ దాతువుకు 'విస్తరించడం' అని అర్థం. దివ్యశక్తి దానంతట అవి పెరగడం అంటే సృజనాత్మక కార్యకలాపంలోకి చూడడం అనే దైవికాన్ని తెలియజేస్తుంది యిది. ఈ విశ్వం, సారీదు గూడు మూడిగా ఆయన నత్తాలోంచే వివర్తం చెందుతుందని (వికురుతే) చెబుతారు. ఎదుకో, అత్మను బ్రహ్మ పదార్థంలో రీసం చేయడం — అంటే జీవాత్మను పరమాత్మతో ఐక్యం చెయ్యడమే — వేదాల మొత్తం సారమని చెప్పవచ్చును.

వేదాల సార సంగ్రహమైన 'వేదాంతం' అనేకమంది పాశ్చాత్య ఆలోచనా పరులకు స్ఫూర్తినిచ్చింది.

ఫ్రెంచి చారిత్రకుడైన ఎడ్మండ్ కుజ్యూయిలా అంటారు. ప్రాచ్యదేశాల కర్మశాస్త్ర మహాగ్రంథాల్ని — అన్నిటికన్నా మున్నగా, భారతదేశ గ్రంథాల్ని — మనం సావధానంగా చదివి నేర్చుకుంటే ప్రాచ్యదేశాల కర్మశాస్త్రం ముందు మోకరిల్లి కుండానా, మనవ జాతికి తొలిచాంపు ఉనికిపట్టయిన ఆ ప్రాంత సర్వోత్తమ కర్మశాస్త్రానికి కాదాని అని గమనించకుండానూ ఉండలేనంతటి గౌరవమైన అనేక సత్యాల్ని వాటిలో మనం కనిపెడతాం.

... భారత దేశం అపార సాహిత్యంలో గ్రంథ కర్తృత్వం ఆదోపించి ఉందని గ్రంథాల వేదాలే. 'వివేక' అనే దాతువుకు - 'తెలుసుకోదం' అని అర్థం. వేద మంత్రాలు ఆపాడుపేయాలనీ (ఋగ్వేదం X 290, 9), అవి "ప్రతి ప్రాచీన కాలం" నుంచి పారం పర్యంతం వస్తున్నవనీ ఉత్తరార్ధరా కౌత్త దాషమ దరించాయని (III 39, 2) ఋగ్వేదం చెబుతోంది. "ద్రష్ట" అయిన ఋషులకు యగ ముగాంతలాల్లో దైవ ప్రేరణవల్ల పెల్లడి అయిన యీ వేదాలకు నిర్వహణ అంటే "కాలదాతకమైన ప్రామాణికత" ఉందని చెబుతారు.

వేదాలు నాడుపాపంలో వెలువడి ఋషులకు "నేడుగా పనిపించిన" (క్రమి)వి. అనే ప్రధానంగా మంత్ర పాఠదూపంలో ఉన్న సాహిత్యం అందుకే వేదాల్లో వున్న 10. 00 000 మంత్రాలూ (రెండేసి పాదాలున్నవి. అనేక వేద సంవత్సరాల పాటు బ్రాహ్మణ పురోహితుల మౌఖిక పఠన పాఠనం వల్ల పరంపరాగతంగా వచ్చినవే కాని ఎవరో వ్రాసి పెట్టినవికావు కాయకమూ, రాయా యీ రెండూ కాలగతిలో నశించే అవకాశ మున్నవే. ఒకరి దగ్గరినుండి మరొకరి దగ్గరికి అందించడానికి ధౌత్య పదార్థం కంటే మనప్పే తగిన సాధనమని ఋషులు తెలుసుకున్నారు. కనుక వేదాలుగ యుగాంతరాల వరకూ నిలిచి వున్నాయి. "హృదయ పరికాల్ని" మించ గలిగినవి మరేమున్నాయి :

వేద శబ్దాలకున్న ఒక నిర్దిష్టక్రమాన్ని (అనుపూర్వ) గమనించి, ద్వయం సంయోజనకూ (సంధి) అక్షరాల పరస్పర సంబంధానికి (సంతానం) ఏర్పడిన ద్వయ శాస్త్ర నియమాల్ని అనుసరించి కంఠస్తం చేసుకున్న పాఠం ఐదంతమ కాన్ని నిష్కృష్ట గణిత శాస్త్ర పద్ధతుల్లో నిరూపించి బ్రాహ్మణులు వేదాల మౌఖిక పరిశుద్ధతను అత్యంత ప్రాచీన కాలం నుంచి పరిరక్షిస్తూ వచ్చారు. వేద శబ్దం బోధ ప్రతీ అక్షరమూ కూడా విలక్షణత ఉన్నది. పరివ్రదమైనది.

* విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ అదర్శప్రియుడైన ప్రధాన భారతీయ శాస్త్రవేత్త, సర్ జగదీష్ చంద్ర బోసును నందోధిస్తూ ఆ సంగడేశపు ముద్ర గాయకుడు గానం చేసిన కవితకు తెలుగు అనువాదం.

"ఒక తపస్వీ : సామ వేద మంత్రాల మేలు గంభీర గర్జనతో "ఉత్తిష్టత నిరోధిత : అంటూ మేలుకొలుపు. శాస్త్రాధిమా మనైన జనాన్నీ కుకర్కాలతో కీచులాడుకునే పండితుల్ని పిలిచి వ్యర్థ తర్కాల్ని విడిచి పెట్టమని చెప్పి ఆ మూఢ దాంతుల్ని, సువిశాలమైన స్రవంతలోకి రావడానికి ప్రేరేపించు. నీ శిష్యబృందాన్ని కూడ అహ్వనించు: వాళ్ళు నీ యజ్ఞవేదికకు నలువైపులా ఒకే కట్టుగా నిలవాలి. దాంతో మన భారత దేశము తన సత్య వ్యూహాన్ని తిరిగి బొంది కర్తవ్య విష్ణుతో, శ్రద్ధతో, ద్యానంతో అప్రమత్త చిత్తులాయి లోకహీన, ద్వంద్వ హీన, శుద్ధ, కాంతదూపం బొంది విశ్వగురు స్థానాన్ని మళ్ళీ లంకరించాలి.

* సరళమైన విశ్వప్రేమమయ భావన ద్వారా అన్నిమతాల సామప్యాలైన సాక్షాత్కారం బొందారు వేదాల పరబ్రహ్మ నిష్ఠులు — అంటే "గుణాలు

లేనిదే, అదిత్యం — అంటే “అలోచనకు అందనిది” కావడం వల్ల మానవుల అలోచనా అకారం అవరణహృత్ జగజ్జననగా ఒక మూర్తి మత్వమిస్తూ వచ్చాయి. వేదాల్లోనూ భగవద్గీతలోనూ వివరించిన విధంగా సాకారదైవ భావననూ కేవలం నిరాకార బ్రహ్మ భావననూ సమ్మేళనం చేయడం, హిందూతత్వ చింతననాకల నిరాకారోనే సాధించిన విజయం ఈ “వరస్పర విరుద్ధం సమన్వయం” హృదయాన్ని బుద్ధిని కూడ తృప్తి పరుస్తుంది భక్తిజ్ఞానమూ, ప్రధానంగా ఒకటే ప్రవృత్తి అంటే దేవుణ్ణి “అశ్రయించడం”, శరణాగతి — అంటే దేవుడి దయనే అమ్ముకొని తనను కాను అర్పించు కోవడం, అన్నవి నిజంగా పరమోన్నత జ్ఞాన సాధనకు మార్గాలు.

* సాధువులకు ఉండే వినయం, దేవుణ్ణి ఏకైక ప్రాణంగానూ, న్యాయ మూర్తిగానూ భావించి, అయిన మీదే సంపూర్ణంగా ఆధారపడి వున్నామన్న (శేష త్వం) గుర్తింపు వల్ల యేర్పడినది. భగవంతుడి స్వరూపమే అనిందం కాబట్టి అయినదో దాదైవ్యం పొందినవాడు సహజమైన అపరిమితానందం అనుభవిస్తాడు. “అత్మా నంకల్ప క్రీడి పొందే భావా వేదాల్లో మొదటిది అనందం.”

పని పిల్లలకు సహజమైన హృదయంతో జగన్మాతను చేరే అన్ని యుగాల భక్తులూ, అవిద ఎవ్వరూ తమతో అడుకుంటూనే ఉంటుందని దృఢ పరుస్తారు..... దేవుని బృహ్మలో పెద్దా చిన్నా అన్న తేడా లేదు. అంత పరిపూర్ణ నైపుణ్యంతో ఆయన సూక్ష్మమైన అణువునే చివర నిర్మించి ఉండకపోతే అకాశం, అఖిణిత్వా స్వారివంటి నక్షత్రాల్ని పగర్యంగా అలంకరించుకొని ఉండగలిగేదా ? ఇది “ముఖ్యమైనది” అది “ముఖ్యం కానిది” అన్న విచక్షణలు దేవుని కనలు తెలియనే తెలియవు; లేకపోతే ఒక నూది కనక లేకపోతే మొత్తం విశ్వమంతా కుప్ప కూలి పోయేది :

* సంస్కృత మండే మెడగు దిద్దినది, సంపూర్ణ మైనది” అని అర్థం. ఇందో యూరోపియన్ భాష లన్నిటికీ సంస్కృతం పెద్దక్క. దీని అక్షర లిపిని “దేవనాగరి” అంటారు. అంటే “దేవతానిలయం” అని వాద్యార్థం. ప్రాచీన భారతదేశపు భాషాగ్రామ్యవేత్త పాణిని, గణిత శాస్త్రయంగానూ మనో వైజ్ఞానికంగానూ సంస్కృతానికిన్న పరిపూర్ణతను ప్రకటిస్తూ, ‘నా వ్యాకరణం తెలిసినవాడు దేవుణ్ణి తెలుసుకుంటాడు’ అన్నాడు. విజానికి భాషోత్పత్తి క్రమానికి మూలం అనుక్కుకునేవాడు చివరికి సర్వజ్ఞుడౌతాడు.

* అధ్యాత్మిక సాధన అనగా దేవుణ్ణి చేరేదారి ప్రాథమికమైన మార్గం.

* ప్రేమించే బంధువులతో బాటు మనకు వరాన్ని ప్రసాదించే ఆ మాటకు వస్తే, ఈ జీవితాన్నే ప్రసాదించిన దేవుణ్ణి అన్వేషించడానికి భక్తిరీతి పంసార బంధం అవరోధం కలిగించేటట్లయితే అటువంటి అనుబంధం ‘మాయ’ అని హిందువుల పవిత్రగ్రంథాలు ఉద్ఘోషిస్తున్నాయి. ఏసుక్రీస్తు కూడ అలాగే చెప్పాడు, ‘నాకంటే తన కల్లనిగాని, తండ్రినిగాని ఎక్కువగా ప్రేమించేవాడు నావాడు కావడానికి అర్హుడు కాదు’

(మత్తయి 10 = 37 (బైబిలు)

* శంకరాచార్యులవారు - వారి గురుశిష్యులు:

భారతదేశపు దార్శనికులందరిలోకి గొప్పవారయిన శంకరాచార్యులవారు (శంకరులు) గోవిందయతి శిష్యులు; గోవిందయతి గౌడ పాదులవారి శిష్యులు. గౌడ పాదాచార్యుల ‘మాండూక్యకారిక’కు శంకరులు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం సుప్రసిద్ధమయినది. తిరుగులేని తర్కంతోనూ రమ్యమైన ప్రసన్నతైలితోనూ శంకరులు, వేదాంత తత్వాన్ని కచ్చితంగా అద్వైత (రెండూ కానటువంటి ఏకేశ్వర తత్వ) పరంగా వ్యాఖ్యానించారు. ఈ మహాద్వైతి భక్తిపరమయిన స్తోత్రాలుకూడ రచించారు. అమ్మవారిని ఉద్దేశించి పీరు చెప్పిన ‘దేవ్యపరార తమావన స్తోత్రం’ లో మకుటం యిలా వుంటుంది - “కుపుత్రో జాయేతక్యచిదపి కుమాతా నభవతి” - దుర్మార్గులైన కొడుకులు యెందరో వున్నప్పటికీ దుర్మార్గులైన కల్ల యెక్కిడా వుండదు.

శంకరుల శిష్యుడైన సనందముడు ‘బ్రహ్మసూత్రాల’ కు వేదాంత తత్వం రావ్వం రాకాడు. దాని వ్రాత ప్రతి అగ్నికి అహంతి అయిపోతే (దాన్ని ఒక్కసారి తిరికించిన) శంకరులు దాంట్లోవున్న ప్రతిమాటా తిరిగి శిష్యుడికి అప్పజెప్పారు. ‘పంచపాదిక’ అన్న పేర ప్రసిద్ధమైన యీ గ్రంథాన్ని యీనాటికీ పండితులు అధ్యయనం చేస్తూ వుంటారు

సనందుడనే ఈ శిష్యునికి మరో కొత్త పేరు రావడానికి చక్కని సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఒకనాడు ఏటిబడ్డన కూర్చున్నప్పుడు సనందముడికి అవతల ఒడ్డు

నుండి శంఖములు తీసివేసి పలుకుచు పుండ్రము విడిచివేసింది. వెంటనే అతడు నీళ్లు త్రొక్కి దిగాడు. అతని విశ్వాసానికి పాదాలనూ మీద దిశగా శంకరులు తమ సంకల్పబలంతో మళ్ళుతిరిగి ఆ సుటిలో తమరహస్యములు ఒకటి పట్టించేడు. అతడు వాటిమీద నడుచుకుంటూ వెళ్ళి ఎర్రల ఒడ్డుకి చేరాడు. పుట్టినుండి అతనికి 'వచ్చిపాడు'నే పేరు వచ్చింది.

'వచ్చిపాడు' లో వచ్చిపాడుడు తన గురుదేవులకు తక్కి ప్రవక్తులతో బహుశా జోషాల్లు అర్పించాడు శంఖులే స్వయంగా చక్కిగా యిలా వ్రాశాడు. 'వచ్చిపాడు'ను బోల్చుదగినది. ఆ మూడులోకాలలోనూ మరొకటిలేదు. దింతామణి అన్నది నిజంగా ఉందనే అనుకున్నప్పటికీ ఆ విషయమును బంగారంగా మార్చు గిరికి కాని మరో దింతామణిగా మార్చలేదు. కాని వరసామూలనీయుడైన గురువు అలా కాకుండా తన పాదాన్ని ఆశ్రయించిన శిష్యుణ్ణి తనంతటివాణ్ణి చేస్తాడు. అంచేత నమ్మివు సాటిలేనివాడే కాదు, లోకాతీతుడు.

• యోగి - సువర్ణవ్యాపారి శిష్యులు:

యోగి తన జ్ఞానేంద్రియాన్ని ఉపయోగించకుండానే చూడటం, దుదిచూడటం వానవ గ్రహించడం, కాకడం, వివడం అన్నవి చేయడానికి అతనికి సామర్థ్యం కలిగించే వర్ణవ్యాపారి శిష్యుని గురించి 'తైత్తిరీయ అరణ్యకం' లో యిలా వర్ణించటం జరిగింది. "గుర్తివాడు ముత్యానికి చిల్లి పొడిచాడు, వేళ్ళులేనివాడు దాంతోకి దారం మెక్కించాడు; మెడలేనివాడు దాన్ని ధరించాడు; నారికలేనివాడు దాన్ని పొగిచాడు.

• మానవుడు - ఇంద్రియ సుఖాలు:

'మానవుడు జాగ్రదవస్థలో యంద్రియ సుఖాలు అనుభవించడానికి రెక్కలేమన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తావుంటాడు. ఇంద్రియాలన్నీ అలిసిపోయినప్పుడు చేతి కిందికి ముఖాన్ని కూడ ముదిపొయి తన స్వరాజ్యమైన అత్కలో విశ్రాంతి అనుభవించడానికి విద్రవోకాడు' అని వ్రాశాడు. మహావేదాంతి శంకరాచార్యులవాడు. ఆ విధంగా అతీంద్రియానందం సాధించడం చాలా సులువు; ఎప్పుడూ లోకలోనే అంతమయే యంద్రియ సుఖాలకింటి అది చాల శ్రేష్టమయినది.

• శ్రీయుతేశ్వరగారి ఉపదేశాలు:

చూర్ణానికి వచ్చిన వ్యక్తి ఎవరయినా మనోవికార బోధకమైనా, ఆద ఏదైనా చెప్పడానికి సాహసం దినపైతే గురుదేవులు (పరమహంస యోగావందగారి గురుదేవులు) గంభీరంగా మౌనం విహించేవారు. 'అందిమైన ముఖం రెచ్చగొట్టే కారణాలంటిది; దాంతో అబ్బలు తినేసిరి రెచ్చుకోలేది' అని శిష్యులకు చెప్పారాయన.

ఇంద్రియాలకు దానివలయిన వారు ప్రపంచంలో అవందం ఎలా పొందగలరు; అనవ్యాయమైన బురదలో పొర్లాడుకున్నప్పుడు ప్రపంచపు సూక్ష్మసంగండాలు వాళ్ళకు సోపు పొంద బోతే సుఖాలకు లోబడ్డ మనిషికి సున్నితమైన విరక్షం లిప్పి వశస్తాయి.

మాయాప్రేరికమైన కామలాలన నుండి బయట పడడానికి ప్రయత్నించే విద్యార్థులకు శ్రీ యుతేశ్వర గారు వాళ్ళను ఓర్పుగా అర్థం చేసుకొనితగిన సంహరిస్తేవారు.

'అబ్బకు కాకుండా అకలికి న్యాయమైన ప్రయోజనం వున్నట్లే, తృప్తివరక జాలని కోర్కెల్ని రేపడానికి కాకుండా. కేవలం వంశాదివృద్ధికోసమే ప్రకృతి కామ ప్రవృత్తిని నెలకొల్పింది' అన్నారాయన 'చెడ్డ కోరికల్ని యిప్పుడు వాగవంబెయ్యి. లేకపోతే ఆవి సూక్ష్మశరీరం బౌతిక (శరీరం) కోళం నుండి విడిపడ్డ తర్వాత కూడా నీకోనే వుంటాయి. శరీరం వాటిని విగ్రహించుకోలేనంతగా బంహీనంగా వున్నప్పటికి మనస్సు యెప్పుడూ విరోధిస్తూ వుంటుంది. వాటి అకర్షణ కిదిక క్రూరమయిన శక్తితో నీమీద దాడిచేస్తున్నట్లయితే నిష్పాక్షిక విశ్లేషణతోనూ, అతేయమయిన సంకల్పబలంతోనూ దాన్ని జయించాలి. ప్రకృతి సహజమయిన ప్రతివాచనూ జయించవచ్చు.

'మీశక్తుల్ని వదిలి పరుచుకోండి. ఇంద్రియాలనే ఉపవదులెన్నింటిన్నీ తనలో కలుపుకునే వికారమైన మహాసముద్రంలా ఉండండి రోజూరోజూ తల యెత్తే యంద్రియ వాంఛలు మీ అంతరంగంలో వున్న గాంతిని తొలిచేస్తాయి; అవి జలాశయానికున్న బెల్లాలంటివి దానిలోని అమృత తుల్యమైన జలాన్ని బౌతిక వాదమనే ఎడారి నేలలో వ్యర్థమయ్యేటట్లు చేస్తాయని చెడ్డకోళ తినే శక్తివంతమయిన ప్రబోధక అవేగం మానవుడిసుఖానికి మహాశత్రువు అక్కవిగ్రహ

నింహంలా ప్రవంచనలో తిరిగింది; ఇంట్లోని దొంగలారాజునే కప్పలు దుడ్డుకొని మిమ్మల్ని కప్పకుండా చూడండి

• నిద్రపోని పాదువు

వరమహంస యోగవంశ విద్రాపోని పాదువును కలుసుకోదాని! కంఠామండి అయింది దేరి తారకేశ్వర్ దగ్గరి రణదాశ్వుర్ వెళ్ళారు నిద్రపోని పాదువు అవలంబించి రామగోపాల్ మణందార్, ఆయనకుద లాహరీ మహాశయం కలుగుతే.

'తిక్కత్యాన్ని లోపలే కుమ్మరిగలగేటట్లు చేసే యోగ విద్య అన్నిటికన్న ఉత్తమమైన మార్గ మనిదంలో వందహం లేదు. కాని చక్కడట్టి లోపలే కనిపెట్టిన కడువాక త్వరలోనే బయటపడి దర్శిస్తాం'

'పవిత్ర మందిరాన్ని అధ్యాత్మిక కత్తికి కేంద్ర స్థానాలుగా మన్నిస్తూండడం వసుధిరమైన పని' అన్నారు విద్రాపోని పాదువు.

12 వంశక్రమం వరమహంస యోగవంశ సమాధిస్థితి ప్రసాదించమని అడిగితే, 'చీకటిలో దానికింకా కాయాదు కలేదు ఎక్కువ ఏడ్యుషం (ఎంట్రికల్ డోర్మెంట్) వల్ల ఉన్న బల్బు యెలాపేరిపోతుందో అలాగే నీ కలలు కూడ ఏకైక ఏడ్యుషం వాటిని కలిపివాటికి పట్టంగా లేవు ఇప్పటికప్పుడే నేను నీకు బ్రహ్మ చందామడవాన్ని తెలిపిందల్లయితే నీలో కణ కణం ఏప్పుం మీద ఉన్నట్లుగా మారిపోతావు.'

అ యోగివర్యులు పాలోచనగా యంకా యలా అన్నారు. 'లెక్కలోకి రాదగిన వాళ్ళే, ఏదో కాస్తంత వ్యాసం చేసిందాట్టి—దేవుళ్ళే సంతోష పెట్టడంలో దుకాదుట్టి అయ్యానో లేదో కదవటి తీర్పునాటికి అయిన దుష్టిలో నాకు యేపాటి విజయ విజయందోనని నేను ఆశుకుంటుంటే మవు నాదగ్గరి బ్రహ్మవ్యాసం కోరుకున్నావు'

'అయ్యో మీరు చాలా కాలంగానేట్టి అసల్య కత్తికోఅన్వేషించడం లేదా; నేను అట్టే చేయలేదు. ఇరవై యేళ్ళపాటు నేను ఒక రహస్య గుహలో రోజూ వద్దెక్కించి గంటం దొప్పన్న వ్యాసం చేశాను. ఆ కడువాక ఎంతకన్నా ఉన్నట్లుగా గుహకి మారి చక్కడ యరపై అయిదేళ్ళు పున్నాను. రోజూకు యరపై

గంటలు యోగ సమాధిలో వుండేవాళ్ళే. ఎప్పుడూ చక్కర సాన్నిధ్యంలోనే వున్నాండవల్ల నాకు నిద్ర అవసరమయ్యేది కాదు నాకేరం మామూలు అవతరణ స్థితిలో వచ్చే వంశూర్ల ప్రకాంతిలోనే దొక్కుచ పిత్రాంతి పొందేది.'

'కందరాలు నిద్రలో ప్రకాంతి పొందుతాయి, కాని గుండె, ఊపిరిత్రులు కక్షప్రవరణ మంతరం ఎకలేటి లేకుండా పని చేస్తూనే వుంటాయి;వాటికి పిత్రాంతి దొరకదు. అదేలేవ వీతిలో పుట్టవల్లదు. అంతరిండ్రియాలన్నీ ఏకైక కక్షిచేత విద్యుత్పేరితాలయి కాత్కారికంగా క్షేత్రపిరిలో పండిపోతాయి ఈ పరిస్థితుల్లో నాకు ఏళ్ళకరదడిగా క్షేత్ర సవరణ లేకపోయింది.'

....'ఇదుగో బాబూ! దేవుడంటే అంతర్వేదని తెలియడం లేదా; వందలై ఐదేళ్ళవ్యాసం లోనే అయన్ని సంపూర్ణంగా తెలుసుకోగలమహోదం దురాగే అని చెప్పాడు. అయితే కొద్దిపాటి వ్యాసం చేసినాకూడ అది మనవి మోరమైన మృత్యు భయం మంచి మరణానంతరస్థితుల భయం మంచి కక్షిమందని కావాలి మనకి భావి యిస్తారు నీ అధ్యాత్మిక అదర్శాన్ని రిన్న రిన్న గుర్తు ఉండి విలంపకు; నిర్నిరంధ్రమైన కడవప్రాప్తి అదే అధ్యక్షతన ఉండే లక్ష్యం లేదు. కష్టపడి కృషి చేస్తే దాన్ని అందుకుంటావు' అన్నారాయన.

• సామవేదంలో సంగీత కావ్యం

సామవేదంలో సంగీత కావ్యాన్ని గురించిన ప్రదేశంలో అత్యంత ప్రాచీనమైన విషయాలు ఉన్నాయి. దాతరలేకలో సంగీతాన్ని క్షేత్రానా, నాదకావ్యా దివ్య కళలుగా పరిగణిస్తారు. కాళ్ళకర్త్రీయమైన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు మొట్ట మొదటి సంగీతకారులు. విశ్వసృష్టించిన కలరాజులలో కవులు విశ్వవృష్టి స్థితి యోగ ప్రక్రియాల్లో అనేక ప్రకారం కాలయన్ని వృష్టిందిగట్టా, బ్రహ్మ తాగాలు వాయించిట్టా, విష్ణువు మృగంగం వాయించిట్టా పవిత్ర గ్రంథాల్లో చెప్పటం జరిగింది.

జ్ఞానానికి అదినేత అయిన సరస్వతి కంఠి వాద్యాన్నిటికీ కన్న అయిన పీఠాను చేతవట్టి వాయువున్నట్లుగా రిత్రించటం జరిగింది. విష్ణువు అవతరల్లో ఒకడయిన కృష్ణుడు పిల్లంగోప ఉపదేశమట్లు హిందూ కళలో రిత్రించారు; కాని మీద అతడు మాయా శాలంలో వందలించే మానవత్వన్ని కన విజయైన వివాహ

జనములను బాధపెట్టకపోవడం (అహింస),
 ఎప్పుడూ సత్యాన్ని పాటించడం (సత్యం),
 దొంగతనం చెయ్యకపోవడం (అస్తేయం),
 ఇంద్రియాల్ని నిగ్రహించుకోవడం (బ్రహ్మచర్యం),
 దేనికి అశవధకపోవడం (అవరగ్రహం)
 అన్నవాటితో 'యమం' నెరవేరుతుంది.
 శారీరక, మానసిక పరిశుద్ధత (శౌచం),
 తృప్తి (సంతోషం),
 స్వయం శిక్షణ (తపం),
 పవిత్ర గ్రంథాల్ని అధ్యయనం చెయ్యడం
 (స్వాధ్యాయం).

దేవుడిమీద భక్తి (శుభ్రత ఫణిదానం)
 'వియమం' కిందికి వస్తాయి.

శరణాతి మెట్లు ఏవంటే :- (3) అననం (సరయిన భంగిమ) — వెన్నె
 ముకము నిటారుగా నిలిపి శరీరాన్ని నిలకడగా, ధ్యానానికి అనువైన ముఖాననంలో
 ఉంచాలి.

4) ప్రాణాయామం (నూత్నమైన ప్రాణ ప్రవాహాలను అడుపులో ఉంచు
 కోడం):

5) ప్రత్యాహరణం (ఛానేంద్రియాల్ని బయటి వస్తువుల మీంచి వెనక్కి
 మళ్ళించుకోవడం):

చివరి మెట్లు అవలు యోగం కిందికి వచ్చే అంగాలు :

6) చరణ (ఏకాగ్రత) — మనస్సును ఒకే ఆలోచన మీద నిలిపి
 ఉంచడం:

7) ధ్యానం (చైతన్య చింతన):

8) వమాది (అధికనానుభవం)

ఈ ఆష్టాంగ యోగమార్గం అరిమ లక్ష్యమయిన తైవల్యానికి చేరుస్తుంది.
 అందులో యోగి ఒడ్డి గ్రహ్యతకు అతీతంగా ఉండే సత్యాన్ని సాక్షాత్కరింప
 జేసుకుంటాడు.

మానవ ప్రవర్తనను చక్క-దిద్దడానికి బౌద్ధమతంలో ఏర్పడ్డ 'అష్టాంగ
 మార్గం' దీనికి భిన్నంగా యిలా వుంది:-

- 1) సరయిన అదర్శాలు (సమ్యగ్దృష్టి),
- 2) సరయిన ఉద్దేశ్యం (సమ్యక్ సంకల్పం),
- 3) సరయిన మాట (సమ్యక్ వాక్కు),
- 4) సరయిన చేత (సమ్యక్ కర్మ),
- 5) సరయిన బతుకు తెరువు (సమ్యక్ ఆశీషిక),
- 6) సరయిన కృషి (సమ్యక్ వ్యాయామం),
- 7) (అత్మను గురించి) వరయిన జ్ఞాపకం (సమ్యక్ స్మృతి)
- 8) సరయిన సాక్షాత్కారం (సమ్యక్ సమాధి)

సాధకులకు హెచ్చరిక:

అత్మతో బంధమే ఏకైక లక్ష్యం కాని విభూతులు సంపాదించడం కాకూడ
 దని, అవి కేవలం పవిత్రమార్గంలో వదే పుష్పాలు మాత్రమేనని పతంజలి పాశ
 కుణ్ణి హెచ్చరిస్తాడు. శ్వాశత వ్రదాతను అన్వేషించాలి కాని ఆయన ప్రసా
 దించే సిద్ధుల్నికాదు; స్వల్ప ఉపలబ్ధులతో తృప్తిపడే అన్వేషకుడికి దేవుడు
 దర్శన మియ్యడు. అందువల్ల సరిగా సాధనచేసే యోగి తన సిద్ధుల్ని వినియో
 గించుకోకుండా జాగ్రత్తపడతాడు. లేకపోతే అవి మిథ్యాహంకారం కలిగించి
 తైవల్య చరమావస్థకు చేరకుండా ప్రక్కదారి పట్టిస్తాయి.

యోగి తన అనంత లక్ష్యాన్ని చేసినప్పుడు విభూతులు ప్రదర్శించబడుచు,
 ప్రదర్శించకపోవచ్చు. అది అతని ఇచ్చానుసారం. అట్లేదతని చర్యలు అతనికి
 ముఖనా పరమయనా కాకపోయినా కిర్మబంధం లేకుండానే జరుగుతాయి. వ్యక్తి
 పరమయన అహంకారమనే అయస్కాంతం యింకా ఉన్నచోటే కిర్మ అనే ఇవవ
 రజనను ఆకర్షించడము జరుగుతుంది.

రోగ నివారక శక్తులు

ముత్యాలూ, రత్నాలూ, లోహాలూ, కొన్ని ఓషధులూ మనిషి ఒంటికి తగిలి
 ఉన్నట్లయితే అవి శరీర పిణాలమీద విమృదయస్కాంత ప్రదానం చూపిస్తాయి.
 కొన్ని మొక్కిల్లోనూ, లోహల్లోనూ, రత్నాల్లోనూ కూడ ఉండే కన్ననము,

ఇతర లోహ మూలకాలూ మానవ శరీరంలోనూ ఉన్నాయి. ఈ విషయాల్లో యిసులు కనిపెట్టిన వాటిని యెప్పుడో ఒకనాడు శరీరకాంత్రవేత్తలు కూడ ధృవ పరుస్తారు. విద్యుత్ ప్రాణ ప్రవాహంతో సంపదన శీలమయిన మానవ శరీరం, ఈనాటికి అన్వేషించని అనేక రహస్యాలకు కేంద్రం.

రత్నాలకూ, లోహపు కడియాలకూ శరీరంలోని రోగాన్ని నయంచేసే విలువ ఉన్నప్పటికీ శ్రీ యశ్వేత్కర్ గారు వాటిని సిపాపు చెయ్యడానికి మరో కారణం కూడా ప్రతిపోలేదు. సద్గురువులు కాము రోగ నివారకులుగా కనిపించాలని ఆశించరు. దేవుడే రోగ నివారికుడు! ఎంచేత సాధువులు, ఈశ్వరుడి దగ్గర్నుంచి కాశు నవినయంగా అందుకున్న శక్తుల్ని తరచు రకరకాల మునుగులలో మరుగు పరుస్తారు. సాధారణముగా మానవుడు ప్రత్యక్ష వస్తువుల మీదే విశ్వాసం పెట్టు కుంటాడు. రోగం నయం కావడానికి మా గురుదేవుల దగ్గటికి ఎవరైనా వచ్చి వస్తు ఆయన వాళ్ళకి ఎండ కడియం వేసుకోమనో, రత్నం ధరించమనో నలహ ఇస్తుండేవాడు. వాళ్ళలో విశ్వాసం రగుల్కొల్పడానికి, వాళ్ళ దృష్టిని తమమీది మళ్ళించడానికి ఇలా చేస్తూ ఉండేవాడు. కడియాలకూ, రత్నాలకూ విద్యుదయ స్కీంల సంబంధమయిన రోగ నివారక శక్తులు అంతర్లతంగా ఉన్నప్పటికీ వాటితోపాటు గురుదేవుల గుప్తమున ఆవ్యాత్మిక అశీర్వాదాలు కూడ కలిసి ఉండేవి.

క్రియా యోగం

క్రియా శబ్దానికి సంస్కృత మూలభావం 'కృ'—అంటే చెయ్యడం, ప్రతిష్ఠించడం అని అర్థము. కార్యకలాపాల ప్రవృత్తి వియమమయిన "కర్మ" శబ్దంలోనూ ఇదే భావం కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రకారంగా క్రియా యోగం 'ఒకానొక చర్యద్వారా పరిమాత్మతో పొందే ఫలయిత (ఫలయోగం)' అవుతుంది. ఈ ప్రక్రియను ద్విగా సాధనచేసే యోగి కర్మనుంచి—అంటే కార్యకారణ సమ తౌల్యాల వియమబద్ధ కృత్యం నుండి—ప్రతిమక్రిమంగా విముక్తి పొందుతాడు.

యోగ సంబంధమయిన కాన్ని ప్రాచీన నిషేధాల మూలంగా తన భావకృత్యం కోసం ఉద్దేశించిన వ్యక్తులలో క్రియా యోగానికి పూర్తి వివరణ ఇయ్యటం కష్టం. ఇక్కడ మాత్రం స్థూలమయిన ప్రస్తావన చాలు.

క్రియా యోగమన్నది మనస్థిర రక్తంలో ఉన్న కర్మవాన్ని హరింపజేసి అక్లిష్ట ప్రాణవాయువు/అష్టబి)తో నింపే ఒకానొక మానసిక-కారీరక ప్రక్రియ. పెదగులోనూ, వెనుకాములోనూ ఉన్న కేంద్రాల్ని వచకత్తితో నింపడానికి ఈ అదనపు అక్లిష్ట అణువులు ప్రాణశక్తి ప్రవాహంగా మారిపోతాయి. ఒంట్లో కలుషరక్తం జమకాకుండా అపి, యోగి కణజాలం వీయల్ని తగ్గించడం కాని అపెయ్యడం కాని చేస్తాడు. ప్రగతి సాధించిన యోగి తన శరీరజాల్ని శక్తిగా మార్చేస్తాడు. ఎలిజా, ఏసు, కబీరు, ఇతర ప్రవక్తలు క్రియా యోగానో అమాదిరి మరో ప్రక్రియనో ఉపయోగించడంలో ప్రవీణులైన పూర్వులు. దాంతో వారు తమ శరీరాల్ని తమ సంకల్పానుసారంగా ప్రత్యక్షము చేసేవారు, అప్పు క్యమూ చేసేవారు.

భగవద్గీతలో కృష్ణ భగవానుడు క్రియా యోగాన్ని రెండుసార్లు ప్రస్తావించాడు. ఒక శ్లోకంలో ఇలా ఉంది. "పీర్చే గాలిని విడిచే గాలిలో వేల్చి, విడిచే గాలిని పీర్చే గాలిలో వేల్చి, రెండూ శ్వాసల్ని తటస్థీకరిస్తానాడు యోగి. ఆ ప్రకారంగా అతడు ప్రాణాన్ని గుండెనుంచి పెదగుల చేసి ప్రాణశక్తిని తన అడుగులో ఉంచుకుంటాడు" దీని కాత్పర్యం యేమిటంటే, "యోగి ఉపశీతల గుండే చేసే పనిని నెమ్మది చేసి దాని ద్వారా అదనంగా ప్రాణం (ప్రాణశక్తి) సరఫరా అయ్యే బట్టు చేసుకొని శరీరంలో తరుగుదలను (తీవ్రత) తయ్యాన్ని అణిచివేస్తాడు. అంతే కాకుండా అతడు అపానాన్ని (వివర్తక ప్రవాహం) అదిపు చేసుకోవడం బట్టు ఒంట్లో పెరుగుదలకు సంబంధించిన మార్పుల్ని కూడ నిశ్చయిస్తాడు. ఈ ప్రకారంగా తడుగుదలనూ, పెరుగుదలనూ నిలుపుజేసి యోగి ప్రాణశక్తిని అడుగులో ఉంచుకోవడం నేర్చుకుంటాడు."

గీతలో మరో శ్లోకం ఇలా చెబుతోంది. "నడకలూ నాటిక బిందువ మీద చూపు నిలవడమూ ఒక్కటే. ముక్కులోనూ దివికిందల్లోనూ (అంటే) ప్రాణ అపాన వాయువుల సమ ప్రవాహాల్ని తటస్థీకరించడం ఒక్కటే నిర్వ్యాధి అయి సాధించి దూనిన వ్యవస్థయోగి (సాని) దాహ్య నిరోధముల వలన కన్నీటిని కన్నా, మనస్సునూ బుద్ధిని అదుపు చేయగలుగుతాడు కోరినూ, తయ్యాన్ని బాంబోల గలుగుతాడు. కాశ్యకంగా వికల్పమయింది."

నాకరహితమైన ఈ యోగాన్ని నెమరే ఒక అవకాశంలో ప్రాచీన శాని

అయిన వివరములకు ఉపదేశించిన వాళ్ళు నేనేననీ, ఆ వివరములు మహాధర్మ కావకుడయిన మమవుకు ఉపదేశించాడనీ కూడ కృష్ణుడు చెబుతాడు. ఆ మమవు మార్యవంశ స్థావకుడయిన ఇక్ష్వాకుడికి ఉపదేశం చేశాడు. ఆ విధంగా ఋషులు రాజయోగాన్ని ఒకరి దగ్గరి నుంచి మరొకరికి అందిస్తూ భౌతికవాద యుగాలు వచ్చే వరకు కొనసాగాయి. ఆ శత్రువాత పురోహితుల గోపన ప్రవృత్తివల్లా మానవుడి ఉపేక్షవల్లా యీ నవిత్రవిద్య క్రిమంగా అందుబాటులో లేకుండాపోయింది.

యోగవిద్యకు ప్రప్రథమ కావ్యకారుడైన ప్రాచీనఋషి వశంజలి క్రియా యోగాన్ని రెండుసార్లు పేర్కొంటూ ఇలా రాశాడు. “శరీర వ్యాయామం, మనో విగ్రహం, ఓం కారము మీద ద్యావం కలిసి క్రియా యోగమవుతుంది” ద్యావంలో వివవచ్చే ఓం కారమనే యదార్థమైన విశ్వనాదమే దేవుడని అంటాడు వశంజలి

ఓంకారం — వృజన కింక శబ్ద బ్రహ్మం:

— స్వందనాత్మక బ్రహ్మాండ బాంక యంత్ర ద్వయం:

— ఈశ్వర వత్తకు ప్రకృత పాక్షి:

యోగసాధన కొత్తగా మొదలుపెట్టిన వాడు సైతం, అద్భుతమైన ఓం కార నాదాన్ని త్వరలోనే తనలోపల వివవచ్చు. అనందిమయమైన ఈ అధ్యాత్మిక ప్రోత్సాహంతో అతడు తాను ఈర్ష్యలోకాంతో సంవర్కం పెట్టుకున్నానని నమ్ము గలుగుతాడు.

క్రియా యోగప్రక్రియ—అంటే ప్రాణశక్తి నియంత్రణ గురించి వశంజలి రెండోసారి ఇలా ప్రస్తావించాడు. “ఉచ్ఛ్వాస విశ్వాసాం గతిని విశ్చేదించడం జరిగే ప్రాణాయామంవల్ల ముక్తిని పొందించవచ్చు.”

క్రియా యోగి తన ప్రాణశక్తిని వెనుకాములోని అరు కేంద్రాన్ని (అబ్డా, విశుద్ధ, అనాహత, మధ్యహర, స్వార్థిస్థాన, మూలాధారానే షట్చక్రాన్ని) చుట్టే కిందనుండి పైకి, పైనుంచి క్రిందకి పరివ్రమించేటట్లు మానసికంగా నిర్దేశిస్తాడు. ఈ అరు చక్రాలు విరాట్పురుషుడికి సంకేతమయిన రాజచక్రంలోని వన్నెండు రాములకు సమానం. మానవుడి ముచ్చితిమైన వెనుకాము చట్టా అర విమిషం పేపు పరివ్రమించే శక్తి అతని పరిణామంలా సూక్ష్మ ప్రకృతిని సాధ్యం చేస్తుంది. ఒక్క క్రియకు వచ్చే ఆ అరవిమిష కాంం ఒక సంవత్సరంలో జరిగే ప్రకృతి పహజమైన అధ్యాత్మిక వికాసానికి సమానం

సర్వవిద్య అయిన అధ్యాత్మిక నేత్రమనే సూర్యుని చట్టా పరివ్రమించే అరు (ద్రువత్వ గణనరీత్యా వన్నెండు) అంతరిక సూక్ష్మరాకులుగల మానవుడి సూక్ష్మశరీర వ్యవస్థకు భౌతిక సూర్యునితోనూ, వన్నెండు సూక్ష్మ రాకులతోనూ పరస్పర సంబంధమున్నది. ఆ ప్రకారంగా మనస్సులందరూ ఒక అంతరిక విశ్వం వల్లా, ఒక భౌతిక విశ్వంవల్లా ప్రభావితులవుతూ ఉంటారు. మానవుడి లౌకిక, పారలౌకిక పరిసరం, వన్నెందేసి సంవత్సరాల ఆ వృత్తులో అతన్ని, అతని సమాజ మార్గంలో ముందుకు నెట్టుతుందని సనాతన ఋషులు కనిపెట్టారు. మానవుడికి తన మేధ, విశ్వ చైతన్యాన్ని అభివ్యక్తికరించడానికి తగినంతగా పరిపూర్ణ వికాసం పొందేటట్లు చేయడానికి పది లక్షల సంవత్సరాల సహజ, వ్యాధిరహిత పరిణామం అనవరమని నవిత్ర గ్రంథాలు నొక్కి చెబుతాయి.

ఎనిమిదిన్నర గంటల సాధన చేసిన వెయ్యిక్రియలు యోగికి ప్రకృతి సహజమైన పరిణామంలో వెయ్యి సంవత్సరాలలో వచ్చే పరిణాన్ని ఒక్కరోజులో కలిగిస్తాయి 3 65,000 సంవత్సరాల పరిణామం ఒక్క ఏడాదిలో వస్తుంది... క్రియా యోగసాధన చేసే యోగులు ఒక గురువు మార్గ దర్శకత్వంలో గాఢ సాతనవల్ల జనించే శక్తికి తట్టుకోడానికి తమ శరీరాల్ని, మెదడునూ తృప్తిగా నిర్దం చేసుకుంటారు.... ఒకవేళ ఏ యోగి అయినా సంపూర్ణ సాక్షాత్కారం సాధించక ముందే చనిపోయిపెట్టుకునే వెనుంటి క్రియాసాధన బాపతు సత్కర్మమే తనవెంటి తీసుకుపోతాడు కొత్తజన్మలో అతడు స్వాభావికంగానే అంతిమ లక్ష్యంపైపు అ కృష్ణుడవుతాడు

* లాహిరీ మహాశయుల సందేశం

నువ్వెవరి వాడినీ కావనీ ఎవ్వరూ నీ వాడు కారనీ గుర్తించుకో ఎప్పుడో టికనాడు హతాత్తుగా ఈ ప్రపంచంలో ప్రతీదీ పదిలేసి పోవండి ఉంటుందని తమచుకో—కాబట్టి దేవుడితో ఇప్పుడే పరిచయం చేసుకో.”

“ప్రతీరోజూ దైవానుభూతి అనే గాలి గుమ్మలంలో ఎగురుతూ రాబోయే మృత్యువనే సూక్ష్మయాత్రకు తయారవు మాయపల్ల విన్న మన మాంసాన్నిం కట్టగా చూసుకుంటున్నావు. నిజానికిది కట్టలు కాకుండా చేసే గూడు మాత్రమే ఎడతెరిపి లేకుండా ద్యావం చెయ్యి. ఏ ఏడమైన క్షేత్రమూ లేని అనంతత్వంగా నిన్ను ముప్పు తొందరగానే చూసుకుంటావు శరీరానికి లింగంపై ఉండటం మానెయ్యి.

క్రియాయోగమనే రహస్య కీలకాన్ని ఉపయోగించి శరీరం నుంచి తప్పించుకొని పరమాత్మ నన్నిదిలోకి పోలిపోవటం నేర్చుకో."

• శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారి పునరుత్థానం

పరమహంస యోగానంద్ గారి గురువులు శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారు 81 సంవత్సరముల వయస్సులో 1936 మార్చి 9వ తేదీన రాత్రి 7.00 గంటలకు మహానమాది చెందారు. తరువాత 3 నెలలకు యోగానంద బొంబాయిలో హోటలు గదిలో కూర్చోని ఉండగా కిటికీలోంచి వీడికి అవతరవేపు ఎత్తయిన ఒక భవనం పైకప్పు మీద కృష్ణభగవానుడు దర్శనమిచ్చారు— చిరునవ్వు చిందిస్తూ పరికరింపుగా తల అడిస్తూ ఆ దివ్య మంగళ విగ్రహాడు నావేపు చెయ్యి ఊపాడు. కృష్ణ భగవానుడిచ్చిన పంచేలాన్ని నేను అర్థం చేసుకోలేక పోవడంతో ఆయన ఆటో సంతకంతో అంతర్ధావ మయ్యాడు. అద్భుతమైన దివ్యమ భూతితో ఉత్తేజం పొందిన నాకు ఏదో అచ్యుతక సంఘటన జరుగ బోతున్నదన్న అభిప్రాయం కలిగింది. 1936 జూన్ 19వ తేదీ మధ్యాహ్నం 3.00 గంటలకు - అంటే శ్రీకృష్ణుడు దర్శనమిచ్చిన వారం రోజులకు - బొంబాయి హోటల్లో నేను మంచం మీద కూర్చోని వ్యాసం చేసుకుంటూ ఉండగా ఒకానొక దివ్య కాంతి నాకు బాహ్యమృతి కలిగింది. నేను కళ్ళువిప్పి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండగా నాగది ఒక విచిత్ర ప్రవచనంగా మారిపోయింది. సూర్యకాంతి ఒక దివ్య తేజస్సుగా పరిణామం చెందింది. ఎడమగా రక్తమాంసాలతో నిండిన శ్రీయుక్తేశ్వర్ గారి విగ్రహాన్ని చూపే వరికి అనంద తరంగాలు నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేకాయి.

"గురుదేవా : మీరు మీరేనా : పూర్తి ఇవక వరలో పూర్తి పెట్టిన శరీరం మారి మరో దేహం దరించి వచ్చారా మీరు ?"

"నేను వాస్తవ నాయనా : ఇది రక్తమాంసాలన్న శరీరం. నేను దీన్ని మాత్రు శరీరంగా మార్చుకున్నాడే నీ దృష్టికి భౌతికమైనది. విశ్వాలువుల్లోంచి నేను పూర్తిగా కొత్త శరీరాన్ని సృష్టించుకున్నాను. ఇది మునుపటిలా నీ స్వప్న లోకంలో పూర్తిగా స్వప్న భూమిలో నున్న పూర్తి పెట్టిన విశ్వ స్వప్న భౌతిక శరీరాన్ని పోలివున్నది. నిజం చెప్పాలంటే నేను పునరుత్థానం చెందాను. — భూమిలో కొనుచు ఒక మాతృలోకంలో. ఎప్పుడో ఒకనాటికి మళ్ళా నీ క్రియకములు శక్తితో వచ్చి నాతో పాటు ఉంటారు. ..

... తగవంతుడు మానవుడి అత్తను పరుపగా మూడు రోజుల్లో పొందు పరచి ఉంచాడన్న సంగతి నువ్వు పవిత్ర గ్రంథాల్లో చదివావు— భావం లేదా కారణ శరీరం; మానవుడి మానసిక భావోద్రేక ప్రకృతికి ప్రాసమైన మాతృశరీరం స్థూలమైన భౌతిక శరీరం, భూమిమీద మనిషికి భౌతిక జ్ఞానేంద్రియాలు ఏర్పడి వుంటాయి. మాతృలోక వ్యక్తి తన చేతనతోనూ, అపభూతులతోనూ ప్రాణ కణిక (లైవ్ బ్రాన్) లతో తయారైన శరీరంతోనూ పని చేస్తాడు. కారణ శరీర్య ధరించినవాడు భావాల అనందమయ లోకాల్లో ఉండిపోతాడు. ...

.... మానవుడి అత్త ఒకటో, రెండో, మూడో శరీరమనే నీసాల్లో బిందించి ఉండి అజ్ఞానమూ కోరికలూ అనే దిరదాలతో గట్టిగా బిగించి ఉన్నంత కాలం అతడు పరమాత్మ సాగరంలో లీనం కాలేడు. "చావు" అనే సుత్తి రెబ్బతో స్థూల భౌతిక కాయం బద్దలయి పోయినప్పుడు మాతృ కారణ శరీరానే చక్కిన తొడుగులు రెండూ సర్వవ్యాప్త ప్రాణమనే పరమాత్మతో సదేకనంగా లీనం కావడానికి వీలు లేకుండా అత్తను నిరోధించడానికి ఇంకా మిగిలి ఉంటాయి. జ్ఞానం ద్వారా నిష్కామం అలవడినపుడు దాని శక్తి చక్కిన కోళాల్న రెండిటిని చిన్నాచిన్నం చేసిస్తుంది. చివరికి స్వల్పమయిన మానవాత్మ విముక్తమయి అమేయ సమృద్ధ మయిన పరమాత్మతో ఐక్యమవుతుంది.

పరమగురు చరణ సన్నిధి

'పరమగురు చరణ సన్నిధి' శ్రీ జిడ్డు కృష్ణమూర్తిగారు వ్రాసిన 'At the Feet of the Master' అను గ్రంథమునకు అనువాదము. 1910 లో ముద్రించబడిన అంగ్లపుస్తకము 1966 నాటికి 29 ముద్రణలు పూర్తి అయి గ్రంథములు ప్రచురణము సంతరిచి వ్యాపించినవి వనంకా ఇన్స్టిట్యూట్ లనకాపల్లివారు 1983 నాటికి మూడు ముద్రణలు తెలుగులో పూర్తి చేసి ప్రచురణ చేయించిరి.

'ప్రథమ జ్ఞాన దీప్తి' పొందనర్హులను చేయు మహాయము బోధించిన యీ ఉత్తమమైన గ్రంథము దివ్యజ్ఞాన వాఙ్మయములో ప్రస్తావితయే మను మూడు గ్రంథములలో ప్రథమ గ్రంథమని చెప్పెదరు.

మహావీరులు అనే గ్రంథంలో చెప్పబడినట్లుగా ఉగ్రవైదిక్యము గురించి భగవంతునికి మనిషికి గల సంబంధం గురించి మానవాళి తెలిపి వారిని సంస్కరించు

రించుటకు. భగవంతునిచే నియమింపబడిన మహాపురుషులకు మానవాళికి మధ్య గురువులు గలరు వారు ప్రపంచ దేశాలన్నిటిలోను తమ దివ్యజ్ఞాన సమాజము విస్తరించి తమ కేంద్రకార్యాలయమును కొన్నివిదేశాలలో పెట్టి చివరికి కర్మ టామియైన భారతభూమియే కేంద్రస్థానముగా నిర్ణయించుకొని టిబెట్ దగ్గరలో గల హిమాలయా పర్వతాలను తమ స్థావరంగా స్థిరపఱచుకొని తమ కార్యకలాపాలను కొనసాగించారు. పరమగురువుల ఆదేశానుసారం అనీదిసెంట్ వంటి 'పెద్దలు' తమ సంస్థకు భవిష్యత్ గురువును కనుగొనుటకు తీవ్రప్రయత్నాలు చేశారు. ఆ కాలంలో మన రాష్ట్రంలో దివ్యవిజ్ఞాన సమాజానికి ఎంతో అదరణ ఉండేది. సమాజ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగేవి సమాజ 'పెద్దలు' భవిష్యత్ గురువును వెలుకటకు ఊహించుకొని తిరిగేవారు అవిధంగా 'పెద్దలు' మదనపల్లి (చిత్తూరుజిల్లా) 1908 లో వచ్చినప్పుడు బు 13 సం॥ బాలునిమీద చాలి దృష్టిపడగానే వారికి అంగీకార సూచకంగా అంతరంగా సంతేజాలు అందాయి. అప్పుడు వారు ఆనందంబో ఆ బాలుని కండ్రికి వివరంగా తమ దృక్పథం తెలియజేయగానే ఆయన తమ ఏ సమాజానికి సమీపంలో ఆ సమాజానికి అధినేతగా, తన కన్నబిడ్డదీని చేస్తామన్నందుకు ఆ అదృష్టం తనకు లభించినందుకు పొంగిపోయి తన పుత్రుని వారికి అప్పగించేందుకు అంగీకరించాడు. 11 గురు ఉన్న ౬వ సంకానంలో 8వ సంకానం నచ్చినియోగపడుతున్నందుకు తృప్తిచెందారు. కాని అబాలుడు తమ బుటంగా పెళ్ళిదానికి నిరాశించాడు. తన పోవరుని కూడ పంపితే తను వస్తానన్నాడు. ఆ విధంగానే తల్లిచంద్రులు తమ యిద్దరు కుమారులను సమాజశ్రేయస్సుకు అప్పగించారు పరమగురువులు ఆ అద్భుత (జిడ్డు కృష్ణమూర్తి)ని తీర్చిదిద్దే దివ్యతమ పరిణామాల అమ్మగారి అప్పజెప్పారు. ఆ అద్భుత ఆ పయస్సునుండే లోచానికి గురువుగా గల అన్న తలను సంపాదించడము మొదలుపెట్టాడు. వేదాంశూ పరిణామాలను కుట్టించి ఆధ్వనించాడు. పరమగురువుల ఆశీస్సులు, అభిమతిలు పొంది చివరికి పానత్వం పొందాడు మధ్యలో తనకోటి అన్నదమ్మని ముందే తనమే కొంత క్రుంగిదీనిన ఆరాళంగానే అధ్యాత్మింగా ఎంతో ఉన్నత స్థాయికి చేరి తమ తీర్చిదిద్దిన వారిని అత్యంతపఱచాడు దివ్యవయస్సు లోనే చచ్చుకుట్టానే పరిమళం వెలుకల్ల నట్లు తన ప్రతిభను 'పరమగురువు చరిత్ర నిర్మితి' వ్రేలు వ్రాయటం ద్వారా వెల్లడిచేశాడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఆయన పరిణామాల తన యాచనార్హత ఆయన ఆధిపత్యంలోని తూర్పుదేశపు దృవశార

(Star of the east) అను సంస్థకు దారపోశారు. చెక్కలేనంత ఆస్తులతో ఆ సమాజం ఉధృతమును ప్రచారం జరిపేది, ఆయన ఉపన్యాసం విని సర్వం వదలి ఆయనతోపాటు అనుసరించేవారు యెక్కువయ్యారు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆయనకు అహ్వనాలు అందేవి. ఆయన ప్రపంచ దేశాలన్ని తిరుగుతూ ఉపన్యాసాలిచ్చేవాడు. అనీదిసెంటు అమ్మగారు, కిర్నల్ అల్కాటు, రెడ్ బీటరువంటి 'పెద్దలు' కను నాటిని విత్తనం వృక్షమయి ఫలాలనివ్వడం చూసి తమ కృషి ఫలించినందుకు గర్వపడేవారు. ఆ సమాజ సభ్యులు, ఆయనతో తిరిగే శిష్యులు ఆయన భావాలను దివ్యజ్ఞాన సమాజ పరిధిలోనే ఉండేటట్లు చూసుకునేవారు ఆ సంబంధిత మనవ్యక్త్యం ఆయనకు నచ్చేవికాదు. కాని 'పెద్దలు' కూడ దివ్యజ్ఞాన సమాజభావాల పరిధిలోనే ఉండేటట్లుగా ప్రోత్సహించేవారు. లోకమంతా తన పాదాక్రాంతయి తననే 'కర్త'గా భావిస్తున్న తరుణంలో 'సమాజ' సభ్యుల సంకుచిత భావాలకు తిరుగు బాలుచేసి 'సమాజానికి' దానం చేసేవారికి ఎవరి ఆస్తులు వారికే యిచ్చేసి తమ కేవలం మనిషినేనని 'భగవంతుడు' కాదని ప్రకటించి దివ్యజ్ఞాన సమాజానికి తమ కట్టుబడిపోయి విశ్వమానవ సమాజంలోకి స్వేచ్ఛగా వెళ్ళలేకపోవడం తనకూ అడ్డుగా వుందని ఆ అడ్డు తమ తొలగించుకొని విశ్వమానవులకు ఆంకితమవుతున్నానని ఎలుగెత్తిచాటి సమాజ పెద్దలను క్రుంగదీసి ప్రపంచాన్నితటినీ విస్మయపరచి మనిషిగా తమ గొప్పదనాన్ని నిరూపించుకొని భగవంతుని పేవలోనే పూర్తిగా నిమగ్నమయి మూలవాణి తన అభిప్రాయాలతో ఉపన్యాసాలతో ఆకర్షించి విచారితమయిన అదరణ సంపాదించి 1987 లో పుమవడించాడు. అందలం యెక్కించి ప్రపంచమంతా తనను దేవుడని అంటుంటే పరిపక్వమయిన జ్ఞానంతో తమదేవుడిని కానని దేవుడిని కొలిచే మానవుడినని చాటి అందరినీ విస్మయపరచిన ఆ మహావ్యక్తి మన తెలగువాడే గావడం మన అదృష్టం! ఎటువంటి మహావ్యక్తి తమ ఆస్తిని అందుకునేందుకు ఏమి ఆడరంబో, ప్రారంభంలో పరమగురువులు తమకు ఏమి ఉపదేశం చేశారో తెలియజేసే అమృతతుల్యమయిన యీ 'పరమగురు చరిత్ర సన్నిధి' గ్రంథంలోని విషయాలు సూక్ష్మంగా తెలియజేయటం జరిగింది.

మోక్షమార్గమును చేరు సాధనములు:

మోక్షమార్గమును చేరుటకు నాలుగు సాధనములున్నవి

1. వివేకము (Discrimination).
2. వైరాగ్యము (విష్కామత్వము) (Desirelessness).
3. సద్బాచారము (Good Conduct).
4. ప్రేమ (LOVE)

వీనిలో నొక్కొక్క దానిని గూర్చి నాకు పరిచయము చేప్పిన దానిని మీకు చెప్పటకు ప్రయత్నింతును.

1. వివేకము:- దీనినే మోక్షమార్గమునకు చేర్చు నవనద్యిపేతమునియందురు. వివేకము మార్గాంతముననేగాక వివేకము అన్ని విషయములలో నిత్యము అభ్యసించవలెను. వీవు మోక్షమార్గమున చేరుట, ఆ మార్గమునే పొందదగిన విషయము లభించినవి విడిగనందుననే తెలియనివారు ధనము కొరకును అధికారము కొరకును పాటు పడుదురు. కాని యది ఉండిన నొక్క జన్మమువరకు ఉండ వచ్చును కావున నది అసత్యము. నత్తులను నిత్యములునై వీనినింట్లే శ్రేష్ఠమయినవి కలవు వీని నొసారి చూచినచో వీవు అనవ్వస్తువుల (అసత్తు + సత్తువులు) నిక కోరవు.

... భగవంతుని కొక నిమిల్పమున్నది అది ప్రపంచము పురోభివృద్ధికి వచ్చు ప్రతిభామ) మార్గము (EVOLUTION) మానవుడు ఆ మార్గమిట్టిదని చూచి వాస్తవముగా తెలిసికొనినప్పుడు ఆ మార్గమున పాటుపడుట దానిలో నేకీది వింపక యుండవలెను. ... ధర్మ పక్షమున నుండి యధర్మము నెదిరించును స్వలా భమునకు గాక లోక శ్రేయస్సు కొరకు పాటు పడును.

ఇట్లు భగవంతుని పక్షమున నున్న మానవుడు మూలో నొక్కొకగును హిందూ, బౌద్ధ, క్రైస్తవముహమ్మదీయ మొదలగు ఏ మతమని చెప్పకొన్నమా, ఆ దియా, ఇస్లాము, కై నాంబోయ మొన్నగు ఏ దేశస్థుడైనమా ఒకటే. భగవంతుని వాడు అనుటకు మన్ని చేయలకో, తమ కిచ్చివ్యవహారము ఎరుగుదురు. ముందు వాటినింట్లే క్రైస్తవము తెలియక తిరుగు అపవేతముగ నుత్తరించురు.

ఇట్లు వివేకమును వివేకము నున్నప్పుడు వీనిని భేదములున్నవి గుర్తించు

చుము. ఒక్కొక్కప్పుడు ముఖ్యము; ఉపయోగకరము; వ్యర్థము; వ్యర్థము; అనత్యము; స్వార్థము; సస్వార్థము; వీనిని వివేకముతో తెలిసికొనుట యిందు మిగిలియే యుండును....

వీ శరీరమున కొక కోరిక కలిగిన అది నిజముగ వీవు కోరివడే నాయని నిలిచి యోచింపుము.

....వీవు వీ యంతరంగమును కోరింది వీలోమన్న యాశ్వరుని కనుగొని అయిన వాక్కులను వినివలెను. అదియే నీ వాక్కు. శరీరములే నీవు అనుకొని పొరబడకుము.

మూల శరీరము వీవుకావు.

కామమయ శరీరము వీవుకావు. మనోమయ శరీరము వీవుకావు.

ఇవి తమకు కావలసిన దానిని పొందుటకు తామే అత్యవలె వడించును. కాని వీవు వాటినిన్నిటిని తెలిసికొని వాటికి యజమానిగా యెరుంగుము.

....దేహము వీ వాహనము. వీ నెక్కు గుఱ్ఱము. కష్టము దాని వాదరించి చక్కగా కాపాడవలెను. దాని శక్తికి మించిన పనినియరాదు. కుడియైన అన్ని పాపముల విచ్చి దానిని సరిగా పోషించవలెను లేకయైనా మరీ లేకుండానట్లు కుళ్ళముగా మంచవలెను. శరీరము పూర్తిగా పరిశుద్ధమగు ఆలోగ్యమగు లేనిచో వీవు నిరంశర శ్రమతో కూడిన యా దరినెగు సాదనము చేయవలెను పారాంశపు మాట — శరీరము ఎల్లప్పుడూ నీకు లోంగయింపవలెను గాని వీవు శరీరమునకు దానిన కాకూడదు.

కామమయ శరీరమునకు దాని కోరికలు గను అవి చెప్పుట నిన్ను కోరికల కొనుమని, పరిష్క వాక్కులాడుమని, అది యే వినిమని, అది అది విని అన్నిది చూచి యోర్యకుమని. దిగులు తెలియమని ప్రేరేపించు అది యిందు విన్న కోరికలు దానికి గలవు. అది యట్లు కోరుట నీకు తీరు చేయదలచి గాదు అది దానికి ప్రయము గనుక. ఇట్టి తిరుగు అప్పుడు ఆ దిగులు ఆ లోకస్యగములు నిరంతరము మారుచుండట దాని వాదన అది వినిన వీవుని లేక కావున వీవులో వీ కోరికలేవి? వీ శరీరము కోరికలు అవి కోరికలు మ

వీ మనోమయ శరీరము సగ్గుణముగా కాదు దేహము కాదు నిష్కామము

రులు కట్టువ యనియు అనుకొనును నీవు దానిని బహిర విషయములనుండి మరలించియు, వరిమగురువు వనిని, వరోపకారమును యోచించక తన మేలునే యోచింప యత్నించును. ద్యావము చేయునపుడు నీకు కావలసిన విషయములను విడిచి తనకు కావలసిన పెక్కు విషయములను గూర్చి చింతించునట్లు చేయును, ఈ మనస్సు నీవుకాదు. నీవు ఉపయోగించదగిన యొక పనిముట్టు. కావున నిచట కూడ వివేచన మావశ్యకము. నిరంతరము జాగరూకుడవై యుండవలెను లేనిచో ఓడిపోవుదువు

....చేయదగిన పని యేదియో తెలుసుకొనుటకు యత్నింపుము. పని పెద్దదా చిన్నదా యనియాదికాదు నిర్ణయించుట. లోకులు మంచిదని చెప్పు గొప్ప కార్యముకంటె పరమ గురుని సనికి ప్రత్యక్షముగ ననుకూలించు చిన్నపని బహు యోగ్యము....

....పేదల కన్నమీడుట సత్కారమే. గొప్పది. ఉపయోగకరమును గూడ. అయిననూ దేహముల కాహరమిచ్చుటకంటె వారి యాత్మల కిచ్చుట ఎక్కువ ఉపయోగకరము. తనవంతుడెవరైననూ శరీరమునకు కాహరమియ్యగలడు. కాని జ్ఞాన వంతుడే అత్యుత్తమ మేలు చేయగలడు. నీకు గల జ్ఞానము నితరులకీచ్చి సహాయపడుట నీ ధర్మము.

నీ కిదివరకెంత జ్ఞానముండినను, ఈ మోక్షమామార్గమున నీవు తెలిసికొన దగినది యెంతయో గలదు, కనుక దీనిలో కూడ వివేచనము అవసరము....

....భగవంతుడు జ్ఞానస్వరూపుడును, ప్రేమ స్వరూపుడును, నీ జ్ఞానము వృద్ధి కాను కాను నీ యందు భగవద్వక్త యెక్కువగా వ్యక్తియు కాగలడు. కావున విద్య పెట్టవలెను. కాని యితరులకు సహాయము చేయుటకువయోగించు దానిని తొలుత నెత్తవలెను.....

... .. వశ్య సత్యములను గుర్తించి వనోవాత్కాయములతో (క్రికరణ కుర్తిగ) దెల్ల వేళలను సత్యసప్తానము చేయుట నేర్చుకొనుము....

... .. మోక్షమార్గమున నడుచుగోరువాడు తనకు కాను యోచించుట నేర్చుకొనవలెను. మూఢాభిప్రాయము కలిగియుండుట లోకము నందరి చెడుగులలో నొకటి. కనుక వా బంధము నుండి పూర్తిగా విముక్తుడవు గమ్ము.

ఇతరులను గూర్చి నీ కలంపులు యధార్థముగ ముందవలెను వారిని గూర్చి నీకు తెలియని దేమియు కలంచరాదు. వారెల్లప్పుడును నీ విషయమే కలంచుచున్నారని యనుకొనవలదు ఎవ్వరైనను నీకు కీడు చేసినట్లుగాని అకదాడు మాటలు నీకు అన్వయించునని గాని నీవు కలచిన అకడు ఎన్ను బాధపెట్టదలచెనని పెంచిన అనుకొనవలదు.....నీతో నొకడు కోపముగా మాట్లాడిన యెడల వాడు నిన్ను ద్వేషించెననిగాని, నిన్ను బాధపెట్టదలచెననిగాని యెంచకుము. బహుళః ఎవ్వడో లేక యే పరిస్థితియో అతనికి కోపము తెప్పించియుండగా, నీ పెడుట పడుటలే అ కోపమంతయు తెలివిలేని తనమే, కావున నతడు తెలివి కట్కువగా ప్రవర్తించుచున్నాడు వాని విషయమై నీవు కష్టముగా దలచరాదు.....

.....నీ మాటలును సత్యముగ ముందవలెను. ఉన్నది ఉన్నటుల చెప్పవలెను. అతిశయోక్తులుండరాదు. పరులపై దురుద్దేశముల నెవ్వడిగాని ఆలోచింపకుము.....

.....సరి అయిన పనులనే చేయుము. సహజముగ వర్తింపుముగాని ఉన్న దానికి వేరుగా నటించకుము. నీకు ఎవ్వడును సత్యమును ప్రకాశించనీయదు. స్వచ్ఛమగు అర్థము గుండా సూర్యకాంతి ప్రకాశించినట్లు, సత్యమును జ్యోతి నీ గుండా ప్రవహించవలెను.

స్వార్థమును, విస్వార్థమును వివేకముతో గమనించవలెను. స్వార్థము అనేక రూపములు దాల్చును. ఒక రూపమున దానిని రుదముట్ట నిర్ములము చేసితివని నీ వనుకొనుచుండగా, ఇంకొక రూపమున నెప్పటివలెనే యిది బలవత్తరముగ వుట్టను. అయినను క్రమ క్రమమున వరోపకార చింత నీ మనంబున విండి నీ వ్యవస్థయ మును గూర్చి యోచించుట నీలు గాని, నమయముగాని లేకయే పోవును

ఇంకను నొక విధమున వివేకమును జూపవలెను. ఎవరుగాని ఏదిగాని పైకి చూడుటకెంత చెడ్డగా కనపించిననూ నీవు వారి యందును నీ క్షేమమును గుర్తించుట నేర్చుకొనవలెను. భగవత్కళ నీయందును యితరుల యందును గూడ కలదు. అందరిలోనూగల అతిశయమున నీవు వారికి సహాయము చేయగలవు ఆ భగవత్కళను నీ సోపానంలో చేర్చుకొని, మహిమచేయు నేర్చుకొనుట అ విధముగ నీ పోవరుని దుర్వార్థము నుండి రక్షించగలవు.

2 వైరాగ్యము (విష్కామత్వము) :-

అనేకములను విష్కామత్వము లేని వైరాగ్యమును సాధించుట కష్టము. వారికి రమ కోరిక కాదు. అను ట్లుండును. నేకులు వాంచిండు ధనము, అధికారము విలువలేనిదిని వివేకించి విలసన నీ విషయములే తెలిసికొంటివి. ఇది మాట చెప్పట మాత్రము కాదు. నీవు స్వచ్ఛమైన మెదిల అ రెంటినీ నీవు కోరవు.

ఇంత ఎటును పుండమో దాగుగి అర్థము చేసుకొనుట మాత్రమవనరము. కాని కొందర స్వచ్ఛమైన దోరుమా కమక బంధమోక్షమును జన్మ రాహిత్యమును వాంచింది విహితార్థములను విడనాడుదురు, ఈ పొరపాటులో నీవు పడ కూడదు. నీవు నిష్క్రు వృత్తిగా మరచియుండిన యెడల మోక్షము ఎప్పుడు కలుగునని గాని ఎట్టి స్వర్గము నీకు వచ్చునని అ లోచనము నీకుండ జాలవు. కోరిక ఎంత తన్నత వైరవైరము అది స్వప్రయోజనమును గూర్చినదైన యెడల బంధకారణమే. అట్టి కోరిక వీర వృత్తిగా జరిగింపగాని పరమగురుని పనికి నన్ను నీవు నమర్చిండు కొనుటకు గల అంశము తొలగదు

స్వార్థపు కోరికలన్నియు పోయినను నీవు చేయు పనియొక్క ఫలితమును కూడవలెను దోరి నిరర్థి యుండవచ్చును. నీ వెవరికై నను సహాయము చేసినచో, 'నేనుదానికెంత సహాయము చేసితిని' అని చూడగోరుదువు. వాడు దాని నెరిగి కృతజ్ఞత చూపించునని కూడ కోరుదువు. ఇదియును కోరికలో జేరినదే నీకు కార్య కారణ సంబంధమును గూర్చిన ప్రకృతి ధర్మములో నమ్మకము లేదను దీని వలన తెలిసిన యెడల సహాయమునకై నీ శక్తిని దారపోసినచో నీవు చూడ గలిగినను లేమన్నను దానికి ఫలితమునకై తీరవలెను గదా! ప్రకృతి ధర్మమును తెలిసికొని ముట్టచేసి నీని యద్యము నీకు తెలియును. ఋణవర్తన ఋణవర్తన కొరకే గాని ప్రతిఫలమును కోరికాదు. చేయుట నీ ధర్మము గనుక పనిచేయవలెను గాని ఫలమును జూడగోరకము. తోడియును ప్రేమించువు గావున తోటివేషకు నిన్ను నీవు సమ్మోదించుకొనవలెను దానికి కారణమేమనగా పేవ చేయకుండుట నీకు చేకరాదు.

అట్లేమిది స్వచ్ఛమైన పొందిగోరికము. అవి నీకు మేలని పరమగురువున కిన్నును రోచుచో అర్థమే నీకు వచ్చును. ముందే అవి కలుగునట్లు చేసికొనినచో వచ్చు దానలు కలుగును. అ శక్తిలు కలవానిని తరచుగ కొన్ని దేవ గణములు

మోపగింది తప్పకొవల కీర్తును, వానికి అహంకారము కలుగును. తాను తప్పు చేయనే చేయవని తలచును. అది యెట్లుండినను వానిని సాధించుటకు పట్ల శక్తిని కాలమును ఇతరులకు పేవ చేయుటయందు వినియోగించవచ్చును. మనుజుడు పరీవక్త్యమును కాను కాను అ శక్తులు వచ్చును. తాన తప్పుడు ముందే నీకవి వచ్చుట మంచిదని పరమగురువునకు దోచినచో విరపాయముగ వానిని పొందు విధమును వారే నీకు జెప్పుదురు. అంతదముక నీకవి లేకుండుటయే మేలు.

మరియు దినవర్యయందు కొన్ని చిన్న కోరికలు సామాన్యముగ గలుగును. అవి కలుగకుండ జాగ్రత్త పడవలయును. గొప్పవాడినని, తెలివిగలవాడి నని అనిపించుకొన గోరకుము. ఎక్కువగా మాట్లాడ వలెనను కోరిక గూడ విడువుము. మితకావణము మందిది. నీవు చెప్పగోరువది సత్యమును, ప్రయమును, సహాయకరమగును. తన్నదని నీకు దృఢముగ తోచిననే గాని ఏమియు మాటలాడ కుండుచే నయము పలుకబోవుమాట యీ మూడు లక్షణములను కలిగియున్నదాయని జాగరూకతతో యోచించి గాని వలకకుము,

మాటలాడుటకు ముందు జాగ్రత్తగా నాలోచించుట నివృత్తియైందియే వాడుక చేయుట మందిది. నిలనన, పరమగురువు నొద్ద నీక్షను పొందినపుడు పలుకగూడని మాటలను పలుకకుండ, నీవు ప్రతిమాటను పరిశీలించవలసి యుండును లోకులాడు కొను మాటలు చాలవరకు అవసరముగను అవివేకముగను ముందు. ఇతరుల విషయమై వృధా ప్రసంగము చేయుట ప్రారబ్ధమైనవని. కావున మాటలాడుటకు మారుగ ఇతరులు చెప్పవది అలకించుటను అలవాటును చేసికొనుము నిన్ను ప్రత్యేకముగ అడిగిననేగాని నీ యధిప్రాయముల నిష్పాదోటుము మోక్ష సాధనముల స్వరూపము ఒకచోట విట్లు చెప్పిరి—తెలిసికొనుట, సాహసించుట, విశ్రియించుట, మోదముగా నుండుట —అని. ఈ నాల్గింటిలో ఏదవటిది అన్నింటిలో కష్టమైనది.

... ఒకరు తప్పుచేయుచున్నాడని నీకు తోచినచో, తగు సంచిత్తిమును కుదుర్చుకొని ఏకాంతమున నెమ్మదిగా నీ ట్లు రోచుటకు గల కాంక్షములను వారికి జెప్పుము. వాడు నీ యధిప్రాయము సమయము దిద్దుకొనుట నిందివము. కాని రూపాటి జ్యోతిషము కలిగిండుకొనుట కూడ యనుచితముగ నేర్పడు సమయములనేక ముండును. అది యెట్లుండినను నీవెన్నడుగాని మూడవవాని యొద్దకు రోయి అ మాటలను నల్లపము కొంటు చెప్పరాదు. అది మిగుల ప్రారబ్ధమైన పని.

పిల్లలను గాని, వరువులనుగాని యెవరైనను హింసించుట జూచితివేని నీవు కల్పించు కొనవచ్చును. కేశపు వట్టములకు విరోధముగ నెవరైన వర్తింపినచో నీవు దాని నిదికాదులకు తెలువవలయును. ఎవరినైనను బోధించుటకు నీ స్వాధీనమున నుండినచో వాని లోపములను మృదువైన మాటలతో వానికి చెప్పుట నీ ధర్మము కావచ్చును. అట్టి వందర్శములలో కప్ప నీవని నీవు చూచుకొనుము. మోసమును మిగులము నర్యపింపుము.

3. వదాచారము :-

వదాచారమునకు ముఖ్యముగ కావలసిన యంశములారానిటిని పరమగురు వీరికిగా చెప్పిరి.

1. మనో విషయమగు నిగ్రహము.
2. కాయ కర్మ విషయమగు నిగ్రహము.
3. తిన్నెడుచుల వహనము
4. సంకోచము.
5. వికాగ్రత.
6. విశ్వాసము

[సాధన చతుష్టయమువలెనే వీనిలో కొన్ని తిండిగ 1. కమము; 2. దమము; 3. ఉపరతి; 4. తిరిక్ష; 5. సమాధానము; 6. శ్రద్ధ అవి 'శమాది షట్కము' లను పేర్లతో పేర్కొనబడుట వేరైనందునను, అయినను నాకుపదేశించి వచ్చుచు ఉరమ గురువు స్వంతముగ జెప్పిన పేర్లనే నేనుపయోగించుచున్నాను.]

(1) మనో విషయమగు నిగ్రహము :-

విద్యామత్వము సాధనములో కామమయ శరీరమును నిగ్రహించవలయునని తెలియుచున్నది గదా. ఈ సాధనమును మనోమయ శరీర నిగ్రహమున కన్వయించును మనో నిగ్రహమునగా నీరు బోవము గాని కురుముగాని లేకుండునటుల నీ స్వరావమును వియముచుకొనుట యెరిది. పిల్లప్పుడును శాంతము కలిగి కల విలకాటు నొనర్చుకొనుటకు మనస్సునే నిగ్రహించుట రెండవది. పూరిత శరీర ముండరి నాడులలో సార్వప్రసంగ పటకు విలక పట్టకుండునటుల మనస్సు ద్వారా నాడులను నిగ్రహించుట మూడవది వీనిలో మూడవది కర్మము. ఎలనన, మోక్ష మొనర్చును వారి లోపములనుగూడ నీ శరీరమతి మన్నితము కాక కప్పదు. ఎపుడొక

శబ్దము గాని అడుగుపాటుగాని వాడుండు శేరికగా కంకపెట్టును. ఏ హక్రము ఒత్తిడి కగిలినను వాధ కలుగును. ఐనను నీవు నేతనైనంత ప్రయత్నము చేయవలయును.

శాంతమగు మనస్సు అనగా దైర్ఘ్యము కూడ మందవలయునని అర్థము. దైర్ఘ్యమున్నచో మోక్షమార్గమున నీకు వచ్చు పరీక్షలను కష్టములను ఓయపడక ఎదుర్కొనగలవు. మరియు, దైర్ఘ్యము కూడ మందవలెను. అది యున్నచో సామాన్యముగ కలుగు కష్టములను శేరికగా భరించగలవు. న్యర్థవిషయములకు గూడ ఎప్పుడును మనోవ్యధను దిశకును పెట్టుకొనక హాయిగా మందగలుగుదువు. ఐయటి నుండి మానవునకు సంభవించినదేదియు సంతగా పట్టించుకొనవలసినది కాదని పరమ గురువు బోధించెను. దుఃఖములు, కష్టములు, రోగములు, నష్టములు ఇవియన్నియు మానవుని ఏమియు చేయలేవు. వానిని లెక్కనేసి మనశ్శాంతిని చెడ గొట్టుకొనకూడదు. అవి పూర్వ కర్మ ఫలములు. అవి వచ్చినపుడు కష్టములు కాపుర ముండవనియు ఎల్లప్పుడును ఆనందమును నెమ్మదిని కలిగియుండుటయే నీ ధర్మ మనియు జ్ఞాపకముంచుకొని వానిని నీవు సంతోషముతో వోర్చుకొనవలెను. అవి యన్నియు నీ పూర్వజన్మములకు జెందినవి ఈ జన్మమునకు జెందినవి కావు. వానిని నీవు మార్చలేవు కానవానిని గుఱించి చింతించుట నిశ్చయోజనము. దాని కంటె నీవిపుడు చేయుదానిని గురించి యోచింపుము. దానిని నీవు మార్చగలవు దీనిచే నీకు రాబోవు జన్మమున గలుగు విషయములు ఏర్పడును.

ఎప్పుడు గాని విచారపడకుము, దిగులుగా మందకుము. దిగులుగా నుండుట కప్ప. ఆ దిగులు యికరులకు వ్యాపించి వారికి గల కష్టములను మోర్చించును. అటుల చేయుట నీకు ధర్మము కాదు కావున నీతెన్నడు గాని తిన్నెత వచ్చిన యెడల దానిని వెంటనే తొంగదోసికొనుము.

మరియు నింకొక విధమున నీ కలంపుల నిగ్రహించవలెను. వానిని ఎచ్చరి విదిగా సంచరించనీయరాదు. నీవు చేయుచున్న పనిమీదనే మునిస్సు మూర్తి అ వనిని ఏ లోపము లేకుండునట్లు చేయుము. నీ మునిస్సు నూరల వాటిగా మందనీయరుము. మునిస్సు పనిలేని సమయమున కలంపులు నిద్రిముగా మండినట్లు సంతరింగిముని వర్సంకల్పముల నెల్లప్పుడును చేర్చియుండుము.

నీ మున్నెత్తని ప్రతి దినమును నుంచి పనులకు వినియోగించుము. లోక పూర్వోన్ముఖికి సహాయము. దుఃఖములో నున్న, బాధపడుచున్న, సహాయము కావలసినప్పుడు నీకు తెలిసి, వానినొంది ప్రతిదినమును స్మరించి నీ మున్నెత్తని నుండి ప్రేమను వానిపై గ్రుమ్మరించుము.

నీవెప్పుడును గర్వపడవద్దు. గర్వమజ్ఞానము వలన కలుగును. తెలియని వారు కాను గొప్పవాడినియు కానేరే గొప్ప కార్యముల చేసితినినియు తలచును. కాని నీవెప్పుడు దిగవంతుకొక్కడే గొప్పవాడినియు, మంచిపని సంతటిని భగవంతుడే చేయుచున్నాడనియు తెలిసికొనుము.

(ii) కాయక కర్మ విషయమగు విగ్రహము:-

నీ కలలులు ఉండిపోసిన తీరిగ నుండినప్పుడు కాయక కర్మ విషయమై నీవెప్పుడు ఉద్వేగపడుదు. ఎవను లోకుల తుపయోగింపరమిగ నుండుటకు తలంపులు కార్యరూపము వాల్చుకొని ముడుకుము. సోమరితనము కూడదు నిరంతరము మంచి పనులు చేయుచుండవలెను వానిని నీవు నీ పనినే చేయవలెను గాని యితరుల పనిని చేయరాదు. ఇతరుల యనుసతికో వారలకు సహాయ మెగునట్లు మాత్రము వారి పనిని చేయుచున్నాను ప్రతివానిని తన పనిని తన ప్రోవని చేసికొననిమ్ము. కానినొప్పుడు సహాయము చేయుటకు సిద్ధముగా నుండవలెను గాని వారి పనులలో నడ్డము చూపకుము. కాని చేయవలసిన పనినే చూచుకొనుట నేర్చుకొనవలెను. అనేకులకు ఇది పెద్ద కష్టము. కాని ఇదియే నీకు చాల ముఖ్యము.

గొప్ప కార్యములు చేయువాడెవనినను కారణమున నీవు చేయవలగు సామాన్య కార్యములను చేయుట ముడుకరాదు. ఆ పనులన్నింటినీ నెరవేర్చినగాని యితర కైంకర్యము చేయుటకు నీకు స్వాతంత్ర్యము లేదు క్రొత్తవియగు నైహిక కార్యములను చేసి వేసికొనుము. ఇంతవఱకు నీవు పూనుకున్న పనులను పూర్తిగా చేసి తీసివేయు అవి యివి లభిగా పుష్టముగా నీ పనులని న్యాయముగ నీ మున్నెత్తని దేవునిని కాని యితరులు నీపై వేయ జూచునవి కావు.

(iii) తిన్నెరుదుల సహనము :-

అందరి యెదులను పూర్వమగు సహనము గలిగి యుండవలెను నీ మత విషయములలో నీకు గల క్రొత్తార్థాలు ఇతరుల మత విషయమగు నమ్మకమందును పుట్టించువలెను. నీకు నీమతము ఎవరే వారి మతముకూడ నారికి సరప్రాప్తికి

పూర్వమే అందరకును సహాయపడవలెనని నీవందరి విషయములను తెలిసికొని యుండవలెను.

కాని పూర్వమగు సహనము నీకు కలగవలెనన్న మొట్టమొదట నీలో ముంది శ్రమము, మూఢాభిప్రాయములు పోవలెను. కర్మలు లేక సంసారములు నీకవసరమని తెలిసికొనవలెను. లేని యెడల నా కర్మం చేయవారి కంటేవేదో విధమున నీవు శ్రేష్ఠుడవని యనుకొందువు. అట్లని కర్మలనింజను పట్టుకొని యుండువారిని నిందించరాదు. వారియిష్టము చొప్పున వారిని చేయవలెను. వానిని తత్వము నెరిగి నీకు వారెవరొకాడను. నీవు గడది బాటినదానిని నీచే బలాత్కారముగా చేయదు. అది వారలు పూనుకొనరాదు అన్నింటి యెడల దయ గలిగి ప్రవర్తించుము.

నీవిపుడు కండ్లు తెరిచి చూచుచుండుటచే పూర్వము నీవు నమ్ముచుండిన కొన్ని విషయములను, చేయుచుండిన కొన్ని సంస్కారములును వ్యవస్థ లేనివి నీకగవడవచ్చును. బహుశః వాస్తవముగ నవి యట్టివే యగునేమో. నీవు వాని నిక మీద నమర్చింపజాలక పోయినను అవి కొందరు జీవులకింజను ముఖ్యములుగ నుండును. కావున వారికై యాకర్షణ గౌరవింపుము. వారికిని స్థానమున్నది. వాటి నలనను ప్రయోజనమున్నది. నీవు పసివాడుగా నుండినప్పుడు పంకరలు లేక పొంకములుగ వ్రాయుటకు కాపీ పుస్తకపు రూళ్ళ గీతలు నీకు సహాయముగ నుండినవి. తరువాత నా రూళ్ళ గీతలు లేకయే అంతవంటి బాగుగను చారాముగను వ్రాయుట నేర్చుకొంటివి ఇతరుల నమ్మకములును సంస్కారములును ఆ రూళ్ళ గీతలువంటివి. అవి నీకును కావలసిన సమయమునెను ఆ సమయమున దాటి పోయెను.

(iv) సంరోషము :-

నీ కర్మ యెట్టిదై నను సరే దానిని సంరోషముతో భరింపదు. పుష్టములు సంభవించుట యనునది నీకు గౌరవమని భావించుము ద్వివల ప్రవాతలగు మహానుభావులు కాము సహాయము చేయుటకు నిమ్ము దిగిని వానిగ నెంచుచున్నారని తెలియుచున్నది. అది యెంత కఠినముగ నుండినను అంతవంటి కఠినముగ లేదు గదా యని సంతసించుము. నీ ముష్కర్మము అనుభవము ద్వారా తీరిపోయి నీకు బలంబు లెగునంత దనుక నీవు పరచుచునున్న సహాయపడవలెనని పురుషులు. నీవు సరళు గుంపున కాత్మ నివేదనము చేసికొంటివి గావున నీ కర్మమును పైబది

రమ్మని కోరితిని. అందువలన నూరు జన్మములందు కొంచెము కొంచెముగ ననుభవించిన కర్మము నీవొకటి రెండు జన్మలలో తీర్చుకొందువు. అది సంపూర్ణముగ తీరిపోవలెనన్న, దానిని సంకోషముగ ఉల్లాసముతో భరింపవలెను

మరియు నొక యంశమేమన—దేనివి గాని 'నాది' యనుకొనుట పూర్తిగా మానవలయును. నీ కర్మము వలన నీకెక్కువ మక్కువగల వస్తువులను, నీ వెక్కువగా ప్రేమించువారును నీవద్ద ముండి తొలగిపోవచ్చును. అట్టి సమయము నందు గూడ నీవు సంకోషము గలిగి దేనినైనను సరే, అన్నింటినైనను సరే విడుచుటకు సిద్ధముగా ముందవలెను. పరిమగురువు తన పేవకుని మూలమున—నితరులకు తన శక్తిని దారపోయు సందర్భములు కలుగును. పేవకుడు చిన్నతకు లొనైయుండిన యెడల వారటల చేయజాలరు. కావున సంకోషము సహజముగ ముందవలెను

(V) ఏకాగ్రత:-

నీ పరమగురువు యొక్క పనిచేయుట యొక్కటియే నీ లక్ష్యముగ మంచుకొనవలెను. నీవు మరి యేమి చేయవలసి వచ్చినను వారి పనినేమో యెప్పుడును మరువరాదు, అయితే వారి పని తప్ప మరి యేదియు నీకు ప్రాప్తించదు. ఇతరులకు సహాయకరమై స్వప్రయోజనము నపేక్షించని పని యంతయు పరమగురుని పనియే గదా! అట్టి పనిని నీవు వారి కర్పణముగ జేయవలయును. అట్టి పనులలో నొక్కొక్క దానిని నీవు చేయునప్పుడు దానిని బాగుగా గమనించి నీ చేతనైనంత బాగుగా చేయుము. ఆ పని గురువే మరియొకటి వ్రాసిరి—“నీవేది చేసినను అది మానవులకు కాదు, భగవంతునికేనని మనః పూర్తిగ జేయుము.” పరమగురు చెప్పిన వచ్చి చూచునది నీకు తెలిసినచో అట్లు చేయుదునో అట్లు భావించి నీవు చేయు పనినంతయు వారీతిగా చేయవలెను, ఎక్కువ జ్ఞానము కలవారే ప్రైవ్యాము సందరి యర్థమును పూర్తిగా తెలుసుకుందురు. దాని ఎంటిదే అంతకంటె మీగుల ప్రాప్తనమగు మరియొక వాక్యమున్నది. అది, “నీ చేతబడు ఏ పనినిగాని నీ శక్తి నంతమ వినియోగించి చేయుము” అని

ఏకాగ్రత యనగా నీవు ప్రవేశించిన మోక్ష మార్గమునుండి ఏదియును విస్మృత కలదాండు కూడ మరించజాలదని యర్థము. నిన్ను మోహింపజేసి తప్పుప్రపంచ ద్రిష్ట్య సందర్భములుగాని ఐహిక సుఖములుగాని, ఐహికమగు

ప్రేమలుగాని నిన్ను మరల్చరాదు. నీవీ మార్గముతో ఏకము కావలెను. ఆ మార్గము నీకు సహజమై దానిని గురించి యోచింపనక్కరలేకయే దాని నవలంబించవలెను. దాని ముండి మరలుట నీ కసాధ్యముగ ముందవలెను అంతరాత్మయగు నీవు ఆ మార్గమున ప్రవేశింప నిశ్చయించితిని దానిమండి తెంచుకొని పోవుట యవగా నీ ముండి నీవు తెంచుకొనిపోవుట యగును.

(vi) విశ్వాసము :

నీ పరమ గురువును నీవు పూర్తిగా నమ్మవలెను నీయందు నీకు నమ్మక ముండవలెను. నీవు పరమగురువును చూచియుండినచో జనన మరణము లెన్ని గడదినను నీకు వారియందు నమ్మకముండును. వారిని నీవింకిను చూచి యంతక పోయిన యెడల వారి స్వరూపమును ప్రయత్న పూర్వకముగ అనుభవమునకు తెచ్చుకొని వారిని నమ్మవలెను. అట్లు నమ్మినచో వారు నీకు తోడ్పడజాలరు. పూర్ణమగు నమ్మకముండినగాని వారి ప్రేమయు, శక్తియు నీలోకి పూర్తిగా ప్రవహింప జాలవు.

నీయందు నీకు నమ్మకముండవలెను. నిన్ను నీవు బాగుగ యెరుగుదునని యనుకొందువేమో! అట్లైంది నిన్ను నీవెరుగనే యెరుగవని అర్థము. వలూడు బురదలో బడిన దుర్బలమగు పై పొట్టును మాత్రమే నీ వెరుగుదువు యదార్థముగ నీవు భగవంతుడనెడు అగ్నినుండియే వెలువడిన అగ్నినిజమవు ఆ దారిజము వలన చేయ నిశ్చయించినచో నీ కసాధ్యమగునది యొక్కటియే లేదు. “ఒక మానవుడు చేసిన దానిని మరియొక మానవుడును చేయగలడు. నేను మనుజుడనే! అయినను నేను మనుజునందుండు భగవంతుడను గూడ! ఈ పనిని నేను చేయ గలను, చేసి తీరెదను” అని నీకు నీవు చెప్పుకొనుము నీవీ మోక్ష మార్గమున నడువవలయునన్న నీ మనో నిశ్చయము బాగుగ తీరిన ఉక్కుచా ముండినను

4. ప్రేమ (Love) :

సాధనలన్నింటిలో ప్రేమ యమనది దాం ప్రధానము మానవనిలో ప్రేమ తగినంత దృఢముగ ముండినచో అది వానిని ఇతర సాధనము లన్నింటిని తప్పింప సాధించునట్లు చేయును. ప్రేమలేని యెడల తక్కినవన్నియు పరి పూర్ణ నీతిగా జగవ మరణ రూపమగు చక్రము ముండి మోక్షమనిన భగవంతునికో నైశ్యము

పొందుటకు తీవ్రమగు విషయవిషయ దీనిని తరచు నిర్వచించుదురు. కాని అట్లు చెప్పట వ్యవహారికమును సూచించునట్లుండును. అర్థములో కొంతభాగమును మాత్రమే తెలుపును ముముక్షుత్వము ఒక కోరికయనుట యంత సరికాదు. దృఢ సంకల్పము, అధ్యయనము, మనో నిశ్చయము అవి చెప్పవచ్చును. అది ఫలిం చుటకు దృఢసంకల్పము నీ వ్యభావమును పూర్తిగా నాక్రమించి, మరియు యితరమైన తలంపును మనస్సును స్మరించుటకు గూడ అవకాశము లేకుండునట్లుండవలెను. విజముగ పది భగవంతునితో నేకీభావము పొందవలయునను నిశ్చయమే. కాని నీవు వేనటను యజ్ఞమును తప్పించుకొనవలయునని ఆ యేకీభావమును కోరరాదు. జీవ మ్ముక్తుల యందలి గాఢ ప్రేమచే వారికి శోధ్యది వారు వర్తించునట్లు వర్తించవలె నని కోరవలెను. భగవంతుడు ప్రేమ స్వరూపుడు కావున నీవాయనతో నైక్యము గావలెననితో పరిపూర్ణముగ పరోపకారి బుద్ధియు, పరమప్రేమయు నీయందు నిండి యుండవలయును గదా.

ఈ ప్రేమయనునది దినచర్యలో రెండు విధములుగ వేర్పడును.

మొదటిది- నీవు జాగరూకతో నే ప్రాణిని గాని బాధపెట్టకుండట.

రెండవది- ఇతరులకు నహాయము చేయుటకు నెల్లప్పుడును వందర్యములను విర్హించుచుండుట.

ప్రేమకు విరోధముగను పాపములు మూడు గలవు. అవి 1) వృధాప్రసంగము, 2) క్రోధము, 3) మూఢాభిప్రాయములు. ఇవి లోకమునందలి పాపము లన్నింటి కంటె నెక్కువ చెప్పుచు చేయును. భగవంతుని యందలి ప్రేమ (భక్తి)తో తన యంతరంగము నిండియుండవలయునని కోరువాడు ఈ మూడు పాపములు చేయుకుండునట్లు జాగ్రత్త పడవలెను.

వృధాప్రసంగమెంత వనిచేయునో చూడుడు. దానికి మూలము దుస్సంకల్పము. అదియే మొదటి పాపము. అందరియందును మందియున్నది. చెడ్డయ యున్నది చూచిని తలచి దానిని దాపరచి లోక దుర్యోధివృద్ధికి మేలు చేయ గలం. ఇతరులయందుగల చెడ్డగు చించి దానిని ఇంపరచి లోకదుర్యోధివృద్ధికి దంగమును చేయగలం. అది భగవంతుని సునరించి నిరుపగలము, లేక దాని నెదిరించి దుష్టమును. మరి మొదటియందలి చెడ్డను నీవు చిలరికిచేసి యేక భావమును మూల ప్రావర్త్యములను నీవిని వాచింపుచువు. అవి యవసరగా:- 1) నీ

దుట్టుప్రక్కలను మంచి మనోభావములతో నింపుటకు మారుగా దుష్టమనోభావము లతో నింపుదువు, అందువలన లోకమునందలి యజ్ఞమును ఎక్కువ చేయుదువు.

2) ఒక మనుష్యుని యందు నీవు దలచిన దుర్గుణముండినచో దానిని నీవు ఇంపరచి పోషించువు. అందువలన నీ సోదరుని మంచివానిగ చేయుటకు మారుగ మునుపటికంటె చెడ్డవానిగా చేయుదువు. సాధారణముగ ఆ దుర్గుణము వానియందుం డదు. ఉన్నదని నీరెట్లో లోచియుండును. అప్పుడు నీ దుస్సంకల్పము నీ సోదరుని తప్పుప్రవర్తనకుదును. వాడింకను పరిపూర్ణుడు గాకున్నచో నీవు భావించిన గుణ ములు వానియందు కలుగవచ్చును.

3) నీ మనస్సును సత్సంకల్పములతో నింపుటకు మారుగ దుస్సంకల్పము లతో నింపుకొనుచువు. కావున నీ యభివృద్ధికి నీవే యట్లవడుచువు. నిన్ను సూక్ష్మ దృష్టితో జూచువారికి అందముగను, ముద్దుగను నుండుటకు మారుగా వికారముగాను, యజ్ఞకరముగను కన్పించువు.

ఇట్లు వృధా ప్రసంగముల జేయువాడు తనకును, కాను చెరువబూనిన వానికిని ఇంతకీదు చేసియు తృప్తిజెందిన తనకీ సంతటిని వినియోగించి ఇతరులను సైతము తాను జేయు పాపములో భాగస్థులనగు జేయుటకు యత్నించును. బుద్ధిని గురించి దుర్మార్గపు తీరలను, ఇతరులు సమ్మతించినచో తీర తత్సాహముతో వారికి చెప్పును. అంతట వారును తమ దుస్సంకల్పములను పాపము కట్టిచేవిపై గుమ్మ రించురు. ఇట్లు దీని దీనియును, ఒక్కదేగాన, వేంకటాచల జనులు చేయుచుండురు. ఈ పాపసంత నీరమో యెంత ఘోరమో నీకు కొంచెమైనను ఇవ్వుడు స్మరించి చిన్నదాని దీనిని పూర్తిగా మూసికొనవలెను. ఎవరిని గూర్చిగాని చెడ్డ చెప్పుదును మాట్లాడకుము. ఒకరు నురియొకనిని గూర్చి చెడ్డ నీతో చెప్పిన యెడల దానిని వినిక నిరాకరించి వారితో 'ఒక వేళనది నిజము కాదేమో! నిజమేయైనను దానిని గురించి మాట్లాడుట కంటె మాటలాడ బండు' యెట్లుచేసెదగును గదా! యని మృదువుగ జెప్పుము.

క్రోధము :- ఇది బుద్ధి పూర్వకము, బుద్ధి పూర్వకము కానిది అది రెండు విధములు, బుద్ధి పూర్వక మనునది మోయెడి ప్రాణికి దాని కంటగిజేయవలయునని యర్థకరించి చేయునది. ఇది పాపము అన్నిటిలో గొప్పది. అనునాడు చేయవలసిన భావ. దాతన స్వత్యముగ పొనుటలు పరాపరాధ్య పరిచి చేయవలసిన అన్నియు

మన దిన్నె శాస్త్ర వాడు లను హృదయమున నిండియుండు విశ్వరూపము లోనిముద్ర ప్రసవించి చేయుచుండును.

నీకు వలయు సాధనములు—

వశ్యము చేయు శక్తినిచ్చి విజ్ఞానము, ఆ విజ్ఞానమును మంచి కోసం నడుపు మనోనిశ్చయము, ఆ నిశ్చయమును ప్రోత్సహించు ప్రేమ.

మనో నిశ్చయము, విజ్ఞానము, ప్రేమయను మూడును భగవంతుని మూడు ముఖములు. భగవంతుని పేరొందిగోలు నీవు ఈ మూడు గుణములను కలిగి యుండవలెను.

—వరమగురు చరణ సన్నిధి—

ఇవి నామములు కావు నాకు వచ్చేకొనిన వరమగురువు మాటలు. వారు తేనిది నేనేమియు చేసి యుండితాను వారి వహయమున నేను మోక్షమార్గమును ప్రవేశించి తిని. నీవును ఆ మార్గమును చేరుగోరుదువు. కనుక వారు నాకు వచ్చేకొనిన బోధలు అనుష్ఠించి మోక్ష నీకును తప్పరీంచును. కాని ఆ మాటలు నత్యము లనియు వాసుగి మన్నించనియు చెప్పుట బాధు. చెప్పిన ప్రకారము అనుష్ఠించినగాని నీవు తిరిగి తిరిగి బాధు. అహింసమును జూచి అది బాగుగా మన్నించుటచే నాని తీరదు. చేయుచుది ఆ అనుష్ఠానము తినివలెను. అట్లే వరమగురువుల వాక్కులు వినుట (లేక చిమిపుట) బాధు వారి ప్రతిమాటను గమనించి ప్రతిసూచనను గ్రహించి వారు చెప్పినట్లుం నిలచుకొనవలెను. మావనలలో నే యొకటి గ్రహించక పోయి నను, వారి మూలంలో నొకటి విడిచినను అది మరలబాధు. వారు చెప్పినది మరల చెప్పరు—

కర్మ కృష్ణమూర్తి.

—అర్కియోని శ్రీ కర్మ కృష్ణమూర్తిగారికి అంగులముతో వ్రాయబడినది తెలుగులోకి శ్రీ రిట్టమూరు రామయ్య. వి.ఎ.ఎల్.టి. శ్రీ మురిగంటి కృష్ణమూర్తియ్యలు, వి.వి.వి.ఇ.టి గార్లకి అనువదించబడినది.

వరమగురు చరణ సన్నిధి

పీఠిక

వయసున పెద్దమ గనుక ఈ చిన్న గ్రంథమునకు పీఠిక వ్రాయు బాగ్యము నాకు కలిగెను ఇది బాలురైనను పరివశ్య కీపుడగు దిన్నబోపడుడు వ్రాసిన ప్రథమగ్రంథము, ఇందలి విషయములు శ్లాసరీక్ష. పొందుటకు పాఠవగ 'మమ గురు' వాయనకు వచ్చేకొనిరి. బోధలను అయన శ్రమతో మెల్లమెల్లగా క్షుప్తికెచ్చుకొని వ్రాసిరి. ఏలనన గదచిన సంవత్సరమున (1909) ఆయన ఇంగ్లీషు భాషాజ్ఞానము ఇప్పటికన్నా కక్కువగా మందెను, బాలకలకు వరమగురువు చెప్పిన మాటలే యందు వ్రాయబడినవి. మిగిలివచ్చోట్ల వారి యభిప్రాయములు శిష్యుని మాటలో వ్రాసిరి. రెండు వాక్యములు వదలియుండగ వరమగురువు పూరించిరి, మరి రెండు చోట్ల రెండుమాటలు లోపించి యుండగా వానిని వ్రాసిరి. ఇవి కప్ప మిగిలిన దంతయు అర్కియోని వ్యయముగా వ్రాసిందే లోకమునకు అయిన సమర్పించిన మొదటి కానుక యిది.

వరమగురువు బోధ శిష్యునకు వచ్చేకొనినట్లు ఈ గ్రంథమితరులకు వశయ వడుగాన. అట్టి పదుదైకముతో నిది వ్రాయబడినది. గురువచ్చేకొని మొదలు ఈ గ్రంథకర్త చెప్పినట్లు అనుష్ఠించెను. అట్లే ఇతరులు చేసినగాని పరికముండదు. చెప్పినట్లు చేసినచో అర్కియోనికి మోక్షద్వారము తెరువబడినట్లు వడువరులకు గూడ ఆ ద్వారము తెరువబడును మోక్షమార్గమున వారు నిలవవచ్చును.

—అనీదీనెంటు.

డిసెంబరు, 1910

కోరిక

అర్హతకంగా ఎంతో ఉపకారైన స్థానంలో వాస్తవము బాధామంది ఉన్నారు, వారందరూ సమాజంలో యానాడు నెలకొన్న పరిస్థితులకు కమితో కాను రింతిస్తారు. అటువంటి మహనీయులకు నా విన్నవము చేయబడి యానాటి ప్రజల మనుగడకు మార్గదర్శక సూత్రాను అర్హత హృదయంగా మారిస్తూ, ఏమిదయినా తెలియ: 'యితా-అహ' అని కొట్టుకుట్టాడి చివరికి 'అట' లోని పై

పెరుగు ప్రలోకములలో తిక్కుకుంటున్న నారాటి వారికి దారి చూపించండి. మీ వంటి వారిలో కదలిక కోసం చేసిన యీ చిన్ని ప్రయత్నానికి స్పందించండి. మనసులో మాట

నరీ అయిన అవగాహన లేక, నరీ అయిన గురువు అశీర్వాదం దొరక్క మనలో చాలా మంది పద్ధతులనూ, సాంప్రదాయాలనూ, నియమాలనూ, నిష్ఠలనూ దీక్షలనూ మన అభిరుచులకు అనుగుణంగా మార్చుకొని వాటిలో అమభవమున్న వాటిని తిరిమక పెట్టన్నాము. మంత్రాలనూ, అష్టోత్తర నామాలనూ పుస్తకాలలో చదివేసి అవి చూసి పరిచయం వచ్చేసరికి మనం ఒక 'గురువు' అయి పోతున్నాము. ఒక గురువు పద్ధతులకూ యింకొక గురువు పద్ధతులకూ పొంతన లేక నవ్వుల పాలవుతున్నాము. మనకు మనమే గొప్ప అనుకొని పెద్దవారిని గౌరవించడం లేదు. ఇంక 'దీక్ష' తీసుకుంటున్న వారిలో కొంత మంది ఆ 'దీక్ష' కాలాకా నియమాలు పాటించక భక్తిగా, శ్రద్ధగా చేస్తున్న వారికి తలపంపులు తెచ్చి మొత్తం అందిరిమీద చురిచిన అభిప్రాయం రావడానికి దోహదం చేస్తున్నారు. దానివల్ల భక్తుడు అవిపించుకొడానికే 'దీక్ష' తీసుకుంటున్నారన్న అభిప్రాయమునకు దలాన్నిస్తున్నారు.

అవయ యీ 'దీక్ష' అన్నది ఏమిటి? ఎందుకు 'దీక్ష' తీసుకుంటున్నారు? వాటికి ఆ నియమాలు ఎందుకు పెట్టారు? అన్ని విషయాల గురించి ఆలోచించటమే లేదు

41 దినములుగాని 108 దినములుగాని దీక్ష తీసుకొని పవిత్రతంగా, శ్రద్ధగా, భక్తిగా, నియమములు పాటించి ఆ పర్యదినములు అయిపోగానే తిరిగి మామూలు మనుషులమయిపోతున్నాము. మరి యిన్నాళ్ళూ చేసిన కృషి ఫలితమేమున్నది? మానసికముగా మనలో అణుమాత్రమయిన మార్పు రావటం లేదు. ఈ విషయమై మనము ఎందుకు ఆత్మావలోకనం చేసుకోవటం లేదు?

దీక్ష సమయములో భగవంతునికి చగ్గటయిన అనుభూతిని మనం పొందటం లేదా? మరి ఆ అనుభూతిని పెంపొందించుకోవలసిని బాధ్యత మన మీద లేదా? క్రిమికీటకాలు, సరీసృపాలు, క్రూరమృగములు, పశు పక్ష్యాదులు, చెట్లుచేమలు, వానర జన్మం వరంవరం తరువాత ఏడుజన్మల మణిలిగా, ఎన్నరాని జన్మలలో ఎన్నికైన జన్మగా మనవ జన్మ యెత్తి కర్మవ పృష్టితో మనుగడ సాగిస్తూ నిండు జీవితాన్ని వృధాగా అదివిడుపులాగా చూసి బంధాల వుచ్చులో పడి గరుపుతున్నాము

ఓం

ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు

ఆచరణయోగ్యమైన ముఖ్యాంశములు

వంకటేశ కర్త

నేటి సమాజములో బాగా జీర్ణించుకు పోయిన భావం యేమిటంటే భక్తి అనేది, అధ్యాత్మిక చింతన అనేది వయస్సు ఉదిగి పోయిన తరువాత మరియు శరీరములోని అవయవ వలుత్వం తగ్గిన తరువాత అవలంబించ వలసిందేగాని బాల్యములోను, వయస్సులోను వుండగా చేయవలసినది కాదు. అని ఈ భావం యెంత బలంగా ప్రబలి పోయిందంటే దైవ కార్యక్రమములను నిర్వహించే వారిని అప్రమోదకులుగానూ, అమాయకులు గాని లేగా యేదో స్వార్థముతో నిర్వహించే వారుగాను భావిస్తున్నారు.

వేదాలలోను, ఉపనిషత్తులలోను, భగవద్గీతలోను, ఇతిహాసాలలోను చెప్పబడినవి నిత్యజీవితంలో మనకు మార్గదర్శకముగా వుండేవే! ఆ దృష్టితో పరిశీలిస్తే వాటివల్ల మనకు యెంత లాభమో తెలుస్తుంది. వాటిని అలంబనగా తీసుకొని మన ప్రవర్తనను సమస్కరించుకంటే మన జన్మలు ధన్యమయి మోక్షమార్గాన్ని సుగమం చేసుకున్న వారవుతాము. వీతాధిపతులు, పరమ గురువులు, మహాత్ములు, ప్రత్యాక్షరమణ యోగులలో మనలో పేరక పోయిన జడత్వాన్ని వదిలించడానికి సమాజములోనికి బహిరంగముగా వచ్చి తమ ఆమూల్యమైన సందేశాలిస్తున్నారు. కాని బహిరంగముగా, లోకీక జీవనానికి బానిసలవయి వారి విలువ గ్రహించక వారి ప్రవచనమును మనస్సులోనికి యెక్కించుకోక నిష్ప్రయోజకులుగానే మిగిలిపోతున్నాము. ఆ సందేశమును వింటున్నప్పుడు మనం జీవితాన్ని యెంత వ్యర్థం చేసుకుంటున్నామో అనిపిస్తుంది. కాని అది కాళ్ళాలికిమే! వెంటనే మాయ అవలించి మళ్ళీ మన లోకీక జీవనానికి అలవాటు పడిపోతాము. కాళ్ళాలికిమైన, యీ బహిరంగ బంధాల వూరిలో పడి కాళ్ళకమైన ముక్తి బంధాన్ని విస్మరిస్తున్నాము.

అరకప్పు టి యచ్చిన వాడికి కృతజ్ఞత తెలియజేస్తాము. మరి మనకు యీ నిండు జీవితాన్నిచ్చిన ఆ భగవంతునికి మనం యేం చేస్తున్నాము. ఆయన మన మంది యేమీ కోరకు లేదు. కాని మనం ఆయనను గూర్చి ఆలోచిస్తేనే ఆయన మనతో సంబంధము కలిగి వుండి మనకు ఆ ఆశుభూతిని కలుగజేస్తాడు. మనలో చాలా మందికి యేదో చేయాలని వుంది కాని యేం చేయాలో యెలా చేయాలో

తెలియదు అటువంటి వారి కోసం క్రియా క్రింది మార్గదర్శక సూత్రాలు గురు దేవులు శ్రీ అంజనేయస్వామి ప్రేరణతో తెలియజేయ బడుతున్నవి.

* నిద్రలేచిన వెంటనే పృథ్వికి తాకి సమస్కరించవలెను.

* స్నాన మాచరించినప్పుడు జలమును తాకి సమస్కరించవలెను.

* స్నాన మాచరించునప్పుడు శరీరమాద్యంతము గల చోటు కూడములు, చేతివ్రేళ్ళయందు, కాలివ్రేళ్ళయందు, గోళ్ళయందు గల మురికిని తీసివేసి కుత్రము చేయవలెను.

* స్నానానంతరము సూర్యవమస్కారము చేయవలెను.

* తెల్లని వస్త్రము ధరించి నానవీరిక భూమివ్యయన సాంప్రదాయము ననుసరించి ముకుముగాని, తింతముగాని, విభూతిగాని, తిమరామముగాని, సింధూరము గాని ధరించవలెను.

* ఈకావ్యములలో నుంచబడిన దేముని పోదోషద్వ అగమవత్తి తెలిసింది. తెలదీపం తెలిసింది భక్తితో గజేనుని మొరయకొని అంజనేయస్వామి పరకు అందరి దేముళ్ళస్తోత్ర పారాయణ చేయాలి. దేమునికి కనీసం అరటిపండ్లయిన లేక పటిక పంచదార అయినా నైవేద్యముగా సమర్పించి తర్పార హరిహా మంగళ శ్లోకం పఠికి ఒక్క అరవిముషమయినా ద్యాసలోకి పెళ్ళి నిప్పు నువ్వు దేమునికి అర్పించుకున్నావని తెలియజేసి స్వామి అనుగ్రహం సంపాదించుచున్నాను అన్న సంకల్పము చేసుకొని నెమ్మదిగా లేచి తరువాత నిత్యకృత్యములు చేయకొనవలెను.

* ఏరయినా పానీయం కాని, ఉపాహారం కాని, ఆహారం కాని, వీరుగాని తీసుకునేప్పుడు దేమునికి ఆ వదార్థము అప్పించి ఆ ప్రసాదాన్ని స్వీకరిస్తున్నావని ఒక్క క్షణం మనస్సులో భావన చేసి తృప్తిగా మిగల్చుకుండా తినవలెను. వ్యర్థము చేయకూడదు.

* ఇంటినుండి బయటకు వెళ్ళేటప్పుడు భగవంతుని వ్యరిస్తూ వెళ్ళాలి.

* పాయంత్రం యింటికి రాగానే కాళ్ళు చేతులు, ముఠం కడుగుకొని తిరిగి తెలదీపం తెలిసింది భగవంతునికి సమస్కరించాలి

* సత్సంగములలోను, సంకీర్తనలలోను, ప్రవచనములలోను తప్పని నరిగా పాల్గొని ధార్మిక మరియు అధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో చేయి కలపాలి.

* భగవంతుడిని పూజించేవాడిని ఏ కులస్తుడయినా, ఏ మతస్తుడయినా గౌరవింపాలి.

పై వదకాండు సూచనలను ప్రతి ఒక్కరూ సాధకులయినా, కాకపోయినా అనుసరిస్తే మనసుకు, జీవితానికి శాంతిలుగుతుంది. అవి భగవంతుని రక్షణలోనికి మనలను తీసుకొనమని అదగడానికి సంకేతముగా ఉపకరిస్తాయి.

ఇంక చాలామంది భక్తులు తమ పూర్వజన్మల నుకృతంవలన అధ్యాత్మిక చింతన కలవారై యుండి సాధన చేయుటకు మార్గం తెలియక తమకు తోచినట్టుగా చేస్తూ మనుగడ సాగిస్తున్నారు. అటువంటి వారికి ఉపయోగపడేటట్టుగా యీ క్రింది మార్గదర్శక సూత్రాలను యివ్వడం జరిగింది. అయితే వీటిని ఆచరించేవారు మొదటి సూచనలను తప్పని నరిగా పాటించాలి.

* సాధకుడు అన్ని విషయాలలోను మితము పాటిస్తూ, నైతిక బాధ్యతలను నెరవేరుస్తూ, మృదువుగా ప్రియముగా మాట్లాడుతూ సంపూర్ణ స్వార్థరాహిత్యముతో మెలగాలి.

* సాధకుడు వీలయినంత వఱకు మౌనము పాటించాలి క్లుప్తంగా, ఎవరర మయినంత వఱకు మాత్రమే మాట్లాడాలి. ముందుగా ఆలోచించుకొని మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడాలి. ప్రత్యక్షముగా అడిగినప్పుడు తప్ప తన యభిప్రాయమును వ్యక్త పఱచకూడదు.

* శిష్యు, అసూయ, ద్వేషం వీటిమూలంగా కోపం వస్తుంది. అందుచేత కోపమును జయించుటకు దానికి మూలమయిన వాటిని నాశనం చేసుకొని మనస్సులో ఎటువంటి ఉద్వేగం లేకుండా ప్రశాంతతను, ప్రసన్నతను, దయను కలిగి ఉండాలి.

* నేనే చేశాను అన్న భావం అహంకారానికి అంకురార్పణ వంటిది. పూర్వ జన్మ వాసనవల్ల యీ కార్యం భగవంతుని యిచ్చాను సారం జరిపించబడింది అనుకోవాలి. సత్కారం గాని సన్మానం గాని పొందితే అది భగవంతుని సేవవల్లనే జరిగింది యిది ఆయవనే గాని నాకు కాదు అనుకుంటూ మరింత జాగ్రత్తగా ఆ

కార్యక్రమాల నిర్వహించాలి. ఒకసారి గర్వానికి, అహంకి లోబడితే పకన మవుతున్నట్లే. తరువాత సగౌరవపడినా తన ముందుటి స్థానాన్ని చేరుకోవడానికి నెలలూ, సంవత్సరాలూ పడతాయి. అసతీర్తి వస్తేపోదు, కీర్తి పోతేరాదు.

* మనస్సును భాగీగా మండవీయకూడదు. మనస్సు పనిలేని పశుమువ తలచుటకు సిద్ధముగా ముందువల్లు అంతరంగమున పక్వంకల్పముం నెల్లప్పుడూ చేరి యుంచవలెను.

* సాధకుడు తన సాధన సంపత్తిని బాహ్యరంగం పర్వకులద్వారా కాక తన ప్రర్తన ద్వారా వ్యక్తపఱచవలెను. తనకు, భగవంతునికి మాత్రమే వంతుడ ముంచుకొనవలెను.

* సాధకుడు చాలా కాలం చిత్తశుద్ధిగా అంతః పరిశీలన అర్థపించాలి. జ్ఞానార్తనకు ముఖ్యమైన మార్గమిది. నిజమైన అంతః పరిశీలన ద్రష్టంను తయారు చేస్తుంది. ప్రతీదిశము దైరీ వ్రాయు అంవాటు కలవాళ్ళు తద్వారా పొరపాట్లను దిద్దుకున్నవారు హావీయులుగా మారుటకు అవకాశమున్నది.

* సాధకుడు అధ్యాత్మిక శక్తిని క్రమక్రమంగా పెంపొందించుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. తానివలన లభింపైన పునాదులేర్పడతాయి. తక్కువ శక్తిగల విద్యుద్దీపమునకు ఎక్కువ శక్తిగల విద్యుత్తును పంపించిన అది యే విధంగా పేరి పోవునో, ఆ విధంగానే శరీరము ఒక్కసారే ఎక్కువ అధ్యాత్మిక శక్తిని తట్టుకోలేదు.

* కొంత అధ్యాత్మిక శక్తిని సంపాదించిన సాధకుడు నిత్యసాధన వల్ల ఆ శక్తిని పెంచుకుంటూ అది తగ్గిపోకుండా జాగ్రత్త పడవలెను. తన వస్తువుల యితరులు వాడకుండా చూసుకోవాలి. తను యితరుల వస్తువులను వాడకూడదు. తమ యితరులను అనవసరంగా కాకకూడదు. ఇతరులు తనను కాకకుండా చూసుకోవలెను. పాదరక్షణ లేకుండా నేలమీద నిలబడటము గాని, గుడ్డ లేకుండా నేలమీద కూర్చోవటం గాని చేయరాదు. విద్యుత్తును ప్రసరించు వస్తువులను కాకరాదు.

చూడగానే పరిశ్రమైన భావన కలిగేట్లుగా దుస్తులను ధరించాలి. సాధకులు కాని వారింట నిద్రించినా, దుశించినా వారి కర్మ సాధకులకు పోలి కత్తిని తగ్గించును.

* మనసారా, నోరారా అర్థిగా కృత్రిగా చేసే సంకీర్తన చాలా ముఖ్యమైనది. అధ్యక్షుడు పాడిన చరణాన్ని కత్తిని వారందరూ ఒకే గొంతుతో పాడాలి. సంకీర్తన చేసే సమయంలో పాడుతున్న చరణము యొక్క భావము ప్రకటించుచు చేయాలి. భావ ప్రబలనలో కూడిన శృతి పక్ష్యమైన సంకీర్తన హెచ్చుచలాన్ని ఇచ్చి వారందరినూ నిమ్మ శేజోపంతముగా చేస్తుంది.

* సాధకులకు ప్రబలమైన మనశ్శక్తి పెరుగుతుంది. అయితే అన్నిటికీ ఆ మనశ్శక్తిని ఉపయోగముగా వాడుకకన్నా కొంత మనశ్శక్తిని కొంత మంత్రమును : అవుకొనుటవల్ల మనశ్శక్తి అమ ప్రవ్యమును మిగుల్చుకొనవచ్చును.

* మంత్రమును ఉపయోగించినమా మనశ్శక్తిని మంత్రముతో జతపరచని యెవరి శక్తి చాలవండున ప్రయోజనము తక్కువగా ముందును. మనశ్శక్తిని ప్రబలముగా ఉపయోగించు శక్తిగల వానికి మంత్రములు అవశ్యకములు గవు.

* సాధకుడు మంత్రమును జపము ద్వారా సాధన చేయవలెను. జపము మూడు (3) విధములు. మొదటిది వాచిక జపము. దీనివలన వాక్కుబద్ధి గలుగును. రెండవది ఉపాంతు జపము. దీనివలన ఏకాగ్రత కలిగి యింద్రియవృత్తులుదిగి ఒక ప్రత్యేక సాధకులకు గోచరించును. మూడవది మానసిక జపము. దీనివలన క్రిమేపీ మనస్సు మంత్రమూర్తయిండు ంగ్నమై విమలత, నేత్రస్థితిలో అనందానుభవ చేర్చుడును.

సాధకుడు వాచిక జపముతో ప్రారంభించి ఆ మంత్రముమీద పట్టు సంపాదించి ఉపాంతుజపము ద్వారా ఏకాగ్రతను పొందించి మానసికజపము ద్వారా మోక్ష మార్గాన్ని సుగమం చేసుకోవాలి.

* సాధకుడు బ్రాహ్మ మహార్తము మండి మొదటి యామము అనగా మూర్ఖోదయమునకు రెండు గంటల ముందుమండి 9.00 గంటలలోపల సాధన చేయవలెను. జపాధ్యానము దృఢ పడుటకు 'చల జపము' అవగా తిరుగుడు, త్రాగుడు, నిజురొని, కూర్చొని, తోగ పమయమున మొదలగు సమయములందు

జపమారించుట గొప్పగా పహాకరించును. జపాధ్యానము అయిన తరువాత ఒక స్థిరమైన అవసమున, నిర్భీకమైన సమయమున 'అచల జపము' అచరించవలెను. ముఖ్యంక భక్తితో సుఖాననమున లేక పద్మావసమున కూర్చు, ఉత్తర, ఈశాన్యదిక్కుల కలిమలముగా కూర్చొని నియమిత సమయములలో నిర్దిష్టముగా ఒకడుకులు లేక జపమాచరించవలెను.

* సాధకుడు ఆత్మస్తుతిని, పరవించు పరిత్యజించవలెను.

* అలయములందు జరుగు దైవ కార్యములలో పాల్గొనవలెను. ఆ సమయములో మధ్యించిన అధ్యాత్మిక శక్తి అనంతముగా ముందును కనుక తప్పనిసరిగా పాల్గొని తక్కినవారిని ఉత్తేజపరచి అందరకూ ఆ శక్తి లభ్యమయేట్లు చేయవలెను.

* తరచుగా అధ్యాత్మిక చింతన గలవారిలో సత్సంగము చేయవలెను.

ఇప్పటికి పాఠకునికి ఒక ముఖ్య పంచేహంవచ్చి ఉంటుంది. జపము, ధ్యానము చేయవలసిన మంత్రమును ఎన్నుకునే ప్రేచ్ఛ సాధకునికి ఉన్నదా; లేక గురుముఖంగా ఉపదేశము అయిన తర్వాత సాధన చేయవలెనా; అని గురువు అన్ని పదానికి అర్థం యీనాడు గురువులుగా చెలామణి అవుతున్న వారిలో చాలామందికి తెలియదు. గురువును కోరేముందు శిష్యుడు కాగోరేవాడు తన అర్హతను పరీక్షించుకోవాలి. శంఖంలో పోస్తేగాని తీర్థం కావట్లుగా గురుముఖంగా ఉపదేశం పొందితే గాని సాధన పరిపూర్ణంగా పరించదు. ఇది మాత్రం నిజం. అందుచేత గురువును వెదుకుతూ యీలోగా అంతవేయస్వామిని గురువుగా ఎంచి సాధన చేస్తూంటే అయిన నీలో ప్రేరణ కలిగింది నీకు విదర్శనాలతో నీవు అచరించవలసినది తెలియజేస్తుంటాడు. సమయం వచ్చినప్పుడు నీకు గురువును అయినే సంపుతాడు. అంతవఱకు ఉద్యతంగా సాధన చేస్తూనే ఉండాలి. మనం గుర్తించడము లేడుగాని మనలోనే విజమైన గురువులున్నారు. వారిని జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తేగాని యిదివరకు తగవంతుని ప్రేరణతో వారే నిమ్మ వెదుకుకొని వస్తాడు.

— : సర్వేజనా స్సుఖినోభవంతు : —

దార్శికమైన ఆధ్యాత్మికమైన జీవనం గడిపేవారికి—రక్షగా వారి మార్గాన్ని సుగమం చేసే—అచార్యునిగా అంజనేయస్వామి దిరంజీవియై ఉన్నాడు.

అటువంటివారికి—సరి అయిన సమయములో

—సరి అయిన ఆదేశాలనిస్తూ

—తన ఉనికిని వారికి తెలియజేస్తూ

వారి చేత వారే ఉపాసలేని కార్యములు చేయిస్తున్నాడు.

అయితే ఆ 'అనుభూతిని' పొందినవారు యే మాత్రం విర్రవీగినా, వారిని తన అనుబంధ-బంధమునుండి దూరంచేసి రసంలేని చెరుకుగదలా నిష్ప్రయోజకుల్ని చేస్తాడు. కనుక ఏమరుపాటునకూడ స్వామితో బంధం తెంచుకోకూడదు. 'స్వామి' దయలేనిదే 'తండ్రి'ని చేరలేము.

దాసోహం—తన దాసోహం

దాసోహం—తన దాసోహం

దాసోహం—తన దాసోహం.

నంకలన తర్ర గుడించి...

—చేతులారంగ శివుని పూజించడేని.

నోరు నొవ్వంగ హరికి రీ మడుచడేని
దయయు నత్యంబు లోమగా కలుచడేని
బంగ నేటికి కల్లుం బడుచేటు— :

ఈ పద్యానికి ఉదాహరణగా కేవలం శ్రీ కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్ గారి పద్యాలను పోల్చుటకు లోకేష్యురగా మనకు అవసరం. కేవలం కేవలం 15.3-1946 దిన విజయం గా మ.లో శ్రీ తామ్రరావు, శ్రీ పతి వెంకటేశ్వర దంపతులకు జన్మించిన ఉమాప్రసాద్ పద్యాలను పోల్చుటకు లోకేష్యురగా అన్ని సాంస్కృతిక ప్రక్రియలలోనూ ప్రవేశము, ప్రతిభ కనబరచిన విదవా 1977లో హరినామ సం! రసము నకు తనను కాను పూర్తిగా అర్పించుకొని అ జీవితమార్గములో తన దృక్పథాన్ని అంకితం చేసుకొని, శ్రీ ముడితీ నంకి రస ల్పందాన్ని స్వయముగా నెలకొల్పి తిరుమల తిరుపతి, కద్రాచలము వంటి ముఖ్య పుణ్యక్షేత్రములలో కలిపి అంద్రరాష్ట్రమంతటా 3000లకు పైగా నంకి రసములు నిర్వహించిన ఉమాప్రసాద్ స్వతహాగా పరళ సౌమ్య సుగ్రహు. 5 కోట్ల శ్రీరామ నామ రత్నములను భక్తులనుండి పేకరించి శ్రీమాన్ శ్రీ తామ్రరావు అప్పలా చార్యులవారి అధ్వర్యములో సామూహిక శ్రీరామ కోటి లిఖిత మహాయజ్ఞము తారీ యెత్తున కుభప్రదముగా నిర్వహించి బుధజన పథేయాలై ఆ శ్రీరామ నామ రత్నములను శ్రీజ్ఞానానంద ఆశ్రమమునందు శ్రీరామకోటి స్థాపనలో విశిష్ట పరచగలిగిన మహాభాగ్యము దక్కించుకొనగలిగిన పీఠ సమాధు 4 సంవత్సరములు పరిశ్రమించి ఆధ్యాత్మిక తత్వబోధనలో పూజనీయాలైన శ్రీ గోస్వామి తులసీదాసు, శ్రీ కించికామకోటి వీరాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర వరప్రసాద్ స్వామిలవాడు, శ్రీ అరవిందులు, శ్రీ జగన్నాథ పండితరాయలు, స్వామి లక్ష్మణ నంద, శ్రీ లక్ష్మణయశింద్రులు, శ్రీ గౌతమబుద్ధుడు, రాబర్ట్ మన్ గోమరి విన్సెంట్ పీస్, మహాత్మాగాంధీ, నంత్ కేశవదాస్ జీ మొదలైన వందల మహాను భావుల ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధ పుష్పములను సమీకరించి సుగంధ భరితమైన మారినంద మ గుర్చి కూర్చి యీ 'ఆధ్యాత్మిక దర్పణం'లో పొందుపరచిన శ్రీ ఉమాప్రసాద్ గారు ఆ పూరితంలో కనిపించని దారంలా ప్రకాశించగలరని యీ పుస్తకము అధ్యయనము చేసినవారు గ్రహించగలరని నా విశ్వాసము.

వి.యశ్వేరమణారవు